

زفری خاں

منتدی اقرأ الثقانی

www.iqra.ahlamontada.com

به قولہ می

شیخ محمدی خاں

جزمی بیست و چہوتہم

چاپی یہ کہم

سالی ۱۴۱۱ک - ۱۹۹۰ ز

له سہر ٹہرکی خاوهنی کتیبخانہی (ہدی)

له سلیمانی ، له چاپ دراوہ

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈپ يېڭە

(مىنىرى ئوقۇش ئىتقافى) ۹

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەيىى پېڭە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پېڭەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

نفسی خال

به قولہ می

شیخ محمدی خال

جزمی بیست و چہ و تہم

چاپی یہ کہم

سالی ۱۴۱۱ ک - ۱۹۹۰ ز

له سہر تہرکی خاوەنی کتیبخانہی (ہدی)

له سلیمانہی ، له چاپ دراوہ

مانی له چاپ دانہوہی بۆ (احمد محمود حمدی) یہ

خاوەنی کتیبخانہی (ہدی)

پانچامی: اکوارٹ.

جزمی بیست و حەوتەم

سوورەى (ذاریات) ه ،

مە ککی یه ، (۶۰) ئایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

خوای گه وره له زۆر شوین سویند ئەخوات به هیندی له دروست
کراوانی خۆی له بهر ئەو هۆیانەى که باسماں کردوون له سوورەى
«قەلەم» و «نازعات» و «عادیات» دا •

خوا سویندی خوارد به قەلەم له سوورەى قەلەمدا تا نیشان بدات
که قەلەم گه وره ترین بههرەى خوایه به سەر ئادهمی یهوه له دواى
بههرەى زبان و کردن ، وه هەر که سیک به راستی قەلەم به دەست بێ له
هموو ئیش و کارێکیا له پێشهوه ئەبێ •

سویندی خوارد به ئەستیره کان له سوورەى «نازعات» دا ، تا نیشان
بدات که هەلەنن و ئاوابوون و هاتن و چوونیان به سەر چه مەرەى خۆیانا
بۆ قازانچ و سوودی ئادهمی یه ، وه بۆ ئەوه دروست کراوون نەك بۆ
ئەوهى که به خویان بزائن و بیان به رستن •

سوئندی خوارد به بای په وانه کراوی یه ک له سه ر یه کی توندی
 قایمی به هیز له سوورهی «مرسلات» دا ، تا نیشان بدات که ثم جوړه با
 به هیزانه - با وه پرسیستان بکه ن - وه زه روه رو زیانستان لی بدن هیزنا
 به جوړیکي ټکرایی گه وره ترین خزمهت ته که ن له بلاو کردنه وهی
 هه ورو ، ناردن و په وانه کردنی باران بو سه ر وولانان و ، متر به کردنی
 هه ورو گیاو دارو دره خت له یه کتری و ، بلاو کردنه وهی تووی ده غل و
 دان و گول و شینایی به سه ر زه ویدا ، که واته په وانی یه که به په ییدا
 بوونی نه و با به هیزانه تووره ببن و جتیوی پی بدن •

سورة الذاریات

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا (۱) فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا (۲)

سوورهی «ذاریات» ه

مهککویه ، (۶۰) نایهته

بهناوی خوای بهخشندهی میهره بان

سویند بهو بایانهی که گهلئ شت بلاو ئه که نهوه به بلاو
کردنهوه (۱) ئنجا به هه لگرانی باری قورسو گران (۲)

ئنجا هه ر وهك سویندی خوارد بهم جووره بایانه له سوورهی
«مرسلات» دا که ئهوی به لئنتان پئی دراوه ، له هاتنی پوژی دوابی و
پاداش و تۆله دئته دی ، لهم سووره ته شدا هه ر بهو جووره بایانه سویند
ئهخوات که ئهوی به لئنتان پئی دراوه ، راست و دروسته و دئته پرتسان ،
فهرمووی (والذاریات ذروا) سویند بهو بایانهی که دانه و ئله و تووو گهلئ
شتی تر بلاو ئه که نهوه ، له پاشا ئه وه ندهی پئی ناچئی دوو شتی گرننگ
بهیدا ئه پئی له هه لکردنی ئه و بایه دا :

یه کهم : ئه و هه ورانهی که به ئاسمانه وه باری قورسو گران
باران هه لئه گرن ، وه کو ئه فه رموئی (فالحمالات و قرا) ئنجا سویند به
هه لگرانی باری گران ، واته ئه و بایانه هه ورتک پهیدا ئه که نو ئه یخه نه

فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا (۳) فَالْمَقْسَمَاتِ أَمْرًا (۴)

ئىنجا بەو كەشتى يانەى كە بە ئاسانى بە سەر ئاوا ئەپۈن (۳) ئىنجا دابەشى شت ئەكەن بە سەر ولآانا (۴)

پى كە بە ئاوى باران گران بارن ، وە بە ھەزاران ھەزار ۰۰ مىليون تەن باران ھەل ئەپۈن بە سەر وشكانى و زەوى دىمدا، وە زوىى مردوو زىندوو ئەكەنەو، بەم پەنگە دەغل و دانو شىنابى ئەپۈن، وە دارو درەخت تازە ئەكەنەو، وە كانى و كارىزو چەم و پروبار ئەزىنەو .

دوو ھەم : ئەو كەشتى يانەى كە بە سەر دەريادا ھاتو چۆ ئەكەن زۆر بە ئاسانى ، وە كو ئەفەرموئى (فالجاريات يسرا) ئىنجا سوئند بەو كەشتى يانەى كە بە ئاسانى بە سەر ئاوا ئەپۈن ، وە بە ھەزاران ھەزار ۰۰ مىليون تەن پىوستى يانەى ئادەمى لە پۆز ھەلآتەو بۆ پۆز ئاوا ، وە ئە پۆز ئاواو بۆ پۆز ھەلآت ئەبەن .

ئەو ھەورو ئەو كەشتى يانەى لە ھاتن و چوونيانا خىرو بىر دابەش ئەكەن بە سەر ولآانا، وە كو ئەفەرموئى (فالقسماات امرا) ئىنجا بەو ھەورانە باران دابەش ئەكەن بە سەر ولآانا، وە بەو كەشتى يانەى پىوستە كانى ئادەمى ئەھىن لە ولآانى دوورەو دابەشيان ئەكەن بە سەر مەردوماندا .

چ خىرو بىرىك لە باران باشترو خۆشتر ھەيە بۆ ئادەمى؟، كە خوا بە ھۆى بارى بەھىزەو، بە كۆلى ھەور ئەى نىرى بۆ شوئىنى ووشك و

نَمَّا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٍ (۵) وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ (۶)

ئەوی بە ئىنتان پى دراوه پاستە (۵) ۋە پاداشى ھەموو شىتک ئەبىت
بە بى گومان (۶)

تىنوو، ۋە دەغل و دان و دارو درەخت و شىنایی يان پۆ ئاو ئەدان، يا چى
لەو ھۆشتر ھەبە كە پىداويستە كانى ئادەمى لە ھەموو جۆرە شىتک بە
كەشتى بىت و دابەش بگرى بە سەر مەردوماندا ، ۋە ھەموو كەسىك بە
قەد پىوستى خۆى بە ھەرى لى ۋە بگرى .

ۋاتە سوئىد بەم چوار شتە گىرنگانە (انما توعدون) ئەوى
بە ئىنتان پى دراوه لە ھاتى پۆژى دوايى و پىرسىنە ۋە پاداش و تۆلە
(لصادق) پاست و دروستە، ۋە ھەرچى گومان بى تىباياندا نى بە (وان
الدين لواقع) ۋە بە پاستى پاداشى ھەموو كەردە ۋە بەك ئەبىت بە بى گومان،
چاكەى بە چاكە و خرابەى بە خرابە .

لە باش سوئىد خواردن بە باى قايمى بە ھىزو، بە ھەورى بە باران و بە
كەشتى سەر دەريا ۋە بە دابەش كەرانى خىرو بىر بە سەر ۋلات مەردوماندا
ئىجا سوئىد ئەخوات بە ۋ ئاسمانەى كە پىك خراۋە، ۋە ئەستىرە كانى ۋەك
تان و پۆ بە يە كا چوون ، يا ۋەك ھەلقەى زىرى چەمەرە كانىيان لە
بەك ھەلكىشراوون و ، بە ناو يە كسا ئەچن، بە پەنگىك كە ھەر
ئەستىرە بەك بە سەر چەمەرەى خۆيا ھاتو چۆ ئەكات، بى ئەو ھىچ
كامىكيان بە ھىچ كامىكانا ھەلئەقى، يا يە كىكيان بە ھەناسە بەك باش و

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ (۷) اِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلَفٍ (۸)
يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ اَفِكَ (۹) قَتَلَ الْخَرَّاصُونَ (۱۰)

سوئند بە ئاسمانی خاوەن چەمەرەى زۆر (۷) بە پاستى ټیوه لسه
گوفتارىسكى ټيكلو ټيكلان (۸) پوو له دين وەرته گيرئى ټهو كهسهى
له وانەبئى ټي لابتات (۹) نەفرين لهو درۆزنانە (۱۰)

پيش بکهوئى، ئەفەرموئى : (والسمااء ذات الحبک) سوئند بە ئاسمانی
خاوەن پزنگای زۆر، وەك چەمەرەى ئەستیرەکان بئ (انکم) بە پاستى
ټیوه ټهى هاوبەش بەیدا کەرانی نادان ! (لفي قول مختلف) له
قسهیه کى وا دان دەربارەى خواو ټیغه مبهرو قورئان و پۆزى دوايى، که
قسه کانتان هيجى به سەر هيجه وه نى به ، وه هەرگيز بهك ناگره وه ،
بەم پەنگە له کانتیکا که ئەلین : خوا دروست کەرى ئاسمانەکان و
زەوى به، که چى بت ئەپەرستن، وه به تەماى تکای بته کانتان لسه
پۆزى دوايدا . دەمیک به محمد ئەلین : شاعیر، دەمیک ئەلین :
جادووگەر ، دەمیک ئەلین شیت، دەمیک ئەلین : فالگره وه (کاهن) ،
دەمیک به قورئان ئەلین : شیعەر، دەمیک ئەلین : جادوو، دەمیک ئەلین،
قسهى هيجو بووچى پيشنانە، دەمیک به پۆزى دوايى ئەلین : درۆیه و
نى به، دەمیکيش ئەلین : بته کانمان لهو پۆزه دا لای خوا تکامان بو
ئەکەن ، ئەمانە بەم جۆره قسانە خویشان و زۆر کەسى تریشان گومرا
کرد ، (يؤفك عنه من افك)، پوو له دين و قورئان وەرته گيرئى ټهو
کهسهى که له وانەبئى له ټايين و قورئان لابتات، به هوى ئەم قسه هيجو
بووچانە وه (قتل الخراصون) نەفرين لهو درۆزنانە

اتَدْنِيْ هُمْ فِيْ غَمْرَةٍ سَاهُونَ (۱۱) يَسْأَلُونَ اَيَّانَ يَوْمَ
الدين (۱۲) يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ (۱۳) ذوقوا فِتْنَتَكُمْ ،
هذا الذى كُتِبَ بِهِ تَسْتَجْلِبُونَ (۱۴) اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِيْ جَنَّاتٍ
وَعِيْنٍ (۱۵)

ئەوانەى كە لە گێژاوى گومرايدا نو قوم بوون (۱۱) (بە گائتەو) ئەپرسن كەى پۆزى سزا ئەبى ؟ (۱۲) (سزا ئەدرين) لە پۆزىكا كە ئەوان بە ئاگرى دۆزەخ دەسووتيزين (۱۳)، (و پييان ئەووترى) : بچەزن سزاي خۆتان، ئەمەيه ئەو پۆزەى كە بە گائتە پەلەتان لى ئەكرد (۱۴)، بەپراستى پاريزگارەن لە ناو باخات و لە كەنارى سەرچاوەهەى پەوانان (۱۵) .

(الذين هم في غمرة ساهون) ئەوانەى كە لە گێژاوى گومرايدا نو قوم بوون، وە سەرسامو سەرگەردان ماوون (يسألون ايان يوم الدين) بە گائتەو ئەپرسن : كەى پۆزى سزا ئەبى ؟ وە كەى زىندوو ئەكرينه وە ئەخرينه دۆزەخەو ؟ .

ئنجە خوا وەلامى ئەم پەرساوەيان ئەداتەو ئەفەرموى : سزا ئەدرين (يوم هم على النار يفتنون) لە پۆزىكا كە ئەوان بە ئاگرى دۆزەخ ئەسووتيزين، وە بە سزاي سەختى خۆيان ئەگەن، وە پييان ئەووترى (ذوقوا فتنكم) بچەزن سزاي خۆتان (هذا الذى كُتِبَ بِهِ تَسْتَجْلِبُونَ) ئەمەيه ئەو پۆزەى كە بە گائتەو لە جيهانا داواتان ئەكردو پەلەتان لى ئەكرد .

دواى ئەوەى باسى ئەحوالى دۆزەخىيانى كەرد، ئنجە ديتە سەر باسى ئەحوالى بەهەشتىيان ئەفەرموى : (ان المتقين في جنات وعيون) بە

أَخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ ، إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ
 مُحْسِنِينَ (۱۶) كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ (۱۷)
 وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ (۱۸) وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ
 وَالْمَحْرُومِ (۱۹) .

ثهوهی که خوا بیی داوون وهری ته گرن، چونکه تهوان به پراستی
 لهوه پیش کاری باشیان کردووه (۱۶)، له شهوا کهم تهنوستن (۱۷) له
 به یاندا تهوان داوای لیخوشبوون تهکن (۱۸)، وه له دارایی یاندا بو
 (هزاری) داواکهرو داوانه کهر مافی خو یان هه به (۱۹) .

پراستی پاریزگاران له ناو باخاتی بههشتو کهناری سهراچاوه های
 پهوانان، واته له ناو باخاتی بههشتا تهبن که سهراچاوهی زوریان تیایه
 (اخذین ما آتاهم ربهم) تهو نازو بههرانهی که خوا بیی داوون ، زور
 به سوپاسهوه وهری ته گرن، (انهم کانوا قبل ذلك محسنین) چونکه
 تهوان به پراستی لهوه پیش، واته له جیهانا خیره ومهند بوون، وه کاری
 باشیان زور کردووه (کانوا قلیلا من اللیل ما یهجعون) له شهوا
 کهمیک تهنوستن، وه له بهشی زوریا خوا بهرستی یان ته کردو لی
 تهپارانهوه تا دمه دمی بهیان، وه کو تهفهرموئی : (وبالاسحار هم
 یستغفرون) وه به یانیا له گهل شه به قدا له باره گای خوا تهپارانهوه
 داوای لیخوشبوونیا لی ته کرد .

ثهمه تا ئیستا باسی شهونویزی چاکانو پاریزگاران بوو، تنجا باسی
 بهخششو دست گیرویی یان تهکات بو هزارانو تهفهرموئی (وفی
 اموالهم حق للسائل والمحروم) له دارایی چاکانو پاریزگارانا بهشی تهو

و می لارض آیات للموقنین (۲۰)

وه له زه ویدا به لگهی زور ههن (له سهر دهسه لانی خوا) بو

• پرواداران (۲۰)

سوال کهرانه هه یه که داوا نه کهن و نه یاندریتی، وه بهشی نه وانهش هه یه که شهرم نه کهن و، داوا ناکهن و هیچیان نادریتی، واته : بهشی هه ردوو لایان دانه نین، وه بهشه که یان به مافیکی پیوست نه زانن له دارایی به که یاندا •

لهم چند نایه تی پیشووه دا باسی جی گیر کردن (اثبات) ی پوژی دوا بی کرده، که هاوبهش پهیدا که ره کان باوه پریان پی نه نه کرده، وه خوا سویندی له سهر خوارد به چند شتیکی وا که مهردوم نه گهر باش لیان ورد بیته وه و پروا بهیتی به پوژی زیندوو بوونه وه و دهسه لانی خوا به سهریا، تنجا لیره دوو به لگه نشان نه دات له سهر بوونی خوی و ناگاداری و دهسه لانی •

یه که م : له زه ویدا وه کو نه فهرموئی (وفي الارض آیات للموقنین)

له زه ویدا به لگهی دهسه لانی خوا تیجگار زوره بو پرواداران •

هم نه ستیره یه که تیمه به سهر پستی یه وه نه زین - که پی نه لاین زه وی - نیشانگایه کی تیجگار زوره بو نیشانه ی گه وره بی خوا و دهست کرده جوانه کانی، تا هم چند سالی دوا بی به له دهست کرده

جوانه کانی خوا له زه ویدا شتیکی و امان بۆ دمرنه که وتبوو ، به لام له سایه زانین و زانیاری یهوه ، لسم سالانی دوا بی یهوه ههر پۆزه شتیکی تازه مان بۆ دهرئه که وئی ههر وهك ئهم نیشانگا (معرض) به وایه ، نیشانگایه کی تر که له خودی خۆمانا به نهانه، که ئه ویش نه فی ئاده می یه، که کۆگای هه موو جۆره نه ئینی به که، نهك ههر نه ئینی زه وی، به لکو نه هینی هه موو بوونه وهر .

ئهم زه وی یه ی که ئیمه ی به سه ره وه یین، وه ئاماده ی ژیا نه بۆ ئاده می و گیان له به رانی تر و گول و گیاو دارو دره خت، وه به پئی زانی نی ئیمه تا ئه مپۆ تا قانه یه له ناو ئهم بوونه وهره گه وره فراوانه دا که پپرپه له پۆزو ئه ستیره، وه ئه وی تا ئیستا به رچاوی زانایانی ئاسمان که وتبی ، به سه ده ها ملیۆن کاکه شانه، که ههر کاکه شانیکیش به سه ده ها ملیۆن پۆزی تیدایه، بئجگه له مانگ و ئه ستیره ی گه پۆک که به گردی ئه و پۆزانه دا ئه سوو پینه وه (۱) که بی گومان ئه بی هه زاران هه زار ئه وه نده ی تریش ببن و به رچاو نه که وتبن، وه له مه ولا سال به سال، ههر ساله ی گۆشه یه کی نادیارمان بۆ دهرئه که وون .

ئهم زه وی یه ی که وهك دایک کوشی بۆ گرتوینه ته وه، به زیندویتی ئه مان گری به سنگی یه وه، به مردویتی ئه مان گریته ناو خوی .

له خۆیه وه به پینکه وت وای لی نه هاتووه، چونکه به هه زاران هه زار شتی وای ئه وی که ئهم ئاده می یه به م جۆره له سه ری بژین ،

(۱) جزمی ۲۷، ل : (۱۵) له تەفسیری (فی ظلال القرآن) .

ئەكەرىكە شت لەو شتانەى كە پتوستان بۆ ئەم ژيانە نەبوایە ، ئەم
 زینە نەئەبوو لە سەر زەوى، بەم پەنگە ئەگەر زەوى
 مەمە گەورەتر یا بچووكتەر بوایە، یا لەمەى ئیستا نزیكتەر یا دوورتر بوایە
 بە پۆز، یا قەبارەى پۆز لەمە گەورەتر یا بچووكتەر بوایە، یا پۆز لە
 ئیستا لەمە گەرمتر یا ساردتر بوایە، یا كلابى تەورەى زەوى نەبووایە،
 یا سوورپانەوى زەوى بە دەورى خۆیدا، یا بە گەردى پۆزدا خیراتر یا
 سستتر بووایە، یا قەبارەى مانگ گەورەتر یا بچووكتەر یا دوورتر، یا
 نزیكتەر بووایە، یا ئەندازەى دەریا یا ووشكانى لە ئیستا زۆرتر یا كەمتر
 بووایە ۰۰ یا ۰۰ یا تا هەزاران هەزار پێكەوتان (موافقات) لەوانەى كە
 ئەزانرێن و لە وانەى كە نازانرێن، لەوشتانەى كە دەخڵیان هەیه لە
 گونجانى زەوى بۆ ژيانى ئادەمى .

لە پاشا ئەم خواردەمەنى و پێژىوانەى كە لە زەوى دان بۆ
 گیان لەبەرەن، ئىجا لە سەر زەوى بن یا بە ئاسمانەوه بن، یا لەناو دەریاو
 ئاوا بن، یا لە ناو ئەشكەوت و شاخەكانیا بن، یا لە ناو درزو قەلەشیا بن ؟
 ئەم پێژىوانەى كە ئامادەى خواردن چ سادە «بسیط» و چ لێكدراو
 «مركب» وە ئامادەى دەرکەوتن لە زۆر شیوه و وینەدا بەنى هەموو
 گیان لەبەرێك ئەكەن، وە پتوستانى هەموو لایەكیان بەجێ دێن كە لە
 ژمارەدا نین، هەر وەك خواردەمەنى بەكانیان لە ژمارە نایەن، ئەم
 خواردەمەنیا ئەى كە لە ناو زەویدان، یا لە تونێلكى سەرەوى دەر دێن ،
 یا بە ئاسمانى زەوى یەوهەن، یا ئاوا ئەیانبا، یا با ئەیانفرێن، یا بە هوى

تیشکەووە لە پۆژەووە بۆی دئی، لەوانەیی کە ھیندیکیان ئاشکران و (۱) وە
 ھەندئێ تریان نھینین و چاوە دەریکیان ناکات لە پانتایی ئھم زەوی بەداو
 لەقوولایی دەریاکاندا بە ھزاران ھزاران - بە ھۆی ئامیری تازەووە -
 شتی جۆر بە جۆر ئھینین، ئەگەر بیر بکەینەووە لە گەورەو
 بچووکی یان، لە بەیدا کردنی پوژی یان و لە خواردن و خەویان، لە
 زاوژی کردنیان، لە پەحم و بەزەیی یان بەرامبەر بە بیچوووە کانیاو بە
 خێو کردنیان، وورد بوونەووە لەمانە جگە لە سەر سوپماوی و دەستە پاچەیی
 نەبی، ھیچی ترمان لێ ناو شیتەووە، جگە لەو نەبی کە ناچارین باوەر
 بەینین بەو خواوەیی کە ئھمانەیی دروست کردووە و چاودێری یان ئەکات،
 ھەر ئەندامێک کە لە لەشی گیان لە بەرینکی وەك فیل و گاو مرفەدایە ،
 ھەر ھەمان ئەندام بەھەمان کاریگەری بەووە لە لەشی میشوولە یەکی
 بچووکی شدا ھەبە ، زۆر لە بی پروایان ھەبە بە چاوی خۆی ئھم شتانە
 دەبینن، بیرو ھۆش و زیری ناخاتە کارو بە سەرباندا تی ئەبەری، بە
 لایەووە وایە تەبەعت ئھم شتانەیی دروست کردووە، لێ ئەبەری تەبەعت
 چی یەو چۆنە؟ وەلامێک دەداتەووە سەروونی نی یەو ھیچ ھیزو پوچیکێ
 زیندووی تێدانی یە، چونکە دەرگای مێشکیان بە کلیلێ گومراپی
 داخراوە و زۆر دوورن لە حەقاییقەووە .

ئەوانەیی کە خۆیان بە پوشتیرو زاناو دانا ئەدەن لە قەلەم، لافی
 زانین لێ ئەئەدەن :

یەکەم ئەگەر بە بیری بی گەرد پرواتنە ئھو شتانەیی

(۱) لێزە بە دوووە تا دوو کەوانە بچوو کە کەیی دوایی لە نووسینی
 خوالیخو شبوو نی یە . (م)

وَمِ أَنْفِكُمْ أَفَلَا تَبْصُرُونَ (۲۱)

وه له نهفسی خوشتانا ههیه، ئایا وورد نابنهوه ؟ (۲۱)

که له دهورو بهریاندا به بێ گومان چاریان نامینێ و له کۆتایی کەشتە که یاندا سهری زه بوونی بو خوا دائه نهوین و، دان به خوا به تیبی حوادا ده نین، به لام ئهم خوینده وارانە هه رچه ند ، (۱) نه و شتانه ی که له دهورو بهریانە ، با ئه و که سانه خوینده واریش بن، وه گه واهنامه ی دکتوراشیان له باخه لدا بێ، چونکه ئه و خوینده وارانە وه ک خوا ئه فه رموئ : « یعلمون ظاهرا من الحیاة الدنیا (۲) به لام راستی به که ی نازانن، چونکه ده رگای دلیان داخراوه، وه ده رگای دلش به بێ کللی ئیمان و باوه پ ناکریته وه .

دووه م : له و ئاده می به ی که به سه ر زه ویدا ئه پروات وه کو ئه فه رموئ : (وفي انفسکم) له خودی خوشتانا به لگه ی ئاگاداری و ده سه لاتی خوا بو پرواداران زۆره (افلا تبصرون) ئایا نابینن؟ واته به چاوی په ند وورد بینه وه، وه نیشانه ی زانین و ئاگاداری خوا له خوشتانا بخویننه وه .

بێ گومان ئهم ئاده می به له زه ویدا گه وره ترین به لگه به له سه ر

(۱) له دوو که وانه بچوو که که ی پیتشووه وه تا ئیره له وتی خالی خوالیخو شیبوو نی به، له ده ستنوسه که دا دوو لاپه به ی ناته و او بوو، زوره و ئاماندا نه دۆزرانه وه (م)
(۲) واته هه رشتی ئاشکرا ئه زانن له زینده گانی جیهان .

بوونی خواو زانیی و ئاگاداریی، بەلام ئادەمی خۆی بی ئاگایە لە نرخێ خۆی و ئەو نەتییانە ی که لە خۆیایەتی کاتیک که پر و لە دلیا نەبی و، بی بەشبی لە بەهرە ی بی گومانی «یەقین» .

بەپاستی ئادەمی گیانداریکی زۆر سەیرە! چ لە پر ووی پێک خستی جەستە و ئەندامی یەو، چ لە پر ووی نەتیی جەستە یەو، هەر وە ک زۆر سەیرە لە پر ووی دروست کردنی گیانی و نەتیی نەفسی یەو .

لە کاتیکا که ئادەمی بیر بکاتەو، لە نەفسی خۆی لووت و بزووت تووشی زۆر نەتیی و ئەبی که مەردوم تیدا گێژو سەرسام بی، وە ک داپرشتی ئەندامە کانی و دابەش کردنیان بە سەر جەستە داو پێشە کانیان و شیوێ بە جێ هینانی ئەم پێشمانە و کردەوێ هەرس کردن « هضم » و مزین « امتصاص » و هەناسە دان و سووتاندن . خولی خوین لە دل و دە مارا کۆ ئەندام « جەازی » ی بەبی «عصبی» و، یە ک خستی و بە پر یو بەردنی بو جەستە و گالان «غدة» و دەردان «افراز» ی و بە یو سستی بە بالآ کردنی جەستە بە جالاکی یەو، پێک و پێکی ئەم کۆئەندامانە و یارمەتی دانیان بو یە کیری و بە دەنگ یە کەو و چوونیان .

نەتیی گیان لە ژمارە دا نین ، بەی بە مەبەستیکی وورد چۆن ئەبری؟ پێی ئەو بەی بردنە چی یە؟ ئەو مەبەستانە ی که بەی یان بی ئەبری چۆن هەل ئەگیرین؟ وە لە کوئی هەل ئەگیرین؟ وە چۆن بێر ئەکە و نەو؟ ئەو شتە نا بێر ئەکە و تۆتەو، لە کوئی یە؟ که بێر ئەکە و تەو، لە کوئی وە دیتە کوئی؟، وینە ی شتی بێرا و چۆن چۆنی نەفش ئەبەستی؟ وە لە کویدا یە؟ وە چۆن هەل ئەگیری؟ وە چۆن کە بتەوی ئاسادە ی

نەكەتتە، وە چۆن دەي ھېيتتەو ە يادا؟ ئەمانە لەو شتانەي كە بەر يەككەت ە ەست بکەوون، ئەي ئەو شتانەي بەر ەست ناکەوون؟ وە ھيزيان بە ەيمەن بۆ دانەنراو، ئەوانە زۆرترو گەورە ترن، شوپنەوار (ئائار) يان ناو بە نو دەرتەكەويئ لە ھيندئ كاتئ تايبەتئ دا، وە زۆر شت لەسو ديوي بەردەو ە نیشان ئەدەن، لە شتانئ نەزانراوي، ووني، ناديار، وەك ئەوي كە زۆر جار مەردوم ھەر لە خۆيەو ە شتئ ئەكەوتتە دلەو ە بە بئ ھيچ بەلگەو ە سەرەتايەك كە چئ پاستيش دەر ئەچئ .

لە پاشا نھيتئ ئەم ئادەمئ يە لە بوونياو لەو شتانەدا كە لە باوو بايرانو دايك و دايرانئ يەو ە بە كە لە بوور بۆي دئ ئيجگار زۆرن، تاقە بۆشەك «خليە» نك ئەم ھەموو سەرمایەي تەحري ئادەمئ يە ھەل ئەگرئ، وە لە گەل ئەوانەشدا سيفاتئ باوك و دايك و بايرانو دايرانئ نزيكئ خۆي ھەل ئەگرئ، ئەم سەرمایەو سيفەتانە لە ناو ئەو بۆشەكەدا چۆنو لە كویدا ھەلگيراوون؟ وە چۆن لە خۆيەو ە ئەو پريگا دوورو دريزئ ميژوويئ يە ئەدۆزيتەو ە؟ وە موو بە موو بەراوردئ ئەكات، وە ئادەمئ يەك بە ھەموو نھيتئ يەكەو ە لە نھيتئ يەكانئ ئاشكراو پەنھانئ ئەھيتتە پروو بە بئ زيادو كەم .

بە پاستئ وورد بوونەو ە يەك لەو كاتەي كە منال لە دايكئ ئەكەوتتە خوارو ە، وە پشت ئەبەستئ بە خۆي، وە پريئ ئەدرئ بە دلئ و بە سئ يەكانئ كە بکەونە كارو، زيان دەست پئ بکەن، ئاوور دانەو ە يەك لەو كاتەدا بە لاي ئەو منالەدا مەردوم سەرسام ئەكات، وە دلئ دەروون بە چرائ باو ە پرووناك ئەكاتەو ە، وە بە ئاوي بيرو باو ە پاك پاك

تەیشواتەو، هیچ دایک لەم ساتەدا (بەرامبەر بەو دیمەنەم) خۆی ناگرێ، وە بە پروایەکی راستەقینی یەو سجدە یەك ئەباتە بەر بارەگای خوای گەورە و مەزن، با هیچ سەریشی دانەنەوینی، وە بە دیمەن بە پروودا نەكەوێ (۱) .

هەر وەر وورد بوونەو یەك لەو کاتە ی کە منالی ساوا بیت (حەرف) لە دەمی دەرئەچێ و بابو دایە ئەلی و، قسە دەست پێ ئەکات، بەلکو بەرانبەر بە قسە کردن کە زبان هەل ئەسوورپێتی، وە هەر پیتە لە شوینی خۆیەو ئەتیریتە دەرەو، بە یارمەتی قورگەو، شتیکی زۆر سەیرەو، سەر سوورپهینه‌ره، چونکە زۆرمان دیو، بۆیە نرخی لامان نەماو (۲) بەلام تۆزیک لی ووردبوونەو ی نرخی کە ی تازە ئەکاتەو، وە مەردوم سەرسام ئەکات، وە دەسلاتی خوای گەورە و مەزن نیشان ئەدات . هەموو تاقە بەکێک لەم ئادەمی یە لە ناو هەزاران هەزار ملیۆن ئادەمی تردا عالیئەیکە بۆ خۆی بە تەنیاو لە هیچ کەسیک ناچێ (۳) نە لە شیو و شکیل و، نە لە ژیری و بیرو، نە لە هەست و گیان و، نە لە دەنگ و پرەنگ و، نە لە نەفتی سەر پەنجەکانیا، هەموو ئادەمی یەك لەم عەنتیکەخانە ی خوایەدا نمونە یەکی سەر بەخۆیە بۆ خۆی، وە دەست نووستیکی تاییەتی یە کە

- (۱) مەبەستی ئەو یە : سجدە بردن بۆ خوای گەورە یا بە دلە ، وە یا بە سەر دانەواندن و بە پروودا کەوتنە (م) .
- (۲) واتە : بۆیە زۆر سەرنجمان راناکیشین ، چونکە زۆرمان دیو هەرچشتیک با لەو پەری جوانیشدا پێ کەزۆر بینرا نرخی نامینی (م) .
- (۳) لە دەستنووستیکەدا نووسرا بوو : « هیچ کەسیک ناچێ ، من وشە ی (لە)م تێهەلکیش کرد (م) .

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوْعَدُونَ (۲۲)

وہ پوڑی ئیوہ لہ گەل ئەو بە ئینانہی کہ یتان دراوہ لہ ئاسمانہ (۲۲)

وینە ی لہ جیھانا نی، ئەم جۆرە شتانە لہ ناو ئادەمیدا ھەموو چاویک دەیان بیتی، ئنجا چەندە بە چاوی ئەبیرین لەم جۆرە شتە سەیرانە ، ھەزاران ئەو ئەندە ئەر ھە یە لہ نەئینی ئادەمی کہ بە چاوی ئەبیرین .

قورئانی پیرۆز نایەوی ئەم جۆرە شتانەمان بۆ ھەبزیری، بەلام ئە یەوی پەنجە یەك بەرئ بۆ دلی مەردوم تا بیداری بکاتەو بۆ سەیر کردنی ئەم مۆزەخانە یە کہ وا پانوی ئراوہ بۆ ھەموو چاوی دلیک کہ تەماشای بکات، لئی وورد بیتەوہ .

قورئان بەم جۆرە ئامازانە ئە یەوی ئادەمی سەر لہ نۆی دروست بکاتەوہ بە مەستیکی تازەو زیانیکی تازەوہ .

بە ئایەتی «وفي الارض...» ئاوو پینکی بی داینەوہ بە لای یشانگای زەویدا، بە ئایەتی «وفي انفسکم» ئاوو پری بی داینەوہ بە لای یشانگای نەفسا، ئنجا ئە یەوی ئاوو پینکمان بی بداتەوہ بە لای یشانگای ئاسمانداو ئە فەرموی (وفي السماء رزقکم وما توعدون) پوڑی ئیوہ لہ گەل ھەموو بە ئینکا کہ یتان دراوہ لہ ئاسمانە، واتە ھەر چەند ئیوہ لہ سەر یشتی زەوین، وە کسبو کارتان ھەر لہ سەر زەوی یە، بەلام ئە بی ئاسمانیستان لہ بیر نە چیتەوہ، وە ھەر چاوتان لہ زەوی نە بی، چونکہ مایە پوڑی یتان - کہ مانگ و پوڑو بارانە - لہ ئاسمانە، بەم پەنگە

فَوَرَبَّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ
تَنْطِقُونَ (۲۳)

په پهروه ردگاری ئاسمانو زهوی، ئەوی وترا (له بابەت پوژیی و
هاتی پوژی دوايي) پاسته به وینهی ئەو قسانەي که ئەیکەن (۲۳)

ئەگەر مانگ و پوژ نەبوايە هەورو باران نە ئەبوو، که ئەمانەش
نەبوونايە هیچ لە سەر زهوی شین نە ئەبوو، وه ئەگەر مانگ و پوژ
نەبوونايە هاتن و کسانەوه «مد وجزر»ی دەریا نە ئەبوو، که ئەمانەش
نەبوونايە باخ و باخات و شینایی نە ئەبوو، که واتە هەرچی مایەي پوژیتان
هەیه هەمووی لە ئاسمانە، وه هەر وه هەموو سەرنقیز تیکستان هەر لە
ئاسمانەوه دیتە خوارەوه، وه پاداشی هەموو کردەوه یە کتان لە چاکە و لە
خرابە هەر لە ئاسمانەوه دئی، که واتە هەمیشە چاوتان لە قایی خواوه
بئی، وه په یوهستی ناوەندی خۆتان و خواتان هەرگیز مەپستین •

لە دواي ئەم سێ ئاوازەیه بو زهویی و بو نەفس و بو ئاسمان،
ئەجا سویند ئەخوات به خۆی لە سەر پاستی ئەم قسانەو ئەفەرموی
(فورب السماء والارض) سویند به پهروه ردگاری ئاسمان و زهوی (انه)
ئەوی وترا لە بابەت پوژیی و ئەوی بە ئیتان پئی دراوه لە هاتی پوژی
دوايي و پاداش و سزا (لِحَقِّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ) پاست و دروسته به
وینهی ئەو قسانەي که تپوه لە گەل یە کتریدا ئەیکەن، واتە ئەو
قسانەي که خۆتان ئەیکەن و لە دەمتان دیتە دەرووه، چەندە لە لاتان
بئی گومانە، هاتی پوژی دوايش ئەوئەندە بئی گومانە •

هَدْ اَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ اِبْرَاهِيمَ الْمَكْرَمِينَ؟ (۲۴) اِذْ
 دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا، قَالَ سَلَامٌ، قَوْمٌ مُنْكَرُونَ (۲۵)
 فَرَاغَ اِلَى اَهْلِهِ

(نهی محمد) ثایا داستانی میوانه به پریزه کانی ئیبراهیم (پیغمبر) ت
 بی گیشتووه؟ (۲۴) کاتیک که چوونه لای و سلاویان لی کردو سلاوی
 سهندنهوه، (وه له دلی خویا ووتی) : ئەمانه کهسانیکی نه ناسراوون (۲۵)
 خیرا چوو بو لای خیزانه که ی و .

دوای ئەوهی که نیشانهی گه ورهیی و دهسه لاتی خۆی له ئاسمان و
 زه ویدا نیشان دا، که ئەمانه نیشانهی تاكو ته نیایی خوان، وه سویندی
 خوارد که به لینی خوا به پۆزی دوابی، وه به پاداش و سزای ئەو پۆزه
 پاست و بی گومانه، ئنجا باسی داستانی ئیبراهیم پیغمبر و گه لی «لوت» و
 «مووسا» و «عاده» و «نمود» و «نوح» ئەکات زۆر به کورتی، چونکه
 بر وایان به پیغمبره کان نه کرد، تا نیشانی بی پروا کانی مه که بدات که
 ئەو خویایه گه لی ئەو پیغمبرانهی له ناو برد، ئەتوانی ئیوهش له ناو
 به ری فەر مووی (هل اناك حدیث ضیف ابراهیم المکرمین) ئەی پیغمبره
 خوا! ثایا داستانی میوانه به پریزه کانی پیغمبرتان بی گیشتووه؟ (اذ
 دخلوا علیه) کاتیک که هاتن و چوون بو لای ئیبراهیم (فقالوا سلاما)
 وه سلاویان کرد (قال سلام) ئەویش سلاوی سهندنهوه، هه ر چه ند
 لی یان وورد بووه نه نیاسین، وه له دلی خۆیدا ووتی (قوم منکرون)
 ئەمانه مه رد و مکی نه ناسراوون، ئنجا دایان و به خیر هاتنکی گهر و
 گۆپی کردن (فراغ الى اهله) وه خیرا به بی چر به چوو بو لای

فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ (۲۶) فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ ، قَالَ أَلَا
تَأْكُلُونَ ؟ (۲۷) فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ، قَالُوا : لَا تَخَفْ
وَبَشِّرُوهُ بِنِغْلَامٍ عَلِيمٍ (۲۸)

گوئیره که یه کی قه‌له‌وی برزاوی بو هینان (۲۶) وه له بهر ده‌میانا
داینا (به‌لام ده‌ستیان بو نه‌برد)، پیی ووتن بو ناخون؟ (۲۷) ئنجا لی‌یان
ترسا (چونکه به دوزمنی زانین)، پی‌یان ووت : مه‌ترسه و مزده‌یان دایی
به کورپنکی دانا که (ئیسحاق) بوو (۲۸) .

خیزانه‌کی، وه پیی ووت : جه‌ند میوانیکمان هاتوون، خیرا
گوئیره که یه کی قه‌له‌ویان بو سه‌رپرین . وه ژنه‌کی بو برزاندن و بو
خسته‌سه‌ر خواتیک و ئیراهیم له بهر ده‌میانا داینا وه کو ئه‌فه‌رموی :
(فجاء بعجل سمین) گوئیره که یه کی قه‌له‌وی به برزاوی بو هینان
(فقر به الیهم) وه له بهر ده‌میانا دایناو لی نزیك خسته‌وه، به‌لام که سیان
ده‌ستیان بو نه‌برد (قال الا تأکلون) ووتی ئه‌وه بو ناخون؟ ئیراهیم وا
تی‌گه‌یشت که ئه‌مانه دوزمنن، وه به دوزمنایه‌تی هاتوونه‌ته‌سه‌ری، له
به‌ر ئه‌وه ترساو په‌نگی تیک‌چوو، وه کو ئه‌فه‌رموی (فاجس منهم خیفه)
ئنجا ئیراهیم له‌م زه‌لامانه ترسی لی نیشته، کاتیک که فریشته‌کان زانی‌یان
ئیراهیم ترسا (قالوا لا تخف) ووتیان مه‌ترسه، ئیمه فریشته‌ین و خوا
ناردوویی بو لای تو (وبشروه بنگلام علیم) وه مزده‌یان دایه به کورپنکی
زانای دانا له (سارا)ی ژنی، که ئیسحاقه، وه له سووره‌ی (هود)دا

فَقَبِلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صِرَافَةٍ ، فَصَكَتْ وَجَهَهَا وَقَالَتْ :
عَجُوزٌ عَقِيمٌ (۲۹) قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ ، إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
حَمِيمٌ (۳۰)

ژنه که ی قریووه یه کی کردو دای به پوومه تی خویداو وتی :
پیره ژنیکی نه زۆکم (۲۹) ووتیان : خوای تو وای فەرموووه که ئه و به
مهسله حەتی خەلق ئاگادارو به حالی بێنده گان دانایه (۳۰) .

ئەفەرمووی : « فبشرناها باسحاق ومن وراء اسحاق يعقوب » (۱) له کاتیکه
که ئیبراهیم له تەمەنی سەد سالی و، ساره ی ژنی له تەمەنی (۹۹) سالیدا
بوو، جگه له وه که سارا هەر له سەرەتای شوو کردنیه وه هەر نه زۆک
بووه و سکی نه کردوو، له بهر ئه وه به مزده که سەرسام بوو، وه بیری
چوووه که ئەمانه فریشتەن و، خوا ناردوونی بۆ لای ئیبراهیم بۆ ئه وه ی
ئەم مزده یه ی بێ بگه یه نن، بۆیه سەر سوپهانی خۆی نیشاندا، وه
کوئەفەرمووی : (فاقبلت امرأته في صرة) (سارا ی ژنی - که وئستا بوو
وه گوئی له مزده که بوو - له خۆشیانا پرووی کرده فریشتەکان و به
قریووه یه که وه (فصکت وجهها) به هەردوو پوومه تی خۆیا مالی - وه ک
دهستووری ژنان - (وقالت عجزوز عقیم) ووتی پیره ژنیکی نه زۆکم، له
گەنجیدا سکم نه کردوو، ئیستا که پیر بووم و له هیز وئستاومه ته وه
چۆن سک ئه که م؟ (قالوا كذلك قال ربك) ووتیان چۆنمان پێ ووتسی
خواش وای فەرموووه، نه گومانت بێ و نه سەریشت سوپه مینی (انه هو
الحکیم العلیم) بێ گومان هەر خوایه کار دروست و دانا .

(۱) واته مزده مان دا به سارا به کوریتک که ناوی ئیسحاقه ، وه دوا ی
ئیسحاق به یه عقوب .

قالَ : فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ؟ (۳۱) قالوا : اِنَّا
 ارْسَلْنَا اِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ (۳۲) لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
 مِنْ طِينٍ (۳۳) مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ (۳۴)

ئیراهیم ووتی : کارتازن چی یه ئهی په وانه کراوه کانی خوا؟ (۳۱)
 ووتیان : ئیمه په وانه کراوین بۆ سهر گه لی گوناھاران (۳۲) تا بارئین
 به سهریاندا بهرد له گلی سووره وه کراوی (۳۳) نیشانه کراو له لای
 پهروه ردگارت بۆ ئه وانه ی که له سنور دهر ئه چن (۳۴) •

سهره تایی ئهم جزمی بیست و ههوتهمه لیره وه دهست یی ئه کات،
 واته سی ئایه تی ئهم سووره ته له سهره تاوه خراوته سهر جزمی (۲۶)،
 ئهمهش له بهر ئه وه یه ئه و زانایانه ی که قورئانیا ن بهش کردوو به سی
 بهش، به یی ژماره ی ووتنه کانی بهشیا ن کردوو، ته ماشای ئه ویا ن
 نه کردوو که ئهم شوئنه ناوه پاستی داستائیکه وه ک لیره دا، به لام ئیمه
 لهم جزمه دا له سهری سووره ته که وه دهستمان یی کرد •

دوای ئهم مزده به ی که به ئیراهیم دراء ئنجا پرساریان لی ئه کات
 که بۆچی هاتوون؟ وه کو ئه فهرموئ : (قال) ئیراهیم به فریشته کانی
 ووت : (فما خطبکم ایها المرسلون) کاری ئیوه چی یه ئهی په وانه کراوانی
 خوا !، واته بۆچی هاتوون؟ (قالوا) فریشته کان ووتیان (انا ارسلنا الی قوم
 مجرمین) ئیمه په وانه کراوین بۆ سهر گه لی گوناھاران که گه لی «لووت»
 پیغه مبه ره وه ک له سووره ی «هود» دا ئه فهرموئ «انا ارسلنا الی قوم لوط» (۱)
 (لئرسل علیهم حجارة من طین) تا به سهریاندا بارئین گلی
 سووره وه کراوی (مسومه عند ربك للمسرفین) نیشانه کراو
 (۱) واته ئیمه بۆ سهر گه لی لووت په وانه کراوین (که له ناویان
 بهرین) •

وَآخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۳۵) فَمَا وَجَدْنَا
 فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۳۶)

ئىنجا ھەر چى بوو لەو دىھاتانەدا لە پر واداران کردمانتە دەرهوہ (۳۵)
 (بەلام) لەویدا يەك خانوو نەبى (كە مالى لووت بوو ئىتر) مسلمانىكىمان تيا
 چنگ نەكەوت (۳۶) .

لە لای پەرورەدگارى تۆوہ بو ئەوانەى كە لە سنوور دەر ئەچن
 - وەك گەلى لووت - .

كاتىك كە خوا وىستى بەدكارە گوناھبارەكانى گەلى لووت لە
 ناو بەرى، پر وادارەكانى ناويانى دوور خستەوہ، وەكو ئەفەرموى
 (فآخرجنا من كان فيها من المؤمنين) ھەرچى بوو لەو دىھاتانەدا لە
 پر واداران کردمانتە دەرهوہ، واتە دواى ئەوہى كە فرىشتەكان پر وويان
 کردە گەلى لووت، چى بوو لە پر واداران لەو دىھاتانەدا ھەموويانمان
 پرزگار کرد (فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ) بەلام لە ناو ئەو
 ھەموو دىھاتانەدا يەك خانوو نەبى كە ئەویش مالى لووت بوو ئىتر يەك
 مسلمانى خوا پەرستمان تيا چنگ نەكەوت، وەھەر ئەوتاقە مالى بە تەنيا
 لە سزاي خوا پرزگارى بوو، كە ئەویش ھەر لووت و كچەكانى بوون بە
 بى ژنەكەى كە بى پر ووا بوو، وە لە گەل بى پر وواكانى تردا تيا چوو ،
 وە ئەو دىھاتانەمان سەرەوژىر کرد، وەك لە سوورەى «ھود»دا ئەفەرموى
 « فلما جاء امرنا جعلنا عاليها سافلها ، وامطرنا عليها حجارة من سجيل

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۳۷)

وه لهویدا په نندیکمان به جئی هیشت بو ئهوانه‌ی که له سزای پرده‌رد نه ترسن (۳۷) •

منضود مسومة عند ربك، وما هي من الظالمين بعبید، (۱) (وترکنا فیها آیه) وه به جیمان هیشت له جیگا که یاندا نیشانه‌ی که کی وا که بی به مایه‌ی په ندو ئاموزگاری بو دوا‌ی خو‌یان (للذین یخافون العذاب الالیم) بو ئهوانه‌ی که نه ترسن له سزای پر دهردی خوا که تووشیان بی وهك تووشی گه‌لی لووت بوو •

ئنجئا ئاخو گه‌لی قوره‌یش له‌م کاره‌ساته‌ی که به سهر گه‌لی لووتا هاتووه له پنی بی فرمانی پیغه‌مبهره که یانه‌وه، په‌ند وه‌ربگرن؟ وه ههر چند نهو وولانه بینن، وه یا نهو داستانه بخوینه‌وه موجرکیان یسا بی و په‌نجه‌ی خو‌یان بگه‌زنو دهرسی لی وه‌ربگرن؟ •

دیها ته‌کانی گه‌لی لووت لهو جیگایه‌دا بوون که ئیستا بی ئه‌لین دهریاچه‌ی (طبریه)، وا دهرئه‌که‌وئ که نهو ناوچه‌یه به هو‌ی کانی توواوه و ئاگری ناویسه‌وه و سسته‌کی تونی زیره‌وه‌ی پو‌چووبی، وه ئاگرو کانی توواوه نهو پارچه‌ گ‌لانه‌ی که وهك خستی سووره‌وه بوو،

(۱) واته که فرمانی ئیمه‌ هات (دهرباره‌ی گه‌لی لووت) دیها ته‌کانیانمان سهره‌وو‌زیر کرد ، وه به‌ردمان باراند به سهریانا په‌ی دهر په‌ی له گ‌لی سووره‌وه کراوی نیشانه کراو له لایهن په‌روه‌ردگاری تووه ، وه نه‌م به‌رد بارانه ههرگیز له سسته‌مکارانه‌وه دوور نی‌یه •

به سەر یه کا جۆشیان خواردیچی، بردیتی به ئاسمانا، وه لهو سهروه وه هتیه خواره وه به سەر ئهو گهله ستهمکاره دا وه باران، وه لهو کته وه ئهو ناوچه یه وهك گۆلی زریباری (مه ریوانی کوردستانی تیمم) بووچی به ده ریایچه ی «طبرییه»، وه ئاوئیکی بۆگه نی تیا کۆ بووئیه وه، وه ئهو گهله له خوا نه ترسه له زیر ئهو ئاگرو خاكو خۆلو بۆگه ناوه دا مابنه وه تائه مپۆ، به لکو تارۆزی دوا یی •

له سوورهی « ملك » له ئایه تی « أم أمتم من فی السماء ان یرسل علیکم حاصبا فستعلمون کیف نذیر » دا باسیکی جوانمان نووسیوه له بابته هیزی سروشتی به وه، زۆر به که لکه، بچۆ بیخوئنه ره وه •

له م ئایه ته وه ده ستوورنکی خوا ده رته که وئێ که هر گه لیک باشی له خرابی زۆرتی بی، خوا باشه کانیا ن ناگری به گوناھی خرابه کان، به لام ئه گه ر خرابه کانی زۆرتی بوون له باشه کان، ئهو کاته باشه کانیشیان به خرابه کانیا نه وه تیوه ئه گلین، وه هه ردوولا تیا ئه چی •

له ئایه تی پیشوودا فرمووی : گه لی لووتمان سه ره وژیر کرد، وه له جیگا که یاندا به جیمان هشت نیشانه یه کی وا که بی به مایه ی به ندو ئامۆزگاری بۆ دوا ی خۆیان، هه روا له گه ل گه لی مووساشا

وَقِي مُوسَى إِذِ ارْتَلَّاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ (۳۸)
 فَتَوَلَّى بِرُكْنِهِ، وَقَالَ: سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ (۳۹) فَأَخَذْنَا
 وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ (۴۰)

هه‌روا له داستانی مووساشا په‌ندمان به‌ جی هیشته، کاتیک
 مووسامان نارد بو لای فیرعه‌ون به‌ به‌لگه‌ی پو‌شنه‌وه (۳۸) وه فیرعه‌ون
 به‌ هوی هی‌زو له‌شکره‌که‌یه‌وه سه‌ری‌چی کردو، ووتی: (مووسا)
 جادوو‌گه‌ره، یا شیتته (۳۹) تیمه‌ش خو‌ی و له‌شکره‌که‌یمان گرت و
 فریمان‌دانه ده‌ریاوه، له کاتیکا که‌ ئه‌و شایسته‌ی لومه‌ کردن بوو (۴۰) •

ته‌فه‌رموی: (و فی موسی اذ ارسلناه الی فرعون) له داستانی مووسادا
 په‌ندو ئاموژ‌گاری‌مان به‌ جی هیشته کاتیک که‌ مووسامان نارد بو سه‌ر
 فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی (بسطان مبین) به‌ به‌لگه‌ی پو‌شنه‌وه، وه‌ک
 دارده‌سته‌که‌ی و ده‌ستی پو‌شنی بی‌خه‌وشی بی (فتولی) فیرعه‌ون پرووی
 وه‌رگیراو بروای نه‌هیناو یاخی بوو (برکنه) به‌ هوی له‌شکرو
 گه‌له‌که‌یه‌وه (وقال ساحر او مجنون) وه ووتی مووسا جادوو‌گه‌ره
 یاشیتته، ئیر لیره‌دا درپزه‌ی به‌ داستانی فیرعه‌ون و مووسا نه‌دا، به‌لکو
 دوابی هینا به‌ باسی ئه‌و سزایه‌ی که‌ دای به‌ سه‌ری‌انا، فه‌رموی (فآخذناه
 وجنوده) تیمه‌ش خو‌ی و له‌شکرو سوپا‌که‌یمان گرت (فنبذناهم فی
 الیم) وه فریمان‌دانه ناو ده‌ریاوه‌وه به‌خنکاندن له‌ ناومان بردن (وهو ملیم)
 له کاتیکا که‌ فیرعه‌ون لومه‌ کراوه له‌ سه‌ر ئه‌و سه‌ری‌چی‌یه‌ی که‌ کردی،
 وه ئه‌و یاخی بوونه‌ی که‌ نیشانی دا •

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ (۴۱) مَا تَذَرُ
 مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرَّمِيمِ (۴۲)

وه له گه‌لی «عاد» یشا په‌ند هه‌یه کاتیکی که بای گه‌رمی توندی
 بی‌که‌لکمان ناردده سه‌ریان (۴۱) به سه‌ر هه‌ر شتی‌کا بر‌ویشتی‌ه وه‌ک
 پزویوی لی‌ی نه‌کرد (۴۲) •

(و فی عاد) له گه‌لی «عاد» یشا په‌ندو ئاموژگاریی هه‌یه بو مه‌ردومی
 خاوه‌ن بیر، ئیمه بی‌گومان «هود» بیغه‌مه‌رمان بو ناردن، به‌لام بر‌وایان
 بی‌نه‌هینا، وه بی‌فه‌رمانی‌یان کرد، خواش تو‌له‌ی لی‌ی سه‌ندن به‌م پره‌نگه‌ی
 که نه‌فه‌رموئی (اذ ارسلنا علیهم الریح العقیم) له کاتی‌کا که نارد‌مانه
 سه‌ریان بایه‌کی گه‌رمی به‌هیزی بی‌فه‌ر، نه‌هه‌ورو بارانی پی‌وه بو، نه
 دارو دره‌ختیشی بو متوربه نه‌کردن، به‌لکو بایه‌کی گه‌رمو توندو
 تیزی وا بو (ما تذر من شیء ات علیه الا جعلته کالرمیم) به سه‌ر
 هه‌رشتیا بر‌ویشتی‌ه نه‌یکرد به بووش، یا به پواوی پزویو •

با : هیزیکه له هیزه‌کانی بوونه‌وه‌ر، وه له‌شکریکه له له‌شکرانی
 خوای گه‌وره، خوا خۆی نه‌ی‌نیری؛ ده‌می به‌ باران و مایه‌ی ژیان‌و،
 ده‌میکیش به مایه‌ی مردن و ویران کردن، له‌م جو‌ره کاتانه‌دا جیی نه‌و
 خرابه‌یه نه‌یه که بگپ‌ریی و بووتری : «با» که هه‌ل‌نه‌کان، وه دیت‌و
 نه‌جیت به پی‌ی ده‌ستوورنکی تایه‌تی‌یه له بوونه‌وه‌ردا، وه به هۆی چهند
 ئیشیک‌ی پرنکی سروشتی «طبعی» یه‌وه‌یه، چونکه نه‌و خوایه‌ی که نه‌وبایه

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ: تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ (۴۳)

له گەلی «سەموود» یشا پەند ەبە کاتیک که پێیان ووترا :
بەهرەمەند ببن له ژیان تارپۆزی خۆی (که کاتی تۆلە ی خوایە
بۆتان) (۴۳) •

هەل ئەکات، بە پێی ئەو دەستوورە، وە بە هۆی ئەو کارکەرە
سروشتی یانەو ەەر ئەو خوایە ئەو بایە زال ئەکات بە سەر ئەو
کەسانە ی که بی یەوئ، بە پێی ئەو دەستوورانە ی که خۆی دایناو •

(وفي ثمود) له گەلی «سەموود» یشا پەندو نامۆزگاریی ەبە بو
مەردومی دل پووناك، ئیمە بی گومان «صالح» پیغەبەرمان بو ناردن، بەلام
بروایان بی نەهیناو لە فەرمانی دەرجوونو، حوشترە که یان کوشت،
خواش تۆلە ی لی سەندن، بەم پەنگە ماوہی دان تاسی پۆز چی ئەکن
بیکەن، دوای سی پۆزە که، ەوورە تریشقە یەکی بو ناردن و ەمووی
له ناو بردن، وە کو ئەفەرموی (اذ قیل لهم) کاتیک که پێیان ووترا :
(تمتعوا حتی حین) بەهرەمەند ببن له ژیان تارپۆزی خۆی که پۆزی
سزایە، وە له دوای سی پۆزی تر تووشی تۆلە ی خۆتان ئەبن، وەك له
سوورە ی «هوود» دا ئەفەرموی : «فقال تمتعوا في داركم ثلاثة ايام ذلك
وعد غير مكذوب» (۱) ، ئنجا سەرکەشی یان کرد لە فەرمانی

(۱) واتە صالح پیغەبەر پیتی ووتن : سی پۆز دابوین لە مالی
خۆتان (پۆزی چوارەم سزای خواتان بو دی) ، ئەو بە لینیکی
بندرۆ •

فَعَتُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ ، فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ
يَنْظُرُونَ (۴۴) فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ ، وَمَا كَانُوا
مُتَّصِرِينَ (۴۵)

مهوان سهرکشی یان کرد له فهرمانی پهروه ردگاریان، ئنجا هوره
تریشقه یهک لئی دان، وه مهوان (له ناو چوونی خویمان) به چاو مهینی
(۴۴) نه تهوانای ههستانیان بوو، وه نه یارمه تی یه کتری (۴۵) •

پهروه ردگاری خویمان، بی مهوی بهشیمان بنه وه، وه تهوبه یه کی
راستو دروست بکهن (فاخذتهم الصاعقه) ئنجا هوره تریشقه یهک لئی
دان (وهم ينظرون) وه مهوان به خهم و خهفه ته وه ته ماشایان مه کرد، وه
به چاوی خویمان مه یان بینی (فما استطاعوا من قیام) نه مه یان توانی
ههستن و ههرا بکهن (وما كانوا متصیرین) وه نه مه یان توانی یارمه تی
یه کتری بدهن بوؤ رزگار بوونیان له و سزایه •

ئهم سئی داستانهی پیشووی دامه زراند به « وفي موسى .. » و
« في تاد .. » و « وفي ثمود .. » به لام بوؤ داستانی چوارهم ئهم
ناهنگه ی گورپی و فهرووی « وقوم نوح من قبل » به بی « في » تا عطفی
« والسماء بناها » ی بکاته وه سهر، که مه میان ئایه تیکی بوونه وهری
« کهونی » و، مهویان ئایه تیکی میرووی « تاریخی » یه، بهم عطفه ئهم
دوانه ی به یه که وه بهسته وه ، ئهم عطفه ی کرد به بردیک و پی

وَقَوْمَ نوحٍ مِّن قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (٤٦)
وَالسَّمَاءِ بَنَيْنَاهَا بِاَيْدٍ وَاِنَّا لَمَوْسِعُونَ (٤٧)

وه له پیش تمم گه لانه دا گه لی نوح بوو که گه لیکتی به دکاری
بوون (٤٦) وه ناسمانان دروست کردوو به ده سه لاتی خو مان، وه تیمه
فراوان کرده ی (ناسمانین) (٤٧) •

به پری به وه، له نایه تیکتی میژوویی به وه بو نایه تیکتی بوونه وه ریی، هه
له بهر تمه شه، که داستانی نوو حی خسته دوا ی داستانه گانی تر وه،
تمه گه ر له بهر تمه نه بوایه، تمه بوو داستانی نوو حی پیش تمم داستانه
بخستایه، وه که له سووره ی «هود» دا پیشی خستوو، چونکه تمم له
پیش هه موویانا بووه •

(وقوم نوح من قبل) یادی گه لی نوح بکن که له پیش تمم
گه لانه دا بوون (انهم کانوا قوما فاسقین) به پاستی گه لیکتی به دکاری
له سنور ده رچوو بوون •

له سه ره تایی سووره ته که وه چهنه د پشانگایه کی بوونه وه ریی
نیشان دا له بای به هیزو هه وری بارشت ۰۰۰، والیره شا گه پرایه وه
سه ر چهنه د پشانگایه کی بوونه وه ریی و باسی چهنه د نیشانیه کی تر له
تاکو ته نیایی خوا، فهرمووی (والسماء بنیناها باید) تیمه ناسمانان
دروست کرد به هیزی خوایه تیمان (وانا لموسعون) وه تیمه ناسمانان
فراوان کردوو به فراوان کردنیکتی وا نه چاو هه نای تمه کات و نه پروانگه

• مەرسدە نە زىمان ئەتوانى باسى بىكات بە تەواۋى و نە پىننوس •

نزىك تىزىن ئەستىرە لە ئىمەۋە مانگە كە (۲۴۰۰۰۰) مىل لىمانەۋە دوورە، مانگ (۲۹) پۇژو نىو جارىك بە دەۋرى زەۋىدا ئەسووپىتەۋە ،
 ۋە ھەر ۋا زەۋىش (۹۳۰۰۰۰۰۰۰) مىل لە پۇژەۋە دوورە سووپانەۋە يەكى ھەيە لە سەر تەۋەرە، سەعاتى ھەزار مىل ئەپىئى، ۋە
 سالى جارىكىش بە دەۋرى پۇژا ئەسووپىتەۋە ، ۋ (۱۹۰۰۰۰۰۰۰) مىل ئەپىئى، ھەر بەۋ پەنگە نۆ ئەستىرە گەپۇكى تر ھەن لە گەل
 زەۋىدا كە ھەر دەيان بە دەۋرى پۇژا ئەسووپىتەۋە، ۋە دوور تىزىن يان ئەستىرە (ئىكس) كە بە دەۋرى پۇژا ئەسووپىتەۋە، ۋە لە سەر
 چەمدە يەك كە (۸۵۰۰۰۰۰۰۰۰) مىلە، ۋە بە دەۋرى ھىندىك لەم ئەستىرە نەدا (۳۱) مانگ ئەسووپىتەۋە، جگە لەمانە سى ھەزار ئەستىرە
 بىچكۆلە بىچكۆلە ھەر لە گەل ھەزاران ئەستىرە كلك دارو ھەزاران ھەزار ئەۋ شتەنى كە ۋەك ئەستىرە وان ۋە كىشېن ۋە سووتېن، كە
 پىن يان ئەلېن «شەب» ، ئەمانەش ھەمو بە دەۋرى پۇژا ئەسووپىتەۋە ، ئەۋ پۇژەۋە كە تەۋەرە كەى (۸۶۵۰۰۰) مىلە ، ۋە (۱۲۰۰۰۰۰)
 جار لە زەۋى گەۋرە ترە •

ئەم پۇژى ئىمە يە لە يەك شوئىنا نەۋىستاۋە، بەلكو دوۋجۇر سووپانەۋە يە، يەكىيان لە سەر تەۋەرە بە دەۋرى خۇيا ئەسووپىتە، ۋە لە (۲۶) پۇژا چەرخە يەك تەۋاۋ ئەكات، دوۋھەمىيان خۇي ئەۋ ھەمو ئەستىرە گەپۇكانەى كە لە گەل يان بە خۇيان ۋە مانگە كانىانەۋە، ۋە لە گەل ئەۋ لەشكەر پىن يانە لە ئەستىرە

بجوووكو له ئەستێرەى كلك دارو، ئەوشتانەى كە ئەكشێن و ئەسوورپنەو بەم پێك و پێكى بە دەورى چەق «مەرگەز»ى ئەو كاكەشانەى كە كۆمەلەى پۆزى ئیمەى تىابە، وە لە سەعاتىكا (۶۰۰۰۰) مەل ئەبڕى .

زانایانى ئاسمان، مەل - كە هەزارو شەش سەد مەترە - كەردوویانە بە قیاس بۆ پێوانى دووربى ئەستێرە بەك لە ئەستێرە بەكى تر، بەم پەنگە ئەبیزرى : (۹۳) ملیۆن مەل لە زەوى یەو دەورە، كە واتە ئەگەر ساروخێك بئیرین بۆ پۆز كە لە سەعاتىكا (۸۸) مەل بپڕى، بە سەدو بیست سالى ئەیگاتى، هەر بەم پەنگە هەموو ئەستێرەكانى تریش .

پۆز ئەستێرە بەكە لە هەزاران هەزار ملیۆن ئەستێرەى تر، وە نزیکترینیانە لە ئیمەو، ئەستێرەكانى تری ئاسمان هەر بەكەیان پۆزێكە بۆ خۆى، وە ئەستێرە گەپۆكەكانى خۆى پرووناك ئەكاتهو، ئنجا لە ناو ئەم پۆزانەدا پۆزى واھە بە سى ملیۆن جار لە پۆزى ئیمە گەورە ترە، بەلام لە بەر دووربى، ئیمە بە عاستەم ئەبىبىن، ئنجا لە بەر ئەم دووربى بە زانایانى ئاسمان نەیان تەوانى ئەم ئەستێرە دوورانە بە مەل بپێون، وەك دووربى پۆزو ئەستێرە گەپۆكەكانیان پێواو، چونكە ژمارە دەرفەتەى ژماردنێ ئەو میلانە نایەت، لە بەر زۆرىیان، ئنجا هاتن خێراى « سەرە » تیشكیان كەرد بە قیاس كە لە چركە « ئانە » بەكدا (۱۸۶) هەزار مەل ئەبپڕى، ئنجا ئەگەر ئەمە لێك بەدەین لە (۶۰) چركە، ئەبى بە دەقیقە بەكى تیشكى، وە ئەگەر ئەنجامى ئەم لێكدانە زەرب بەكەین لە (۶۰) خولەك «دەقیقە» ئەكاته سەعاتىكى تیشكى، وە ئەگەر

تەنجامە کەي زەرب بکەين له ۲۴ ساعات ئەکاتە شەوو پوژنیکي تیشکی،
 وە تەنجامی ئەم لیکدانە زەرب بکەين له (۳۶۵) پوژ، ئەبێ بە سالیکی
 تیشکی کە شەش ملیۆن ملیۆن میله، ئنجا ئەم سالی تیشکی بەیان
 کردوو بە یەکە یەکی پێوانەیی (وەحدهی قیاسی) بۆ پێوانی دووری
 ئەستێرەکان کە لە ژمارە نایەن •

زانایانی ئاسمان ئەلین : تیشکی پوژ بە هەشت دەقیقەو هەژدە
 چرکە ئەگاتە زەوی، دواي پوژ نزیکترین ئەستێرە لە ئیمەو بە چوار
 سالی نیوی تیشکی پرووناکی یەکەي ئەمانگاتی، واتە (۲۵) ملیۆن ملیۆن
 میل لە ئیمەو دوورە، وە «نەسری طائر» - کە سێ ئەستێرەي سێ
 گۆشەن، وە لە هاوینانا بە ناوهراستی ئاسمانەو ئەبیرین، بە چوارده
 سالی نیوی تیشکی پرووناکی یەکەي ئەمانگاتی، وە پرووناکی
 « سماکی رامج » بە پەنجا سالی تیشکی ئەمانگاتی - •

خولاسە وەك زانایانی ئاسمان ئەلین : بوونەوەر لە هەزار ملیۆن
 کاکەشان پیک هاتوو، کە هەر یەکیک لەم کاکەشانانە لە هەزار
 ملیۆنەو تاسی هەزار ملیۆن ئەستێرەي تیا، ئنجا هەزار ملیۆن
 کاکەشان زەرب بکە لە سێ هەزار ملیۆن ئەستێرە بزانه ئەکاتە چەند؟
 ئەوئەندە ئەستێرە بەر چاو کەوتوون •

کاکەشان : بەو شتە سببیانە ئەلین کە وەك هەوریکي تەنک لە
 شەوگاری سافی بێ هەورو تەبو تۆزا ئەبیرتی لە ئاسمانا، ئەو هەورە
 سببی یە هەموو پوژن لە کاکەشانێ یەکەم دا وەك پوژی ئیمە، بەلکو
 گەلیکیان هەزاران هەزار جار گەورەترن، کە لە بەر چاوی ئیمە

كەوتونۇن تە ئاستى يەك، بۆيە وا لە دوورەوۋە سېي ئەجنەوۋە •

ئەبىي ئەمەش بزائىن كە لە ناوۋەندى ھەموو دوو ئەستىرە يە كا سى
سەد مىيۇن ميل بۆشايى ھەيە، وە لە ناوۋەندى ھەموو دوو كا كە شانىكشا
بۆشايى مىيۇن و نيونىك سالى تىشكى ھەيە، لە بەر ئەوۋە بە يە كا ھەلئە قىنيان
ھەرگىز نە بووۋە نايى، ھىندى لە زانايان ئەلئىن: دوو ھەنگ لە ھەموو
ئاسادا بەرەللا بگرئىن، گونجاني ھەلئە قىنيان بە يە كا گەلئى نرىكتەرە لە
ھەلئە قىنى دوو ئەستىرە بە يە كا •

ئىنجا ئەم بوونەوۋەرە بەم بانو پۆرى يە، دەم بە دەم لە فراوان
بوونايە، واتە ئەم كا كە شانانە ھەمىشە وەك مىز لائىك كە فووى پىابكرئى،
لە ھەموو چركە يە كدا ھەزاران ميل لە ھەموو لايە كەوۋە زىاد ئەكات ،
وە تارىكىستانى پىشتى خۇيان پروناك ئەكەنەوۋە، ئىمە - كە دانىشتووى
سەر زەوین - دوورين لە چەق «مەر كەز»ى ئەم كا كە شانەى كە
كۆمەلەى پۆزى ئىمەى لە ناوايە - بە ئەندازەى سى ھەزار سالى تىشك •
ئىنجا بەم پىيە، قەبارەى بوونەوۋەر لە سەرەتاي بوونىوۋە چەند بوو ؟
ئىستا گەلئى لەوۋە زىاتر زىادى كرددوۋە، ئەم پۆزى ئىمە يە - كە ھەمىشە
لە سەر تەوۋەرەى خۇى ئەسوورپتەوۋە - لە سەر بەراوئىزى ئەو
كا كە شانەى كە ئەمى تىايە ئەروا، وە لە ھەموو چركە يە كدا دوانزە
مىل لەو بەراوئىزە دوور ئەكەوئتەوۋە، ھەر بەو پەنگە ئەستىرە
گەرۆكە كانىشى ئەرپۇن بىجگە لە سوورپانەوۋەى خۇيان لە سەر
تەوۋەرە، وە لە سەرگىپرى تايبەتى خۇيان بە دەورى پۆزا •

بە كورتى ئەم ئاسانە بانو پۆرو فراوانە بەم ھەزار مىيۇن

وَالْأَرْضَ فَرَسْنَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ (۴۸)

وه زویمان پراختووه، وه (تیمه) چاک پراخدریکین (۴۸)

کاکه شانوه نیمه نده گه وروه بهر بهر لایه، خه یال تمم پهرو نه وپه پری
 بکات، وه ته وروه که ی له هذزار ملیون سالی تیشکی گه لی گه لی زیاتره .
 زانایانی ناسمان نه لین : زور ته ستره ی وا همن که له پیش
 دروست بوونی زه ویدا دروست بوون، که چی تیشکیان هیشتا به پریگاوه به
 نه گه یشتوونه ته زهوی وه نابیرین، هر وه که ته ستره ی واهن له پیش
 دروست بوونی زه ویدا له جیی خوی ترازاوه و نه ماوه، که چی
 نیشکه که ی هیشتا هر به پریگاوه یه و نه کوزاوه ته وه (۱) .

(والارض فرسناها) وه زویمان پراختووه به پریگکی وا که
 ناده می بتوانی هاتو چوی به سهر بکات، وه ناو سکی هه لدرپی و
 خیرو بیری لی وه رگری . به لی زهوی هر چه ند له خویا گردو خره
 وه ک مانگ و پوز، به لام له بهر گه وروه یی و فراوانی خوی تیمه
 خری به که ی به چاو نابین مدگر له شوینکی زور دووره وه نه بی
 وه ک سهر بستی مانگ (فعم الماهدون) چاک پراخدریکین، واته له

(۱) برای خویندرو تی گه یشتوو ! ته ردوونتی بهم شیوه یه بی که
 (خال)ی خوا لی خوشبوو لهم چهند دیره دا لینی دواوه ، نایا په وایه
 گوئی شل بکرتیت بز ته و دهر وون تاریکانه ی که نه لین تمم
 بوون ووره به «ریسکوت» به یدا بووه و تبعه ت نه خشی بز
 کیشاوه ؟ تمم جوړه که سانه (صم بکم عمی فهم لا یفقهون) که بو

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (۴۹)

وہ لہ ہموو شتیک نیرو می مان دروست کردووہ، شاید بہند
وہ رگرن (۴۹)

پاخستہ کہ یا ہر چی کہم و کووپی بی تیدا نی بہ (ومن کل شیء
خلقنا زوجین) وہ لہ ہموو شتیک - لہوانہی زیندوون و لہوانہی
زیندوو نین - نیرو می مان دروست کردووہ (لعلکم تذکرون) شاید
بیر بکہنہوو بہند وہ رگرن •

لہ ئادہمی و گیان لہ بہرانا نیرو می ہہیہ، ہر وا لہ دارو درخت و
گزو گیاو ہرچی لہ زہویدا پروئی نیرو می ہہیہ - بہ لکو (ذہپہ) -
کہ بچوو کترین شتہ لہ مادہ دا دہرکہ و تووہ، کہ لہ ووردیلہی زور
بچوو ک دروست بووہ، ناو کہ کہی لہ ووردیلہی «پروٹون» کہ بارگہ
«شحنہ» ی کارہ بای گہرم «موجبہ» ی تیاہ، وہ «نیوترون» کہ بی بارگہ یہ،
وہ ووردیلہی زور بچوو کتہ لہ «پروٹون» - کہ پی ٹہ لٹن «ٹہ لکٹرون»
وہ بارگہی سالبی ہہ لگرتووہ، زور بہ خیرایی ٹہ سوو پتہ وہ بہ دەوری
ناو کدا لہ دووری دیار کراو « ابعاد معینہ » دا، ٹہم سئ ووردیلہی لہ

لالو کویرن و تی گہ یشتنیان نی بہ ، دان دە نین بہ « ریکہوت » یکی
بی دە سہ لات و بی دە سستہ پاچہو بہ «تہ بیعت» یکی ناہیداوو بی ناوو
نیشان و بی شوینہ وار ، بہ لام لہ عاستی تہ وانایی خوی گہورہ
کویرن نابینان ، چاوی سہرو چاوی ژیریان لہ بینینی ماددہ بہ و
لاوہ تی ناہہ پی • (م) - ٹہردہ لانی

ذهپه دا بناغو که ره سهی هموو توخم «عصر» یلکو هموو تاوئته
• مرکب ، یه کن •

سیر ج. ج طمس له سالی ۱۸۹۷م کاره بای ساردی دۆزی یه وه،
له پاشا کاره بای گهرمیش دۆزرایه وه، ئایا پازده چهرخ له مه پیش که
قورئان ئەم نهیتی یه درکاندوو - گه وره ترین به لگه نی یه له سه
ئهو ی که ئەم قورئانه له خواوه یه؟ هه ره ئهو خوایه یه که ئاگاداره به
هموو نهیتی یه کی ئاسمانو زهوی، به لئی وایه وه که خوا خوئی
ئەفهرموئی « قل انزلہ الذی یعلم السر فی السماوات والارض » (۱)
• فورقان / ۶ •

قورئان له به شی زۆری لاپه ره کانی موعجزه یه که یا زیاتری تیا به،
مه ردوم که به موعجزه یه کی وا ته گات ئه بوو بی به روا به پروودا
بکه وتایه و سجده یه کی بو خوا ی گه وره بردایه، وه که خوا خوئی
ئەفهرموئی « فما لهم لا یؤمنون؟ و اذا قرئ علیهم القرآن لا یسجدون،
(انشقاق / ۲۱)، واته بوچی پروا ناهین. وه کاتیک که قورئانیا به
سه را ئه خوئیریته وه به پروودا ناکه وونو سه ر دانانه وینن بو باره گای
ئهو خوایه ی که ۱۴۸۶ سال له پیش دۆزینه وهی ئەم نهیتی یه له لایه ن
ئادمی یه وه ئهو خه به ره ی داوه، ئهو که سه ی که پروای به پیغه مبه ریتی
پیغه مبه ر نه یی، که ئایه تیکی وا بیننی ئه یی به ناچار ی پروا بیننی به

(۱) واته : (ئهی پیغه مبه ر !) بلئی ئەم قورئانه ئهو خوایه ناردوو یه ته
خواره وه که ئاگاداره به هه رچی نهیتی هه یه له ئاسمانه کانو
• زه ویدا •

پنجهمبهره، چونکه نه گهر نه لئی پنجهمبهره نه بی بلی خوایه، خو نابی
خوابی، که وابوو نه بی پنجهمبهر بی .

تہانہت من ئەلیم ئاشکرایه که ئەم خەبەرە غەیبی یە لە پنجهمبەرەوہ
نی یە، بە لکو ئە بی لە خواوہ بی، که وابوو دەر ئە کەوئی که خوایه کی
وا هە یە که هەر بووہو هەر ئە بی، وە ئاگادارە بە هەموو نەپتی بە ک
لە بوونەوہرا، که واتە ئەم خەبەرە غەیبی یە ئەو نەدی بە لگە یە لە
سەر بوونی پنجهمبەر تیبی پنجهمبەر، ئەو نەدەش بە لگە یە لە سەر
بوونی خوا، چونکه ئە گەر بی بروایە ک بلی : ئەم بوونەوہرە خوئی
خوئی دروست کردوہ، وە لە خوئیەوہ هاتۆتە دی، ئە ی بەم خەبەرە
غەیبی یە ئە لئی چی ؟

ئایا ئەمیش وە ک بوونەوہر هەر خوئی لە خوئیەوہ هاتۆتە خواوہوہ
بۆ سەر دلو زمانی پنجهمبەر ؟ کہ وابوو قورئان لە بوونەوہر زیاتر
بە لگە یە لە سەر بوونی خوا .

بە پاستی خوا جوانی فەرمووہ کہ ئە لئی : « لو انزلنا هذا القرآن
على جبل لرأيتہ خاشعاً متصدعاً من خشية الله » (۱) حشر / ۲۱ .

لە پاش باسی هیزو دەسە لاتی خوا لە هەموو بوونەوہرا؛ (واتە
لە ناو هەموو ئاسمانو کاکە شانە کانا، وە لە ناو هەموو زەویدا بە دەریاو
وشکانیەوہ)، ئیجا بانگی مەردوم ئە کات کہ پەو بکەن بۆ لای خواو

(۱) واتە ئە گەر ئەم قورئانمان بناردایەتە خواوہوہ بۆ سەر کیتۆک
(وہ تیکە یشتنی ببوایە وە ک ئادەمی) تۆ ئە تەدی کہ ئەو کیتۆہ لە ترسی
خوا ئە هاتە لەرزەو پاره پاره ئە بوو .

فَقَرِّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ (۵۰)
 وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ
 مُبِينٌ (۵۱)

تُجَا تِیوہ پوہ بسکنن بو لای خواہ، بہ پاستی من لہ لای ٹوہ وہ
 ترسینہ ربکی ٹاشکرای ٹیوہم (۵۰)
 وہ ہرگز لہ گہل خوادا خواہ کی تر مہ گرن، بہ پاستی من لہ
 ذی ٹوہ وہ ترسینہ ربکی ٹاشکرای ٹیوہم (۵۱)

بہ نای بو بہرن، وہ ہستی بی بہستن، وہ بہ تاکو تہ نیای بناسن، وہ
 ہاوبہشی بو بہیدا نہ کہن، وہ ہاوار لہ کہ سی تر نہ کہن تہ نیا ٹوہ نہ بی وہ کو
 ٹہ فہرموی (فقرؤا الی اللہ) ٹہی بہندہ گانی خوا ہر پرووتان لہ
 خوا بی، وہ ہر ہست بہ خوا بہستن (انی لکم منہ نذیر مبین) کہ
 بہ پاستی من بو ٹیوہ لہ لایہن خواوہ ترسینہ ربکی ٹاشکرام (ولا تجعلوا
 مع اللہ الہا اخر) وہ ہرگز لہ گہل خوی تاکو تہ نیا دا خواہ کی تر
 مہ بہستن، واتہ ہر خوا بہ کارسازی خوتان بزائن، وہ داوای ٹوہ
 کارانہی کہ ہر لہ خوائہ کری لہ یہ کئی تری مہ کہن (انی لکم منہ
 نذیر مبین) کہ من بو ٹیوہ لہ لایہن خواوہ ترسینہ ربکی ٹاشکرام •

ووتہ وہی «انی لکم منہ نذیر مبین» لہ دوو ٹاہتی بہروو دوادا کہ
 بہ تہ نشت یہ کہ وہن، بو بیدار کردنہ وہو خو کو کردنہ وہیہ •

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ (۵۲) أَتَوَصَّوْا بِهِ

ھەر وەك (قورەش قسەكانى تۆ ئەى محمد! بە درۆ ئەزانن) ھىچ
 پىغەمبەرىكى پەوانە كراو بۆ گەلانى پىشوو ش نەھاتوون، مەگەر
 (قسەى ئەوانىشيان بە درۆ زانىووە) ووتوويانە ئەو پىغەمبەرانە
 جادوگەرن يا شىتن (۵۲)

ئايان (لەسەر ئەم بى پروايى بە مەردومانى كۆن و تازە) دەنگيان لە
 بەك گىراو تەووە؟

لە دواى باسى پىغەمبەرە كان و گەلەكانيان، ئەم باسى دروست
 كردنى ئەم ئاسمانە بە فراوانى و پاخستى زەوى و دروست كردنى نىرو
 مى لە ھەموو شىكا وەك گوريزىك و ابو باسى پىغەمبەرە كان و پەوانە
 كرديان بۆ سەر گەلەكانيان، ئىنجا كە گوريزە كە تەواو بوو، نۆرەى
 دوو كەوتن «تەقىب» ھات لە سەر داستانى ئەو پىغەمبەرانە كە باسکران،
 فەرمووى (و كذلك) ھەر وەك گەلەكەى تۆ ئەى محمد! قسەكانى
 تۆيان بە درۆ زانى (ما اتى الذين من قبلهم من رسول) ھىچ پىغەمبەرىك
 نەھاتووە بۆ ئەو گەلانەى كە لە پىش گەلەكەى تۆ دا بوون (الا قالوا :
 ساحر او مجنون) مەگەر ووتوويانە ئەم پىغەمبەرە جادوگەرە ياشىتە
 (اتواصوا به ؟) ئايان ئەم ھەموو گەلانە، پىشيان بۆ پاشيان ئامۆزگارى
 يەكترىيان كەردووە دەنگيان لە بەك گىراو تەووە؟ كە ھەر
 پىغەمبەرىكيان بۆ بيت، قسەكانى بە درۆ بزائن، وە واى پى بلتىن، نەخىر

بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ (۵۳) فَتَوَلَّ عَنْهُمْ

فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ (۵۴)

وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ (۵۵)

(نە) بەلكو ئەم گەلانیە ھەموو دەستەبەکی سەرکیشی یاخین (۵۳) تۆ (ئەی یتەبەر!) لەم بێ برۆیانە پروو وەرگیرە کە تۆ لۆمە کراو نبت (۵۴) وە ئامۆزگاری بکە ، بە پاستی بەند (ئەگەر سوودی بۆ بێ برۆیان نەبێ) سوود ئەدا بە برۆاداران (۵۵)

ئامۆزگارییە یەکرییان نەکردوو، (بل هم قوم طاغون) بەلكو ئەوان گەلێکی یاخی و سەرکیشان، وە ھەمیشەش یاخیتی و سەرکیشی، پێشینان و پاشینان کۆ ئەکاتەو لە سەر ئەم جۆرە شتانیە •

ئەجا خوا ئامۆزگاریی یتەبەر ئەکات و ئەفەرموی (فتول عنهم) تۆ ئەی یتەبەری خوا! پروو لەم بێ برۆیانە وەرگیرە، وە خۆتانی ییسو خەریک مەکن (۱) (فما انت بملوم) تۆ لە سەر بێ برۆایی ئەوان لۆمە کراو نبت، چونکە یتەبەریتی خۆت کردو، سپاردە ی خۆت بە جی هینا، وە تۆ ھەر پراگە یاندنی فەرمانانی خوا ئامۆزگاریی کردنت لـ سەرە وە کو ئەفەرموی (و ذکر) ئامۆزگاری بکە (فان الذکری تنفع المؤمنین) بێ گومان ئامۆزگاری کردن سوود ئەدا بە برۆاداران •

(۱) چاتر و ابو بیوتایە : « وە خۆتانی پێو خەریک مەکە » • (م) - ئەردەلانی •

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (۵۶)

وہ من پەری و ئادەمەم ھەر بۆ ئەوہ دروست کردووہ کہ من
پەرستن (۵۶)

چەند ئایەتیک لە مەبیش فەرمووی : ئەی بەندەگان پەو بکەن
بۆ لای خوا، وە ھەرچی ئەکەن لە چاکە ھەر بۆ خواى بکەن، وە
ھەرچیش ناکەن ھەر لە بەر خوا مەیکەن، ئنجاً وا لێرەدا مەبەست لەو
پەو کردنە دەرتەکووی کە پزگار بوونە لە خەم و خەفەتی دنیاو، خۆ
سووک کردنە بۆ بە جێ ھینانی ئەو خوا پەرستی بەی کە خوا تۆی بۆ
ئەوہ دروست کردووہ، ئەفەرمووی (وما خلقت الجن والانس الا
لعبدون) ئیمە پەری و ئادەمی مان کە دروست کردووہ، ھەر بۆ ئەوہ بە
کە بە تاكو تەنایی بمان پەرستن، واتە بیشە «وظیفە»ی پەری و ئادەمی
ھەر پەرستی خوا بە، وە ھەر ناسینی بە تاكو تەنیا، وە ھەر بۆ ئەوہ
دروست کراوون •

ئەم ئایەتە کورتە پراستی «حقیقە» بەکی زۆر گەورەى تیا بە ، لە
گەورەترین پراستی یان «حقیقی»ی بوونەوەر، کە ئادەمی بە بێ زانی
ئەو پراستی بە زانی پراست نایتەوہ، ئنجاً ئەم زانی زانی تاك بێ، یا
کۆمەل بێ یا زانی تەرح «نوع»ی ئادەمی بێ لە ھەموو چەرخیکا وە لە
ھەموو دەوریکا •

ئەم پراستی بە زۆر گۆشەو قوژنی لێ ئەیتەوہ، وە لە زۆر لاوہ

مەبەست و مانامان نیشان ئەدا کە هەموو ئەچنەوێ ژێر ئەم پراستی بە
ئەورە بە کە بەردی بناغە بە بوو وێستانی زیان •

یە کەم گۆشە لەم گۆشە نە ی کە ووتمان ئەمە بە کە ئامانجی کە
تایبەتی هەبە لە دروست کردنی ئادەمی و بەریدا، کە ئەویش بەرستی
خۆزاید و ناسینی بە تاكو تەنیا، بەم پەتگە ئەبێ ژبانی بەندە لە سەر ئەم
بە پەتە بێ •

گۆشە کە تری ئەمە بە کە مەبەست لەم بەرستە هەر نوێز و
پوزوو حج و زە کات و خێر و چاکە کردن نی، چونکە لە هیچ
کاتێک بەری و ئادەمی هەموو ژبانی خۆیان بەخت نە کردوو لەم جۆرە
خوا بەرستی یانەدا، هەر وەك خواش ئەم تە کلیفە ی لێ نە کردوو،
بە لێکو - وەك «سید قطب» ئەلێ - گە لێ لەمە فراوان تر و گەورە تر،
بە نیشانی فەرمودە ی خوا کە ئەفەرموی « واذ قال ربك للملائكة اني
جاعل في الارض خليفة » (۱) •

مەبەست لە جێ نشینی خوا لە سەر زەوی ئادەمی بە کە لە
هەزاران لاوێ خەریکی ئاوا گردنە وە ی زەوی بێ بە خانوو کردن و،
- بونیات نانی دینان و شار دروست کردن و شارێ پراکیشان و باخنان و،
زەوی و زار کێلان و کشت و کال و، هەموو جۆرە کارخانە
کردنە وە یەك و، کان دەر هێنان و، پوخته کردنی و بە کار هێنایی و،
مەردوم خستە گەر و، ئاوەدانی زۆر کردن و، هەر زانی خستە وە و،

(۱) واتە بێر بکەرە وە کاتیک کە پەرودردناری تۆ بە فریشتە ی ووت :
من جی نشینیکی خۆم لە سەر زەوی دروست کردوو •

ما أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ (۵۷)

من له دروست کردنی ئەمانە هیچ خواردن و پوژیی بە کم نەویستوو (۵۷)

بە ئالنان بە گرانی و، هەزاری و، نەخۆشی و، نەخۆیندەواری بە و، کە واتە دەرکەوت کە مەبەست لەم خوا بەرستی بەی کە ئامانجی هاتنە جیهانی ئادەمی بە گەلی فراوان ترە لەو خوا بەرستی بەی کە ئیمە تیی ئەگەین، وە پشمە جی نشینی «خلاقە» ئادەمی بەشیکە لەم خوا بەرستی بە .

ئنجای بەم پێی بە مەبەست لە خوا بەرستی دیتە دی، وە کردو کۆشی وەك نوێزو پوژووی لێ دئی، ئاوا کردنەووی زەوی و زار، وەك حەج و زە کاتی لێ دئی، پینگا کردنەو و پرد دروست کردن، وەك غەزای لێ دئی لە پێی خوادا .

تا ئێرە باسی ئەووی کرد کە خۆی بەروەردگار، بەندەگانی خۆی دروست کردوو بە خوا بەرستی، بەم مەبەستە تێکراییی بەی کە ووتمان، ئنجای باسی ئەو بە کە کە خۆ لە گەل بەندەگانی خۆیدا وەك خواوەن بەندەگانی جیهان نیی بە کە چاوی لە قازانج و سوودی خۆیەو بەی کە پێی بگات، وە ئەو خێرو چاکانەش کە داویان لێ ئەکات بۆ هەزاران و کەفە کارانە، سوودێک بە خوا ناگەین، وە کو ئەفەرموی (ما اريد منهم من رزق وما اريد ان يطعمون) من نامەوی لەوان هیچ پوژیی بەک وە هیچ خواردنەمەنی بەک واتە هیچ جوړە قازانجیکم ناوی لێ یانەو

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ (۵۸) فَإِنَّ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا
 يَسْتَعْجِلُونَ (۵۹)

بئى گومان هەر خوا پوژى دەره که خاوهنى دەسه لانی به
 نینه (۵۸) به پاستى بۆ ئەوانهى سته میان کرد به شیک ههیه له سزا
 مانه ندى به شی هاو پیکانیان، با به له نه کهن (له داوا کردنى سزا) (۵۹)

(ان الله هو الرزاق) به پاستى هەر خوايه پوژى دەرى به نده گان
 (ذو القوة المتين) خاوهنى هیزو دەسه لانی زۆر، واته خوا ههچ کاتیک
 پئوستى به به نده گانى خۆى نى به، به آکو هەر ئەوان پئوستن به خوا
 له هه موو کاتیکو له هه موو کارو باریکه، وه هه رشتیکى داوا لى
 کردین هەر بۆ خێرو خۆشیی خۆيانه •

له دواى باسى ئەم پاستى به گه وره بهى که کرا، ئنجا ئەوانهى
 که سته له خۆيان ئە کهن و پروا ناهین - ئەیان ترستى، ئەفه رموى
 (فان للذين ظلموا) بئى گومان، ههیه بۆ ئەو بئى پروایانهى که سته میان
 کرد له خۆيان، که خه لکی مه کهن (ذنوبا مثل ذنوب اصحابهم)
 به شیک له سزا وه که به شی هاو پیکانیان له بئى پروایانى گه لانی
 پابوردوو (فلا يستعجلون) با به له نه کهن له داوا کردنى سزا؛ بهم

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ (۶۰)

ئىنجا وای بۆ ئەوانەى كە بى بپروا بوون! ، لە پوژىكيان كە پىغەمبەران بە ئىنيان بى داوون (۶۰)

پەنگە كە ئەلەين : « فاتنا بما تعدنا ان كنت من الصادقين » (۱) (فويل للذين كفروا)

ئىنجا ئەو كاتە وای بۆ ئەوانەى كە بى بپروا بوون (من يومهم الذي كانوا يوعدون) لە سزای سەختى ئەو پوژەى كە بە ئىنيان بى دراوہ لە لایەن پىغەمبەرە كانهوہ كە پوژى دوايى يە .

(۱) واتە تۆ ئەگەر راست ئەكەيت ، ھەر سزايەك كە لە سەر بت پەستى بە ئىنيمان بى ئەدەيت زوو بۆمانى بەينە .

سورة الطور

بسم الله الرحمن الرحيم

والطور (۱) و کتاب مسطور (۲)

سوورهی (طور)ه

مه ککی یه ، ۴۹ ئایه ته

به ناوی خوای بهخشنمی میهره بان

سویند به کبوی توور (۱) وه به نامه ی نووسراوه (۲)

سوورهی (طور)ه

مه ککی یه ، ۴۹ ئایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای بهخشنمی میهره بان

خوا له سه ره تاي ئهم سوره ته دا سویند ئه خوات به پینج شتی زور
 گه وره و گرنگ، بو به هیز کردنه وه ی سویند له سه ر خوراوه که، که
 پروودانی سزای پوزی دواپی به، ئه فهرموئی (والطور) سویند به تووری
 سینا که شاخیکه له «سینا» هه زره تی موسا قسه ی له سه ر کردووه له
 گه ل خوانا ، (و کتاب مسطور) وه به نامه یه که نووسراوه ،

في رَقٍ مَّنْشُورٍ (۳) وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ (۴) وَالسَّقْفِ
الْمَرْفُوعِ (۵) وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ (۶)

له پستی کراوه (۳) وه به خانهی ئاوا (۴) وه به بانئ بئند کراو (۵)
وه به ده‌ریای پر (۶)

(في رق منشور) له پستیکی یه کالآ کراوه‌ی خووش کراو ، که قورئانه، وه
گه‌وره‌ترین نامهی ئاسمانی‌یه، (والیت المعمور) وه بهو خانه‌ی
ئاوه‌دانه که که‌عبه‌یه، که ئاوا‌یه به نوێز که‌رانو پوژوو گرانو خوا
به‌رستان، وه له هه‌موو کونو قوژبنی جیهانه‌وه مسلمانان له نوێزدا
پرووی تی‌ده‌که‌ن، وه هه‌میشه مسلمانان به شه‌وو به پوژ به ده‌وریا
ئه‌خولینه‌وه (والسقف المرفوع) وه به بانئ بئند کراوی زوړ به‌رز که
ئاسمانه •

ئاسمان وهك سهربان وایه بۆ زه‌وی وهك له سووره‌ی (أنبیاء) دا
ئه‌فه‌رموی « وجعلنا السماء سقفا محفوظا »^(۱) (والبحر المسجور) وه به
به ده‌ریای پر لێوان لێو^(۱) ئه‌ویان به هه‌زاران هه‌زار ملیار ئه‌ستیره‌و مانگ و
پوژه‌هن به ئاسمانه‌وه که به‌هێزی کێشنده‌ پای گرتوون وه نایه‌لێ بترازین و
بکه‌ونه خواره‌وه، وه ئه‌میان هه‌ر به‌هێزی کێشنده‌ دیسان پای گرتووه‌و
نایه‌لێ سه‌ر پێژ بکات به سه‌ر ووشکا‌نیداو دای بۆشی، شه‌پۆلی ده‌ریا
گه‌وره‌گان که وهك کێو دین و پروو ئه‌که‌نه قه‌راغی ده‌ریا، له‌ویدا

(۱) واته ئاسمان کردوو به بانئکی پارێزراو (بۆزه‌ویی و ئاده‌می‌یان) •

نەبۆلە که ئەشکیتەوه و ئەگەریتەوه.

بان و بۆری دەریای هین «هادی» شەست و هەشت ملیۆن میل
چوار گۆشەیه، قوولێ بەکەمی لە هیندی لاوه نو هەزارو چوار سەدو
سی و سێ مەتره، پرووی دەریا بە تیکرایی دوو جارو نیو بە قەد هەموو
ووشکائی یه .

بە پاستی ئاسمان و دەریا دوو نیشانهی زۆر گەورەن لە سەر
گەورەیی و ئاگاداریی خوا، ئاسمان لە بان و بۆری و فراوانی و، هاتو
چۆی پۆزو مانگ و ئەستێرەکانی و، هەلانی و ئاوابوونیان و، بەرودوا
هاتی شەوو پۆزو، تاریکی و، پرووناکی و، سأل و مانگ و، هاوین و،
بەهار و، یازو، زستان . دەریاش لە گەورەیی و فراوانی و بەرز
بوونەوهی شەبۆلی و، نزم بوونەوهی و، هاتن و کشانەوهی و، هەلگرتی
هەزاران هەزار کشتی و پاپۆرو بەلەمی قورسو گران و مام ناوهندی لە
سەر پستی و، زیانی هەزاران هەزار بە ملیۆن و بە بلیۆن گیاندارانی
ئاویی لە ناویا و، بە هەزاران هەزار تەن دوپو لولەو و، مەرجان و،
بەردی بە نرخ . . . ئەمانە هەموو لایەکیان بە سربەوسرکە ئەچریتین بە
کوێچکەکی ئادەمیدا لە بابەت دەسەلات و کارسازیی و، کردار جوانیی
خواوه، وە بە سیخورمەو نو قورچ ئادەمی و گێزو وێزو خەو لێ کەوتوو
بێدار ئەکەنوه، که چاویک هەلبێرن و نەختیک وورد بێنوه .

خوای گەوره بەم پینج شتە گەورانە سویندی خوارد لە سەر
ئەوهی که پۆزی زیندوو بوونەوه و حساب و سزا بە بێ گومان پروو

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ (۷)

ما له من دافع (۸) يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا (۹)
وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا (۱۰) فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۱۱)

بەپراستی سزای بەرۆهردگاری تو (بۆ بئى پروایان) ئەبى (۷)
هیچ پال پێوەنەریکی نییە (۸) لە پۆزیکا کە ئاسمان (تیک ئەچیو) (تیک ئەچیو)
شەپۆل ئەدات بە شەپۆل دان (۹) وە شاخەکان (لە جیبى خۆیان)
ئەجۆلین (۱۰) ئىجا لەو پۆژەدا وای بۆ ئەوانەى کە (فەرموودەى
خوایان) بە درۆ ئەزانى (۱۱)

ئەداو ئەبى (۱) وە هیچ شتیک نییە کە بتوانى پالى پێوە بنىو دوورى
ببخاتەووە لە بئى پروایان وە کو ئەفەرموی سۆیند بەمانەى پێشو (ان
عذاب ربك لواقع) بئى گومان بۆ بئى پروایان سزای خوای گەورە ئەبى •
(ما له من دافع) هیچ شتیک نییە کە بتوانى پالى پێوە بنىو دوورى
ببخاتەووە (يوم تمور السماء مورا) لە پۆزیکا کە ئەم ئاسمانە
پێک و پێک و قایم و بەهێزە تیک ئەچیو ئەکەوینە جوبوش و بەلەپەلو
شەپۆل دان وەك شەپۆلى دەریا دیت و ئەچیت و بەیەکا ئەدات (و تسیر
الجبال سیرا) وە شاخەکان لە جیبى خۆیان ئەترازین، وە لەبەر ئەمانى
هێزى کێشندە لە یەك هەل ئەووەشین و ئەبن بە تۆزو ئەچن بە حەوادا
(فویل یومئذ للمکذبین) ئىجا لەو پۆژەدا وای بۆ ئەو بئى پروایانەى کە

(۱) لە سوورەى «قەلەم» و «نازعات» دا فەلسەفەى ئەم جۆرە
سۆیندانه مان بە دوورو درێژى باس کردوو ، بچۆ بىخوینەرەو •

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ (۱۲) يَوْمَ يُدْعُونَ إِلَى نَارِ
جَهَنَّمَ دَعَاً (۱۳) هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ (۱۴)
أَفَسِحْرٌ هَذَا؟ أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ؟ (۱۵)

ئەوانەى كە بە قسەى ھىچو پوچ يارى ئەكەن (۱۲) لە پۆژىكا كە
(بى پىروايان) چنگ لە سەرشان ئەبرىن بۆ ئاگرى دۆزەخ (۱۳) .
(بى يان ئەووترى) ئەمە ئەو ئاگرە يە كە بە درۆتان ئەزانى (۱۴) ئايا
ئەم ئاگرى دۆزەخە جادووە ؟ يا ئىو لىرەش ئاي يىنن (۱۵)

فەرموودەى خواو پىغەمبەريان بە درۆ ئەزانى (الذین هم في خوض
يلعبون) ئەوانەى كە بە قسەى ھىچو پوچو گالته كەردن بە قورئان
يارى ئەكەن (يوم يدعون الى نار جهم دعا) لە پۆژىكا كە پال بە
بى پىروايانەو ئەنرى بە پال پىوئەنانى بەھىز، وە چنگ لە سەرشان
ئەيان بەن بۆ ئاگرى دۆزەخ، تا نزىك ئەكەونەو لە قەراغى دۆزەخو
ئاگرەكەى ئەيىنن، ئەو كاتە بى يان ئەووترى (هذه النار التي كنتم بها
تكذبون) ئەمە يە ئەو ئاگرەى كە پىغەمبەر لە دنيادا ئەى ترساندن لىو پىتان
باوەر نەئەكرد، وە ئەتانووت ئەم قورئانەى كە محمد ھىتاوئى جادووى
جادوگەرانە، ئىجا لە پرووى گالته بى كەردنەو بى يان ئەووترى (افسح
هذا؟) ئايا ئەم ئاگرەى كە وا بە چاو ئەى يىنن، وە لە دنيادا پىتان
ئەووتراو باوەر تان بى نەئەكرد، ئايا ئەمە پراستە؟ يا لىرەش جادووتان
لى كراو، وەك بە محمدتان ئەووت «انما سكرت ابصارنا، بل نحن قوم
مسحورون» (۱) (ام انتم لا تبصرون) يا بەردە بە سەر چاوتانا ھاتووەو
(۱) واتە ئىمە چاومان بەستراوئەو، بەلكو ئىمە گەلنىكى جادوو
لى كراوین .

اَصْلُوها ، فَاصْبِرُوا اَوْ لَا تَصْبِرُوا سِوَا عَلَیْكُمْ ، اِنَّمَا
تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۱۶)

(جاری) بچنە ناویەو، ئنجا خۆتان پابگرن یا پانەگرن چون یە که
بۆتان، بی گومان ئەوی لە دنیا دا کردووتانە ، ئەمڕۆ ئەو تان دەست
ئە که ویت (۱۶) •

هیچ نابین؟ نە ئەمە راستە، نە جادووتان لی کراوە نە بەردەش بەسەر
چاوتانا هاتووە •

لە دوا ی ئەم سەرکۆنەو گالته بی کردنە، ئنجا بی ئومیدیان ئە کات
ئە فەرموی (اصلوها) بچنە ناو دۆزەخووە (فاصبروا او لا تصبروا سواء
علیکم) ئنجا خۆتان پابگرن یا خۆتان پانەگرن چون یە که بۆتان، بەلام
ئازاری دنیا وان یە، ئە گەر خۆت بۆ پراگرت ئەوا ئافەرین ئە کریت، وە
ئە گەر خۆشت پانەگرت ئەوا گالته بی ئە کەن، بەلام لە پۆزی
دوایدا وان یە، خۆت پراگریت و خۆت پانەگریت وە ک یە که، چونکە
(ان ما تجزون ما کتم تعملون) ئەوی لە دنیا دا کردووتانە ئەمڕۆ هەر
ئەو تان دەست ئە که ویتەو •

★ ★ ★

لە دوا ی ئەو ی که لە ئایە تەکانی پیشوودا باسی سزای سەختی
بی پروایانی کرد که بە بی گومان تووشیان ئە بی، بی ئەو ی بتوانن لە
خۆیانی دوور بخەنەو، یا لە دەستی پراکەن •

ئنجا باسی پرواداران ی پارێزگاران ئە کات لە بەهەشتا، لە گەل
باسی ئەو شتانە ی که بۆیان ئامادە کراوە لە جیگا و پێگای خۆش و،

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ (۱۷) فَكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ (۱۸) كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۱۹) مُتَكِينِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ، وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ (۲۰)

به پاستی پاریزگاران له ناو باخانی به هشت و نیمه تانی زوران (۱۷) بهو شتانی خوا پیداوون دلشادن، وه پهروه ردگاربان بازستونی له سزای دوزهخ (۱۸) (فرشته بیان ئەلین : حەزتان له جی به) بیخون و بیخونه وه نوئی گیانتان بی بهوئی نهو کرده وه (جوانا) نهی که له دنیاا کردووتانه (۱۹) له سه رتهختانی ریزکراو پال ئەده نهوه، وه جووتمان کردوون له گهل حوریانی چاوجوانان (۲۰)

چشمه ندازی جوان و خواردن و خواردنهوی نایاب، رابواردن له گهل هاوړنی گیانی به دنیایی و سهرو دل خوشی یه وه ئەفه رموی (ان المتقین فی جنات ونعیم) بی گومان پاریزگاران له باخانی به هشت و نازو نیمه تان (فاکهین بما اتاهم ربهم) دلشادن بهو نازو نیمه تانهی که بهروه ردگاربان داوینئ (ووقاهم ربهم عذاب الجحیم) وه پهروه ردگاربان بازستونی له سزای دوزهخ ، فرشته له هه موو لایه که وه بیان ئەلین (کلوا و اشربوا) به تاره زووی دلی خوتان بخون و بیخونه وه (هنیئا) نوئی گیانتان بی، ئەمه پاداشی خوتانه (بما کنتم تعملون) بهوئی نهو کرده وه جوانانهی که له دنیاا ئەتان کرد (متکینین علی سرر مصفوفة) بی لی ئەده نهوه له سهر کورسی و موبیلهی نرم و شلی دانراوی ریزکراو له تهنشت یه که وه (وزوجناهم بحور عین) وه جووتمان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ
ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا
كَسَبَ رَهِينٌ (۲۱)

وه ئهوانه‌ی که بر وایان هیناوه، وه مناله کانیشیان دوايان که وتوون
له بر وادا، ئیمه ئه و منالانه ئه گه یه نین پی یان، وه هیچ له کرداری
باو که کان کهم ناکه یه وه، هه موو که سیک پابهستی کرداری
خۆیه تی (۲۱) •

کردوون له گه ل خۆری یانی چاو جوانان •

له دوا ی باسی نازو نیمه تی خه لکی به هه شت، ئنجبا باسی
خۆشی یه کی تریان ئه کات ئه فهرموئ (والذین امنوا واتبعتهم ذریتهم بایمان)
ئهوانه‌ی که بر وایان به خوا هیناوه، وه مناله کانیشیان دوا ی باو که کانیان
که وتوون له بر وادا (الحقنا بهم ذریتهم) ئیمه ئه و منالانه ئه گه یه نین به
باو که کانیان، واته له گه ل ئه وانا ئه بن، با پله و پابهستی ئه و
منالانه ش نه گاته پله و پابهستی باو که کانیان، وه شایسته ی ئه و جیگایه نه بن،
به لام خوا به میهره بانی خۆی، وه له بهر دلئ باو که کانیان ئه و شوینه
به زرانه یان ئه داتی تا چاوی باو که کانیان به بیننی مناله کانیان پۆشن
پته وه (وما التناهم من عملهم من شیء) ئیمه بهم چاکه یه که ئه یکه بن
هیچ شتیک له پله ی باو که کان کهم ناکه یه وه (کل امرء بما کسب رهین)
هه موو که سیک گه وره ی ژیر له پۆزی دوا ییدا پابهستی کرده وه ی

وَأَمَدَدْنَا هُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ (۲۲)
يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمُ (۲۳)

له هه‌موو جوړه میوه و گوشتیک که ئاره‌زووی نه‌که‌ن بهی دهر بهی
بۆیان نه‌تیرین (۲۲) لهوئ پیاله‌ی شەراب له یه‌ک وەرته‌گرن، نه‌قسه‌ی
هیچو بووچی تیا بهو نه‌گونا‌ه‌کردن (۲۳) •

خۆ به‌نی و ئی پرگ‌ار نابئ، هەر وه‌ک هیچ که‌سێک به‌ کرده‌وه‌ی
به‌کیکی تر گیرۆده‌ نابئ •

ئنج‌ا باسی ئه‌وه‌ که‌کات که‌ خواردن خوارده‌وه‌ی به‌هه‌شتی وه‌ نه‌بئ
به‌ تام و په‌نگ‌و بۆن و نه‌نداره‌دا هه‌میشه‌ وه‌ک یه‌ک واین، به‌ل‌کو ناو به‌ ناو
نه‌گو‌پرین به‌ پئی ئاره‌زووی خۆیان وه‌ کو ئه‌فه‌رموئ (وامدناهم بفاکهة
و لحم مما یشتهون) له هه‌موو جوړه میوه‌یه‌ک و گوشتیکی خۆش و تازه به
تازه که‌ ئاره‌زووی نه‌که‌ن بهی دهر بهی بۆیان نه‌تیرین •

له‌ دوا‌ی باسی خواردنی به‌هه‌شتی‌یان، ئنج‌ا باسی خوارده‌وه‌یان
که‌کات ئه‌فه‌رموئ (يتنازعون فيها كأسا) پیاله‌ی شەراب ئه‌وه‌نده به‌
گورجی له‌ ده‌ستی به‌کتریی وەرته‌گرن ئه‌لیت جه‌نگی له‌ سه‌ر نه‌که‌ن،
به‌په‌رنگه‌ یه‌کیکیان تۆزیک‌ی لی ئه‌خواته‌وه‌و خیرا ئه‌یداته ده‌ست
ه‌و‌پرێکه‌ی، ه‌ه‌ر وا ئه‌ویش بۆ یه‌کیکی تر تا خۆشی و پیکه‌نینیان
نه‌بج‌رێته‌وه‌، ئنج‌ا ئه‌و شەرابی به‌هه‌شته (لا لغو فيها ولا تأتیم) نه‌قسه‌ی
هیچو بووچی تیا بهو نه‌قسه‌یه‌ک که‌ گونا‌ه‌ بئ، وه‌ک جنیوو درۆو دلئ

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكَنُونٌ (۲۴)
وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ (۲۵)

وہ کوپانی مانہندی مرواریی ناو پورگ (لہ پاکو تہمزیدا)
تہگہ پین بہ سہریانا وەك خزمہ تکار (۲۴) بہہشتی یەکان پروو تہکەنہ
یەکتری و پرسیار لہ (کردووی) یەکتری تہکەن (۲۵)

یەکتری ئازاردان، واتە شەرابی بہہشت سەرخۆشی نادات تا لہ کاتی
خواردنەوہ یاندا بکەونە دەم قالی و جنیودان •

ئنجاسی ئەو بەردەستانە تەکات کە خواردن و خواردنەوہ پێشکەش
بە بہہشتی یەکان تەکەن تەفەر موی (ویطوف علیہم غلمان لہم)
ہاتوچۆ تەکەن بە دەوریانا چەند خزمە تکاریکی نەوجوانانی پاکو
تەمیزی خۆیان (کانہم لؤلؤمکنون) تەلئیت مرواریی ناو سەدەفن ،
کە دەستی کەسیان لێ نەکەوتووہ ، وە ئیش کردن و خزمە تکاری
نە یژا کاندوون و چلکنی نە کردوون •

ئنجاسی ئەوہ تەکات کە ئەو بہہشتی یانہ پرسیار لہ یەکتری
تەکەن کە بە چی ئەم پایە یەتان دەس کەوتووہ (واقبل بعضہم علی
بعض یتساءلون) بہہشتی یەکان پروو تەکەنہ یەکتری و پرسیار لہ
سەرگوزەشتی یەکتری تەکەن کە ئیوہ چۆن بوون لہ دنیاداو چیتان

قالوا انا كنا قبل في اهلنا مشفقين (۲۶)
 فمن الله علينا ووقانا عذاب السموم (۲۷)
 انا كنا من قبل ندعوه انه هو البر الرحيم (۲۸)

به یه کتری ئەلین : ئیمه له مه پیش له ناو که سو و کارمانا له
 خواترس بووین (۲۶)

خوا منتهی نا به سه زمانا پاراستینی له سزای ئاگری دۆزهخ (۲۷)
 به پراستی ئیمه له مه پیش خوامان به پراستی ئه بهرست که ئه وچا که
 که ریکی میهره بانه ((۲۸))

کردوو ؟ (قالوا انا كنا قبل في اهلنا مشفقين) به یه کتری ئەلین : ئیمه
 له مه پیش له دنیا دا له ناو مال و منالانمانا له خوا و سزای ئه م پرۆزه ئه ترساین
 (فمن الله علينا) خوا به میهره بانی خۆی منتهی نا به سه زماندا (ووقانا
 عذاب السموم) وه پاراستینی له سزای ئاگری دۆزهخ (انا كنا من قبل
 ندعوه) ئیمه به پراستی له مه پیش خوامان ئه بهرست و هاوارمان لی ئه کرد
 (انه هو البر الرحيم) که ئه و خوا به له گه ل بهنده گانی خۆیا زۆر زۆر
 چا که که رو میهره بانه .

له دوا ی باسی سزای پرۆزی دوا یی که هیچ گومانیککی تیا نه یه ،
 وه ئه بی هه ربی بو بروایان، وه له دوا ی باسی گوشه یه که له نازو ئیمه منتهی
 به هه شت ، ئنجا فه رمان ئه دات به پیمه بهر که له ئامۆزگاریی خۆی دوا
 نه که وئو گوی نه دا به وانهی که بروای پستی ناکه نو ، فروقیلی له گه ل
 ئه که ن ، فه رمووی « فذکر » .

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ (۲۹)

(ئەي پېغەمبەر) خەلق بەیادی خوا خەریك بکه ، تۆ بە بەهرە

بەروردگارت نە فالجیت و نە شیتیت (۲۹)

پېغەمبەر لە پیش پېغەمبەرتی دا چل سأل له ناو گە له که یا بوو ،
وہ ئەمەندە رەفتار پالکو بە بیرو راست گو بوو ، گە له که ی پئی یان
ئەووت : محمد لعین ، وە هیچ کار نیکی گرنگیان بە بی ئەو نە ئەبری یەو ،
کہ له گەل بوو بە پېغەمبەر لئی کەوتنە تەقە ، دەمی پئی یان ئەووت
« کاهن » واته فالجی ، دەمی پئی یان ئەووت شیت ، دەمیکیش پئی یان
ئەووت شاعیر و دەمی پئی یان ئەووت جادووگەر ، ئەم دوانە یان - کہ
شاعیر و جادووگەر - له کاتنیکا پئی یان ئەووت کہ چەند ئایە تینکی
قورئانی بەسەرا بخویندنا یەتەو ، وە واقیان وورپمایەو سەرسام
ببوونایە لە بەرزیی ووتارو مەبەستی قورئان .

•
ئنجاً خوائە یەوئ سەبووری پېغەمبەر بدات لەم قسانە ی کہ پئی
ئەلین ، وە ئەم قسانە پئی نرخی بکات ، تا زۆر دلگیر نەبیت ، وە خوا
خۆی شەهادەتی بوۆ بدات کہ بەهرە یەکی وای پئی بەخشیشو زۆر لەووە
دوووە کہ فالجیتی و شیتیتی لەودا کو بنەو ، فەرمووی (فذکر) ئەی
پېغەمبەر تۆ ئامۆزگاری خۆت هەر بکه و هیچ شتیک ساردت نە کاتەو
لئی (فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ) تۆ بەهۆی ئەو بەهرە

أَمْ يَقُولُونَ : شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُّ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ (۳۰)

بەلکو ئەلین (محمد) شاعیرە و چاوەپروانی مردنیی (۳۰)

سروش « وحی » و یتەمبەرینی یە ی که پەرورەدگارت پێی داویت ، نه فالجیت و نه شیتیت ، فالجی هەرچی بلی هەمووی له پرووی گۆترە وە یە ، له دە قسە یا یە کیککی بە پراست دە رناچێ ، قسە کانی تۆ هەمووی پراست و دروستن ، شیتیش هەرچی ژیری پێ نی یە تی ، بەلام تۆ بە شە هادە تی هەموو دانیشتوانی مە ککە ژیرترینی هەموویانیت ، له پاشا فالجی و شیت زۆر له یە کە وە دوورن ، چونکە هەرچی فالجی یە له سەر و سیمای شێوەی قسە کردنی ئەو کە سانهی که فالیان بۆ ئە گرنە وە ، شت دە رتە هینن ، که ئە مە جۆرە زیرە کی و ژیری و بیریکی پێ ئە وێ ، که شیت ئە مانە ی هیچ نی یە ، که واتە قسە کانیان دزی یە کن . ئە گێر نە وە که پۆژی گە و رە کانی قورە ییش له یانە ی خۆیان (دار الندوة) کۆ ئە بنە وە بۆ قسە کردن له بابەت پزگار بوونیانە وە له دە ست یتە مە بەر ، یە کیکیان ئە لێ : محمد شاعیریکە وە ک « زهیر » و « نابغه » ، دان بە خۆ تانا بگرن تا ئە مێش وە ک ئە وان ئە مرێ و پزگارمان ئە پێ له دە ستی ، ئنجا ئە م قسە یە ش ئە باتە دوا وە ، ئە فە رموێ (ام یقولون شاعر) بەلکو ئەلین (محمد) شاعیرە (تر بص به ريب المنون) چاوەپروانی چورتمیکێ پۆزگاری بۆ ئە کە ین که بیت و بیا له گە ل خویا ، واتە چاوەپروانی مردنی ئە کە ین که بمرێ و پزگارمان پێ .

ئنجا خوا پێی ئە فە رموێ که هەر پە شە یە کی پێچرا وە یان لێ بکات

قُلْ : تَرَبَّصُوا ، فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَبِّصِينَ (۳۱) أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا ؟ أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ (۳۲)

(ئەمى يېغەمبەر) بلى : تېۋە چاۋە پروانى خۇتان بىكەن ، مېنىش لە گەل تېۋەدا لە چاۋە پروانانم (۳۱) يا خۆ زىرىيى و بلىمە تىيان فەرمانيان پى تى ئەدات بەم قسە ناقرۇلايە ؟ بەلكو ئەمانە گەلىكى ياخىن (۳۲)

بە گالته پىي كوردنەۋە ، فەرموۋى (قل تر بصوا) پىيان بلىي ئەمى يېغەمبەر : تېۋە چاۋە پروانى خۇتان بىكەن (فانى مەكەم من المر بصين) كە مېنىش لە گەل تېۋەدا لە چاۋە پروانانم ، واتە مېنىش چاۋە پروانى لە ناۋچوۋنى تېۋە ئەكەم وە بزائىن خوا چاۋە پروانى كام لامان ئەھىتتە دى ؟ •

گەۋرە گەۋرە كانى قورەيش پىيان ئەۋوترا : خاۋەن زىرىيى و بىر ، واتە تى گەشتوۋ ، ئىنجا لىرەدا گالته يان پىي ئەكات بە خۇيان و زىرىيى و بىريان ، بەرامبەر بە ئىسلام و يېغەمبەر ، وە بىر سيار ئەكات بە گالتهۋە ئەفەرموۋى (أم تأمرهم أحلامهم بهذا ؟) ئايا زىرەكى و زىرىيى يەكە يان فەرمانيان پىي ئەدات بەم قسە ھىچ و بوۋچانە يان كە ھىچ بە يەكەۋە نانۋوسىن ، كە وا دەمىك بە يېغەمبەر ئەلەين فالجى و ، دەمىك پىي ئەلەن شىت و دەمىك شاعىر ، كە ئەمانە دزى يەكن ، چونكە فالجى زۆر زىرەك و وور يايەۋ لە گەل ھەموو كەسىك بە پىي ئارەزوۋى خۆى قسە ئەكە شىتېش پىي زىرىيى و بىرە ، شاعىرىش خاۋەنى شىعەرى جوان و پىنك و پىكە كە لە عەروز دەرناچى ، واتە يياۋى زىر ئەم جۆرە قسانە ناكات كە وا دزى يەكترىن (ام هم قوم طاعون) بەلكو ئەمانە گەلىكى ياخى و سەركىشەن ،

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ؟ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ (۳۳) فَلْيَأْتُوا
بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ (۳۴)

يا ئەلەين (محمد - خۆي) قورئانی ھەلبەستووہ ؟ (نەء وانى يە) ،
بەلکو بپروا ناھئین (۳۳) ئىجبا (ئەگەر واىە) يا ئەوانئش
فەرموودە يە کى وەك قورئان بئین ئەگەر پراست ئەکەن ؟ (۳۴)

وہ لہ بەر سەرکئشئى خۆيان ئەم جۆرہ قسانہ ئەکەنو لہ پئى پراست
لانەدەن ، کہ واتە ئەمانە نەزىرنو نە تئى گە ئىشتوون (ام يقولون تقوله ؟)
يا خۆ ئەلەين محمد خۆي قورئانى ھەلبەستووہ بە دەم خواوہ ؟ نەء
وانى يە (بل لا يؤمنون) بەلکو بپروا ناھئین ، وە بئى پرواىى يە کہيان ئەم
جۆرہ قسانہ يان بئى ئەکات ، ئىجبا ئەگەر پراست ئەکەن کہ ئەلەين قورئان
فەرموودەي خوا نئى يە (فلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ) با ئەوانئش (فەرموودە) يە کى
وەك قورئان بئین (ان كانوا صادقين) ئەگەر پراست ئەکەن ، کہ زۆر
شاعىرو پەوان بئىرى زىرە کيان لہ ناواھە يە ؟ ، ئىجبا کہ نەيان تسانى ، با
بزائن کہ ئەم قورئانہ فەرموودەي خوا يە ، وە (محمد) بئىغەبەرىکى
پراست و دروستە . ●

دواى ئەوہى کہ بئىغەبەرىتئى بئىغەبەرى جئگىر کرد بە
موعجىزە يە کى وەك قورئان ، وە ئەو قسانہى بىردە دواوہ کہ گواىە
فألجئى يە ، يا شئتہ ، يا شاعىرہ ، وە فەرمانئى دا بە بئىغەبەر کہ گوئى نەداتە
ئەم قسانہو ئامۆزگارىي خۆي بکات ، ئىجبا ھاتە سەر لئىدوان (مناقشە) ي
ئەو بئى پروا يانہى کہ بپروا يان بە خوا نئى يە ، يا بپروا يان بئى ھە يە ، بەلام
ھاوبەشى بۆ يەيدا ئەکەن ، خوا بەم لئى دوانہ دەيدەوئى دەم کوتيان بکاو

أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ؟ (۳۵)

ئایا ئەم دروست کراوانە (بە بێ دروست کەرنیک) دروست بوون ؟
یا خۆیان خۆیانان دروست کردووە ؟ (۳۵)

دەفەرموی (ام خلقوا من غیر شیء) ئایا ئەم دروست کراوانە بە بێ دروست کەرنیک دروست بوون ؟ ، کە ی ژیر پینگای داوە کە دەرگایەکی دار یا ئاسن لە خۆیەو بەیدا بێی بە بێ وەستای خۆی ، یا کۆشکێک بەیدا بێی بە بێ وەستایەک ؟ کە واتە بوونەووەرنیکی وا گەورەو فراوان بە هەزار ملیۆن کاکەشانیوە ، وە هەر کاکەشانیکیشی بە سەدان ملیار پۆژو ئەستێرەووە چۆن لە خۆیەو بە بێ دروست کەرنیک هاتە دی ؟ ، واتە نابێ وورد بینەووە لەو کەسە ی کە دروستی کردوون ؟ ، تا بە دروست بوونی خۆیان خوا بدۆزنەووە (ام هم الخالقون) یا خۆیان خۆیانان دروست کردووە ؟ ئەمە هەرگیز نەبووەو نابێ ، چونکە ئەگەر وابێ ؟ ئەبێ خۆیان لە بوونا لە پیش خۆیان بووبن ، واتە خۆیان بە بێ ئەوەی کە دروست کەرن ، لە پیش خۆیان بووبن ، بە بێ ئەوەی کە کراوون ، کە ئەمە هەرگیز نابێ ، کە وابوو هیچ نەمایەووە ئەوە نەبێ کە قورئان ئەیفەرموی : کە خوا دروستی کردوون ، وە هەرچی هەیە دروست کراوی خواوە ، وە کەس هاوبەشی خۆانی یە لە دروست کردنا ، کە وابوو نابێ کەسێش هاوبەشی بێ لە پەروەردگاریی و خواپەرستیدا

أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ (۳۶)
 أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمَصِطِرُونَ (۳۷)

یا ئەوان ئەم زەمین و ئاسمانەیان دروست کردوو؟ بە لکو بەراستی
 خوا نەناس و بێ باوەڕن (۳۶) ئایا گەنجینه‌های پرجمەتی پەروەردگاکاری
 تۆیان لە لایە یا هەر ئەوان دەسەلات دار؟ (۳۷)

ئنجبا بە جوۆرئیکی بەهێزتر قسەیان لە گەڵ ئەکات و ئەفەرموئ (ام خلقوا
 السماوات والارض) ئایا ئەوان ئەم زەمین و ئاسمانانەیان دروست کردوو؟
 نە، واناژانن، وە هەرچەند ئەم پرسیارەیان لێ کرابێ - وەك قورئان
 ئەفەرموئ « ولئن سألتهم من خلق السماوات والارض ليقولن الله (۱) -
 دانیان بەو دا ناوہ کہ ئەوان دروست کراوی خوان، بەلام بر وایان بە تاکو
 تەنیایی خوا نی یە وەکو ئەفەرموئ (بل لا یؤمنون) بە لکو ئەوان بر وایان
 نی یە بەو وەلامە ی کہ ئەیدەنەوہ، ئەگینا خوایان ئەپەرست، وە هانا یان
 بو ئەم بتانە نە ئەبرد .

دوای ئەو ی دەمکوتی کردن بە دروست کردنی خۆیان و
 بە دروست کردنی ئاسمان و زەوی، ئنجبا بە پلە بەک بەرەو خوارتر لەوہ
 دەمکوتیان ئەکات و ئەفەرموئ (ام عندهم خزائن ربک؟) ئایا خەزینانسی
 پرجمەتی پەروەردگاری تۆیان بە دەستە؟ تا پیغەمبەرتی بێخەشەن بە
 هەرکەسی کہ خۆیان بیانەوئ، وە بێگرنەوہ لەو کەسانە ی کہ
 نایانەوئ (۲) وە پوۆژیی بدن بەم بێگرنەوہ لەو (ام هم المصيطرون) یا

(۱) واتە ئەگەر لەم بێ پروایانە بیرسییت : ئەوہ کێ یە کە
 ئاسمانەکان و زەوی دروست کردوو؟ بێ گومان ئەلین خوا یە .
 (۲) ئەمە گالته یە بێ یان ئەکات لە سەر ئەو قسە یە ی کہ هاوبەش

أَمْ لَهُمْ سُلْمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلَيَأْتِ مُسْتَمِعَهُمْ بِسُلْطَانٍ

مُبِينٍ (۳۸)

یا پەیزەمەکیان ھەبە (کە بیاسەرکەوون بۆ ئاسمان و) گوئی ئەگرن (لەو شوینەیی کە سرووشی لێوە دئی ؟ (ئنجانەگەر وایە) ئەوی گوئی ئەگرئی لەوان با لەگەڵ بەلگەیی پۆشنا بئی ھیتی (۳۸)

دەسەلاتدارن بە سەر بوونەووە رداو زالن بە سەر ئاسمان و زەویدا ، تا ھەلیان سوورپنن بە ئارەزووی خۆیان ، واتە : نە ، ئەمانە ھیچیان بە دەست ئەوان نییە ، بەلکو ھەمووی ھەر بە دەست خواپە •

ئنجانە پەلەبەکی تر ئەیان ھیتتە خوارەووە برسیاریان لئ ئەکات : ئایا ھیچ پێنگایەکیان ھەبە کە یا سەرکەوون بۆ ئاسمان و گوئی بگرن لەو شوینەیی کە سرووشی لێوە دئی ، وەکو ئەفەرموئی (ام لەم سلم یستمعون فیہ) ئایا ئەوان پەیزەمەکیان ھەبە کە یا سەرکەوون بۆ ئاسمان ؟ ، وە گوئی بگرن لە قسەیی فریشەو ئەوی بە سرووش بۆیان دئی ، وە ئەوان لە بەرئەووە لە سەر قسەیی خۆیان ئەمیننەووە ، ئەگەر وایە (فلایات مستمعهم بسلطان مبین) ئەووی کە سەرئەکەوئی بۆ ئاسمان و دەنگ و باس

بەیداکەرەکان ئەیان ووت : « لولا نزل هذا القرآن علی رجل من القریتین عظیم ، واتە ووتیان بۆچی ئەم قورئانە نەئیرایە خوارەووە بۆ پیاویکی گەورە کە (ولیدو حبیب)ە لە یەکێک لەم دوو دئی بە کە مککەو طایفە •

أَمَّ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ (۳۹)

یا بۆ خواجه کچان و بۆ یتیمه کوران ؟ (۳۹)

وهرته گری له گه‌ل به‌لگه‌ی پوشندا بهیتی بۆ جیگیر کردنی قسه‌که‌ی
خۆی نه‌گه‌ر راست نه‌کات ؟ •

واته (محمد) که نه‌لی یتیمه‌رم و ، نه‌م قورئانه‌م به‌ سرووش
بۆدیت ، وه‌ بی‌ پرواکان به‌ درۆی نه‌زانن ، ئایا نه‌م بی‌ پروایانه‌ هیچ
زانباری به‌کی تریان هه‌به‌ که‌ زانیاری یتیمه‌ر به‌ درۆ بخاته‌وه ، وه
نه‌و زانیاری به‌یان ته‌وزم و تینکی وای بی‌ به‌ سه‌ر دل‌ و ده‌روون و بیرو
باوه‌پی مه‌ردوما که‌ ناچار بین به‌ پروا بی‌ هینانی وه‌ک تین و ته‌وزمی
قورئانه‌که‌ی یتیمه‌ر •

ئینجا قسه‌ی نه‌و که‌سانه‌ نه‌باته‌ دواوه‌ که‌ نه‌لین فریشته‌ کچی
خوان ، وه‌ گالته‌ به‌ زیری و بیریان نه‌کات که‌ کچ بۆ خوا و کور بۆ خۆیان
دانه‌نین ، نه‌فه‌رموی (ام له‌ البنات و لكم البنون) ئایا و نه‌زانن که‌ کچان
بۆ خواجه و کوران بۆ یتیمه‌یه ، له‌ کاتیکا که‌ خۆیان هه‌زیان له‌ کچ نی‌به‌،
وه‌ نه‌گه‌ر بی‌یان بووتری که‌ کچسان بووه‌ له‌ داخانا پروویان پره‌ش
هه‌ل‌ نه‌گیرسی ، واته‌ هیچ شه‌رم ناکه‌ن به‌شه‌ باشه‌که‌ (به‌ بیرو بساوه‌پی
خویان - م) بۆ خۆیان دانه‌نین و به‌شه‌ خرابه‌که‌ش بۆخوا •

لیره‌دا ئاماژه « ئیشاره » هه‌یه‌ بۆ نه‌وه‌ به‌ کیک نه‌مه‌ بیرو بساوه‌پی
بی‌ هه‌رگیز به‌ زیر دانانری ، چ‌جای نه‌وه‌ی ده‌ستی بگاته‌ ئاسمان و
گومانه « منشاء » ی وه‌حی و سرووش •

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ؟ (٤٠)
 أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ (٤١) أَمْ يُرِيدُونَ
 كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ (٤٢)

یا تۆ (ئەمى محمد) لە بئى پروایان داواى كرى ئه كه يت وه ئەوان
 به و تاوانه گران بارن (٤٠) یا عیلمى غەببىان هەبەو (بۆ خۆبىانى)
 ئەنوسنەو ؟ (٤١) • یا قیلىكىان ئەوئى بىكەن ؟ كه هەر بئى پروایان قیل
 لئى كراوون (٤٢)

(ام تسألهم اجرا) ئایا تۆ - ئەمى بئىغەبەر ! - بەرانبەر بە مسلمان
 بوونى هاوبەش پەیدا كەرە كان داواى كرىيان لئى ئەكەيت (فهم) ئنجا
 ئەو بئى پروایانە (من مغرم مثقلون) بەو تاوانه گران بارن ، واتە بەهۆى
 كرانى باری غەرامەو هە ناتوانن مسلمان بن •

(ام عندهم الغيب فهم يكتبون) یا عیلمى غەببىان هەبەو هەرچى
 لە عیلمى خوا دا بئى ئەوان ئاگایان لئەو ئەمى نووسنەو و پراى ئەگەبەنن
 بە مەردوم ، وه هەرچى تۆش بئىت ئەوان بە پووچى ئەزانن كه واش
 نى یە •

لە داواى باسى ئەم دەم كوت كەردنانه ، ئنجا باسى نابه كاریى و قیلى
 ئەو بئى پروایانە ئەكەت ئەفەرموئى (ام يريدون كيدا) بەلكو ئەم هاوبەش
 پەیدا كەرانه ئەیانەوئى قیل بکەن لە بئىغەبەر هەروەك پراىيان دا لە (دار
 اندوه) كه بىكوژن (فالذین كفروا هم المكیدون) ئنجا ئەوانەمى كه بئى پروا

أَمْ لَهُمْ آلِهٌ غَيْرُ اللَّهِ؟ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ! (۴۳)
وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا

یا ئەو بێ پروایانە خوایه کی تریان ههیه ؟ به بێ خوای پراستی !
خوا پاکه له ههموو هاوبهشیک که بۆی پهیدا نهکەن (۴۳) وه تهگەر
پارچهیهک له ئاسمان بینن بکهوینه خوارهوه ۴

بوون هەر ئەوانن قیل لێ کراو ، واتە زەرەری ئەو قیلە هەر یەخهگیری
خۆیان نهبێتهوه ، هەر وهك بوو ، وه له غهزای بهدردا شکان و کوژران
گیران به دیل •

له (فتح البیان)دا ئەفهرموئى : «وا در ئەكهوئى كه ئەم ئەياه ته
ئىخبار به غەيب بئى ، چونكه سوورە ته كه مه ككى يه ، ئەم قیلە له مه ككهو
له شهوى كوچى پێغه مبهرا كرا بۆ مه دینه كه پێغه مبهرا بكوژن ، دواى
دووسال جهنگى به در پوویدا ، وه ههفتاش به دیل گیرا ، (ام لهم اله غير
الله) یا ئەو بێ پروایانە خوایه کی تریان ههیه به بێ خوای تاكو ته نیا ،
يارمه تى يان ئەدات و ئەيانبارى ئى له سزای پوژى دوايى (سبحان الله عما
شركون) خوا پاکه له ههموو هاوبهشیک که بۆی پهیدا بکړئى •

ئىتر چى ماوه دواى ئەم ههموو به لگانهى كه هئيايه وه ، واتە ههچ
نه ماوه هەر مه گەر لاسارى و سه هه نده يى نه بئى ، وه كو ئەفهرموئى (وان
يروا كسفا من السماء ساقطا) ته گەر پارچه يهك له ئاسمان بينن و بکهوینه
خوارهوه باوه پى بئى ناکه ن ، وه له بێ پروایى يه كه يان نايان گيرتسه وه

يَقُولُوا : سَحَابٌ مَّرْكُومٌ (٤٤) فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلَاقُوا
 يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ (٤٥) يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ
 كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ (٤٦)

ئەلەين (ئەمە) ھەورنكى بە سەرىھەكا كەوتووہ (بارانمان بو
 ئەبارىنى) (٤٤) (ئەى يىغەمبەر !) دەست بەردارى ئەمانە بە ، تا دووچارى
 پوژىكىان ئەبن كە تيا لە ناو ئەچن (٤٥) ، ئەو پوژەى فپو فیلەكانيان
 (بو لە ناو بردنى تو) بە ھىچ دەرئەچنى ، وە ھىچ يارمەتى يەك نادرىن (٤٦)

بەلكو (يقولوا : سحاب مركوم) ئەلەين ئەمە ھەورنكى توى توى يەو بە
 سەرىھەكا ئەكەوى تا قورس ئەبى و ئەبارىنى •

ئىنجا خوا بە يىغەمبەر ئەفەرموى (فذرهم) وازيان لى يىنە (حتى
 يلاقوا يومهم الذي فيه يصعقون) تا ئەگەن بە پوژىكىان – وەك پوژى
 دواى بى – كە تيا بە ھىلاكا ئەچن (يوم لا يغنى كيدهم شيئاً) ئەو پوژەى
 كە فپو فیلەكانيان بو لە ناو بردنى تو ئەى يىغەمبەر بە ھىچ جورى
 بەكارىان ناىەت (ولا هم ينصرون) وە ھىچ كەسك يارمەتى يان نادات ،
 وە لە سزای ئەو پوژە دوورىان ناخاتەوہ •

ئىنجا وەنەبى بەجى يان بىلى بو سزای پوژى دواى بە تەنھا
 – كە زور دوورە – بەلكو مزەدىان ئەداتى بە سزايەكى نزىكتر لە
 دىادا ، وەك سزای جەنگى (بەدر) بى ، كە تيا كوژران ، يا بە دىل گىران

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَاباً دُونَ ذَلِكَ ، وَلَئِنْ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۴۷) وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ، وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ (۴۸)

به پراستی بۆ ئهوانه‌ی که سته‌میان کردوو له خو‌یان (به‌بئی پروایی) سزایه‌ک ئه‌بئی له پیش سزای پوژی دوا‌یدا (که سزای به‌دره) به‌لام به‌شی زو‌ریان نایزانن (۴۷) خو‌ت پابگره بۆ فه‌رمانی په‌روه‌ردگارت ، بئی‌گومان تو له زیر چاودیری ئیمه دایت ، وه هه‌رچه‌ند هه‌ستایت (بۆ کاربک) ته‌سیحات بکه به ستایشی په‌روه‌ردگارت (۴۸)

ئه‌فه‌رموئی (وان للذین ظلموا) به‌پراستی هه‌یه له دنیا‌دا بۆ ئه‌وانه‌ی که سته‌میان کرد له خو‌یان به‌گونا‌ه کردن و بئی‌پروایی (عذابا دون ذلک) سزایه‌ک له پیش سزای پوژی دوا‌یدا ، وه‌ک سزای (به‌در) بئی (ولکن اکثرهم لا‌یعلمون) به‌لام به‌شی زو‌ریان نایزانن •

ئنجا سووره‌ته‌که ته‌واو ئه‌کات به فه‌رماندان به یغه‌مبه‌ر به دان به خو‌دا گرتن به‌رانبه‌ر به زو‌رو سته‌م و سه‌رکیشی و دهم‌دریزی بئی‌پرواکان ، وه دلنیا کردنی یغه‌مبه‌ر به چاودیری خوا بۆی ئه‌فه‌رموئی (واصبر لحکم ربک) خو‌ت پابگره بۆ فه‌رمانی په‌روه‌ردگارت ، وه ته‌نگه‌تاو مه‌به له دوا‌که‌وتنی سزایان و مانه‌وه‌ت له ناویانا به ناره‌حه‌تی (فانک باعیننا) بئی‌گومان تو له زیر چاودیری و ئاگاداریی ئیمه دایت ، چاومان لینه که‌س ناتوانی ده‌س‌دریزیت بۆ بکات •

ئنجا خوا ئه‌یه‌وی یغه‌مبه‌ر چه‌کدار بکات به چه‌کیکی گیانی ، چه‌کی خوا به‌رستی و ته‌سیحات به ناوی خوی گه‌وره ، ئه‌فه‌رموئی (وسبح بحمد ربک حین تقوم) خوا به پاک پابگره له هه‌رچی شتیک که

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ ، وَأَدْبَارَ النُّجُومِ (۴۹)

وہ تەسبیحات بکہ لە بەشیک لە شەوا ، وە لە کاتی پشت ھەڵکردنی ئەستێرەکانا (۴۹)

شایستەیی ئەو نەبێ ، وە تەسبیحات بکہ بە ستایشی پەرورددگارت ، واتە ھەرچەند ھەستایت لە خەو ، یا لە کۆرپیک ، یا ھەستایت بۆ نوێژ کردنیک ، یا بۆ چوونیک لە شوێنیکەووە بۆ شوێنیکێ تر ، بئێ « سبحانک اللھم

وبحمدک اشھد ان لا الھ الا انت استغفرک واتوب الیک » وە پێغەمبەر ھەمیشە ئەم وێردەیی بە سەر دەمەووە بوو (ومن اللیل فسبحه) وە تەسبیحات بکہ لە بەشیک لە شەوا ، کاتیک کە شەو ئەزرنگیتەووە ، وە ھۆش و بیرت کۆ ئەبیتەووە ، وە خەلق ئەنوێ و جیھان کەش و مات ئەبێ (وادبار النجوم) وە لە کاتیک کە ئەستێرەکان پشت ھەڵ ئەکەن لە گەڵ شەبەقدا ، واتە ھەمیشە خوات لە دلایبێ و بە سەر دەمەووە بێ ، چونکە ئەمە بێروات بە ھێز ئەکات و ترست بە با ئەدات و زالت ئەکات بە سەر دوزمە کاتنا .

سورة النجم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰی (۱) مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ

سوورهی (نجم)ه

مه ککی یه، (۶۲) نایه ته

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

سویند به نهستیره له کاتیکا که تاوا نه بی (۱) هاوړیکه تان (که

«محمد»ه) له پئی لای نه داوه

سوورهی (نجم)ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

(والنجم اذا هوى) سویند به نهستیره له کاتیکا که تاوا نه بی .
 بویه لهم کاته دا سویندی پئی نه خواځ ، چونکه نهستیره که تاوا بوو ئیتر
 نه پرووناکیی نه مینتی و نه تین و ته وژم ، وه نه وده مه نیشان شه دات که
 کارکه ر (مؤثر) ی هه میسه یی نهستیره نی یه شه گینا تاوا نه شه بوو ،
 وه خوئی نه شه شاردده وه ، به لکو شتیکی تره که خوایه .

دوور نی یه مه بهس لهم نهستیره یه نهستیره ی گه لاوئز بی که زور
 کهس به رستوویه تی ، وه ناوی دئی له دواى هم سووره ته دا که نه فهرموی
 «وانه هو رب الشعري» واته خوا خوای گه لاوئزه ، ئنجا سویند بهم
 نهستیره یه (ماضل صاحبکم) گومرا نه بووه هاوړیکه تان که (محمد)ه ،

وَمَا غَوَىٰ (۲) وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۳) إِنْ هُوَ إِلَّا
وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴)

وہ پنی وون نہ کردووه (۲) وہ له خوہوہ قسہ ناکات (۳) ہەرچی
ئەلی (ہەمووی) ہەر سرووشە بۆی ئەکری (۴)

واتە ئەو (محمد)ی کہ له منالی یەوہ له ناوتانایەو هاو پیتانە ، وە زۆر
زیرو بەبیرە ، وە تا ئیستا درۆتان لێ نەبێستووہ ، ئیستا کہ چۆتە سالەوہ
لە جاران زیر تر و بەبیرترە ، چۆن درۆ ئەکات و ، لە پنی پاست
لانەدات (وماغوی) وہ پنی وون نہ کردووه ، (وما ینطق عن
الہوی) وہ ہەرگیز بە ھواو ھەوس قسہ ناکات ، ئنجا بۆ پشت گیری
ئەم سێ قسە یە ئەفەر مۆی (ان هو الا وحی یوحی) ہەرچی ئەلی لە ئایەتی
قورئان و شتی دینی و کاروباری دنیایی ، ھەمووی ھەر سرووشەو بۆی
ئەکری ، لە کوئی ئادەمی یەکی نەخویندەوار - با زۆر زیرەکو و بلیمەتیش
بێ - ئەتوانی دینیک و یاسا شەریمەتیک دابنێ بە پەنگیک ھەرچی
ئادەمی - پۆزیک لە پۆزان - بێوستی بێ ، ھەمووی بلی بە بێ زیادو
کەم ، وە بە بێ پیچ و پەنا .

وہک بارەھا نووسیمانە لە جزمی «تبارک» و «عم» دا : خوا بەشتیک
سویند ئەخوات کہ زۆر بە کەلک بێ بۆ ئادەمی تا ئوو پیکمان بێ بداتەوہ
بە لای ئەو شتانەدا بۆ لێ وورد بوونەوہ یان ، ئەوہ ئاشکرایە کہ ئەستیرە
لە شەوا بۆ ئادەمی نەخوازە لآ لە دەریادا وەک گولۆبی سەوزو سوورو

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى (۵) ذُو مِرَّةٍ

دەرسی داداوە (فریشتەیه کی) زۆر بەهێز (۵) ژیریکی خاوەن

سکۆه

ئاماژە کان «ئیشارات» ی سەر شارپۆ و شەقامە کان وایە ، بێ گومان ئەگەر ئەستێرە نەبواوە ، هاتوچۆی سەرزەوی نەئەبوو بەم پێتک و پێکی یە ، نە لە دەریاو نە لە ووشکانی دا ، وەك خوا ئەفەرموی «وبالنجم هم یهتدون» واتە ئەوان بە ئەستێرە پێ ئەدۆزنەووە .

هەر و ئاشکرایە لە هەموو کەسێکەووە ئەوەتی دنیا دنیا یە ئەم هەموو مانگ و پۆزو ئەستێرانە ی بە ئاسمانەووەن و ، هەلدین و ئاوانەبن ، بێ ئەوەی یەکیکیان پاش و پێش بکەوێ ، یا بە قەد سەری موویەك لە پێسی خۆی لابدات ، یا پێی لێ وون بێی کە واتە بەم سوێندە ئەمەش نیشان ئەدات کە هەر وەك سوێند پێ خوراوە کە - کە ئەستێرە یە - هەرگیز لە پێسی خۆی لاناوات و رێ وون ناکات ، سوێند لە سەر خوراوە کەش - کە بوونی پێغەمبەرە لە سەر پێگایەکی راستە ، بێ ئەوەی سەری لێ تێک بجێ و پێ وون بکات - وایە .

(علمه) ئەم سرووشە ی فێرکرد (شدید القوی) فریشتە یە کی زۆر بەهێز و توانا ، چ لە پرووی زانین و چ لە پرووی کردەووە ، واتە زاناو ئێش کەرە ، وە هەر ئێشکیکی پیا بدری لە خواوە یە ، هەرچەند گران بێ ئەیکات بە بێ دواکەوتن .

ئەمە هیچ گومانێکی تیا نی یە کە تەعریفی مامۆستا تەعریفی قوتابی یە ، چونکە تا مامۆستا زانا تر و داناس تر بێ قوتابی یە کەشی زاناو دانا ئەبێ (ذو مرة) خاوەنی ژیری و بیریکی بەرزە ، بە جۆریکی وا کە

ئەو سرووشە لە خواوە وەر بگرئ و بیهتئی بو یغەمبەر بە بی له بیر
چونەو .

ئەمڕۆ زانایانی گیان (مەبەستی زانایانی ئەرواحە - م) لە ئەوروپا
بروایان هێناوە بە هیزو دەسلاتی عالمی گیان ، وە بەو خەوار یقو
عاداتی که هەیانە .

«تولفر لودج» ئەلئی : من ئەمڕۆ بی گومانم که ئیمە گەمارۆ دراوین
بە عالەمێکی وا بەهیز که ئیمە لە چاوە ئەو عالەمەدا ، وەك میروولە واین ،
و ئەو عالەمە یارمە تیمان ئەدەن و چاودیریمان ئەکەن ، لە پاشا ئەلئی : ئەم
زانباری «معلومات» یەم بەیدا کردوو بە شیوە یەکی عیلمی که ئامادە
کردنی گیانە ، لە پاشا ئەلئی ئەگەر یغەمبەران بلین فریشتەمان دیو
پاست ئەکەن و ، قسە که یان جیبی گومان نی یە .

ئەمڕۆ هیچ گومانیک نی یە لە ئەخبارەکانی قورئاندا ، چونکە
هەرچی لەوانە بی که پە یووستی بە عالەمی ئەرواحەو بی ، ئەمڕۆ وەکو
بابەتیک زانباری ئەخوینرئ و بە دەرس ئەووترتەووە ، بە هەموو
جیهاندا بلاو بو تەووە ، لەم پروووە ئەمانە زانستی پۆحی و دۆزینەووی
بابەتانی زانستی تازەن ، هەر خوا پاست و پاست ئەفەرموی : « سنیهم
آیاتنا فی الافاق و فی انفسهم حتی یتبین لهم انه الحق » (۱) .

ئەمڕۆ هیز ی جەستەیی و زیریی جیهانی پۆح بە تەواوی

(۱) واتە ئیمە نیشانە ی دەسلاتی خۆمان لە ئافاقی جیهان و نفوسی
بەندەگانا بە تەواوی ئاشکرا ئەکەین تا باش دەرکەوی که خوا
پاست و دروست و حەقە .

فَاسْتَوَى (۶) وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى (۷) ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى
(۸) فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى (۹)

نجا ویستا (۶) وه به ئاسوی بلندی ئاسمانه وه بوو (۷) له پاشا نزیک
کهوته وه (له بیغه مبهه) وه هاته خواره وه (۸) به قهه دوو کهوان یا که متر (۹)

دهر کهوتوو له لای زور له زانایان له پئی ئاماده کردنی گیان و « ته نویسی
مغناطیسی به وه ، (۱) •

بیغه مبهه زور ئاره زووی نه کرد که فریشته ی سرووش به شکل و
وینه « صورته ی خوی بینیی ، به دل داوای له خوا نه کرد که بهو په نگه
جاریک نشانی بدات ، تا چاوی پر بی له بینیی و پئی دلنابی ، خودا
داوا که ی گیرا کرد ، وه دوا ی نهو ماوه به ی که سرووش له بیغه مبهه
پرا جیریل به وینه ی فریشته ی خویه وه هاته خواره وه بو لای ،
(فاستوی) وه پاست ویستا (وهو بالافق الاعلی) وه نهو فریشته به به ئاسوی
به رزه وه بوو ، واته که می له ئاسو به رزتر ، وه ئاسو که ی پر کرد بوو
(نم دنا) له پاشا نزیک کهوته وه له بیغه مبهه (فتدلی) وه به سرووشه وه
هاته خواره وه بو خزمه تی ، وه کهم کهم لئی نزیک کهوته وه ، تا وای
لی هات (فکان قاب قوسین او ادنی) ماوه له نیوانیان به قههه دوو کهوان
یا که متر له دوو کهوان بوو •

باوی عه رب و ابووه ماوه ی که میان له ناوه ندی دووشتا به ماوه ی
کهوانیک یا دوو کهوان یا پمیک داناوه ، هه ره وه له ناو ئیمه دا دائه نری

(۲) تا ئیره بهم دهقه وه له تفسیری مه راغیدا هه یه (م- نه رده لانی) •

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ (۱۰)
 مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ (۱۱) اَقْتَمَارُونَهُ عَلَيَّ مَا
 بَرَى (۱۲) وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ (۱۳)

ئنجبا (خوا) سرووشی بو کرد نهوی که بوی کرد (۱۰)
 نهوی (محمد) دی به دروی نهزانی (۱۱) ئایا (بی پروایان)
 ئینکاری نهوه نه کهن که یتغمبهر به چاوی خوی نهی یینی؟ (۱۲)
 بی گومان جارئیکی تر جیریلی دی (به وینهی خوی له شهوی میراجا) (۱۳)

به په پنجه یهک یا به بستیک ، یا به ههنگاویک ، یا به گورسیک (فاوحی
 الی عبده ما اوحی) ئنجبا خوا سرووشی بو بهندهی خوی کرد که (محمد)ه
 به هوئی هم فریشته یهوه بهو سرووشهی که بوی کرد له بابته دینهوه .
 له بهر نهوهی که ئادهمی زور جار نهوی به چاو نه یینی ، وانهزانی
 که خه یالّه ، وه نهوی بوی ده رنه که وی دلی باوه پی بی ناکات و به
 نهوهای نهزانی ، خوا دوا به دواي هم باسه هات به باسیکی وادا که
 نشان بدات که یتغمبهر له چاوی که وتنی جیریل به وینهی خوی هیچ
 به دلیا نه هاتووه که همه خه یالّه و گومانه فرمووی (ماکذب الفؤاد ما
 رأی) نهوی که له بهردهی غه یا به چاو دی و دلشی پروای بی کردو به
 راستی زانی ، وه به نهوهای خه یالی نهزانی (اقتمارونه علی ما بری) ئایا
 بی پروایان ئینکاری نهوه نه کهن که یتغمبهر به چاوی خوی نهی یینی و
 بی پروا ناکهن و ده مقالی له گه ل نه کهن؟ له کاتیکا که هم بینی یتغمبهره
 بو جیریل به وینهی خوی یه که مین جار نی یه به لکو جارئیکی تریش
 هدر به وینهی خوی چاوی بی که وتووه وه کو نه فرموئی (ولقد رآه نزله
 اخری) بی گومان یتغمبهر جارئیکی تر جیریلی به وینهی خوی له شهوی

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى (۱۴) عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى (۱۵)

لای (سدره المنتها) وه (۱۴) که لای نه وه وه یه به هشتی نارامگا (۱۵)

میراجا دی (عند سدره المنتهی) لای دره ختی «سدره» که هرچی کوفتارو کرداری جیهانیاں هه یه تا نه ویئ ئه پروا و سهر ئه که ویئ « الیه بصعد الکلم الطیب والعمل الصالح یرفعه» (۱) واته کرده وی بهنده گان تا «سدره المنتهی» ئه پروات ، ههر وه ک فریشتهش تا نه ویئ ئه پروات ، له وه ولا ند کهس ئه یگاتی و نه کهس ئه زانی چی یه ؟ ، له شه وی میراجا جیریل له گه ل یتفه مبهرا پروی تا گه یشته « سدره المنتهی » له ویئ ئیر جیریل ویستا ، وه یتفه مبهرا به تنها ماوه یه کی تر پروی ، وه ک مه لا محهمه دی خاکی له چه کامه ی نووردا ئه لئی :

له سیدره منتهای سه یرو صغیری په پی جیریل بوو

ته جه للی ئاگره و په پ ، بووشه که ی ئه م وورده ههردانه

(عندها جنة المأوی) به هشتی نارامگا له نزیك سدره وه یه ، واته

نه و به هشتی که نارامگاهی پیاوچا کان و خوا به رستانه نزیکه له «سدره

المنتهی» وه •

ئنجاسی ئه و شته ئه کات که له کاتی چا و پی که و ته که دا پروویداوه

(۱) واته ههر بۆ لای خوا بهرز ئه بیتته وه ، و ته ی تاکو ته نیایی خسوا

که « لا اله الا الله ، یه له گه ل کرده وی باشا •

اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى (۱۶) مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا
طَنَى (۱۷) لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى (۱۸)

کاتی که «سدره»ی داپۆشی ئەوی که دای پۆشی (۱۶)
چاوی پێغه مبهەر ئەم لاو ئەولای نه کرد ، وه له مهبهست تێ نه پهری (۱۷)
به پراستی پێغه مبهەر زۆر نیشانهی گه وهری پهروه ردگاری خۆی دی (۱۸)

ئەفهرموئى (اذ يغشى السدره ما يغشى) له کاتێکا سدره ی داپۆشی ئەوی
که دای پۆشی ، بهم نه زانراوی به « الهام » ئەیهوئى ئاماژه (نیشاره) بکات
که زمان کۆله له باسی گه وهره یی و زۆریی ئەوهی که به سهر «سدره» دا
هات له نووری تهجه للاى خواو ، دابارینی فریشته به سه ریا بو زیارهت
کردنی ، وهك دابارینی مهردوم به سهر که عبه دا له کاتی هه جا .

ئهمانه که پێغه مبهەر له شهوی ميعراجا دیونی هه موویان شتی
غهبین ، وه له مه زیاتر قسه ی تیا نه کراوه له بهر ئەوه له ووزه ی ئیمه دا
نی به له مه زیاتر قسه ی لئى بکه یین .

ئنجبا باسی ئەده بی پێغه مبهەر ئەکات و ئەفهرموئى (ما زاغ البصر)
چاوی پێغه مبهەر ئەم لاو ئەولای نه کرد ، (وما طنى) وه لهوئى که فهرمانی
پێ درابوو ته ماشای بکات لای نه دا واته لهو شهوه به فه ره ، وه لهو
نوئنه پیروزه به لای هیچ شتیکا ئاوپى نه دایه وه ، وه چاوی دلئى برپیووه
نیشانهانی خوا که یه کیکیان وئنه ی سه ره کبی جیبریل بوو (لقد رأى من
آیات ربه الکبرى) به پراستی پێغه مبهەر زۆر له نیشانهی گه وهره

اَقْرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ (۱۹) وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ
الْآخِرَىٰ ؟ (۲۰)

(ئەمى ھاوبەش پەيدا كەران) ئايا لات و عزی (كە دوو بتى گەورە تانن) دیتانن كە بى كەلكن (۱۹) وە بتى سېھەمتان دى كە مەناتى بى نر خە ؟ (۲۰)

بەرورەردگارى خۆى دى ، وەك «سدرە المنتهى» و وئەنى ئەسلى جىرىل و گەلى شتى تىرى .

لە دواى ئەوئى كە بېغەمبەر (دروودى خۆى لى بى) زۆر شتى گەورە گەورە دى لە شەوى مېراجا ، ئنجا لە پرووى سەر كۆنەو بە ھاوبەش پەيدا كەرە كان ئەفەرموئى (افرأيتم اللات والعزى) ئايا ئىو چىتان دىو لەم دوو بتە بى كەلكە كە «لات» و «عزى» بە (و مناة الثالثة الاخرى) وە چىتان دىو لە بتى سېھەم كە «مناة» ، وە بە پلە و پاىە لە دواى دوانە كەى ترەو بە ، وە ھەمىشە بە گەورەيان پائە گرن و كۆشكىيان لە سەر دروست ئەكەن و پەردەيان لە سەر دائەدەنەو و زىدە وانيان بۆ پائە گرن و قوچيان بۆ ئەبەن و ئازالىيان بۆ سەر ئەبېرن و بە دەورىانا ئەخولئەو و داواى شتى واىيان لى ئەكەن كە ھەر ئەبى لە خوا داوا بكرىن (۱) ئايا ئەم بتانە ھىچ سرووشكىيان بۆ ئىو كرددو و ؟ وەك خوا

(۱) وا دەرتەكەوئى ئەم بتانە نىشانەى فرىشتە بوون، كە فرىشتە بەلاى ھاوبەش پەيدا كەرە كانەو كىچى خوان، بۆيە ئەيان پەرستەن، وە ئەم بتانەش بە مە دانراوون، لە پاشا نىشانە كەيان لەسە بىر چۆتەو وە ئەم نىشانانە بوون بە پەرستراو .

الْكُمْ الذَّكَرُ وَكَهْ الْأُنْثَى (۲۱) تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ
ضِيْزَى (۲۲) اِنْ هِيَ اِلَّا اَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ

ئايا ئيوه كورپتان بېي و خوا كچ ؟ (۲۱) مه‌گه‌ر وايي دابه‌ش كردنيكي
نادروست مه‌بېي (۲۲) (ئهي هاوبه‌ش په‌يداكه‌ران !) هم بتانه هه‌ر مه‌و
ناوانه‌ن كه ئيوه و باوو باپيرانتان ليتان ناوون

سرووشې بو (محمد) كردووه ؟ ، وه ئايا هم بتانه فرشته‌يان هه‌يه ؟
وهك خوافرشته‌ي هه‌نو (محمد) له شه‌وي معراجا ديوني ؟ هم بتانه‌ي
كه كردووتانن به كچي خوا بوچي مه‌بېي مي‌بن ؟ كئي به ئيوه‌ي ووت هم
برپاره بده‌ن ، به‌م په‌نگه كورپ هه‌لگرن بو خوتان و كچ بده‌ن به خوا وه‌كو
مه‌فهرموئي (الكم الذكر وله الانثى) ئايا بو ئيوه كورپو بو خوا كچ بېي ؟
(تلك اذا قسمة ضيرى) مه‌و دابه‌ش كردنيكي بېي دادانه‌يه و زور دووره
نه پاستي‌يه‌وه ، چونكه به‌شيك مه‌ده‌ن به خوا كه خوتان ناتانه‌ويي ، ننجبا
خوا قسه‌كانيان مه‌بته دواوه و مه‌فهرموئي (ئهي هابه‌ش په‌يداكه‌ره‌كان)
(ان هي الا اسماء سميتوها انتم و آباؤكم) هم بتانه هه‌ر مه‌و ناوانه‌ن كه
ئيوه و باوو باپيرانتان ليتان ناوون ، واته هم ناوانه وهك «لات» و «عزي» و
« مائة » و گه‌لې ناوي تريي ، وه ناو بردنيان به فرشته‌و به په‌رستراو ، وه
ناو بردني فرشته به مي ، وه ناو بردني مي به كچي خوا مه‌مانه هه‌مووي

ما أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ، إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ، وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى (۲۳) أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى (۲۴)

خوا هیچ بەلگە بەکی نەناردۆتە خوارەووە لە سەر پەرستراوی
 ئەوان (هاوبەش بەیداکەران) هەر پەپرەویی گومانی بووچو هەواو
 هەووسی بت پەرستی خۆیان ئەکەن ، لە کاتیگا کە بەپراستی پڕئەنموونی
 خویان بو هات (لەقورئانی پیرۆز) (۲۳) ئایا ئادەمی هەرچی ئارەزووی
 کرد دەستی ئەکەوێ؟ واتە (۲۴)

بە تەنیا هەر ناوون ، بێ ئەوەی ناوئراویک «مسمی» یان بێ (ما انزل
 الله بها من سلطان) خوا هیچ بەلگە بەکی نەناردۆتە خوارەووە لە سەر
 پەرستراوی ئەوان (ان يتبعون الا الظن وما تهوى الانفس) هاوبەش
 بەیداکەران هەر پەپرەویی گومانی هیچو بووچی باوو بایرانو هەواو
 هەووسی بت پەرستی خۆیان ئەکەن ، لە کاتیگا بیانووش بێ نی یانە ، وەکو
 ئەفەرموێ (ولقد جاءهم من ربهم الهدى) بەپراستی پڕئەنموونی خویان
 بو هات لە قورئانی پیرۆز کە ئەم بتانە هیچ نین و بێ کەلکەن .

لە دواي ئەو سەرکۆنانەي کە هی هاوبەش پەیداکەرەکانی کرد ،
 ئنجا سەرکۆنەيەکی تریان ئەکات کە ئەم بتانە هیچ جۆرە قازانجیکیان نی یە
 بۆیان ، وە چاوەپوانی چی یان لێ ئەکەن؟ چونکە ئادەمی سەر بەست
 نی یە تا هەرچی بویت بی پەرستی ، وە هەرچی ئارەزووی بکات بکات
 بەیاسا ، بەلکو بەستراوەتەو بە یاسای خوارەووە ، وەکو ئەفەرموێ
 (ام للانسان ماتمنی) ئایا ئادەمی هەرچی ئارەزووی کرد دەستی

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ (۲۵) وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ
لَا تُعْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ
يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ (۲۶)

(که واتە) ھەرچی کاری دین و دنیا ھەیە ھەمووی ھەر بە دەست
خوایە (۲۵) وە زۆر فریشتە کە لە ئاسمانەکانا ھەن تەوا شەفاعەتیان
سوودێک نادات ، مەگەر دوای ئەوەی کە خوا پێی بدات بۆ ئەو کەسە
کە ئەبەوێ و لێی پازێ بێ (۲۶)

ئەکەوێ ؟ ، واتە نە ، کە واتە (فەلە الاخرة والاولی) ھەرچی کاری
دین و دنیا ھەیە ھەمووی ھەر بە دەست خوایە ، وە بۆ ھەریەکە
دەستوورو باوئیکی داناو ، ئنجا ھەر کەسێک پەپرەویی یان بکات سەر
ئەکەوێ ، وە ھەر کەس لێ یان لابدات ژیر ئەکەوێ .

ئنجا لەوەی کە بە تەماینی نا ئومێدیان ئەکات ، وە کە شەفاعەتی
فریشتەو شەفاعەتی بئەکانیان بێ ، فەرمووی (وکم من ملک فی
السموات) وە زۆر فریشتە لە ئاسمانەکانا ھەن (لاتعني شفاعتهم شيئاً) تەوا
شەفاعەتیان سوودێک نادات (لمن يشاء) بۆ کەسێک کە خوا شەفاعەتی
بوێ بۆی (ویرضی) وە لێی پازێ بێ ، ئنجا لە لایەک ئەمە شەفاعەتی
فریشتە بێ کە بە خوا نزیکن ، بئێکی بێ گیان کە لە دار یان لە بەرد
داناشرایی ، وە ھەرچی نزیککی بێ نی یەتی بە بارەگای خواوە ، ئەبێ
چ نرخیکی بێ .

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمَوْنَ الْمَلَائِكَةَ
تَسْمِيَةً الْأُنثَى (۲۷) وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ

به پاستی ئەوانەى كە برۆيان بە پۆزى دوايى نى به فرشته كان
ناوى كچى خوايان لى ئەنين (۲۷)

دواى ئەوەى كە نەنگى گرت لە هاوبەش بەيداكەران لە سەر
بت پەرسى ، وە لە سەر ئەوەى كە ئەيان ووت خوا منالى هەيه كە
فرشتهن ، وە دواى ئەوەى كە قسەكەى بردنە دواو ، بەم پەنگە كە ئەم
بتانەى بە خوايان ئەزانن ، نە ئەتوانن قازانج بگەيەنن نە زيان ، ئنجاي
هات نەنگى تريان لى ئەگرى كە ئەلین فرشته كچى خوان ، وە كو
ئەفەرموى (لیسمون الملائكة تسمية الانثى) فرشتهيان ناو ناو بە كچانى
خوا ، بە پاستى ئەمە ئەو پەرى بى شەرمى به كە منال بو خوا دائەنين ،
وە منالە كەش كچ بى ، لە كاتىكا ئەگەر خۆيان كچيان بى به نەنگى
ئەزانن ، وە ئەم پر كيشى به لە يە كيك ناو شیتەو وە كە برۆاي بە پرسینەو وە
پۆزى دوايى بى ، وە بە تەماى پاداش و تۆلەى ئەو پۆزە بى (وما لهم
به من علم) لە كاتىكا كە هەر چى بە لگە بى نى يانە لە سەر ئەم قسە
ناقولانەيان كە ئەيكەن ، وە هيج زانبارى به كيان نى به لەم پو وەو ،
بە لكو هەر دواى گومان كەوتون كە سەرچاوەى ئەویش هەر هەواو
هەو وەسو دواى باوو بايران كەوتە ، بى ئەوەى وورد بێنەو وە بىر
بگەنەو ، لە گەل ئەميشە كە ئادەمى پاستى بو دەرناكەوى بە گوترەو
گومان ، بە لكو هەموو شىكى هەر بەزانين و زانباى و وورد بوونەو وە

انْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَأِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِّنَ
الْحَقِّ شَيْئًا (۲۸) فَأَعْرَضَ عَن مَّنْ تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا

له کاتیکا که هیچ ناگایه کیان لی نی یه وه هردوای گومان نه که وون ، وه
به پراستی گومان هیچ که لکبک نادات له ناسینی شتی به پراستی دا (۲۸)
پوو وه رگپه له وهی که پوو له نامه ی نیمه وه رنه گپری

بیر کردنه وه بوی دهرنه که وی (ان يتبعون الا الظن) هدر دوای گومان
نه که وون (وان الظن لا یغنی من الحق شیئا) وه بؤ گه یشتن به زانینی
به پراستی گومان هیچ سوودیکی نی یه ، واته : شتی به پراستی به گوتره و
گومان نازانری ، وه گومان لهم پری یه دا هیچ بایه خنی پی نی یه •

زانایانی نه مپو شنانازی نه کن به «باکون» وه ، که بانگی زانایان
نه کات بؤ بی گومانی ، وه بوجی گیر کردنی مه سائیلی عیلمی به تاقی
کردنه وه تاگومانت نامینی ، به لام وا شایسته بوو که شانازی بکردایه به
نیسلامه وه که زیاد له هزار سال پیش « باکون » نه م بانگه وازه ی
کردو وه به زوری له نامه ته کانی قورئاندا که یه کیکیان نه م نامه ته یه •

تنجا فرمان نه دا به ینغه مبر که پوو وه رگپری له هاوبهش
به یدا که ران ، وه دان به خو یا بگری ، فرمووی (فاعرض عن من تولى
عن ذکرنا) تو - نه ی ینغه مبر - پوو وه رگپه له هدر که سیک که پوو
له نامه ی نیمه وه رنه گپری که قورئانه ، وه به گوینی فرمووده کانمان

وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۲۹) ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ ، إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى (۳۰) وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

وه زینده گانی دنیا نه بی هیچی تری ناوی (۲۹) نه وه نه وه پری تیگه یشتیانه ، به راستی پهروه ردگاری تو داناتره به وهی که له پئی خوا تهره و گومرا بووه ، وه نه وه داناتره به وهی که پئی نموونی کردووه (۳۰) هرچی له ناسمانه کانو زه ویدایه هی خواجه

ناکات ، (ولم یرد الا الحیاة الدنیا) وه زینده گانی دنیا نه بی هیچی تری ناوی ، (ذلك) نه وه دنیا په رستی به یان (مبلغهم من العلم) نه وه پری تیگه یشتیانه (ان ربك) بی گومان پهروه ردگاری تو (هو اعلم بمن ضل عن سبيله) داناتره به وه که سهی که له پئی خوا تهره و گومرا بووه (وهو اعلم بمن اهتدى) وه نه وه داناتره به وهی که پئی نموونی کردووه ، واته هرگا تم هاوبهش پهیدا که رانه هر دوای گومان نه که وو، توش خوتیان پیوه خهریک مه که، وه به ته ما مه به که گویت بو بگرنو پروات پئی بینن، چونکه خوا له تو باشر ته زانئ کئی له سر گومرا بی ته میتته وه، وه کیش پئی نموونی ته کات، ته مانه به جی یتله بو خوا، چونکه نه وه خاوه نی ناسمان و زه وی و له ناویانا فرمان په وایه وه کو فرمووی (ولله ما فی السماوات وما فی الارض) هرچی له ناسمانه کانو زه ویدایه هه مووی هی خواجه وه له زیر دسه لانی ته وایه، وا مه زانه که خوا پشت گوئی یان ته خات، به لکو جهزای هه موو که سیک ته داندوه

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آسَأُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ
أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى (۳۱) الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْأَلِيمِ
وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ

تا سزای ثهوانه بداته‌وه که به‌دی و خرابه‌یان کردوه به پیی
کرده‌وه‌یان ، وه پاداشی ثهوانه بداته‌وه که چاکه‌یان کردوه به چاکه
(۳۱) ثهوانه‌ی که له گونا‌هانی گه‌وره و کرده‌وه‌ی به‌د خۆیان نه‌پاریزن
- مه‌گه‌ر گونا‌هانی بچووک - به‌پاستی په‌روه‌ردگاری تو زور بورده‌یه ،

به پیی کرده‌وه‌ی خۆی، ئنجا چاکه‌ی به چاکه و خرابه‌ی به خرابه، وه‌کو
ثه‌فه‌رموی (لیجزی الذین اساءوا بما عملوا) تا جه‌زای ثه‌وانه‌ی که
به‌دی‌یان کردوه بداته‌وه به پیی کردوه‌یان (ویجزی الذین احسنوا
بالحسنی) وه جه‌زای ثه‌وانه‌ی که چاکه‌شیان کردوه بداته‌وه به چاکه .

ئنجا باسی سیفاتی چاکان ته‌کات و ثه‌فه‌رموی (الذین یجتنبون کبائر
الایم) ثه‌وانه‌ی که خۆیان نه‌پاریزن له گونا‌هانی گه‌وره، وه‌ک هاوبه‌ش
به‌یدا‌کردن بو خواو، بی‌فه‌رمانی باوک و دایک و شه‌هاده‌تی درو
(والفواحش) وه خۆنه‌پاریزن له گونا‌هانی به‌د و بی‌جایی که له قورئانا
هه‌ره‌شه‌یان له سه‌ر کراوه، یا هه‌دیان له سه‌ر دانراوه ؛ وه‌ک داوین‌یسی و
پیاوکوشتن به ناپه‌واوه، عه‌ره‌ق خواردنه‌وه و دزی کردن (الا اللمم)
مه‌گه‌ر گونا‌هانی بچووک ثه‌وانه خوا چاویان لی‌نه‌پوشی وه‌کو ثه‌فه‌رموی
(ان ربك واسع المغفرة) به‌پاستی په‌روه‌ردگاری تو زور بورده‌یه که له
گونا‌هانی برواداران خۆش نه‌بی، چونکه خوا ناگادارتره له تیسوه به

أَعْلَمُ بِكُمْ إِذِ انْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكَّوْا
أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى (۳۲)

ئەو لە ھەموو کەس داناترە بە حالی ئیوە لە کاتیگا کە ئیوەی پەیدا
کردوووە لە خاکی زەوی ،
وہ لە کاتیگا کە ئیوە ساوا بوون لە سکی دایکتانا کە واتە خۆتان
بە پاك دامەننن خوا داناترە بەوہی کە پارێزگەرە (۳۲)

حالی بەندەگانی خۆی وە کو ئەفەرموی (ھو اعلم بکم) ئەو خواہیە داناترە
بە حالی ئیوە (ھو اعلم بکم من الارض) لە کاتیگا ئیوەی پەیدا کرد لە
خاکی زەوی (ھو اعلم بکم من الارض) واتە ئیوە لە دایکتانا کە ئیوە
ساوا بوون لە سکی دایکتانا، واتە ئەو خواہیە کە یە کەم جار پەیدای
کردوون لە گۆل و لە پاشا بەرور دەدی کردوون لە سکی دایکتانا
ئەگادارە بە ئەحوالتان، وە ئەگادارە بە پێئەنموونی کەران و گومارایان، وە
بۆ پرۆاداران و گوناھباران (فلا تزکو انفسکم) کە واتە خۆتان بە پاك
مەدەنە قەلەم و ستایشی خۆتان مەکەن بە چاکی، چونکە بەوہ مەغرور
ئەبن (ھو اعلم بکم من اتقى) خوا لە ھەموو داناترە بەوہی کە پارێزگەری
کردوووە .

زانایانی ئیسلام زۆریان ئەلین : «وہ لیدی» کۆپی « موعہیرە »
چووہ خزمەت پێغەمبەر و مسلمان بوو، لە پاشا ھاوہەش پەیدا کەرێک پێی

أَقْرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى (۳۳) وَ أَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى (۳۴)
 أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى (۳۵)

ثایا دیت ئهو کهسهی که پرووی وه رگپرا (له ئیسلام) (۳۳)
 وه کهمیکی دا (۱) (لهوهی که بریار بوو بیدا) وه ئهوی کهی گل دایه وه
 (۳۴) ثایا ئهو کهسه عیلمی غهیبی ههیه وه به چاو ئهوی بینئی (۳۵)

ئه لئی : تو بو له دینی باوو باپیری خۆت لاتدا ؟ وه لیدیش ئه لئی له ترسی
 ئاگری دۆزهخ و سزای پۆزی دواپی مسلمان بووم، کابراش ئه لئی من
 دهسته به ریتیت ئه کهم که سزا نه دریتیت، به مهرجیک ئه وه نده و ئه مه ندهم
 باره بدهیتئی، وه لیدیش ئه لئی: باشه، وهیشه کی کهمیکی له وه باره یه
 ئه داتئی، له پاشا له باره کهش په شیمان ئه بینه وه، وه باقی یه کهی ناداتی،
 ئنجا بهم بۆنه یه وه ئه م ئایه ته هاته خواره وه، فهرمووی (افرأیت الذی
 تولى) ثایا دیت - ئه ی محمد - ئه وه کهسهی که پرووی وه رگپرا له
 ئاینی ئیسلام (واعطی قلیلا) وه کهمیکی دا له و ماله ی که بریار بوو
 بیدات به و کهسهی که دهسته بهر بوو بوو به هه لگرتنی سزای ئاگری
 دۆزهخ له سه ری (واکدی) وه ئهوی کهی لئی گل دایه وه وه نه یداپی
 (اعنده علم الغیب) ثایا ئه وه کهسهی که پرووی له پروا وه رگپرا، وه بووه وه
 به هاوبهش په بیدا کهر « مشرک » وه ئه وه ئه ندازه یه ی که بریار بوو بیدا و،
 نه یدا، ئاگای له ئه حوالی قیامه ته، که له هه موو که سیکه وه وونو
 نادیاره (فهو یری) وه ئه وه به ئه حوالی ئه وه پۆزه بِنایه وه ئه زانی که

(۱) بریار بوو مالتی زۆری بَداتی، به لام له دوا بیدا په شیمان بۆوه و
 زۆری نه دایه (م) •

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ (۳۶) وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي
وَقَىٰ (۳۷) آلا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ (۳۸)

ئایا خەبەردار نەکراوە بەوەی که لەنامەی موسادایە ؟ (۳۶) وە
بەوەی که لە نامەی ئیبراهیمایە ، ئەو ئیبراهیمی که (پەیمانی خۆی)
بەجێ هێنا لە گەڵ خودا (۳۷) که هیچ کەس باری گوناھی یەکیکی تر
هەلناگری (۳۸)

ئەم مەرووفە ئەتوانی لەو پۆژەدا سزای لە سەر هەلگری تا بەم مامە ئەیه
پازی بێ، بۆ؟ ئایا سزای پۆژی دوایی کووتالە بکپدری و بفرۆشیت ؟
ئایا نازانی که هەموو کەسێک بەرپر سياره له کرده وەي خۆی؟ وە
هیچ کەسێک گوناھی هیچ گوناھبارێک هەلناگری •

ئنجما پشت گیری ئەم ئینکاره ئەکات و ئەفەرموی (أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي
صُحُفِ مُوسَىٰ) ئایا ئەم کابرایە - که «وەلید» خەبەردار نەکراوە بەوەی
که لەنامەی موسادایە؟ (و ابراهيم) وە لەنامەی ئیبراهیمی خەلیلایە
(الذي وفي) ئەو ئیبراهیمی که پەیمانی خۆی بەجێ هێنا لە گەڵ
خوادا، وە هەر فەرمانیکی بێ درابوو کردی، وەك دەرئەكەوتی لێ
ئایەتی « واذ ابتلى ابراهيم ربه بكلمات فاطمه » (۱) بقره/ ۱۲۴ •
ئنجما ئەوانەي که لەنامەی ئیبراهیم و موسادا هەن ئەم پانزە یەن که
بایان ئەکات و ئەفەرموی •

۱ - لا تزر وازرة وزر اخرى (که هیچ کەس باری گوناھی

(۱) کاتیک که خوا ئیبراهیمی تاقی کردەو بەچەند فەرموودە یەك
که ئەویش بەجێ هێنان •

وَأَنَّ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى (۳۹) وَأَنَّ سَعْيَهُ
سَوْفَ يُرَى (۴۰) ثُمَّ يُجْزَأُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى (۴۱)

وه نادمی هه رچی به هه ولی خوی به یدای نه کات دهستی ناکه وی
(۳۹) وه به بی گومان پاداشی کرده وهی خوی نیشان ئه درئی (۴۰) له
پوژی دوایشا پاداشی ته اوو ئه درئته وه (۴۱)

یه کیکی تر هه ئاگرئی، وه کهس به گوناھی کهس گیروده نابئی، بهم
پهنگه گوناهار پزگاری بی و بی گوناھ سزابدرئی، واته هه مووئاینه کانی
خوا لهم یاسایه دا یه کن •

۲ - (وان لیس للانسان الا ما سعی) نادمی هه رچی به هه ولی
خوی به یدای نه کات دهستی ناکه وی، واته هر وه کهس باری
گوناھی کهس هه ئاگرئی، که سیش بهری کوششی که سی تری دهس
ناکه وی •

۳ - (وان سعیه سوف یری) کرده وهی نادمی باش یا خراب له
پوژی دوایدا نیشان ئه درئی به ته هلی مه حشره، که بهمه چاکان
که یف خوش و خرابان شه رمه زار ئه بن •

۴ - (ثم یجزاء الجزاء الاوفی) له پاشا پاداش ئه درئته وه به
پاداشی ته اوو، بهم پهنگه خوا چاکه ی چاکه که ران به زیاده وه ئه داته وه،
تا حه وسه د چهن دانه، وه خرابه ی خرابه که ران توله ئه داته وه به قه د
خوی به بی زیادو کهم، واته گوناھیک یا به یه که توله توله ئه درئته وه،

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُتَهَيِّئَاتِ (۴۲) وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ
وَأَبْكَى (۴۳) وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا (۴۴)

وه هموو کارنیک سه‌ره‌نجامه‌که‌ی هەر بۆلای خوا ئە‌گەرپێته‌وه (۴۲)
وه خوا به‌نده‌گان ئە‌هه‌نێته‌ پێکه‌نێن و گریان (۴۳) وه ئە‌و خە‌لق
ئە‌مرپێئێ و زیندووێ ئە‌کاته‌وه (۴۴)

• وه یا لێی خۆش ئە‌بێ •

۵ - (وان الی ربک المتهی) وه هموو کارنیک سه‌ره‌نجامه‌که‌ی
هەر بۆ لای خوا ئە‌هه‌نێته‌وه وه پرسیاریان لێ ئە‌کات له‌ سه‌ر کارێ
گه‌وره‌و بجووک، وه پاداشیان ئە‌داته‌وه به‌ به‌هه‌شت، یا تۆ‌له‌یان ئە‌دات به
دۆزه‌خ •

۶ - وانه (هو اضحک وابکی) به‌پراستی هەر خوايه‌ که به‌نده‌ی
خۆی شادو خه‌ندانو، خه‌بارو خه‌فه‌تبار ئە‌کاتو، ئە‌ی هه‌نێته‌ پێکه‌نێن و
گریان، وانه خۆشی و ناخۆشی هەر به‌ ده‌ست خوايه •

۷ - (وانه هو أمات وأحیا) وه بێ‌گومان هەر خوايه‌ که هەر
که‌سێکی بوێ ئە‌ی مرپێئێ، وه هەر که‌سێکیشی بوێ ژبانی ئە‌داتێ کاتیک
که له‌ دایک بوو •

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى (۴۵) مِنْ
نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى (۴۶) وَأَنَّهُ عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْآخِرَى (۴۷)
وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَى وَأَقْنَى (۴۸)

وه نهو دوو جوړی دروست کردووه که نیرو می به (۴۵) له
مهنی به که پرژینه ناو پرهمه وه (۴۶) وه له سهر خوايه زیندوو
کردنه وهی پوژی دوايي (۴۷) وه خوايه که مهردوم دهوله مهنندو
ههزار نه کات (۴۸)

۸ - (وانه خلق الزوجين الذكر والانثى) وه ههر خوايه په یدای
کردووه دوو جوړ : نیرو می له ئاده می و گیاندارانی ترا (من نطفة
اذا تمنى) له مهنی به که پرژینه ناو پرهمه وه • له دواي په یدا کردنی
ئاده می به که جار، ئنجا باسی په یدا کردنه وهی دووه هم جار نه کات و
نه فهرموی :

۹ - (وان عليه النشأة الاخرى) وه به بی گومان له سهر خوايه
زیندوو کردنه وهی دوايي تا پاداشی چاکه و خرابه بدرینه وه ههر که سه
به بی کرده وهی خوئی •

۱۰ - (وانه هو أغنى وأقنى) وه به پراستی ههر خوايه ههر که سینکی
بوئی دهوله مهندی نه کات، وه ههر که سینکی شی بوئی ههزاری نه کات به
بی ههول و کوشش ، ناماده بی و زیری و بیرو دهسه لاتی له سهر
هه لسو و پران و کوششی له پنی کسبو کارا به بی دهستوورو باوی جیهان •

وَأَنَّ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى (۴۹)

وه هر خوابه بهروردگاری ئهستیره ی گهلاویژ (۴۹)

۱۱ - (وانه هو رب الشعری) وه هر خوابه بهروردگاری
ئهستیره ی گهلاویژ •

لهم ئهستیره یه گهوره ترو پرووناکتر زورن، بهلام چونکه له پیش
ئیسلاما بهرستراوه له لایهن تیره ی «حیمیه» و «خوزاعه» وه (۱) بویه به
تایبته تی ناوی برد، وه فهرمووی ئهم ئهستیره یه دروست کراوی
خوابه و خوی خوانی به •

ئهم ئهستیره یه په نجا جار له پوژی ئیمه پرووناکتره، وه ملیونیک
جار له پوژی ئیمه دوورتره، تیشکی ئهم ئهستیره یه به ههشت سال
ئهمانگاتی، له کاتیکا که پرووناکیی پوژ به ههشت دهقیقه ئهمانگاتی
ئه گهر ئهم ئهستیره یه پوژیک له جی پوژی ئیمه ئه بوو زیان له
سهرزه ویدا نه ئه ما، وه هرچی ده ریاکان هه یه هه موو ئه هاته کول •

له ئاسماندا ئهستیره ی واهه یه ده هزار جار له گهلاویژ گهوره ترو

(۱) یه که م که سنی که نه م ئهستیره یه ی په رست و په رستنه که ی به-ناو
ئاده می یاندا بلاو کرده وه «ئهبوو که بشه» بوو، ئهم ئهبوو که بشه یه
یه کیک بوو له گهوره پیاوانی عه ره بی ئهو سه رده مه، وه یه کیک بوو
له باییره کانی پیغه مبه ر له لایهن دایکیه وه، بهم بۆنه یه وه به
پیغه مبه ریان ئه وت «ئهبوو که بشه»، چونکه پیغه مبه ر وه کو
«ئهبوو که بشه» ئاینیکی تازه ی هیناوه ته ناوه وه • م-ئهرده لانی •

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى (۵۰) وَتَمُودَ فَمَا أَبْقَى (۵۱)
 وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْفَى (۵۲)

وه خوا گهلی عادى یه که می له ناو برد (۵۰) وه گهلی (نمود) ی
 نه هیشت (۵۱) وه گهلی نووحی له ناو برد له پیش عادو سه موودا ،
 به پراستی نهوان سته مکارتر و یاخی تر بوون (۵۲)

پرووناکترو گهر متره، به لام له بهر دووری وه که تهستیره یه کی بچووک و
 کر ده ره که وئی . واته نه تهستیره یه له تهستیره ناوونجی یه کانه، نه که
 گهوره کان، که واته یه کیلک بی عه قل نه بی ناچی نه تهستیره یه به رستی
 وه نه وخوا یه ی که نه می دروست کردووه نه ی به رستی !!

نهجا باسی نه و فه لاکه تانه نه کات که به سهر گهلانی پرابوردوودا
 هاتوووه له ناوی بردوون، بو نه وه ی هاوبهش په یدا که ره کانی ییغه مبه ر
 برستی، که نه گهر پروا نه هیتن چی به سهر گهلانی ییشموودا هاتوووه به
 سهر نه مانیشا دی فهرمووی :

۱۲ - (وانه أهلك عاد الاولى) وه خوا گهلی عادى یه که می له ناو
 برد که گهلی «هود» بوون، وه پی یان وتوون «عاد» ی کوری «ارم» ی کوری
 «سامی» کوری «نوح» که گه لیکی زور به هیزو به ده سه لات بوون ، وه
 له پرووی شانازی یه وه وتوو یانه « من اشد منا قوة » واته کی له هیسه
 به هیتره ؟

۱۳ - (ونمود) وه گهلی « نمود » ی کوری صالحی له ناو برد
 (فما ابقی) وه که سی لی نه هیشتنه وه له م دوو گه له .

۱۴ - (وقوم نوح من قبل) وه گهلی نووحی له ناو برد له پیش
 عادو سه موودا (انهم كانوا هم اظلم واطفى) به پراستی نهوان سته مکارتر و

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى (۵۳) فَغَشَاها ما غَشَى (۵۴) فَبِأَيِّ
آلاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى (۵۵)

وه دېهاته كانی گهلی لووتی سه ره وزیر کرد (۵۳) ئنجا ئهو
دېهاتانهی دابۆشی ئهوی که دای بۆشی (۵۴) ئنجا له کام نېعمه تانی
بهروه ردگارت له گومانایت ؟ (۵۵)

ياخى تربوون له عادو سه موود •

۱۵ - (والمؤتفكة) وه دېهاته كانی گهلی لووتی (أهوى) سه ره وزیر
کردو دای بۆشی به تاویره بهردی زۆر، وه کو ئه فهرموئى (فغشاها ما
غشى) ئنجا ئهو دېهاتانهی دابۆشی ئهوی که دای بۆشی •

واته ئیا ئهی (محمد) ! گه له کهت نازانن ئهو هیزو دهسه لانهی
که پێی ئه نازن زۆر ههچو بوو چه له چاو هیزو دهسه لاتی خوادا، ئهو
دهسه لانهی که گهلانی نووح و عادو سه موودی له ناو بردو کردنی به
واته ی پۆزگار، واته ئه گهر ئیوهش له سه ره ئهم بی پروایی به بمینه وه
له ناوتان ئه بات (فبای الاء ربك تمارى) که واته ئه ی ئاده می له کام
له م نېعمه تانهی که باس کران له گومانایت !؟

مه بهست له م نېعمه تانه که ئه فهرموئى له ناو بردنی گهلانی نووح و
عادو سه موودو لووته، به راستی له ناو بردنی مروئفی خراب و گهلی
به دخوو گه وره ترین نېعمه تی خوایه، که عاله میك پزگار ئه کات له
دهست زۆرو سته می ئهو زۆردارو سته مکارانه، جگه له وه که ئهم

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَى (۵۶)

ئەم یتەمبەرە ترسینەرئیکە وەك یتەمبەرانى یتشوو (۵۶)

بەسەرھاتانە ھەموو پەندن بۆ خاوەن بڕواو بەھرەیان لى وەرئەگرن،
ھەر وەك بەلگەن لە سەرتاكو تەنبايى و پەروەردگارىتى خواى گەورە .

ئەم پانزە شتەى كە باس كرانو لە نامەى ئىبراھىم و موسادا ھەن ،
كە جوولە كە كان خویندوو یانە تەووە بەسەر ھاوبەش پەیدا كەرە كانا، ئىتر
چۆن گوناھ بە پارە ئەفرۆشريت؟ ، وە چۆن سزای پۆزى دوايى بە
مالى دنيا ئە كۆردريت؟، وەك وە لیدی كۆپى مونغەیرە كۆردى .

لەم ئایە تانەى پێشوودا باسى سەرەنجامى ئەو گەلانە بوو كە سەریتجى یان
كۆردوو، وە بى فەرمانى یتەمبەرە كانیان كۆردوو، تا سزای خوايان
بە سەرا پڑا، وە گەلى عادو سەموودو نوح و لووتى لە ناو بردو، كۆردنى
بە واتەى پۆزگار، وە بە پەند بۆ پەندوەرگرا، ئنجا باسى ئەووە ئەكات
كە ھەزرتى (محمديش) (دروودى خواى لە سەر بى) یتەمبەرئیکە
وەك یتەمبەرە كانى پێشوو، ئەفەرموئى : (هذا) ئەم یتەمبەرەش
مانەندى یتەمبەرە كانى پێشوو (نذير من النذر الاولى) ترسینەرئیکە
وەك ترسینەرە كانى پێشوو، یتەمبەرئیتى خۆیتان بى پائەگە بەنى، وە
ئەتان ترسینى بە پۆزى دوايى، ئنجا ئەگەر ھەروا لە سەر ئەم لاسارى و
بى فەرمانى بە مانەو؟ ئەوا سەرەنجامى ئیوش وەك سەرەنجامى گەلانى
پێشوو ئەبى، وە ئەو یتەمبەرانە چى یان فەرموو بە گەلە كانى خویان،

أَزِفَتِ الْأَزِفَةَ (۵۷) لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ
كَاشِفَةٌ (۵۸) أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ (۵۹) وَتَضْحَكُونَ
وَلَا تَبْكُونَ (۶۰) وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ (۶۱)

پۆزی دواپی زۆر نزیك كهوتۆتهوه (۵۷) خوا نه بی کهسی تر
ئاشکرای ناکات (۵۸) ئایا لهم قورئانه سهرتان سوپ ئەمینتی ؟ (۵۹) وه
پیی بی ئەکهن و ناگرین ! (۶۰) وه ئیوه بی ئاگان (۶۱)

ئەمیش هەر ئەوه ئەفهرموی و ئەلی : (ازفت الارفة) واته پۆزی دواپی
زۆر نزیك كهوتۆتهوه، (لیس لها من دون الله كاشفة) هیچ كهسێك
بێجگه له خوا ناتوانیت ئەو پۆزه ئاشکرا بکات، واته هەر خوا خۆی
ئەزانێ کهی ئەبیت، که واته خۆتان ئاماده بکەن بۆ ئەوپۆزه پیش
هاتی .

ئنجا سەرکۆنە ی بێ پروا هاوبەش بەیدا کهره کان ئەکات له
سەرگالته کردنیان به قورئان و پشت تی کردنیان بۆی، ئەفهرموی
(افمن هذا الحديث تعجبون) ئایا سهرتان سوپ ئەمینتی لهم قورئانهو
ئینکاری ئەکەن ؟ (وتضحکون) وه له پرووی گالته پی کردنهوه وه پی
پێ ئەکەن (ولا تبکون) وه بۆخۆتان ناگرین، که وابی لهم قورئانه
گهوره به بی بههره، وه له ئامۆزگارییو ههزاران باسی بهرزو بهنرخ
(وانتم سامدون) وه ئیوه - ئەی مەردومانێ نادان ! - زۆر گیلو
بێ ئاگان که له وهختی خویندنهوهیدا دهنگه دهنگی تیا ئەکەن بۆ ئەوهی

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا (۶۲)

ئىنجا بە پروودا بکەوون بۆ خواو بى بەرستن (۶۲)

کوئتان لىي نەبى و نەچتە مېشکاتانەوہ ئىنجا فەرمان ئەدات بە پېزگرتى قورئان لە کاتى گوى بۆ گرتيا ئەفەرموى (فاسجدو لله) ئىنجا سجدە بەرەن بۆ ئەو خوايەى کہ لەخۆتان پېغەمبەرىكى بۆ ناردن لە گەل دەستوورىكى زيان کہ قورئانە (واعدوا)وہ بەرستى خوابکەن، نەك بەرستى بت و دارو بەردو گۆرو ئەم و ئەو (۱) .

(۱) بەم مانايە بى لە ناو موریدان و مەنسوبانى نەقشى و قادریدا مەندى کەسان ھەن بە پىچەوانەى ئەم ئايەتە ئەجوولینەوہ، چونکہ بەرامبەر بە ئىحتىرامى شىخە کەيان لە ھىلى ئىسلامى ئەچنە دەروہ م- ئەردەلانى .

سورة القمر

بسم الله الرحمن الرحيم

سوورهی (قمر)ه

مه ککی یه، (۵۵) ئایه ته

به ناوی خوی به خشنمی میهره بان

سوورهی (قمر)ه

مه ککی یه، (۵۵) ئایه ته

به ناوی خوی به خشنمی میهره بان

نهم سووره ته له سهروهه تا خوار هه لمه تیکی سامناكو توندو تیژه
بۆ سهه ره ئه و بی پروایانهی که پروا به بیغه مهران ناکهن، هه ره وهك
دلخۆشی دهروهه یه بۆ پرواداران •

نهم سووره ته بهش بهش کراوه به جهند به شیک، هه ره به شیکی

(۱) به لای دانهری خوالیخۆشبووه وه - وهك له ده برینه که یه وه
دهرئه که وئ - هه موو ئایه ته کانی نهم سووره ته مه ککین، وه هه ره
وه هاله تەفسیری «مواهب الرحمن» دا، به لام له تەفسیری
«مه راغی» دا نه فرموی : ئایه ته کانی (۴۴) و (۴۵) و (۴۶) ی
نهم سووره ته مه دینه یینو، ئه وانی تری مه ککه یین •

له تەفسیری «جلالین» دا وا دهرئه که وئ له ناو هه موو ئایه ته کاندای
به ته نه ئایه تی (۴۵) مه دینه یی بیو، ئه وانی تر مه ککی بن م - نه رده لانی

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ

نزیک کەوتەووە قیامەت

چەشمەندازیکە لە چەشمەندازانی ئازارو سزاو دەردی سەری، لە دوای
 ھەموو بەشیک لەم بەشێوە ھەستی ئادەمی ئەبزوینی و ئەھیبتێتە لەرزە
 بە فەرموودە « فکیف کان عذابی ونذر » بەرەلای ئەکات و پێی ئەلی:
 « ولقد یسرنا القرآن للذکر فهل من مدکر » .

خوایە بەر ئەدات بە نزیک کەوتەووەی پۆزی دوایی و تیک
 چوونی دینا ئەفەرموی : (اقتربت الساعة) پۆزی قیامەت نزیک
 کەوتەووە .

زانایانی ئاسمان تەمەنی پۆزیان داناوە بە پینچ ملیۆن ملیۆن سأل،
 تەمەنی زەوی بە دوو ھەزار ملیۆن سأل، تەمەنی ئادەمی بە (۳۰۰)
 ھەزار سأل، بەشی زۆر لە تەمەنی پۆز پۆشتوووە بە نیشانەیی ئەو سارد
 بوونەووەیە کە بە سەریا ھاتوو، ئنجا نزیک بوونەووەی پۆزی قیامەت
 بە پێی ئەوتەمەنە دوورو درێژەییە کە بە سەر پۆزا ھاتوو و اتە بەشی
 زۆری پۆشتوووە بەشی کەمی ھاو بە مەلایین سالیسی، کە واتە
 کەس نازانی تەمەنی کۆمەلەی پۆزی ئیمە چەندی ماو؟ خوانەبی، خۆ
 ئەگەر تەمانا بکەین کە پینچەمبەری ئیسلام دواترینی پینچەمبەرانەو
 پینچەمبەری ئاخەرزەمانە، تی ئەگەین کە ھاتی ئەم پینچەمبەرە نیشانەیی نزیک
 کەوتەووەی قیامەتە .

وَأَنْشَقَّ الْقَمَرَ (۱)

وه لهت بوو مانگ (۱)

(وانشق القمر) وه مانگ لهت ئەبێ ، كه واته له پۆزی دوایدا به هۆی نهمانی هیزی كێشنده وه مانگ لهت ئەبێ و ئەكهوتته خواره وه ، هەر وهك ئەستیره كانی تر هەل ئەوه رین وهك له سوورهی « تكویر » دا ئەفهرموێ : « اذا الشمس كورت، واذا النجوم انكدرت » (۱) .

تەبیری دایه وه له لهت بوونی مانگ به کرداری پابوردوو وهك له ئایهتی « أتى امر الله فلا تستعجلوه » (۲) ، بۆ ئەوهی نشان بدات كه ئەو لهت بوونه ئەوه نده پاست و بێ گومانه وهك بووبێ و پابوردبێ وایه .

ئهم ئایهته وهلامی هاوبهش پهیدا كهره كانه كه داوای لهت كردنی مانگیان كرد له پێغه مبهر به موعجیزه له سههر پێغه مبهرتی خۆی، هەر وهك هه پشهیه لهوان به نزیك كهوتسه وهی پۆزی دواپی و لهت بوونی مانگ، كه لهو پۆزه دا تووشی سزای خۆیان ئەبن، ئنجا هۆی ئەم وهلام دانوه به یان باس ئەكات بهم پهنگه كه ئەگر مانگیان بۆ لهت بکهین ئەوان به جادووی ئەزانن، وه كو ئەفهرموێ

(۱) واته كاتیک كه پۆز پێجرايه وه، وه ده منیک كه ئەستیره كان هه لوه رین .

(۲) واته فهرمانی خوا به بهر پابوونی پۆزی دواپی هات په له مەکن .

وَأَن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ (۲)
 وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّرٍ مُّسْتَقِرٌّ (۳)

وہ ٹہ گەر بی پروا کان موعجزہ بے ک بینن پرووی لی وەر ٹه گپرن و
 ٹه لئن : ٹه مہ جادوویہ کہ هه میشه بی (۲) بی پروا کان قسه کانی
 پیغمبریان به درؤ زانی ، وه دوا ی هه واو هه وه سی خویان که وتن ،
 وه هه موو کارنک سه ره نجامیکی هه به (۳)

(وان یروا آیه) ٹه گەر بی پروا کان موعجزہ بے ک بینن (یعرضوا)
 پرووی لی وەر ٹه گپرن (ویقولوا سحر مستمر) وه ٹه لئن ٹه مہ
 جادوویہ که وه ک جادووه کانی تری ، وه ٹه مہ یشه ی محمده به درئزایی
 • سأل •

ئجنا بشتیوانی قسه که ی پئشو و ٹه کات و ٹه فہرموی : (وکذبوا)
 بی پروا کان قسه کانی پیغمبریان به درؤ زانی (واتبعوا اهواءهم) وه
 دوا ی هه واو هه وه سی خویان که وتن •

ئجنا تہ سہ لای پیغمبر ٹه داو هه پرہ شه له بی پروا کان ٹه کات و
 فہرموی : (وکل امز مستقر) هه موو کارنکی ئادہ می دوا بی به کی
 هه به ، وه له ویدا ٹه ویستت ، ئجنا ٹه گەر چاک بی ٹه وا چاکه ی لی به یدا
 ٹه بی ، وه ٹه گەر خراب بی خرابه ی لی دەر ٹه که وی ، وه هه موو که سیک
 به پئی کردہ وی خوی توله یا پاداش ٹه درئتہ وه •

خؤلاسه ٹه و هاوبهش به یدا که رانه به گوئی فہرمووده کانی پیغمبر

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ (۴)
حِكْمَةٌ بِاللِّغَةِ فَمَا تُغْنِ التُّذْرُ (۵)

بی گومان دنگ و باسی (یشینانان مهونده) بو هاتوو (له قورئانا) که بی یانگریتهوه (له بی پروایی) (۴) به لئی قورئان سهرتابا حکمه تیکی تهواوه

ناکهن، وه دواى ههواو ههوهسى خوڤان مه که وون، وه شتی راست و دروست ناگورپی به ینکاری مه و تهو، وه ینغمه بهر له دوایدا مه گات به ههوو ئامانجیکی خوئی •

ئجنا لومهی بی پروا کان مه کات مه فرموی : (ولقد جاءهم من الانباء ما فيه مزدجر) بی گومان دنگ و باسی یشینانان مهونده یان بو هاتوو له قورئانا که بی یانگریتهوه له ینکاری و بی پروایی به • ئجنا مه دنگ و باسانه دنگ و باسی مه تو له و سزایانه بی که خوا پشتوو به تی به سهریانا له دنیا، بیا دنگ و باسی سزای پروژی دواپی بی که قورئان به سهد جور باسی مه کات و مهیدا به گویجه یانا، به لئی قورئان سهرتابا (حکمه بالغه) حکمه تیکی تهواوه (فما تغن الذر) به لام ترساندن ترسینه ران بو گهلی بی پروا هیچ سوودنک نادان، چونکه ده رگای دلان داخراوه و قفل دراوه •

دواى باسی لاساری بی پروایانی مه که ئجنا به ینغمه بهر مه لئی که

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ (۶)
 خُشْمًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ
 مُنْتَشِرٌ (۷) مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ

بهلام ترساندن ترسینهران (بۆ گه لی بی پروا) که لکی نی به (۵)
 ئنجا تو (ئە ی محمد) پروویان لی وه رگپه (وه چاوه پروانی ئەو پۆزه بکه)
 که بانگ کهر بانگی مهردوم ئەکات بۆ شتیکی زۆر ناخۆش (که پۆزی
 مهحشه ره) (۶) (تۆ لهو پۆزه دا ئەیان بئیت هه موو) پيسواو چاوشۆپ ،
 له گۆپ دینه دهره وه مانندی کولله ی بهراگهنده (۷) خیرا دوا ی بانگ
 که ره که ئە که وون ،

خۆتیا ن له گه لا خهريك مه که وه ئەفه رموی (فتول عنهم) پروویان
 لی وه رگپه (یوم يدع الداع) تا ئەو پۆزه ی هه رچی مردوو هه به
 زیندوو ئە کریته وه، وه بانگ کهر بانگی مهردوم ئەکات (الی شیء
 نکر) بۆ شتیکی زۆر ناخۆش که پۆزی قیامه ته، به خۆی و هه موو
 ئازار و سزاو سامیکی به وه، ئنجا لهو حه له دا تو - ئە ی یتفه مبه ر ! -
 ئەیان بئیت (خشما ابصارهم) چاویان سه ر به ره و ژیر له ترساناو له
 شه رمه زاریدا هه موو ته ریقو پيسوا، ناتوانن پر به چا و ته ماشابکه ن
 (یخرجون من الاجداث) له گۆپ دینه دهره وه به زۆری (کانهم
 جراد منتشر) ئە لی کولله ی به سه ر به کا که و تووی تیکه ل و بیکه لن
 (مهطعين الی الداع) به به له و ده ست و برد ئە پۆن به ده نگ ئەو
 بانگ که ره وه که بانگیان ئەکات، ئنجا له م کاتی کۆبوونه وه و ترس و به له

يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ (A) كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا

بئ. پروایان (اه بهر خوئیانه‌وه) ئەلین : ئەمرۆ پوژیکی زۆر
سهخته (A) له پیش گه‌لی محمد گه‌لی نووح قسه‌کانی به‌نده‌ی تیمه
نووحیان به درۆ زانی ،

به‌له‌دا (يقول الكافرون هذا يوم عسر) بئ. پروایان له بهر خوئیانه‌وه
ئەلین : ئەمرۆ پوژیکی تێجگار سهخته، به‌لام پرواداری پاستی ئەم
ترسو و بیمه‌یان به‌م په‌نگه‌نی به .

ئنجای خوای گه‌وره داستانی هیندی پیغه‌مبه‌رانمان بو ته‌گیرته‌وه
له‌گه‌ل نه‌تسه‌وه لاساره‌کانیاندا که پروایان بئ نه‌هیناوون، وه باسی
ئەوسزاو له ناو بردنه‌یان ئەکات که خوا له توله‌ داویتی به‌ سه‌ریانان
بو ترساندنێ هاوبه‌ش به‌یدا که‌ره‌کانی مه‌ککه، وه بو دلخۆشی دانسه‌وه‌ی
پیغه‌مبه‌ر، واته‌ ئەو خوایه‌ی که ئەو گه‌لانه‌ی پیشووی له‌ ناو برد ،
ئەتوانی ئەمانیش له‌ ناو به‌ری وه ئەو خوایه‌ی پیغه‌مبه‌رانی پیشووی
سه‌رخست ئەتوانی تۆش - ئەی محمد ! - سه‌ربخات، ئنجای هات له
کووترین گه‌له‌وه‌ ده‌ستی بئ کرد که گه‌لی نووحه‌وه‌ فرمووی : (کذب
قبلهم قوم نوح) گه‌لی نووح له‌ پیش گه‌لی چه‌زرتی محمدا پوژی
قیامه‌ت و زیندوو بوونه‌وه‌یان به‌ درۆ زانی (فکذبوا عبدا) وه قسه‌کانی

وَقَالُوا : مَجْنُونٌ وَاَزْدُ جِرَ (۹) فَدَعَا رَبَّهُ : اِنِّی
مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ (۱۰) فَفَتَحْنَا ابْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ
مُنْهَمِرٍ (۱۱)

وه وتیان (نوح) پیاونکی شیته ، وه جلّه و گیری کرا (۹)
تابانگی کرده پهروه ردگاری خوی (وتی) به پراستی من زه بوونی
گهله که مم (خواجه !) تو یارمه تیم بده (۱۰) تیمش هرچی ده رگای
ثاسمان بوو کردمانه وه به ثاوی بارانی به خوړ (۱۱)

بهنده ی تیمه (نوح پیغمبه ریان) به درو دانا (وقالوا مجنون) وه وتیان
نوح پیاونکی شیته (وازدجر) وه جلّه و گیری کرا له پراگه یاندنی
فهرمانی خوا، واته هر چه ند بانگی بکردنایه بو خوا په رستی
به رده بارانیان ته کردو سزایان ته داء، وه هه پره شیان لی ته کرد به کوشتن،
وه تمه ساله های سال دریزه ی سهند، وه چین له دوا ی چین تمه
پیشه یان بوو تا به تهواوی هزاره تی نوح ناومید ماء، وه هیچ هیوا یه کی
نه ماء، نجا ناچار پارایه وه له باره گای خوا، وه نزای خرابی لی کردن،
وه کو ته فهرموی : (فدعا ربه انی مغلوب) بانگی پهروه ردگاری خوی
کردو وتی : خواجه ! من به دست گهله که مه وه زه بوونم و دهره قه تیان
نایم (فانتصر) یارمه تی دینی خوت و پیغمبه ری خوت بده، دوری من
تهواو بوو نوره ی تویه، ته و نده ی پی نه چوو تم نزایه گه یشته باره گای
خوای گه وره، وه فرمان ده رچوو به کردنه وه ی ده رگای ثاسمان له
هزاران لاه به هه لپرشتی بارانی لیزمه و به خوړ، وه به هه لقولینی
ثاوی زهوی دیسان له هزاران لاه، وه کو ته فهرموی (ففتحنا ابواب
السماء بماء منهمر) تیمش هرچی ده رگای ثاسمان بوو کردمانه وه به

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ
 قَدِرَ (۱۲) وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَّاحِ وَدُسْرَ (۱۳) تَجْرِي
 بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ (۱۴) وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً
 فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ (۱۵)

وه له زهوی چاوه‌گی زورمان هه‌لقولاند تا ئاوی ئاسمان و زهوی
 به‌که‌وتن له سه‌رتوفانیک (که له نه‌زه‌لدا) برپاری له سه‌ردرابوو
 (۱۲) وه نوو حمان هه‌لگرت له سه‌ر که‌شتی به‌کی قایم ، به ته‌خته‌وبزمار
 (۱۳) نه‌پرویشت به چاودیری ئیمه تا بی‌پروایان به تو‌له‌ی خویشان
 بگهن (۱۴) بی‌گومان نه‌و که‌شتی به‌مان به سانگی به جی‌هیشت تابیی به
 به‌ند ، ئنجا ئاخو هه‌بی به‌ند وه‌گرئیک ؟ (۱۵)

ئاوی بارانی سه‌ر به‌کلاوه، وه چل شه‌وو چل پروژ ئهم شه‌ست و بارانه
 دائه‌پژا به بی‌پسانه‌وه (وفجرنا الارض عیونا) وه له زهوی هه‌زاران
 کانی و کاربزممان هه‌لقولاند (فالیقی الماء) تا ئاوی ئاسمان و زهوی
 به‌که‌وتن (علی امر قد قدر) له سه‌ر توفانیک که له نه‌زه‌لدا برپار
 درابوو (وحملناه) وه نوو حمان هه‌لگرت له گه‌ل مه‌وانه‌ی که برپایان
 بی‌هینابوو (علی ذات الواح و دسر) له سه‌ر که‌شتی به‌که‌سه‌ر که دروست
 کرابوو له ته‌خته‌ی گه‌وره گه‌وره و گولمیحی ئاسن (تجری
 باعیننا) نه‌و که‌شتی به نه‌پرویشت به ئاگاداری و چاودیری ئیمه (جزاء
 لمن کان کفر) به تو‌له‌و سزای مه‌وانه‌ی که بی‌پروابوو (ولقد ترکناها
 آیه) وه نه‌و که‌شتی به‌مان به جی‌هیشت تابیی به نیشانه‌ی به‌ندو
 ئاموژگاری بو باشه‌پروژی نه‌و گه‌لانه‌ی که به دوايانا دین (فهل من
 مدکر) ئایا هیچ به‌ند وه‌رگرئیک هه‌یه که له‌م داستانه به‌ند وه‌ر بگری ؟ ،

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذُرِي؟ (۱۶) وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (۱۷) كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَابِي وَنَذُرِي (۱۸)

(ئەي بەندەگانی جیهان !) تۆلەو ترساندنم چۆن بوو ؟ (۱۶)
بەپراستی قورئانمان ئاسان کردووہ بۆ بەند لی وەرگرتن ، ئایا ھەبە
بەند وەرگرتنک ؟ (۱۷) گەلی عاد فەرموودە ییغەمبەرە کەیان بە درۆ
زانن ، ئنجە بزائن سزاو ترساندنم چۆن بوو ؟ (۱۸)

واتە فەلاکەتی زۆر گەورەمان بە سەر ھێنان و ھەموومان لە ناو بردن ، بچ
ئەوێ دانەیان لی دەر بکەین (فکیف کان عذابی) ئنجە چۆن بوو تۆلەو
من لە دنیا دا ؟ (ونذر) وە ترساندنم بۆ ئەو گەلە .
لە پاشا ئەفەرمووی (ولقد یسرنا القرآن للذکر) بەپراستی قورئانمان
ئاسان کردووہ بۆ بەند وەرگرتن ، واتە پیمان کردووہ لـ بەندو
ئەمۆزگاری بۆ ئەوێ بەھەری لی وەر بگیری (فهل من مدکر ؟) ئنجە
ئاخۆ بەند وەرگرتنک ببی بەندی لی وەر بگیری ؟ واتە ئەم جۆرە کەسانە
کە من !

دوای ئەوێ کە داستانی گەلی نووحی گێرایەوہ بە ھەموو بەندو
ئەمۆزگاری بە کەوہ ، ئنجە داستانی «عاد» ی خێلی «ھود» ئەگێریتەوہ کە
لە خوارووی دوورگە ی عەرەبەوہ دانیشتبوون ، تا ئاشکرا ببی گەلی
قورەیش کە سەرەنجامی ھەموو گەلیکی لاساری سەھەندە ھەر لە ناو
چوونە فەرمووی : (کذبت عاد) خێلی عاد وە گەلی نووح ئەمۆزگاری
بیغەمبەرە کەیان بە درۆزانن ، ئنجە پێش ئەوێ ئەم ئایەتە تەواو بسکات
فەرمووی (فکیف کان عذابی ونذر ؟) واتە گوئی بگرن بزائن سزاو

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ (۱۹) تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ (۲۰) فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي؟ (۲۱) وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ

ئیمه بایه کی توندی بی پسانه و هومان ناردده سه ریان له پرۆژیکی شووما (۱۹) زه لامی هه لئه که نده وهك بنکه دارخورمای له بیخ هه لکه ندر او (۲۰) ئنجا ئه بی سزاوترساندمان چۆن بووبی؟ (۲۱) به پراستی قورئانمان ئاسان کردوووه بو پهنده لی وه رگرتن ،

هه پره شهی من له دنیا دا چی بوو بو ئه وان که وا به در ئیزی باسی ئه کات ئه فه رموی : (انا ارسلنا ريحا صرصرا في يوم نحس مستمر) ئیمه بایه کی توندو تیژی ساردی به یوه ستی بی پسانه و هومان ناردده سه ریان له پرۆژیکی شوومی سه ختا (تنزع الناس) زه لامی وهك دره خت هه لئه که نده له سه ر زه وئی و ئه ی برد به ئاسمانا و سه ر به ره و خوار ئه ی هینا و ئه یدا به زه ویدا و هه موو به مردوویی ئه که وتن (کانهم اعجاز نخل منقعر) وهك بنکه دارخورمای له بیخ هه لکه ندر او، ئه مه سزای دنیا یان بوو (فکیف کان عذابی ونذری) ئنجا ئه بی سزا و هه پره شهی ئیمه چۆن بی له پرۆزی دوا ییدا (ولقد یسرنا القرآن للذکر) قورئانمان

فَهَلْ مِنْ مَدَكِرٍ (۲۲) كَذَبَتْ نَمُودُ بِاللَّذُرِّ (۲۳)
فَقَالُوا: أَبَشَرًا مَنَا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ؟

ئایا پەند وەرگرتک هەیه ؟ (۲۲) گەلی (نمود) فەرموودەیی
یئەمبەرە کەیان بە درۆ زانی (۲۳) و ووتیان ئایا ئیمە دوای ئادەمی یەك
بکەوین لە خۆمان ؟

ئاسان کردووە بۆ پەند وەرگرتن ، (فهل من مدکر) ئنجا ئاخۆ پەند
وەرگرتک بێی پەندی لێ وەرگرتی؟ واتە پەندوەرگەر کەمە !

ئەمەیی کە ئەووتری : فلان پۆژ شوومەو فلان پۆژ پیرۆزە ،
و لەم پروووە هیندی شت ئەگیرنەووە لە دەم یئەمبەرەووە ، هەمووی
درۆن و هیچ بایەخکیان بێ نی یە ، پۆژ هەمووی پۆژی خوان ، وە هیچ
زەرەر و زیانکیان نی بە لەخۆیان ، یا پیرۆزی و شوومی بەکیان نی یە ،
هەموو پۆژیک پۆژی خواپە ، هەر پۆژیک کە دیت و ئەروا پیرۆزە بۆ
هیندیک و شوومە بۆ هیندیک تر ، بەبێ ئەو خۆشی و ناخۆشی یە کە خوا
نیا ئەتیری بۆ مەردوم .

★ ★ ★

ئنجا باسی داستانێ « نمود » ئەکات (گەلیک بوون لەسەر ووی
جەزیرەیی عەرەبدا دانیشتون) ئەفەرموی (کذبت نمود بالذر) خێلی
سەموود وەك خێلی عاد ئاموزگاریی صالح یئەمبەرەیان بە درۆ زانی ، وە
دەستیان کرد بە گالته بێ کردنی (فقالوا اشرا منا واحدا تبعه ؟) ووتیان

إِنَّا إِذَا لَفَى ضَلَالٍ وَسُعُرٍ (۲۴) أَلْقَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ
 مِنْ بَيْنِنَا؟ بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشِرٌّ (۲۵) سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنْ
 الْكَذَابُ الْأَشِرُّ (۲۶)

ئىمە ئەگەر وابكەين ئەبى گومراو شىت بين (۲۴) ئايا لە ناو
 ھەموانا سرووش ھەر ئەبى بۆ ئەو بى بەتەنيا ؟ ، (وانىيە) بەلكو ئەو
 دروزنىكى خودبەسەندە (۲۵) ئەم بى پروايانە سەينى تى ئەگەن كە كى
 درۆزنو خودبەسەندە ؟ (۲۶)

ئايا ئىمە دوای ئادەمى بەك بەكەوين لە خۆمانو بەپرەوى بەكەين بى
 ئەوى كە لە ئىمە گەرەتر، يا خوئىندە وارتر و زانتر بى ؟
 ئەگىر ئەو كە صالح پىغەمبەر پى ووتن : ئەگەر بە قسەم نەكەنو
 دوام نەكەوون گومرا ئەبن، ئەوانىش قسەى پىغەمبەرە كەيان
 ھەلگىر اىبەو، وە بىيان ووت : (انا اذا لفي ضلال وسحر) ئەگەر ئىمە
 دوای تۆ بەكەوين گومرا ئەبين و پى پاست وون ئەكەين و بە شىت
 ئەزمىرئىن •

دوای ئەمە پلە بەكەى تر بىيان ھەلپى لە سەركىشى و لاسارى ووتيان:
 (ألقى الذكر عليه من بيننا ؟) ئايا لە ناو ھەموانا سرووش (وحى) بۆ
 ئەوى ؟ ئەمە وانىيە (بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشِرٌّ) بەلكو ئەو پياونىكى دروزنى
 خودبەسەندە، ئەبەوى خۆى بەكا بە سەرۆك بە سەرمانا، تا ھىچمان لە
 فەرمانى دەرنەچىن •

ئىجا ھەر شەيان لى ئەكات، وە لە بەردەبەكەى ئەدەبا قسەكەيان
 بى ئەلئەو ئەفەر موى : (سيعلمون غدا من الكذاب الاشر) ؟ لە مەولا

إِنَّا مَرُسَلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ ، فَأَرْتَقِبَهُمْ وَاصْطَبِرْ (۲۷)
وَنَبِّئَهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ (۲۸)

ئیمە بۆ تاقی کردنەوی ئەوان حوشریک ئەتیرین ، ئاگاداریان بەو دان بەخۆتا بگرە (۲۷) وە ئاگاداریان بکە کە ئاوەکیان لە ناوەندی حوشرەکەو ئەوانا بەش کراوە ، هەموو بەشە ئاویک با خاوەنی ئامادە بێ لە نۆرەیی خۆیا (۲۸)

کەسزایان بەسەرا پزرا ئەو کاتە تێ ئەگەن کێ دروزنی خودبەسەندە ؟
پێغەمبەرەکیان کە بانگیان ئەکات بۆ خواپەرستی، یا خێلی سەموود کە
بت ئەبرستن و گومرا بوون •

ئنجایاسی سەرەتای ئەو سزایانە ئەکات کە بەئینی پێدا، ئەفەرەموی:
(انا مرسلوا الناقة فتنه لهم) بەپراستی ئیمە ئەی صالح پێغەمبەر بۆ تاقی
کردنەوی ئەوان حوشریکتان بۆ ئەتیرین، (فارتقبهم) چاودیریان
بکە، وە بزانه لە گەڵ حوشرەکەدا چی ئەکەن ؟ (واصطبر) وە دان
بەخۆتا بگرە لە سەر ئازارو سزایان، (ونبئهم) وە تێیان بگەینە
(ان الماء قسمة بينهم) کە ئاوی بیرە کە بەش کراوە لە ناوەندی
ئەوانو حوشرەکەدا ، واتە پۆژیک لە بەیانی یەوە تاقیوارێ بۆ ئەوانو
پۆژیکیش بۆ حوشرەکە (کل شرب محتضر) هەموو بەشە ئاویک
خاوەنی خۆی با ئامادە بێ لە نۆرەیی خۆیا، واتە لە نۆرەیی
حوشرەکەدا نابێ کەسێ تر حازر بێ، وە لە نۆرەیی ئەوانا نابێ
حوشرەکە حازر بێ، ئەمەش لە بەر ئەوە بوو کە ئازالی دێیە کە لە

فنادوا صاحبهم فتعاطى فعقر (۲۹) فكيف كان عذابي
ونذر؟ (۳۰) انا ارسلنا عليهم صيحة واحدة فكانوا
كهشمي المحتظر (۳۱)

(له مه گه له که تنگه تاو بوو) ، ئنجا هاواريان له هاوړې
(خراپه) که بیان کرد ، تهویش دهستی دایه شمشیره که یو چوار په لی
حوشتره که یو په ی کرد (۲۹) ئنجا بزائن تولهو ترساندنې من چی بوو
بو بیان ؟ (۳۰) ټیمه یه که هه وره تریشقه مان بو ناردن ، وه هه موو بوون
به بووشی زیر پیی نازه ل (۳۱)

حوشتره که ته ترسان ، که تهو بیان بدیایه له سه ر ټاوه که تهوان نه ته هاتن
بو ټاو خوار دنه وه له مه ټاوی یه که تهنگه تاو بوون و ویستیان له
حوشتره که پرزگار یان بی (فنادوا صاحبهم) ئنجا بانگی هاوړې که یان
کرد (قوداری کوړی سالیف) (فتعاطی) پر کیشی کرد بو کردنیکی
کاریکی گه وره و دهستی دایه شیریکې تیز (فعقر) وه دای به هر
چوار په لی حوشتره که دا یه بی کرد ، ئنجا باسی سزا که یان ټه کات و
ټه فهرموئ (فكيف كان عذابي ونذر) واته گوئ بگرن بزائن تولهو
هه پر شه ی من له هنیادا چی بوو؟ که وا باسی ټه کات و ټه فهرموئ
(انا ارسلنا عليهم صيحة واحدة) ټیمه یه که هه وره تریشقه مان بو ناردن
(فكانوا كهشمي المحتظر) وه بوون به مانه ندی بووشی که خاوه ن ټازال
کوی ټه کات هه وه له زیر پیی نازه له که یه ، وه تهوانیش له خوار دنا پیی پسا
ټه نین تاورد ټه بی له زیر پیی یانا .

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ؟ (۳۲) كَذَّبَتْ
 قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذُرِّ (۳۳) اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّا آلَ
 لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ (۳۴)

به‌راستی قورئانمان ئاسان کردووہ بو پند لئی وەرگرتن ، ئنجا
 ئاخو پند وەرگرتک بیی ؟ (۳۲)
 گه‌لی لووت ئاموژگاری بیغمبهره‌که‌یان به درو زانی (۳۳) ئیمه‌ش
 بامان نارده سهریان به ورده زیخه‌وه ، خانه‌واده‌ی لووت نه‌بیی که
 رزگارمان کردن له به‌ره‌به‌یانا (۳۴)

(ولقد یسرنا القرآن للذکر) به‌راستی قورئانمان ئاسان کردووہ
 بو پند لئی وەرگرتن (فهل من مدکر ؟) ئنجا ئاخو پند وەرگرتک بیی
 تا پندی لئی وەرگریی ؟ واته که‌مه •
 ئنجا په‌رده دانه‌داته‌وه به سهر ئم توله‌یه‌دا، له کاتی‌کا که له‌جاوا
 چه‌شمه‌ندازیکو ، له‌دلداتینو ته‌وژمیکی به جی هیشت •

ئنجا په‌رده‌یه‌کی‌تر هه‌ل‌ته‌داته‌وه له سهر زنجیره‌یه‌کی ترازه
 له‌میروو له جه‌زیره‌ی عرب، ئه‌فه‌رموی (کذب قوم لوط بالذکر)
 گه‌لی لووت ئاموژگاری بیغمبهره‌که‌یان به درو زانی، ئنجا یاسی
 ئه‌وفه‌لاکه‌ته‌ئه‌کات که ناروو‌یه‌ته سهریان ئه‌فه‌رموی (انا ارسلنا
 علیهم حاصبا) به‌راستی ئیمه ناردمانه سهریان بایه‌کی توندو تیز به
 وورده به‌ردو زیخه‌وه، ده‌ستی لئی هه‌ل‌ته‌گرتن تا له ناوی بردن (الا آل
 لوط) خانه‌واده‌ی لووت نه‌بیی (نجیناهم بسحر) که رزگارمان کردن

نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا ، كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ (۳۵) وَلَقَدْ
 أَنْذَرْنَاهُمْ بِطُغْيَانِ فِتْمَارِ وَالنُّذُرِ (۳۶) وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ
 عَنْ ضَيْفِهِ

به پرجمهتی خویمان هر بهو پرنگه پاداشی نهو کهسانه نهدهینهوه
 که سوپاسمان نهکن (۳۵) بهپراستی ، (لووت) گهلهکهی ترساند به
 سزای سهختی ئیمهوه ، دمقالی یان کرد لهو ترساندنهدا (۳۶) بی گومان
 (گهلی لووت) داوای میوانه کانیان لی کرد ،

له بهره به یانا (نعمة من عندنا) به پرجمهتی خویمان (کذالك) هر بهم
 پرنگه که پاداشی لووت و کچه کانیم دایهوه (نجزی من شکر)
 پاداشی نهو کهسانه نهدهینهوه که سوپاسی چاکه ی ئیمه نهکن ، وه پروا
 نههینن بهو پیغمبه رانهی که بو یان نهترین •

منجا باسی نهوه نهکات که خوا هرگیز گه لیکلی له ناو نه بردووه
 تا پیغمبه ریکلی بو نه نار دین و ، به سزای دین و دنیا نهی ترساندین فهرمووی
 (ولقد انذرهم بطغیان) بی گومان لووت پیغمبه ر گهله کهی خووی
 ترساند به سزای خوا ، به لام گوئی یان نه دایه وه کو نه فهرمووی (فتماروا
 بالنذر) وه حه نه حه به شی یان کرد له گه لیا ، وه بی یان باوه پر نه کرد ،
 وه بی شه رمی و داوین پیسی یان گه شت به نه اندازه بهک داوایان له لووت
 کرد که میوانه کانیان بداتی تا بچن ئیشی خرابیان له گه ل بکن ،
 (میوانه کانی چهند فریشته به کی جوان بوون له وینهی ناده میدا
 هاتبوون بو ژیره و زورور کردنی نهو گهله) وه کو نه فهرمووی (ولقد
 راودوه عن ضیفه) بی گومان گهله کهی داوای نهو میوانه یان لی کرد

فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ (۳۷) وَلَقَدْ
صَيَّحَهُمْ بِكُرَّةٍ عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ (۳۸) فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ (۳۹)

ئیمەش پەردەمان بە سەرچاویانا ھینا (وییمان ووتن) بچەژن سزاو
ترساندم (۳۷) وە بئى گومان ھیرشی برده سەریان لە بەرەبەیاننا سزایەکی
پایەدار (۳۸) ئنجنا بچەژن سزاو ترساندنی من (۳۹)

کە لەو پڕۆژەدا ھاتوون بۆ لای لووت، وە ژنەکەى لووت بە دزی یەوہ
خەبەرى بۆ ناردبوون کە چەند کورپىكى جوان ھاتوون و میوانمان،
وہ لووت یئغەبەرىش نەى ئەدانى، تا ھیرشیان برده سەر مألەکەى
لووتیش دەرگاگەى لى داخستن، وە ئەوان خەرىک بوون قایى یەکەى
بشکینن، لە دوایدا کە چوونە ژوورەوہ خوا کورپى کردن وە کو
ئەفەرموى (فطمسنا اعينهم) چاویانمان کور کردن بە جورى کە کەس
نەبینن ، وە پیمان ووتن لە سەر زمانى ئەو فریشتانە (فذوقوا عذابی
ونذیر) بچەژن ئەم سزای بئى چاوی یە دوای ئەوہى کە ھەرپەشەم لى
کردن لە سەر پىستى کردەوہیان •

ئنجنا باسى کاتى سزاگەیان ئەکات ئەفەرموى (ولقد صبهم
بکرة) بە راستى ھیرشی برده سەریان لە بەرەبەیاننا (عذاب مستقر)
سزایەکی پایەدارى بەردەوام کە شوئەوارەکەى تا پڕۆزى دوایى ھەر
ئەمىنى (فذوقوا عذابی ونذیر) ئنجنا بچەژن لە تۆلەى کردەوہ
پىسە کاتاننا سزای ئەمپرو ئەوہى کە بە ھەرپەشە یئغەبەرە کە تان بەئینى بئى

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مَدَّكِرٌ (۴۰)
وَلَقَدْ جَاءَ آلُ فِرْعَوْنَ النَّذْرُ (۴۱)

به پاستی قورئانمان ئاسان کردووہ بو پەند لئی وەرگرتن ، ئنجا ئاخۆ پەند وەرگرتک ببی (۴۰) بئی گومان هات بو سەر فیرعون و گەلە کە ی ترستەران (موسا و هاروون) (۴۱)

داوون له ئاگرى دۆزەخ (ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر)
ئەم پستەيە لە دواي ئەم چوار داستانەوہ لە هەر چوار داستانە کە دا
دوو بارە کراوە تەوہ ، بو ئەوہی نیشان بەدات کە هەموو داستانێکی
داستانێکی سەر بە خۆيەو مایە ی بێر کردنەوہ و سلە مینەوہ یە •

ووتەوہ و دوو بارە کردنەوہ ی پستەيە کى گرنگ له زۆر زمانا چ
لە هونراو و چ لە پەخشاندا باوہ ، ئەم جوۆرە ووتنەوہ و
دوو بارە کردنەوہ یە لە مەولا لە سوورە ی «الرحمن» و «المرسلات» دا دئی ،
لە یە کە میاندا «فبأى الاء ربکما تکذبان» و لە دووہ میاندا « ويل یومئذ
للمکذبین » یە •

دواي باسی ئەم زنجیرانە لە میژووی جەزیرە ی عەرەبیدا باسی
زنجیرە یە کى ترمان بو ئەکات ، زۆر بە کورتی و لە دەروە ی
جەزیرە ی عەرەبی دا ئەفەر موئی : (ولقد جاء آل فرعون النذر) بە
پاستی هات بو سەر فیرعون و گەلە کە ی - ترستەری وە ک حەزەرە تی
موسا و هاروونی برای - بە تۆ موعجیزە وە کە نیشانە ی گەورە ی و

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَلِمًا فَاخَذْنَا مِنْهُمُ آخِذًا عَزِيزًا مُّقْتَدِرًا (۴۲)
 أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيكُمْ؟ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِى
 الزُّبُرِ؟ (۴۳)

هەرچی نیشانه‌کانی ٲیمه بوو هه‌موویان به درؤ زانی ٲیمه‌ش گرتمان
 به وینه‌ی گرتی زالیکی توانا (۴۲) ئایا بی بر واکانی ٲیوه باشرن له
 گهلانی پابوردوووه؟ یا ٲیوه ئه‌ماننامه‌تان به ده‌سته‌وه‌یه له نامه‌ی
 ئاسمانی (۴۳)

ده‌سه‌لانی خوان (کذبوا بایاتنا کلها) هەرچی نیشانه‌کانی ٲیمه بوو
 هه‌موویان به درؤ زانی (فآخذناهم آخذ عزیز مقتدر) ئنجا ٲیمه‌ش به
 ده‌سه‌لانی خۆمان گرتمان به وینه‌ی گرتی زالیکی به ده‌سه‌لانی ته‌وانا .
 له‌م ئایه‌تانی ٲیشوو‌دا باسی گه‌لی نووح و عادو سه‌موودو لووت و
 فیرعه‌ونی کرد که به هۆی بی بر واییان به ٲیغه‌مبه‌ره‌کانیان خوا له
 ناوی بردن، ئنجا تا چه‌شمه‌ندازی له ناوچوونی ئه‌م گهلانه له به‌ر
 چاوه، وه تا تین و ته‌ووزمه‌که‌یان له دلآ ماوه ، نۆره‌ی هه‌په‌شه‌ کردنه له
 هاوبه‌ش په‌یدا که‌ره‌کانی قوره‌ئیش فه‌رمۆی (اکفارکم) ئایا بی
 بر واکانی ٲیوه ئه‌ی خه‌لکی مه‌که‌که ! (خیر من اولئکم) باشرن و به
 هیزترن له و گهلانی پابوردوووه که باسکران؟ تا دلنیا بن له‌و
 فه‌لاکه‌تانه‌ی که به سه‌ر ئه‌وانا هاتوون (ام لکم براءة فی الزبر) یا
 ٲیوه - ئه‌ی هاوبه‌ش په‌یدا که‌ران ! - ئه‌ماننامه‌تان هه‌یه له نامه‌ی
 ئاسمانی‌دا نووسراوه بو‌تان که ٲیوه هه‌یج جو‌ره‌ سزایه‌کتان له ٲیشه‌وه

أَمْ يَقُولُونَ : نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ (۴۴)

سَيَهْزِمُ الْجَمْعُ وَيَوْلُونَ الدَّبْرَ (۴۵)

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ ، وَالسَّاعَةِ أَذَى وَأَمْرٌ (۴۶)

يا ئەلەين ئىمە كۆمەلنىكى سەر كە وتووین؟ (۴۴) زوو كۆمەلە كەيان ئەشكى و پشت ھەل ئەكەن (۴۵) بەلكو پۆزى دوايى وەعدە گاهى ئەوانە ، وە سزاي ئەوپۆزە گەلنى سەخت ترو تالترە (۴۶)

نىيە، وە لە تۆلەي ھەموو بىي بروايى يەك بەدوورن ، لە گەل ئەمىشە نە لەوان باشترو نە ئەمان نامەشتان بۆ ھاتۆتە خوارە وە لە نامەي ئاسمانى دا، كە واتە ئەوان تووشى چ تۆلەو سزايە بوون ئىووش ھەروا تووش ئەبن، بەو پەنگەي كە خوا بىيەوئى (ام يقولون نحن جمع منتصر) يا ئەلەين : كۆمەلنىكى يەكگرتووي سەر كە وتووین و كەس زە بوونمان ناكات، وە ھىزو دەسەلاتىك نىيە لە زوور ھىزو دەسەلاتى ئىمە وە ، وە نازانن كە زوو بە زوو ئەو كۆمەلە گەورە يە لە جەنگى بەدرا ئەشكىن و پشت ھەل ئەكەن، وە كو ئەفەرموئى : (سىھزم الجمع ويولون الدبر) زوو كۆمەلە كەيان ئەشكى و پشت ھەل ئەكەن .

ئىنجا باسى ئەو ئەكات كە ئەمە لەدنىادا سزايانە بەلام سزايان لە پۆزى دوايدا زۆر توندو تىزو قورس و گران ترە وە كو ئەفەرموئى (بل الساعة موعدهم) بەلكو پۆزى دوايى وەعدە گاهى ئەوانە (والساعة ادهى وامر) وە سزاي ئەوپۆزى دوايى بە گەلنى سەخت ترو تالترە لەو سزايانەي كە لەمەولا ئەيان بىنن .

 انَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ (۴۷)

بەپراستی بەدکارانی جیهان (لە دنیادا) لە گومراییی و (لە پۆزی
دواییدا) لە دۆزهخا ئەبن (۴۷)

بەپراستی خوارپراستی فەرموووە کە گەورە گەورە کانی مەککە شکان و
بشتیان هەلکرد لە غەزای «بەدر»دا کە لە سالی دووهمی کۆچیدا
بوو لە مەدینە لە کاتیکا کە ئەم سوورەتە لە مەککە هاتۆتە خوارەوه، کە
نیسلام لەو پۆزەدا نە لەشکری بوو نە بیری جەنگی بوو بەلکو
مسلمانە کانی بەرش و بلاو بوون لە مەککەو لەحەبەشەو لە مەدینەدا
و لە هەموولایە کەوه سزا ئەدران لە لایەن هاوبەش بەیدا کەرە کانهوه،
تەنانەت حەزرەتی عومەر ئەفەرموی : کاتیک کە ئەم ئایەتە هاتە
خوارەوه نەمزانی ئەم قەسەیه چی یە ؟ تارپۆزی بەدر هاتە پیشەوه ، و
پێغەمبەرم دی زڕیی لە بەرا بوو و ئەی فەرموو « سیهزم الجمع و یولون
الدبر ، بل الساعة موعدهم والساعة ادهی وامر » ، ئنجا تیی گەیشتم کە
ئەم ئایەتە وەختی خۆی ئیخبار لە غەیبەوه بوو، و لە پاش سێ چوار
سأل لە بەدردا هاتەدی کە حەفتا کەس لە گەورە گەورە کانی قورەیش
کوزران کە یەکیکیان « ئەبوجهل » بوو ، وە حەفتاشیان لی بە دیل گیرا .

ئنجا باسی ئەوه ئەکات کە سزای پۆزی دوایی چۆن سەختترو
تألرە ، ئەفەرموی : (ان المجرمين في ضلالٍ وسعْرٍ) بئى گومان بەدکارانی
جیهان لە دنیادا لە گومراییی و لە پۆزی دواییدا لە ناگری دۆزهخدا

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ (۴۸) اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ (۴۹)

ئەو پۆژەى كە لە سەر پروو پائە كېشەين لە ئاگرا (وە پێيان ئەوتەرى) : بچەژن سووتانى دۆزەخ (۴۸) ئیمە ھەموو شتیکمان دروست کردوو بە ئەندازە (۴۹)

ئەبن (يوم يسحبون في النار على وجوههم) ئەو پۆژەى كە ئەو بەدكارانە لە سەر پروو پائە كېشەين لە ئاگرى دۆزەخا، وە پێيان ئەوتەرى (ذوقوا مس سقر) بچەژن سووتان و برزان و ھەلقەچانى دۆزەخ •

لە دواى باسى ئەم پێنج زنجیرە بە لە مێزووی پێشینان، ئنجار پروو ئەكاتە ھەموو ئادەمى بە تێكپراپى و گەلى قورەیش بە تايبەتى بو ئەوەى تێيان بگەینەنى كە ھەرچى پروو بدات لەم جیھانەدا بە گۆترە نى یە ، بەلكو بە تەقدیری خوا یە ئەفەرموی (انا كل شيء خلقناه بقدر) بەپراستی ئیمە ھەموو شتیکمان دروست کردوو بە ئەندازەى خۆى بەپێ زیادو كەم، واتە ھیچ شتێك لە بوونەو ەردا بە گۆترە دروست نەكراوە بەلكو ھەمووی بە ئەندازەى تايبەتى خۆیەتى چ لە ناوەندى دروست كراوندا «مخلوقات» وە چ لە ناوەندى ئەندامى تاقە دروست كراونكدا لە ھەرە ووردیلەو وە تا ئەستێرە بەكى گەورە •

ئەم ئایەتە ھەرچى شت ھەبە ئەبگرتەو بەم پەنگە ھەموو

ووردو درشتیک و دەنگدارو بی دەنگیک و زانراوو نەزانراویک، بەلکو
 ھەموو شتیک لەم بوونە وەردا دروست کراوە بە تەقدیرو ئەندازە
 خۆی، ھێچ شتیک لە خۆیەو یا بەگۆترە یا بەپێکەوت بەیدا نەبوو
 بەلکو ھەمووی بەپێک و پێکی و بە ئەندازە خۆی و لەکاتی خۆیا
 ھاتۆتەدی ئەم ئایەتە کورتە ئامازە «ئیشادە» یە بۆ شتیکێ پراست و
 دروستی زۆرگەرە کە ئەویش پێک و پێکی یە لە ناوەندی شتیکا بە
 پێک و پێکی یەکی زۆر وورد، وەبوونیی بە ئەندازە خۆی، وە شاھید
 لە سەر ئەم پێک و پێکی یە بوونە وەرە •

بێگومان زانیی نوێ ئەم گۆشە یە بە تەواوی پرووناک
 کردۆتەو، بە ئەندازە یە کە زانا یانی ئاسمان لە پێک و پێکی ئەستێرەکان
 لە بابەت قەبارە یان و دووری یان لە یە کتری و، ھیزی کیشندە یان بۆ
 یە کتری - گەشتوون بە پایە یە کە بتوانن شوینی ئەو ئەستێرانە ی کە
 ھەن و ھێستا نەبیرا وون، دەست نیشان بکەن، چونکە ھەر بە بوونی ئەو
 ئەستێرانە لەو شوێنانەدا تەفسیری ھیندی شت ئەکری کە دەر ئەکەوون لە
 سوورپانەو ی ئەو ئەستێرانە ی کە لە ژێر مەدای چاودان، کە چی لە
 پاشا کە ئەو شتە کە بە تەواوی پروون ئەیتەو، تەماشای ئەکەن ئەوان
 چۆنیان ووتوو وایە، کە ئەمە نیشان ئەدات کە تێبیتکی ئیجگار
 زۆرو وورد لە دابەش کردنی ئەم ئەستێرانەدا ھەن لەم ئاسمانە کاکێ
 بە کاکێ بەدا بە پێی ئەندازە خۆی، کە ئەمە مانای وایە ماو ی ھەموو
 ئەستێرە یە کە لە گەل ئەستێرە یە کێ ترا ئەبێ لەو ی کە ئیستا ھە یە کە مترو
 زیاتر نەبێ مەگەر بە تیکرای •

ئەم زەوی یە کە ئەمە لە سەر بشتی ئەزین، بە ھەزاران ھەزار

شتی وای تیا تییینی کراوه، ئەگەر یەکتیکیان ئەندازە گەمی بگۆرپی بە زیاد یاکەم، ژیان لە سەر پستی نامینی، قەبارەى ئەرزو دووری لە پۆژەو، قەبارەى پۆژو، ئەندازەى گەرمی یەگەم، کلارەى تەوەرەى زەوی بەم ئەندازەى کە هەبوو سووپانەوێ بە دەوری خۆیاو، بە دەوری پۆژا بەم ئەندازەى کە هەبوو، قەبارەى مانگ و دووری لە زەوی یەو، دابەش کردنی ئاو و ووشکانی لە سەر زەوی، قوولیی دەریاکان، هەزاران هەزار شتی تری وا ئەگەر تیک بچێ ژیان لە سەر زەوی نامینی •

ئەم تییینی ئەندازەى کە لە دروست کردنی بوونەوێ کراوه لە ناو گیان لە بەرانیشا هەر کراوه، بەم پەنگە مەلى گوشت خۆر وەك بازو هەلۆو شاهین - کە بەخواردنی مەلى بچووک ئەژین - زۆر کەم، چونکە هێلکە کەم ئەکەن، بچوو کەم هەل ئەهێن، جگە لەوێ کە ژیانان لە هەموو شوینیک نابێ، بەلکو لە هێندێ شوینی سەختی تاییبەتیدا ئەژین • ئەم مەلە گوشت خۆرانە بەرامبەر بەم چۆنییەتە تەمەنیان درێژە، ئەگەر لەگەڵ ئەم تەمەنە درێژی بەدا بچووێان زۆر بوايو، لە هەموو شوینیکیش بزینایە، مەلى بچووکیان لە سەر زەوی نەهێشت، یا خۆ ئەو زۆری بەیان نەئەما کە بۆ خواردنی ئادەمى و مەلانی گوشت خۆر پێویست بێ، وە بۆ گەلێ خزمەتی تر کە پێیان سپێراوه •

ئەمە لە بەر جیکەتیکە کە خوا خۆی تەقدیری کردوو تەمەنی مان و نەمان وەك بەك بوەستتەو لە ناوەندی مەلى گوشت خۆرو مەلى بچووکا •

میشیک بەملیۆن گەرا دائەنێ، بەلام خۆی لە دوو هەفتە زیاتر نامینێ ، ئەگەر یەك سأل بژیایەو گەرای دابنایە بەم پێیە ، میش پووی زەویی دائەپۆشی - ئەو کاتە ژبانی زۆر لە گیان بەران، وە لەسە پیش ھەموویانا ئادەمی - بە دەگمەن ئەژیاو ئەما ، بەلام ترازووی ئەندازەو ئەندازیاریی خوا کہ ھەرگیز سەرناکات لە دەستی قودرەتدایە کہ نیدارەئێ ئەم بوونەورە ئەکات وەپێی دا بۆ زۆریی بیچوو، لە گەل ئەمەن کورتیی میشا، وە ئەمەبوو کہ بوو کہ وا ئەئینین .

میکروب کہ لە ھەموو گیان لە بەرئیک زەبوون ترو ئەمەن کورت ترە، بەملیۆن و بەملیۆن لێ ئەمرئ بە ھۆی سەرماو گەرماو پووناکی و گەلئ شتی ترەو ئەم میکروبە زال نابێ بە سەر بەشیکێ کہما ئەبێ لە ئادەمی، ئەگەر ئەمەنی دریزتر بوایە، یا بەرگەئێ سەرماو گەرماو پووناکیی بگرتایە، زیان ئەئەماو زیندووی ئەئەھیشت .

ھەموو زیندەوہرئیک جۆرە چەکیکی ھەبە کہ خۆی پێ پاریزئت لە ھێرش دوزمنان و بیمی لە ناوچوون، ئەم چەکانە گەلئ جۆری ھەبە، زۆریی ژمارەیان چەکہ، ھێزو دەسەلاتی شان و بازوو چەکہ، لە ناوەندی ئەم دوانەدا گەلئ جۆری تری ھەبە، ماری بچووک چەکہکی زەھرە کہ ھەبەتی و خیرا پۆینی لە دەست دوزمنی، ھەژدەھای گەورە ، چەکہکی ھێزی زۆریتی لە بەر ئەوہ زەھری کہمە .

ئاسک چەکہکی چالاکیی و پراکردن و بازدابنتی، شیر چەکہکی ھێزو ھەلمەتتی .

ھەر وەھا ھەموو گیاندارئیکێ گەورە و بچووک وەك یەکن،

قالونچە گیاندارىكى بېجۈۈكى بۇن ناخۇشى بەسزىماتى بىن فېرۈ قىلە، ئەو چەكەى كە ھەيەتى بۇ پاراستى لە دوزمن بۇگەنى يەكەيەتى كە ھەرچى دەستى لىي بىكەۋى ئەو بۇگەنى يە ۋەرنەگرى •

گەرەى مى يىنە دۋاى متوربە بوونى لەگەل گىاندارى تۆۋىي « حيوان منۋى » ئەچى ئەنووسى بە دىۋارى پەھمەۋە، بەلەيەكى لىي برىندار ئەكات ۋ سەرچاۋە يەك خۋىنى گەش بۇ خۋى پەيدا ئەكات، ئەو رىخۆلەيەى كە منالەكەى بەستۆتەۋە بە دايكى يەۋە تا خۋاردنى لىي ۋەرگرى، ھەموو شىكى تيا تى يىنى كراۋە بۇ بەجى ھىنانى ئەو كارانەى كە بۇى دانراۋە، نە ئەۋەندە درىژە كە خۋاردنى تيا بىرشى، ۋە نەئەۋەندەش كورنە كە خۋاردنى زۆرى زوو زوو بۇ بىرى ۋ ئازارى بدات •

مەمك لە سەرەتاي منال بوونا زە كىكى سىي مەيلەۋ زەرد ئەدات، ئەم زە كە بە فەرمانى خوا دروست بوۋە لە چەند مادە يەكى كىمىيى تۋاۋە، منالەكە ئەپارتىزى لە تۋوش بوونى ھەموو جۆرە نەخۇشى يەك، لە دۋاى لە دايك بوونى منال بە پۆژىك شىر دەست ئەكات بە پەيدا بوون، ۋە ئەم شىرە بەپىي گەۋرە بوونى منالە پۆژ بە پۆژ زۆرترو خەست تر ئەپى، تا دۋاى سالىك ئەپى بەلىترو نىۋىك لە كاتىكا لە سەرەتاۋە نىۋىتر كەترە •

لەگەل ئەم زىاد بوونى شىرەدا پۆژ بە پۆژ ئەو مەۋادانەش كە لەشى ئەو منالە پىۋىستى بىي بە پىي گەۋرە بوونى منالەكە زىاد ئەپى •
خۆ ئەگەر بىنەسەر باسى ئادەمى ۋ ئەندامەكانى لەشى ئەم

هه موو کارگانهی که تبا دانراوه به خویان و پشمه یان و کارکردیان،
ئادهمی سهر سام ئەکبات •

ژیان له پرووه کدا له ئادهمی و گیان له بهرانی تر له ژياندا که متر
نی یه، دانانی ئەندازه له مانا که مترنی یه له دانانی ئەندازه له وانا « وخلق
کل شیء فقدره تقدیرا » (۱) •

ئادهمی ئەگەر زۆر چاک و ورد بێتیهوه تی ئەگات که تەقدیری
خواو دانانی ئەندازهی بۆ هه موو شتیک گه لی گه لی له مانه ی که ووتران
گه ورترو ووردترو قوولتره، جوولانه وه ی ئەم بوونه وه ره به به سه رهاتو
پووداویه وه تەقدیر کراوه و ئەندازه ی بۆ دانراوه به گه ووه
بجووکیه وه، هه موو جوولانه وه یه که له میزوودا ریکی حکمه تیکی
خوایی یه، ئادهمی که تیی گه شت سه ری سوپ ئەمینی و به پوودا
ئەکه وئ و ئیمان و پروای تازه ئەبێتیهوه •

کۆ ئەلی ماره کردنی دایکی یوسف و بنیامینی برای له لایهن
یه عقووب پیغه مبه ره وه پووداویکی خویی «شه خصی» نه بووه، به لکو
تەقدیریکی خوایی بووه، بۆ ئەوه ی برا باوکی یه کانی یوسف هه سه دی
بێ بهرن و قینی لی هه لگرن، وه به منالی بیسه نو بیخه نه ناو بیریکه وه تا
کاروان ده ری بینی و له میسر بفرۆشی، تاله مالی عه زیزی میسرا گه ووه
بێ و، ژنی عه زیزی میسر هه زی لی بکات و، بانگی بکات بۆ ژووری

(۱) واته : خوا هه موو شتیکێ دروست کردوه وه ئەندازه ی بۆ داناهه
به نه ندازه دانان •

نووستى خۆي ، بۆ كارىكى ناشيرىنى بىي شەرىعى و، ئەوئىش مل نەدا تازنى عەزىز پقى لىي ھەستى و بىخاتە زىندانە و، وە سالەھاي سال تيا بىئىتە و، بۆچى ؟ تالە و زىندانەدا لە گەل دوو پياوھ كەي پاشاي مىسردا كۆبىتە و، تەعبىرى خەو كانبان بۆلك بدانە وە . . . بۆچى ؟ تائىرە ھىچ وە لأمىك نى، وە كەس نازانى ئەمە بۆچى، ھەر كەس ئەم داستانە بخوئىتە و ئەلئى خوايە ! ئەمە بۆچ ؛ بۆچى يوسف تووشى ئەم سزايە بىي ؟، خوايە ! پىغەمبەرىكى وەك يە عقووب بۆ تووشى ئەم ئازارو خەم و خەفەتە بىي ، بۆچى ئەم پىغەمبەرە لە وون بوونى حەزەرەتى يوسف و، دوور كەوتە وەي ھەردوو چاوى كوئىر بىي و سىي ھەلبگە پىن ؟ وە بۆچى يوسفىكى باكى بىي گوناھ ئەم ھەموو دەردى سەرى يە بىئى ؟، بۆچى ؟، يە كەم جار، وە لە دواي (۲۷) سال جوايىك دەرتەچى كە قەدەرى خوا بەم (۲۷) سالە يوسفى ئامادە كرد بۆ ئەوئى بىي بە گەورەي مىسرو گەلانى دراوسى مىسر لە حەوت سالى گرانى و بىي باراندا ، لە پاشا چى ؟ لە پاشا تائىرئى بە شوئىن دايك و باوك و براكانيا ، وە ھەموو ئەم مىسر كۆبىنە و، وە لە وچەو ئەوئى ئەمانە گەلى ئىسرائىل كۆ بىئە و، وە تاكاتى موسا بە شەش سەد ھەزار كەس، وە فىرعون لى خاكى مىسر دەريان بىكەت، وە موسا پىغەمبەر لە ناويانا گەورە بىي، وە سالەھاي سال لە گەلانا خەرىك بىي، وە تقدىرو تەدبىرى خوا ئىش بىكەت تالە دوايدا بە سەرھاتو پرووداوان و شتى زۆر گرنگى وا بەيدا بىي كە ئەمروۆ عالم بە ھەموو ھۆش و بىرىكى بەو تيا خەرىك بىئى ، وە كار بىكەتە سەر پىنگاي زىيانى جىھانىان .

کئی ئەلنی مارە کردنی «هاجر»ی میسری لە لایەن ئیبراهیم
 یڤغەمبەری باپیری یەغقووبەووە پووداویکی خۆیی نەبووە، وە ئەوی
 پرووی داوہ لە زبانی ئیبراهیم بووبە هۆی ئەوێی کە ئیبراهیم نیشتمانی
 خۆی (کە عیراقە) بەجێ بێتی، وە بە میسردا تێبەر بێی تا هاجر ماره
 بکات و ئیسماعیلی لێی بێی، وە ئیسماعیل و هاجرەری دایکی لە تەنشت
 کەعبەوہ دابنێی تا لە پاش هەزاران سەل حەزرەتی محمد (دروودی
 خوای لێی بێی) لە جەزیرە ی عەرەب - کە باشترین شوینە لە هەموو
 پرووی زەویدا بو ئاینی ئیسلام - لە پستی حەزرەتی ئیبراهیم بکەوێتەوہ،
 تا لە پاشە پۆژدا ئەو پووداوە گەورە گرنگە پوو بدات لە میژووی
 ئادەمیدا •

ئەمە تەقدیری خوایە لە پشت سەری هەودایەکی دوورەوہ بو
 هەموو شتیک کە پەیدا بێی •

هیندی جار ئادەمی سەری هەودا نزیکە کە ئەبێت، بەلام سەری
 هەودا دوورە کە نابێت، هیندی جار زمان درێژ ئەبێتەوہ لە ناوەندی
 سەرەتاو دوا یی یە کە یا وە بەم بۆنە یەوہ حکمەتی تەقدیر وون ئەبێ،
 ئەو کاتە بە لە پەل ئە کە یین و هیندی جار ییش تووپە ئەبێن و زمان درێژی
 ئە کە یین خوای گەورە لەم قورئانەدا تێمان ئە گە یەنێ کە هەموو شتیک بە
 قەدەر و بە ئەندازە یە، تا هەموو کارنیک حەوالە بە خوابکە یین، ئەو کاتە
 دُنیا ئەبێن، وە لە گەل قەد ردا یی بە یی ئە پۆین بە پێک و پێکی •

دوای ئەوێی باسی دروست کردنی هەموو شتیکێ کرد بە ئەندازە،

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ (۵۰)
 وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (۵۱) وَكُلُّ
 شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ (۵۲)

وه فەرمانی ئیتمه هەر یهك جاره وهك چاو تروكاندنیك (۵۰)
 وه به بی گومان ئیتمه زۆر له پشینیانی بی پروای وهك ئیوهمان له ناو
 بردووه، ئنجا ئاخو بهند وه رگریك بی؟ (۵۱) وه هەر چیکیان کرد بی له
 نامه ی کرداریانا ههیه (۵۲)

ئنجا باسی ئاسانی ئه و دروست کردنه ئه کات و ئه فهرموئی : (وما امرنا
 الا واحده کلمح بالصر) وه فەرمانی ئیتمه له جیهانا هەر یهك جاره له گه ل
 ووترا : به، خیرا ئه بی له چاو تروکانیک، به ووته یه کی خوا ئهم
 بوونه وه ره گه و ره هاتۆته روو، وه به ووته یهك هه مووی ئه یجریته وه ،
 به ووته یهك هه رچی زیندوو هه یه په یدا ئه بن، به ووته یهك هه موو ئه مر نو،
 به ووته یهك هه موو زیندوو ئه بنه وه، به ووته یهك هه موو کۆ ئه بنه وه .

هه روا به ووته یهك گه لاتیک که پروا به فهرمووده ی خواو پیغه مبه ر
 نه هئین له ناو ئه برین وه کو ئه فهرموئی : (ولقد اهلکنا اشیاعکم)
 به پراستی ئه وانه ی که وهك ئیوه سوون له پشینیانو ، پروایان به
 پیغه مبه ره کان نه هئیناوه هه موویانمان له ناو بردوون ، ئه ی گه لی قوره یش
 هه ر یه که ی به جوړیک وهك له زنجیره کانی پیشوودا باس کران (فهل
 من مدکر) ئنجا ک بی بهند وه رگری .

ئنجا باسی ئه وه ئه کات که هه موو کرده وه یه کی هاو بهش په یدا
 که ران و بی پروایان تو مار کراوه له سه ریان ، ئه فهرموئی (وکل شیء فعلوه
 فی الزبر) .

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ (۵۳) اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
وَنَهْرٍ (۵۴) فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ (۵۵)

وہ ہموو کردوہ وہ یه کیان گہورہ یا بچووک نووسراوہ (۵۳) •
بی گومان یاریز گاران له باخاتو (که ناری) سه رچاوه کانی
(بههشتا ئه بن) (۵۴) له شوینی په سه ندرکراوی به پراستی دا ئه بن ، لای
باشای به ده سه لاتی توانا (۵۵)

هه رشتیکیان کردبی له نامه ی کرداریانا جی گیره (وکل صغیر
و کبیر مستطر) وه هموو کردوہ یه کیان گہورہ یا بچووک نووسراوہ •

دوای باسی سزای بی پروایان ، ئنجا باسی خویشی یاریز گاران
ئه کات له پوژی دوایدا ئه فه رموی (ان المتقین في جنات ونهر) بی گومان
یاریز گاران له باخاتی بههشتا ئه بن ، وه له که ناری کانی و کاریزو جوگه و
چهم و پرووباری بههشتا دائه نیشن ، چونکه له دنیا دا له خوا ترساوون ،
وه له ترسی خوا کاری خرایان نه کردووه ، وه خوا دوو ترس له دلنیکدا
کو ناکاته وه ؛ ترس له خوا له دنیا داو ترس له خوا له قیامه ندا ، ئنجا
هه رکه سیك له خواترسا له دنیا دا ، له پوژی دوایدا دنیا ئه بی •

له دوای باسی خویشی ههستو ئه ندام ئنجا باسی خویشی دل و گیان
ئه کات ئه فه رموی (في مقعد صدق) له شوینی په سه ندرکراوی هه لیزیراوی
به پراستی دا ئه بن (عند ملک مقدر) لای باشای به ده سه لاتی توانا به سه ر
هه موو شتیکا بی خه مو بی خه فه ت و ترس و ، به دلنایی یه وه •

سورة الرحمن

بسم الله الرحمن الرحيم

الرَّحْمَنُ (۱) عَلَّمَ الْقُرْآنَ (۲)

سوورهی (رحمان)ه

مه ککی یه، (۷۸) ثایه ته

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

خوای به خشنده (۱) قورثانی فیر (ی پیغه مبه ر) کرد (۲)

سوورهی (رحمان)ه

مه ککی یه، (۷۸) ثایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

مه به ست له م سووره ته باسی نهو نیمه تانی خوایی یه یه نه کا که
داویتی به به نده گانی خوی له دین و دنیا دا ، جا له بهر نه وهی که
گوره ترینان فیر بوونی قورثان و زانییتی بو یسه پیش هه موو
نیمه ته کانی تری خست و فهرمووی « الرحمن علم القرآن » .
پیغه مبه ر هه رچهند ثایه تیکی قورثانی به سرووش بو بهاتایه
بی پروا کانی مه ککه نه بیان ووت : « انما یعلمه بشر » واته نه وهی نه م
قورثانه بو محمد نه هینی و به دهرس پی نه ای شاده می یه ، وه سرووشی
خوانی یه ، نجا بو نه وهی نه م قسه یه بیاته دواوه نه فهرمووی : (الرحمن ،
علم القرآن) خوای به خشندهی میهره بان قورثانی فیری پیغه مبه ر کردو

خَلَقَ الْإِنْسَانَ (۳) عَلَّمَهُ الْبَيَانَ (۴) الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
بِحُسْبَانٍ (۵)

ئادهمی دروست کرد (۳) فیری قسه کردنی کرد (۴) پوژو مانگ
به حسابن (۵)

به سرووش بوی نارد ، تا ئه میش فیری مسلمانانی بکات ، وه ئه وانیش
بیخوینن و له بدری بکن و ، به هره ی لی و ره بگرن له په ندو ئاموزگاری و
چیرۆکو داستانی و ، په وشو و خووی و ، ده ستوو و ئادابی و ، یاسا و
ئەحکامی و بیرو باوه پری •

له دوای باسی نبعمه تی قورئان ، ئنجا منه ت ئه نی به نبعمه تی
دروست کردنی ئادهمی ، که ئه م دروست کردنه سه ر چاوه ی هه موو
شتیکه فه رمووی :

(خلق الانسان • علمه البيان) ئادهمی دروست کرد به م هه موو
جوان و پښک و پښکی به ، وه به م هه موو زیره کی و ووریایی و ئاماده یی به ،
وه فیری لیکدانه وه ی کرد له هه رچی که به دلایی ، ئادهمی به م قسه و
گفت و گوویه له هه موو گیان له به رښک جیا بوته وه •

ئیمه ئادهمی ئه بنین قسه ئه کات و هه رچی به دلایا بی ته عیری لی
ئهداته وه ، وه له گه ل ئه م و ئه ودا قسه ئه کات و قسه وه ئه گری ، وه ئه مانه
له منالی به وه خوویان ییوه گرتوو ، بویه ئه م به خششه گه وره یه ی له
بیر چۆته وه ، ئنجا قورئان ناو به ناو بیرمان ئه خاته وه له زور شوینا •

ئنجا باسی نبعمه تانی خوا ئه کات له پشانگای بوونه وه ری تیکرایی دا
ئه فه رموی « الشمس والقمر بحسبان » پوژو مانگ به حسابیکی زور

ووردو قوولۇ رېك و يېك دېن و ئەچن ، وە بە ھۆى ئەم ھاتو چۆيەوہ
شەوو پۆژو ھاوین و زستان و پايزو بەھار دېن و دەپۆن ، وە مەردوم لە
حسابى رۆژو مانگ و سال ئەگەن ، وە ئىش و کاريان بە رېك و يېكى
• ئەپوات •

پۆژ ۹۲۵۰۰۰۰۰۰ ميل دوورە لە زەوى يەوہ ، تەوہرە
«قطر» كەى ۸۶۴۰۰۰ ميلە • ئەو گەرمى يەى كە لە پۆژوہ ئەمان گاتې
بلەيەكە لە دوو مليۆن پلەى گەرمى پۆژ • قەبارەى پۆژو پلەى
گەرمايى و ، دوورى لېمانەوہ ھەمووى بە حسابە ، حسابىكى زۆر زۆر
ووردو قوول ، واتە ئەم قەبارە يەى ، وە ئەم دوورى يەى لە زەوى يەوہ ،
وہ ئەم پلە گەرمى يەى رېك «موافق» ى ژيانە لە سەر زەوى ، ئەگەر
قەبارە كەى گەورەتر بووايە ، يا پلەى گەرمى يەكەى زياتر بووايە ،
يان دوورى يەكەى لە زەوى كەمتر بووايە ، ھەرچى ئاوى دەرياكەن
ھەيە ھەمووى ئەبوو بە ھەلم و ئەچوو بە ئاسمانا ، وە ھەرچى لە سەر
زەوى بوو ئەسووتا ، وە ئەگەر قەبارە كەى بچوكتەر بووايە ، يا پلەى
گەرمى يەكەى كەمتر بووايە ، يا دوورى يەكەى زۆرتر بووايە ، ئەو كاتە
ھەرچى لە سەر زەوى بوو ئەي بەستو ئەبوو بە سەھۆل •

مانگ ۲۳۹۰۰۰ ميل لە زەوى يەوہ دوورە ، تەوہرەى مانگ لە
۲۱۶۰ ميل تى ئابەرى • قەبارەى مانگ و دوورى لە زەوى يەوہ پىكى
ژيانە لە سەر زەوى ، واتە ئەگەر قەبارە كەى گەورەتر بووايە ، يا
دوورى يەكەى كەمتر بووايە ئەو سەر كەوتن «مد» ى كە پەيداي ئەكرد
لە دەرياكەندا بەس بوو بۆ داپۆشینی ھەموو زەوى تەوہرەى پۆژ (۴۰۰)

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ (۶) وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا

گیاو درهخت فه‌رمانبه‌ریی (خوا) ئە‌که‌ن (۶) ئاسمانی به‌رز کردۆتە‌وه

ئە‌وه‌نده‌ی تە‌وه‌ره‌ی مانگە • دووری پۆز له‌ زه‌وی یه‌وه « ۴۰۰ » ئە‌وه‌نده‌ی دووری مانگە ، له‌ به‌ر ئە‌وه‌ قه‌باره‌ی مانگ و پۆز له‌ زه‌وی یه‌وه به‌ قه‌د یه‌کن له‌ بیننا •

هیزی کیشنده‌ی پۆز و مانگ بو‌ پراگرتنی زه‌وی نرخیکی ئیجگار زۆریان هه‌یه‌ له‌ چۆنتی کوره‌ی ئه‌رزا ، واته‌ له‌ پراگرتیا له‌ کاتی پۆینیا هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو له‌م ئاسمانه‌ کاکي به‌ کاکي یه‌دا ، ئە‌وه ئاسمانه‌ی که‌ کۆمه‌له‌ی پۆزی ئیمه‌ی تیا ئه‌پوات به‌ تیزی بیست هه‌زار میل له‌ سه‌عاتیکدا پروو به‌ پرووی « برجی جبار » له‌ گه‌ل ئه‌میشه‌ به‌ ملیۆن سأل به‌ هه‌ج ئه‌ستیره‌یه‌کی ترا هه‌ل نانه‌قین •

له‌م ئاسمانه‌ کاکي به‌ کاکي یه‌دا هه‌ج ئه‌ستیره‌یه‌ک به‌ قه‌د موویه‌ک لانا‌دات، وه‌ باش و پیش ناکه‌وئ •

دوای ئە‌وه‌ی که‌ فه‌رمووی پۆز و مانگ له‌ زیر فه‌رمانی خوادان، وه‌ به‌ حسابیکی زۆر ورد هاتو چۆ ئە‌که‌ن • ئنجا باسی فه‌رمانبه‌ریی ئه‌رز ئە‌کات (والنجم والشجر يسجدان) گیاو دارو دره‌خت فه‌رمانبه‌ریی خوا ئە‌که‌ن به‌ سرووشت، هه‌ر وه‌ک ئاده‌می زیر فه‌رمانبه‌ریی ئە‌کات به‌ ئاره‌زووی خۆی • (والسما رافعها) ئە‌م ئاسمانه‌ کاکي به‌ کاکي یه‌ی به‌رز کردۆتە‌وه‌ به‌ هه‌زار ملیۆن کاکه‌شانه‌وه‌، وه‌ هه‌ر کاکه‌شانیکیش

وَوَضَعَ الْمِيزَانَ (۷) أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ (۸) وَأَقِيمُوا

الوزن بالقسط ولا تخسروا الميزان (۹)

وه ترازوو (ی دادی) له جیهانا داناوہ (۷) (وه فرمانی داوہ کہ) هرگیز دهست دریزی له ترازوودا نه کن (۸) وه هموو شتیک به ترازووی داد بکیشن ، وه کهمتان نه بی له ترازوودا (۹)

به سهدها ملیون پوژو تهستیره وه (ووضیع المیزان) وه ترازووی دادو عداله تی هه لواسیوه له ناو تههم هزاران ملیون و بلیون پوژو تهستیراندا به پرهنگیک که هیچ تهستیره یه ک له چه موهی خوی لا نادات ، وه هه ناسه یه ک پیش و دوانا که وئی ، وه ترازووی داد له ناوہندی تههم تهستیراندا هرگیز لاسهنگ نابیی ، واته هموو شتیک له گوره بی و بچو وکی قه باره و ، له دووری و نزیک کی ماوه و ، له تین و تهوژمی گرمی - به ته اندازه دانراوه ، وه نابیی له وه زیاترو که متر بی .

تهنجا تههم ترازووی که له ئاسمان هه لواسراوه له ناو تههم تهستیراندا بو تهوہ یه که بی به سهرمه شق و چاوی لی بکن (الا تطغوا فی المیزان) وه دهست دریزی له ترازوودا نه کن (واقیموا الوزن بالقسط) وه هموو شتیک به ترازووی دادو عدالت بکیشن ، وه له فهرموددی شهرع لانه دن (ولا تخسروا المیزان) وه که مو کوورپتان نه بی له ترازوودا وه سهنگتان سووک و کیشن کهم نه بی . به لی خوا ههروه ک ترازووی دادی هه لواسیوه له ئاسمانا ،

وَأَلْأَرْضَ وَوَضَعَهَا لِلْأَنَامِ (۱۰)

وه زهوی بۆ ئادهمی پراخت (۱۰)

ترازووی دادیسی داناوه له سه زهوی وه فهروانی داوه که هه موو
خاوهن حه قیک حه قی خۆی به تهواوی بدریتی، وه هه موو که سینک
ئیش و کارو کرپین و فروتن و شت گۆرینه وه ی له سه ر بنیاتیکی یه کسان
بئی، له م فهروانه دا که خوا ئهیدا به بنده گانی خۆی که ترازوویان
لاسهنگ نه بی له هه یج شتیکا ده رته که وی که دادو عداله ت و پراستی و
ده ست پاکی چه ند پبویسته بۆ خوشتی و خوش به ختی تاکو کۆمه له و
گه لان، وه یه که م پروو خانی کۆمه له له تیک چوونی ترازووه وه ده ست
بئی ئه کات • له پاش بهرز کردنه وه ی ئاسمان ئینجا باسی دانانی زهوی
ئه کات له ژیر بئی ئاده می و گیان له بهرانی ترا فهرووی (والارض
وضعها للانام) زه مینی پراخت بۆ قازانجی گیان له بهرانی هیندیکی
ووشکاتی و هیندیکی ده ریاو، هیندیکی ده شت و هیندیکی شاخ و
داخو، هیندیکی گه رم و هیندیکی ساردو، هیندیکی قه له وو پر له
یت، تا هه موو گیان له بهریکی تیا بزی •

ئیمه ی ئاده می له بهر ئه وه ی که له یه که م پرۆزه وه خۆمان گرتوه
به م هیواشی و له سه رخۆیی زهوی یه وه هه ست ناکه ین به م میهره بانی
خوایی یه که چ ئیسراحه تکی داوینی، مه گه ر له کاتیکا نه بی که
بوومه له رزه یه ک پروو بدات، وه ئه م زهوی یه هین و له سه ر خۆیه
بکه وینه جونبوش و په له بهل، ئه و کاته هه موو که سینک ده رته په ریتسه

دەرەوہ لە خانووی گەرم و گوپو جینگە ی ئەرم و شلی خۆی، ئینجا ئەو دەمە بیرمان ئەکەوتتەوہ کہ لە چ ئیسراحتیکدا بووین .

شایستە بوو بۆ ئادەمی لە هیچ کاتیکدا ئەم شتە گرنگە ی لە بیر نەچوایەتەوہ ، ئەگەر تۆزێ پیری لە لای ئەو زەوی بەبواوە کہ پڕ بە چاوە لە سەری ئەنوێ و ئیسراحتی تیا ئەکات، ئەو زەوی بەی کہ ووردیلە یە کہ لەم ئاسمانی کاکێ بە کاکێ یەدا، وە بە هەلەداوان ئەپروات، وە بە تیزی هەزار میل لە سەعاتیکدا ئەسووپیتەوہ بە دەوری خۆیا ، وە شەست هەزار میل لە سەعاتیکدا ئەسووپیتەوہ بە دەوری پۆزا ، وە نە گەل پۆزو هەموو کۆمەلە ی پۆزا بە تیزی بیست هەزار میل ئەپروات پووہ و « برجی جبار » ، ئەگەر ئاگای لەمانە بواوە، ئەبوو بکەوتایە بە پوودا بەرەو بارەگای خوای گەورە، وە شکرانە ی خوای بێزارداوە .

ئەگەر بیرئیکێ بکردایەتەوہ کہ وا بە سەر پشتی ئەم زەویبەوہ ئەپروات بەم تیزی و هەلەداوانە، وە لەم ئاسمانە کاکێ بە کاکێ یەدا لنگ ئەداو تەراتین ئەکات بە بێ پال پشتم و سەنەدگاہئیکێ خوایی نەبێ ، ئەگەر ئەمە ی لە بیر بواوە، بێ گومان هەمیشە دلی لە ترسانا لێ ی ئەدا ، وە چاوو دلی ئەبلەق و گیان و ئەندامی هەل ئەلەرزین لە ترسانا ، بە هیچ شتیک دانەئەمرکا بە خوای تاک و تەنهای خاوەن دەسەلات نەبێت کہ زەوی پاختووہ بۆ گیان لەبەران بەم هێواشی و لە سەرخۆیی یە کہ ئەلێی و ئیستاوہ و ناجوولیت .

بەپراستی خوا زبانی ئاسان کردووہ بۆ ئادەمی لە سەر زەوی وە بێ بزییوی بۆ داناوہ کہ وا لێرەدا یە کہم جار ناوی میوہ ئەبات ئەفەرموی

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَاللَّنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ (۱۱) وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ (۱۲)

تایه تی (هموو جوره) میوه و دارخورمای خاوهن پورگ (۱۱) و دانه و بیله‌ی خاوهن کاو گیا ، و پریحانه (۱۲)

(فیها فاکهة) هیه لهو زهوی بهدا میوهاتی پهنگا و پونگ به ووشکی و به ته‌پی ، ئنجا له ناو میوه‌هاتا به تایه تی ناوی خورما ئه‌بات چونکه زور گرنکه ، و ئاده می به خورمای پروت ئه‌زی له کاتیکدا که به گوشتی پروت نازی ئه‌فرموی (والنخل) و داری خورما (ذات الاکمام) خاوهنی پورگه‌ها، واته هموو دانه‌یه کی له پیشه‌وه له پورگیکایه (والحب) و ههموو دانه و بیله‌یه که له گهنم و جووگه‌لی شتی تر (ذو العصف) خاوهنی کاو گیا، که ئاده می به دانه و بیله‌که‌ی و ئازه‌ل به کاو پووشه‌که‌ی ئه‌زی •

له دوا‌ی باسی میوه و دانه و بیله ، ئنجا ناوی پریحانه ئه‌بات که جگه له‌وه‌ی ئاده می و ئازه‌ل ئه‌بخون ، مایه‌ی گه‌شانه‌وه‌ی سه‌رو میسکی ئاده‌میشه‌ فرموی (والریحان) ریحانه و ههموو جوره گونیک‌ی بون‌خوشیش له زهوی ده‌رئه‌چی ، واته له زهوی دا زور نیعمه تی داونه تی ، هیندیکیان بو خواردن و هیندیکیان بو بون کردن •

له دوا‌ی باسی ئهم ههموو نیعمه‌تانه‌ی که کردی، له فیرکردنی قورئان و دروست کردنی ئاده می و ، فقیرکردنی و ، ربیک‌خستی

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۱۳)

به کام نېعمه تی پهروه ردگارتان پروا ناکهن ؟ (۱۳)

پوژو مانگ به حسابو ، بهز زکردنه وهی ئاسمانو ، هه لواسینی دادو تراروو، و پراختستی زهوی بو ئاده می به خوئی و هه موو میوه، دانه و یله و گولانی بون خوئی یه وه ، ئینجا به ئایه تی سیانزه هه م بانگ ته کاته هه موو خه لقی به ئاده می و په ری یه وه ئه فه رموی (فبأی الاء ربکما تکذبان) به کام نېعمه تی پهروه ردگارتان له م نېعمه تانه ی که پشتوویه تی به سه رتانا پروا ناکهن ؟ واته ئه گهر پرواتان به نېعمه ته کانی ببوایه ، پرواتان به خوئی ئه بوو ، وه ئه گهر پرواتان به خوئی ببوایه تنه نا عباده تان هه ر بو خوئی ئه کرد ، وه هاو به شتان بو په یدا نه ئه کرد .

له م سووره ته دا (۳۱) جار ئه م ئایه ته ئه و تر یته وه ، چونکه ئه م سووره ته هه مووی هه ر باسی نېعمه ته کانی خوایه ، هه موو جار ئیک که باسی نېعمه تی ک یان زیاتر ده کر ئیت ئه م ئایه ته ئه لیته وه تا ئه وانه ی ده وری قورئان ئه که نه وه ، یا گوپی لی ئه گرن بیدار بنه وه له زوری نېعمه ته کانی خوا ، وه سو باس و ستایشی بکه ن .

له سووره تی «قمر» دا ئایه تی « ولقد یسرنا القرآن للذکر فهل من مدکر ، چه ند جار ئیک ووترا یه وه ، وه له سووره ی «مرسلات» دا ئایه تی « ویل یومئذ للمکذبین » چه ند جار ئیک ئه ووترا یه وه .

ئه م شیوه یه له هه موو زمانه کدا هه یه که شتیکی گرنگ بی له

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ (۱۴) وَخَلَقَ الْجَانَّ
مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ (۱۵)

ئادهمی دروست کرد له گلیکی په قسی وهك سوآلت (۱۴) وه
په ربی دروست کرد له بلیسهی ئاگریکی بی دوو که ل (۱۵)

ئارادا ، نابینت زور باوگ به کوپی بی نه زانی خوئی - که زوری خزمهت
کرد بی وه پارهی تیا خه رج کرد بی وه بی نه زانیی - ئه لئی : نیم
نه خویندیت تا خویندنت ته واو کرد ؟ ئه مهت له بهرچاو نی به ؟ ئینجا
خانوم له سدر تا پو نه کردیت ؟ ئه مهت له بهرچاو نی به ؟ ئینجا زنم بو
نه هینایت ؟ ئه مهت له بهرچاو نی به ؟ هه ر وا چا که به کی خوئی باس
ئه کات و ئه م پرسته به ئه لته وه ، چونکه ئه م شیوه به زور به تین و
ته ووژمه له دلانا .

له دواى مهت نان به سهر ئادهمی و په ربی دا به نيعمه تانی خوا له
بوونه و هه را ، ئنجا باسی مه تانی ئه کات به سه ربانا به نيعمه تانی له خودی
خوینا، وه له درووست کردنایا ئه فه رموی (خلق الانسان) باوکی ئادهمی
دروست کرد که ئادهمه (من صلصال کالفخار) له گلیکی ووشکی په قسی
وهك سوآلت که له گه ل شتیکی بهر بکه وی ته قه ی لیوه دئی (وخلق
الجان) وه باوکی په ربی درووست کرد (من مارج من نار) له زبانه و بلیسه ی
ئاگریکی بی دوو که لئی له گپی زهردو سوورو مه یله و سه وز .
زانینی تازه دۆزیوتی به وه که تیشک له ههوت په رنگه تیکه له ،

وه «مارج» ئاگرىكى ھەلگىرساوى بزوينه وەك زبانهى ئاگرىك كه با لىي بدات ، وە ئامازەيە بۆ ئەو ھەوت پەنگە .

لە باسى دروست كردنى ئادەمى دا ، قورئان بە سى جۆر تەعبيرى لىي ئەداتەوہ لە سوورەى «ال عمران» دا ئەفەرموى «ان مثل عيسى عند الله كمثل آدم خلقه من تراب» (۱) لە سوورەى «حجر» دا ئەفەرموى «ولقد خلقنا الانسان من صلصال من حمأ مسنون» (۲) لە سوورەى «صافات» دا ئەفەرموى «انا خلقناهم من طين لازب» (۳) لىرەشا ئەلى «من صلصال كالفخار» ئەمانە ھەر يەككىيان بە ئىختىيارى پلەيەكە لەو پلانەى كە بە سەر دروست كردنى ئادەما ھاتووہ لە كاتى دروست كردنى ، واتە خوا بە دەسلاننى خۆى ئادەمى زىرى خاوەن بىرى بزوين «متحرك»ى دروست كرد لە قورپىكى گەرمى پەقى وەك سۆالەت .

ئەمە ئاشكرايە كە زەوى ھەشت نۆ ھەزار ملىون سأل لە مەپش پىچراوہ و جيا بۆتەوہ ، وە ھەزاران ھەزار سأل ئەم زەوىيە وەك ئىستاي پۆژ لەم ئاسمانەدا گىراوہ و كلبەو بلىسەى كردووہ ، بە ھەزاران سأل بارانى بە سەرا بارىوہ ، بەلام بارانەكە نەگەيشتۆتە سەرزەوى ، بەلكو ھەر لە ئاسمانا بۆتەوہ بە ھەلم و چۆتەوہ بە ئاسمانا ، تا لە پاشا زەوى كەمىك سارد بۆتەوہ ، وە ئەو بارانە گەيشتۆتە سەرى ، وە ھەزاران سأل

-
- (۱) بە راستى داستانى عيسا لاي خوا وەك داستانى ئادەمە كە دروستى كرد لە خاك .
 (۲) بىگومان ئىمە ئادەمى يەكمان دروست كرد لە گلىكى ووشكى پەشى بۆگەنى تىكچوو .
 (۳) بەراستى ئىمە ئادەمى مان دروست كرد لە قورپىكى لىنجى جىپ .

فَبَايَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۱۶)

به کام نبعمه تی پهروه ردگار تان پروا ناکهن (۱۶)

بارانی لیزمه و به خوړی به سهرا باریوه ، تا بهره بهره زهوی سارد
 بوتهوه ، وه چله چله گیای لئی پرواوه ، نجا گیان له بهرانی له سهرا
 په پیدا بووه ، که په کتیکان ناده میی به ، نم ناده میی به له دهوری سارد
 بوونه وهی زهوی دا له خاکه کهی دروست بووه ، که نمپرو زانینی تازه
 پشت گیری نه کات ، نجا وه کور تان نه فهرموئی به ریش له زبانه ی
 ناگره کهی دروست بووه له کاتیکا که زهوی له دهوری گرانا بووه .

نابینیت به جاوی خوت کاریز نیک لئی نده بیت ، وه چل په نجا مه تر
 نه پرویت دلۆپ دلۆپ ناوی لئی په پیدا نه بیی ، که گه شته گومانهی کاریزه که
 له هموو لایه که وه دلۆپ دلۆپ ناو نه که ویتسه خواره وه ، وه له ده می
 کاریزه که دا نه بیی به ناشگیز نیک ناو ، له پاش جهند مانگیک ماسی لئی په پیدا
 نه بیی ، نم ماسی یانه له کوئی وه هاتن و چون دروست بوون ؟ کس
 له مه سه رسام نابی ، چونکه به چاو دیویتی و له گه لئی پراهاتووه . یانه
 ته وهره «قطب» کانی لای خواروو سهرووی زهوی ههزاران ههزار سانه
 به فر که وتووه به سه ربه کا ، له ناو نه و به فرده کرم هه لدی ، کرمی
 دریزی گه وری سبی ، نه مانه چونکه به چاو نه یانینین به شتیکی ناسایی
 نه زانین ، به لام بهری به که چونکه نای بینین تیا دوو دلین (فباي نالاء ربك
 تکذبان) به کام نبعمه تی پهروه ردگار تان پروا ناکهن (نه می ناده می و بهری) .

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ (۱۷) فَبِأَيِّ آلاءِ
رَبِّكُمَا تُكذِبَانِ (۱۸)

ئەو خواپەي كە دروست كەرى دوو رۆژھەلآتو دوو پۆژئاواپە (۱۷)
بە كام نىعمەتى پەرورەدگار تان بر وانا كەن (۱۸)

(رب المشرقين ورب المغربين) خوا پەرورەدگارى دوو پۆژھەلآتو
دوو پۆژئاواپە ، واتە لە شەش مانگەي بەھارو ھاوينا پۆژ لە زوور ھێلى
يەكسان (خط الاستواء) ، وە ھەلدى وە پۆژگار دريژر ئەيى ، وە لە شەش
مانگەي بايزو زستانا پۆژ لە خوار ھێلى يەكسانو ھەلدى ، وە پۆژگار
كورت ئەيى ، بە برينى ئەم دوانزە كەلووہ چوار وەرزە پەيدا ئەيى ،
ھەر وەك چۆنيتى سەرماو ، ھەورو بارانو ، دارو درەختو گز و گياو ،
ئاو ئەگۆرپى كە ئەمانە ھەمووى بۆ قازانجى ئادەمى و گيان لە بەرانە ، ئەگەر
ئەم چوار وەرزە نەبوواپە زيان نەئەبوو ، كە وابوو (فبأي آلاء ربكما
تكذبان) بە كام نىعمەتى پەرورەدگار تان بر وانا كەن ئەي ئادەمى و پەرىي .

لە دواي ئەوەي باسى ئەو نىعمەتانەي كرد كە دائەپزئين بە سەر
بەندەگانى خوادا لە ووشكانى يەوہ ، ئىنجا باسى نىعمەتانى ئەكات كە بە
سەريانا دائەبارى لە دەرياوہ ، ئەفەرموى « مرج البحرين يلتقيان » •

ھەر وەك خوا ھيزى كيشندەي پامى ئادەمى كردووە ، وە ھەرچى
پرووبارى سەر زەوى ھەيە ھەمووى بە ھىواشى و لە سەر خۆي ئەپزيتنە
ناو دەرياكانەوہ ، ھەر وە دەرياكانىشى پامى ئادەمى كردووە ، وە بەھيزى

كيشنده مههاری کردوون و نایه لئی یاخی بین ، بهم پهنگه به هۆی بای بههیزو سووپانهوی زهوی به دهوری خۆیاو بهدهوری پوژا ، ئاوی دهریاکان بئی بهسه زه ویداو دایپوشی ، چونکه هه رچه ند بی یهوی سهر ریژبکات ، خوای گه وره به لغاوی هیزی کیشنده مههاری تهکات ، وه له بنکی دهریاکانهوه - که نزیکترین شوینن به چه قی زهوی - باشه و پاش ئه و ئاوه ته گهرته وه بو شوینی خۆی ، ته گینا ئه و شه پۆلانهی که پهیتا پهیتا له ناوه پاستی دهریاکانهوه دین پرووه و قهراغ ، و دم به دم گه وره ترو بههیزتر ته بین ، ته گهر هیزی کیشنده نهی گهرایه ته دواوه بو چه قی زهوی ، هه موو ووشکانی دانه پۆشی به شاخه به رزه کانهوه •

بئی گومان خوای گه وره منه تی ناوه به سهر ئاد میی دا بهم مههار کردنی دهریایانهو چه م و پروو بارانه ، نه دهریاو چه مه کان تیکه ل ته بین ، بهم پهنگه دهریا بئی به سهر چه م و پروو باره کاتاو دایان پۆشی ، وه که له سوورهی «فرقان» دا ته فه رموی «هو الذي مرج البحرين ، هذا عذب فرات وهذا ملح اجاج ، وجعل بينهما برزخا وحجرا محجورا ، •

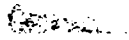
واته خوا ئه و خواجه به که دوو دهریا له ته نشت یه که وه شه پۆل ته دهن پرووه یه کتری ، که ته میان شیرین و خۆش و تهویان تال و سویره ، وه گهراوتی له ناوه ندیانا دیواریک و سنووریککی جیگیر «تابت» (وه که بهرزایی که ناری دهریاکان بئی •

مه بهس له م دوو دهریایه ، دهریای سویره شیرینه ، سویره کهی دهریاکان و شیرینه کهی چه م و پروو بار کانه •

مه بهس له بهرزخ ئه و بهرزایی یه به که له ناوه ندی دهریاو

ووشکانی دا ههیه ، ئەو ووشکانی یەیی که چەم و پرووبارە کانی پیا ئەپۆن .
 مەبەس لە (حجرا محجورا) هیزی کێشندە یە ، لە لایە کەووە لە ناوەندی
 دەریاو چەقی زەویدا ، که دەریای لە شوینی خۆی پراگرتوو ، لە
 لایەکی ترەو دەووری مانگە لە زەوی که ئەگەر نزیکتر بوایە هاتنو
 کشانەووە « مد وجزر » ی دەریاکان زۆرترو بە هیزتر ئەبوو ، وە هەموو
 سەرزەویی داتەپۆشی .

لە بەر ئەوێ که نێمەتی دەریا زۆر گرنگە ، چونکە ئەگەر دەریا
 سەررێژ بکات بە سەر ووشکانی دا هەرچی نێمەتی ووشکانی ههیه
 هەمووی داتەپۆشی ، جاری دوو هەم هات بە شێوە یەکی تر ئەم باسە ی
 دایەووە بە گۆنچکە ی ئادەمی داو فەرمووی :

« ام من جعل الارض قرارا ، وجعل خلالها انهارا ، وجعل لها
 رواسی ، وجعل بين البحرين حاجزا ؟ أأله مع الله ؟ بل اكثرهم
 لا يعلمون ، (۱) »

ئینجا که وابوو نێمەتانی دەریا لە نێمەتانی ووشکانی که مەر ئەبوو ،

(۱) واتە ئایا کێ زەویی گیراوە بە ئارامگا ، وە لە ناویا چەم و
 پرووبارە های پەوان کردوو ، وە کیۆه کانی بەرز کردۆتەو ،
 وە لە ناوەندی دوو دەریادا بەر هه کستی داناو ، ئایا لە گەل خوادا
 خوایەکی تر ههیه که ئەمانە بکات ، بە لکو بەشی زۆری (بێ پروایان)
 نازانن و ئاگایان لەم موعجیزە عیلمی یانە نی یە .

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ (۱۹) بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا
يَبْغِيَانِ (۲۰) فَبَأْيِ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۲۱)

دوو دەریای نارد که به یهك بگهن (۱۹) له ناوه‌ندیانا به‌رزایی یهك
هه‌یه تا دەست درێژی بۆ یهك نه‌کهن (۲۰) به کام نیعمه‌تانی
په‌روه‌ردگارتان برّوا ناکهن؟ (۲۱)

وه‌کو ئەفهرموئی (مرج البحرین يلتقیان) دوو دەریای نارد ، یه‌کیکیان
تالّ و ئەوتریان شیرین تا به‌یهك بگهن ، به‌لام به‌ سهر یه‌کاتێ نه‌په‌رن
(بینهما برزخ لا یبغیان) له‌ ناوه‌ندی ئەم دوو دەریایه‌دا به‌رزایی یه‌ك
هه‌یه تاهێجیان به‌ سهر هێجیان سهرپێژ نه‌کهن ، نه‌ تالّ به‌ سهر شیرینا
برّواو تالّی بکات و نه‌ شیرین به‌ سهر تالّا برّواو شیرینی بکات ، چونکه
تالّه‌کش و شیرینه‌کش پتوستن بۆ ژیان ، به‌م په‌نگه‌ ئەگه‌ر تالّه‌که زال
بێت ئاوی خواردنه‌وه‌مان دەست ناکه‌وێت نه‌ بۆخۆمان و نه‌ بۆ ئازەلّ و ده‌غّلّ و
دان و باخات و له‌وه‌رمان ، ئەو کاته له‌ برسانا ئەمرین ، وه‌ ئەگه‌ر شیرینه‌که
زال بێت به‌ سهر تالّه‌که‌دا ئەو کاته شتیکی وا نابێت که هه‌وای سهر زه‌وی
پاک بکاته‌وه‌ له‌ میکروبی خراب و ده‌رداوی (فبأی آلاء ربکما تکذبان)
به‌کام نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان برّوا ناکهن ئەی ئاده‌می و په‌ری ؟

خوای گه‌وره‌ پرووی زه‌ویی دابه‌ش کردوه‌ به‌چوار به‌ش ، سێ
به‌شی ئاوی تالّ و به‌شیکی ووشکائی ، ئەم به‌شه‌ زۆره‌ له‌ ئاوی تالّ هه‌میشه
بوونی پتویسته‌ به‌ بێ زیادو که‌م ، بۆ پاک کردنه‌وه‌ی هه‌وای سهر زه‌وی و
ئاگاداری کردنی به‌ جوړئیک که‌ بشی بۆ ژیان •

يَخْرُجُ مِنْهُمَا التَّلُّوْلُ وَالْمَرْجَانُ (۲۲)

دەرئەچى لەو دوو دەریایە مروارى و شیلان (۲۲)

بەئێ هەرچەند هەرچى جۆرە گازىك هەيه بە درىزايى سأل هەمووى
 لە زەوى يەوہ بلاو ئەبێتەوہ کہ بەئى زۆرى کوشندەيه ، بەلام هەواى
 سەرزەوى پاکە بى ئەوہى پيس بى بەو گازە ، وە بى ئەوہى پزىزە کەى
 بگۆرى ، ئەو پزىزە يەى کہ پيوستە بو ژيانى ئادەمى ، وە ماىەى پاگرتنى
 ئەو هاوسەنگى «موازنە» يەش ئەو ئەو سوپزە يە کہ سى ئەوئەندەى هەموو
 ووشکانى يە •

هەرچى هەلم هەيه لەم ئەو سوپزە زۆرە هەل ئەستى بە هوى
 نى پزۆرەوہ ، وە هەر ئەو هەلمەيه کہ بە باران دتە خواریوہ • وە
 هەرچى ئاوى شيرين هەيه لەو بارانە پەيدا ئەبى ، کہ بەئى زۆرى چەم و
 پوو بارە کانە ، وە لە سەر ئەو ئەو شيرينە وئستاوہ ژيانى هەرچى گياو
 گيان لە بەران و ئادەمى هەيه ، وە بگرە هەرچى ئاوى چەم و پوو بارە کان
 هەيه هەمووى ئەپزىتەوہ ناو دەرياگان ، وە سوپزى زەوى ئەشوانەوہ
 لەگەل خویا ئەيا بو ناو دەرياگان ، بى ئەوہى سروشتى دەرياگان
 تىک بەدات و زال بى بە سەريانا •

ئىجا مەتىكى ترمان بە سەرا ئەنى بە نىمەتى دەريا ئەفەرموى
 (يخرج منهما اللؤلؤ والمرجان) دەرئەچى - لەو دوو دەریایە کہ يە کىکيان
 سوپزو ئەوى تريان شيرينە - مروارى و شیلان •

فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۲۳) وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ (۲۴)

به کام نېعمه تانی په روه ردگارتان پروا ناکهن (۲۳) وه بو خوايه
 نهو کهشتی به گه وره دروست کراوانه ی که وهك کيو چوون به
 ناسمانا (۲۴)

زانایان نه لین لؤلؤ و مهرجان له شوینیکا به زوری نه بی که ئاوی
 شیرین پرژینه ناو ده ریاوه ، نهو کاته له ئاوه شیرینه که وهك موتوربه ی
 ئاوی سویره که بکات وایه بویه نه فه رموی «منهما» وهك له نوکهنه
 « خلیج » ی « بصره » و « عمان » له ده ریای هندی •

به راستی ده رهینانی لؤلؤ و مهرجان له ده ریایانه گه وره ترین
 دهسکه و ته بو نه وانه ی که ده ری نه هینن ، و ملوانکه ی زور به نرخ ی لی
 دروست نه کهن ، له بهر نه وه ی که نه مهش نېعمه تیکی زور گه وره و به
 نرخه بویه نه فه رموی : ز فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (•

نجا منه تیکی ترمان به سهرا نه نی به نېعمه تیک له نېعمه ته کانی
 ده ریای نه فه رموی : (فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) •

نجا منه تیکی ترمان به سهرا نه نی به نېعمه تیک له نېعمه ته کانی تری
 ده ریای نه فه رموی : (وله الجوار المنشآت في البحر كالأعلام) وه بو خوايه
 نهو کهشتی به گه وره دروست کراوانه ی که وهك کيو چوون به ناسمانا ،
 وه هاتوچو نه کهن له ده ریادا بو قازانچو سوودی ئاده می ، وه هه منوو

فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۲۵) كَلِمٌ مِّنْ عَالِيهَا

فان (۲۶)

به کام نيعمه تی په روره دگارتان برپوا ناکهن (۲۵) ههر که سیک له

سهرزه وی په هموو له ناو نه چن (۲۶)

پوژئی به سهد ها ملیون تن کوروتال و خوارده مه نی و بیویستانی مهردوم
 نه هینو نه بن ، دوی نه وی که دهستوریکی ریک و پیکي داناوه بو
 قه باره ی قورسو گران له ناو تاودا ، واته ههر خوا هم پاپوره گهورانه
 نه بات به پینگادا ، وه به سهر تاوا نه یانه نی وه نه یانبا به پیی نه و
 دهستورانه ی که دایناوه بو تاوو بو قورسایي ناو تاو ، وه نه و هیزو
 توانایی یه ی داوه به تاو که پاپوری نیو ملیون تنی هه لگری وه که توپکله
 گویزیک ، به راستی نه مهش نيعمه تیکی زور گهوره به نرخه بویه
 نه فهرموی (فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) به کام نيعمه تانی خوا برپوا ناکهن ؟
 به نيعمه تی که ره سه ی پاپوره که برپوا ناکهن که خوا بوی دروست
 کردون و ژیر دهستی خستون ؟ یا به دهستوری قورسایي له ناو تاوا
 برپوا ناکهن ؟ یا به نيعمه تی تاوو هیزی تاو برپوا ناکهن ؟ واته نه گهر خوا
 هم دهستورانه ی دانه نایه بوتان ، هم نيعمه تانه تان دهست نه نه کهوت ،
 که واته نه مانه هموی ههر له خواوه یه •

★ ★ ★

دوی نه وی باسی نيعمه تانی خوی کرد له دهریاو له ووشکانی و
 له ئاسمانو له زهوی دا ، ئینجا باسی نه وه نه کات که هم نيعمه تانه هیجان
 نامین ، وه هموو شیک نه چیه وه په رده ی نه بوون تنها خوا نه بی
 نه فهرموی (کل من علیها فان) ههر که سیک له سهر زهوی یه هموی

وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (۲۷)
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۲۸) يَسْأَلُهُ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ،

وه ئهوی تهنا بمینی پهروه ردگاری تویه خاوهنی گهورهیی و
بهخشش (۲۷) به کام نیمه تی پهروه ردگارتان بی پروان (۲۸) هر
که سیک له ئاسمانه کان و زهویی دایه (هموو) داوا له خاوه کهن ،

له ناو ئه چی و نامینی (ویقی وجه ربك) وه به زینده و پایه دار ئه مینته وه
خودی «ذات» ی پهروه ردگاری تو (ذو الجلال والاکرام) خوی گهوره ی
خاوهن بهخشش (فبأي آلاء ربكما تكذبان) به کام نیمه تی خوا پروا
ناکهن ؟

به پاستی مردن بو کومه لی ئاده می نیمه تکی گهوره یه، چونکه
ئه گهر مردن نه بویه دوی چند چینی زهوی پر ئه بو له ئاده می و
جیگا نه ئه ما ، ئه و کاته هیچ جوړه خوار دنیك به شی نه ئه کرد ، مه گهر
ئاده می ئاده می بخوار دایه •

دوی ئایه تی پشوو که فهرمووی هرچی له سهر زهوی یه هموو
گیای مردن ، وه ئهوی بمینته وه هر خوايه ، ئینجا باسی ئه وه ئه کات
که هرچی عالم هدی هه موو بیوستن به یارمه تی و دست گیرویی
خوا ئه فهرمووی (يسأله من في السماوات والارض) هر که سیک

كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ (۲۹) فَبَأَىٰ آلاءِ رَبِّكُمَا
تُكْذِبَانِ (۳۰)

هر پوژدهی خوا له کردنی کاریکایه (۲۹) به کام نیمه‌تی
په‌روه‌دگار تان بی‌پروان (۳۰)

له ئاسمانه‌کان و زه‌ویی دایه هم‌وو داوای پیوستانی خو‌یان نه‌کدن له
خوا نه‌ک له‌یه‌کیکی تر ، چونکه نه‌ویه‌که نه‌ئهمینی و نه‌هیچی به‌ده‌سته ،
وه ئه‌ویش هر داوا له خوا ئه‌کات ، ئینجا ئه‌م داوا‌کردنه به‌ده‌م بی یا
به‌زبانی حال بیت •

به‌کیک که ده‌ستی دایه کاریک و هه‌ولی بو داو خو‌ی تیا‌ماندوو
کرد ، ئه‌وه مانای داوا‌کردنه له خوا که له‌و کاره‌دا سه‌ری بخات و
به‌ئامانجی خو‌ی بگه‌یه‌نیت (کل یوم هو فی شأن) هر پوژدهی خوا له
کردنی کاریکایه ، ده‌می شه‌و ئه‌کات به‌ ناو پوژزاو ده‌می پوژ به‌ ناو
شه‌وا ، ده‌می به‌کیک له‌ نو‌ی ئه‌هینتته دنیاوه به‌کیک له‌ دنیا
ده‌رئه‌کات ، ده‌می ساغ نه‌خو‌ش ئه‌خات و ده‌می نه‌خو‌ش چا‌ک ئه‌کاته‌وه ،
ده‌می هه‌زار ده‌وله‌مه‌ند ئه‌کات و ده‌می ده‌وله‌مه‌ند هه‌زار ئه‌کات ، ده‌می
بی نه‌وا به‌رز ئه‌کاته‌وه و ده‌می به‌رز بی نه‌وا ئه‌کات ، ده‌می خه‌فه‌تبار
که‌یف خو‌ش ئه‌کات و ده‌می که‌یف خو‌ش خه‌فه‌تبار ئه‌کات •

به‌ل‌ی خوا ته‌گیری هه‌موو بو‌نه‌وه‌ر ئه‌کات ، ئا‌گای له‌ ماسی‌به
له‌ ده‌ریادا‌و ، له‌و جانه‌وه‌رانه‌ له‌بیشه‌و لانیانا‌و ، له‌و مه‌لانه‌ له‌ هیلانه‌و
کولانه‌یانا‌و ، له‌و مارو می‌رووه‌ له‌ قه‌له‌ش و کونیا‌نا ، به‌ل‌کو ئا‌گای له‌
ئیش و کاری هه‌موو ئاده‌می و په‌ری‌یه‌که له‌ ئاسمان و له‌ زه‌وی‌دا (فبأی
آلاء ربکما تکذبان) به‌ کام نیمه‌تانی په‌روه‌دگار تان بی‌پروان ؟

سَنَفَرُغْ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ (۳۱)

خۆمتان بۆئاماده ئەكەم ئەى ئادەمى وبەرى (۳۱)

دوای هەلژماردنی نعیمة تانی خوا لە ئاسمان و زەوی و لە دەریاو و وشکانی دا ، فەرمووی ئەم نعیمة تانە تا دوایی نامتین ، بەلکو هەرچی لە پرووی زوی دایە هەمووی ئەجیتەووە بەردەى نەبوون ، ئنجا باسی ئەووە ئەکات کە هەموو کەسێک لە پۆژی دوایدا پاداشی کردەوێ خۆی ئەدریتەووە، چاکەى بە چاکەو خراپەى بە خراپە، وە کەس ناتوانی لەو پۆژەدا هەلبێ و لە دەست سزای خوا پابکات، وە ئەوانەى کە هاوبەش بەیدا کەرن، تۆلەیان ئاگرێ دۆزەخە، ئنجا کە وابوو خۆتان ئاماده بکەن بۆ ئەو پۆژە پێش ئەوێ بەشیمان بنەووە، فەرمووی «سَنَفَرُغْ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ» (۱) ئەى ئادەمى وبەرى خۆمتان بۆ ئاماده ئەكەم ،

(۱) لە تەفسیری ئەم ئایەتەو ئایەتەى «یا معشر الجن» دا بەشى زۆرى تەفسیر نووسەکان ئەکین : ئەم ئایەتە تانە هەرهەشەن لە ئادەمى و لە پەرى، کە هیچ کامێکیان ناتوانن لە پۆژی دوایی، وە لە کاتی پرسینەووە و محاسەبەدا کە دەور ئەدرین بە پۆلى فریشتە پۆل لە دوای پۆل - دەربازبن و هەراکەن لە تۆلەو سزای ئەو پۆژە ، وە لە هیزی کیشندەى ئاسمان و زەوی بچنە دەرهووە، بەلام من لام وایە کە ئەم ئایەتە تانە بۆ دنیان ئەکە بۆ پۆژی دوایی ، بە چەند بەلگەیکەک :-

یەكەم : ئەمەیه کە دوا بەدوای ئایەتەى « یسألہ من فی السماوات والارض » دئی کە لە باسی دنیا دایە .
دوووم : کەوتۆتە پێش ئایەتەى « فاذا انشقت السماء فکانت وردة کالدھان » کە لە باسی سەرەتای پۆژی دوایی دایە کە هیتشتا

واتە بە ووردی لێتان ئەپرسمەووە و تۆ لەتان ئەدەم ، مەبەست لە خو
ئامادە کردن ئەم ھەرپەشە بە یە .

ئەم شیوێ بە لە ناوئێمەشا ھەر بۆ ھەرپەشە بە ، وەك بە یە کێك
بلیت : بوستە تادەستم بە تال ئێبێ ، لە کاتیکا کە ھیچ ئیشیکت نی یە و

حساب و پرسینەووە دەستی پێ نە کردوو .

سێ یەم : تەفسیر « طبری » : یە کێك لە ماناکانی ئەو یە کە ئەم
ئایەتە لە باسی مردنایە ، کە مردنیش لە دنیا دایە ، واتە کەس
ناتوانی لە مردن پابکات ، وە لە ئاسمان و زەوی بچیتە دەرەو ، واتە
بۆ ھەر کوێ یەك بچن مردن ئەیانکات ، ئنجا بەم پێ یە چەند جوانە
کە بلین « کل یوم هو فی شان » ھەر پۆژە خوالە کردنی
کاریکایە ، بەم بەنگە ھەمیشە الھامی ھەتکە و تەوانی ئادەمی ئەکات
بۆ دۆزینەوێ شتیکی تازە ی گرنک « اکتشافی عیلمی » وەك
دۆزینەوێ کارەبا و رادیۆ و تەلەفزیۆن و ھەزاران ھەزار شتی تر
کە گرنک ترینیان دەرچوونە لە ھیزی کیشندە ی ئاسمان و زەوی
وہ چوونە بۆ ناو ھیزی کیشندە ی ئەوی تریان ، وەکو ئەفەرموی
« سنفرغ لکم ایھا الثقلان ، فبأی آلاء ربکما تکذبان » خۆمتان بۆ
ئامادە ئەکەم ئە ی ئادەمی و پەری ، واتە ماو یەکی دووری ئەوی
بۆ ئەو ی ئادەمی ئامادە ببێ بۆ دەرچوونی لە ھیزی کیشندە ی
زوی و چوون بۆ مانگ و ئەستیرە ، بە ئی دوا ی ھاتنە خوارەو ی ئەم
ئایەتە بە پانزە چەرخ ئنجا ئادەمی گە یشتنە ئەم پلە یە کە بچیت
بۆ مانگ ، بەم فەرموودە ی « سنفرغ لکم ایھا الثقلان » ئەمە ی
گە یاند کە ئەم مادە دوورو درێژە پتویستە بۆ ئەم ئامادە بوونی
ئادەمی یە .

« یا معشر الجن والانس » ئە ی کۆمەلێ پەری و ئادەمی « ان
استطعتم » ئەگەر ئەتوانن « ان تنفذوا من اقطار السماوات والارض »
کە دەرچن لە کەنارەکانی ئاسمان و زەوی (فأنفذوا) فەرموو
دەرچن ، واتە ئیستا چونکە ئامادە نین ناتوانن ، ئنجا ئەفەرموی

به هیچه وه خەریك نیت، بەلكو هەر هەرەشە و ترساندنت مەبەستە،
لێرەشا مەبەس هەر ئەو یەكە بۆی : ئەمەوی حسابتان لە گەل بکەم
به حسابیکی قورسو گران .

« لا تفذون الا بسطان » لەمەولاش دەرنانچن مەگەر به هیزی
زانباری و دەسهلاتی دارایی، واتە ئەم دوانەتان که بوو ئەتوانن
دەرچن ، وه بگەنە مانگ و ئەستیره ی تر .

تا ئیستا ئەبێستونەتە مانگ که نزیکترین ئەستیره یە به
زەوی، وه وختی خۆشی هەر له زەوی بچراوه، ئنجا بزانیین که ی
ئەگەنە ئەستیره یەکی تر ، بەلام به نیشانهی ئەم ئایەتە که
ئەفەرموی « یرسل علیکما شواظ من نار و نحاس) زبانە ی
ئاگری گرو مسی تواوەتان ئەنیرریتە سەر «شەب» و «نیازک»
جۆیان پێ لەق ئەکن لهو ئەستیرانەدا، به پەنگیک که
سەرکەوتوو نەبن له کارەکیانا، وه کو ئەفەرموی « فلا تنتصران »
«فبأی آلاء ربکما تکذبان» ناتوانن له خۆتانی دوور بخەنوه وه
پارمەتی یەکتیری تیابەن، چونکه ئەو ئەستیرانە ی که به دەوری
پۆزا ئەسوورینەوه هیجیان پشیتینە ی ئاگریین « حزامی ناری » یان
نی یە وهک زەوی هە یەتی ، له بەر ئەو «شەب» و «نیازک» به زۆری
ئەگەنە ئەوان ، بەلام ناگەنە زەوی، چونکه له گەل گەیشتنە ئەو
پشیتینە یە خیرا ئەسووتین و ئاگریان تی بەر ئەبن وه کو به چا و
ئەیان بینین .

ئەگەر بلین : ئە ی بۆچی چوونە مانگ و هیجیش پووی نەدا؟
ئەگەر ئەمەندە نەماونەتەوه تا بزانی پووئەدات یان نا .
ئەم خاوەن تەفسیرانە که مانایان بەم پەنگە لی نەداوەتەوه ،
له بەر ئەو یە که کهسیان به بیرایان نەهاتوو که پۆزی ئەبن
ئادەمی بچیتە مانگ و بیتەوه .

به لێ یە کهم جار له ساکی ۱۹۶۱م له لایەن دەولەتی روسەوه
«گاگارین» دەرکرا له هیزی کیشندە ی زەوی بۆ شویتنیک که

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۲)

به کام نِعْمَتانی په روه ردگار تان بی پروان (۳۲)

خوای گه وره به هیچ کاریکه وه خه ربک نی به، هر چیکی بوئی
 نه فرموی: بهو، نه بی، وهك خوی نه فرموی: « انما امره اذا اراد
 شیئا ان يقول له کن فیکون » واته خوا که شتیکی ویست
 هر نه وندهی بی نه لی: که به یتر نه بی. وهك خوی نه فرموی
 « وما امرنا الا واحده کلمح بالبصر » (۱) (فبأی آلاء ربکما تکذبان) به
 کام نِعْمَتانی په روه ردگار تان بی پروان؟

= قورسی شتی تیا نامینی، وه دووری خستنه وه لی بی به جوریک که
 به کووروی زه ویی دا سوورایه وه، دوا ی رپوس نجا نه مه ربکا
 ناردی، دوا بی هر دوولا چون بو مانگ و هاتنه وه.
 خوا زیاتر له ۱۴۰۰ سال له مه پیش نه خه به روی داوه که له
 مهولا نه گونجی له هیزی کیشندهی زه ویی درچن، وه بیچنه ناو
 هیزی کیشندهی نه ستیره به کی تره وه کاتیک که هیزی زانیاری و
 دهسه لاتی داری تان ته او بی. تا نه خه به ره بی به معجزه به کی
 علمی بو پیغه مبه ر.

هه روه که له سووروی (نحل) دا زیاتر له ۱۴۰۰ سال له
 مه پیش خه به روی داوه به دروست کردنی تو موبیل و شه مه نده فیه رو
 فرۆکه و هه رچی له مهولا دروست بکری بو هاتو چو و گواستنه وه ی
 شت و مه که و که لو بهل به نایه تی « والخیل والبغال والحمیر
 لتركبوها وزینه ویخلق ما لا تعلمون » واته نه سپو نیسترو
 که ری بو دروست کردون تا سواریان ببو و نارایشتی خو تانی
 بی بدن، وه شتی و اتان بو دروست نه گات له مهولا، که
 نیستا نازانن چین.

(۱) واته فرمانی نیمه هه ریه که جاره وه ک چاوترو و کاتیک.

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا
مِنَ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا ، لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا
بِإِذْنِ سُلْطَانٍ (۳۳)

ئەي کۆمەلە پەری و ئادەمی ئەگەر ئەتوانن که دەرچن لە
کەنارەکانی ئاسمانان و زەوی پرۆن دەرچن ، دەرنانچن مەگەر بەهێزو
دەسلات (۳۳)

لەم نەعمەتانە یە بێدار کردنەوێ مەردوم بەو هەرەشانە ی که
ئەیان کات لێردو لە ئایەتی « يا معشر الجن ۰۰ » « ویرسل علیکما ۰۰۰ »
و « فاذا انشقت السماء ۰۰۰ » و « فیومئذ لا یسأل ۰۰۰ » و
« ویرف المجرمون ۰۰ » و « هذه جهنم التي ۰۰ » دا بەو سزاو تۆلانە ی که
لە مەولا تووشیان ئەبێ، تا خۆیانێ لێ پارێزن بە پەشیمان بوونەو .

ئینجا باسی ئەو ئەکات که هیچ کەسێک ناتوانێ لە تۆلەو سزای
پۆزی دوا یی خۆی دوور بخاتەو، ئەفەرموی (یا معشر الجن والانس)
ئەي کۆمەلە ئادەمی و بەری (ان استطعتم) ئەگەر ئەتوانن (ان تنفذوا
من اقطار السماوات والارض) که دەرچن لە کەنارەکانی ئاسمان و
زەوی، وە پەو « فرار » بکەن لە سزای خوا (فأنفذوا) پرۆن و دەرچن ،
ئینجا ئەفەرموی (لا تنفذون الا بسطان) ناتوانن دەرچن مەگەر بەهێزو
دەسلات، که ئەمەش کەس نی یەتی لەو پۆزەدا .

هەموو ئەزانین که هەرەشەو گۆرەشە زۆر قازانجی هە یە بۆ
ئادەمی، وە مەردومی خراب زۆر جار ئەگێرێتەو لە خراپە، وە لە

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۴) يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا
شُوَاطٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ (۳۵) فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۶)

به کام نېعمه تی په روو ردگارتان بی پروان (۳۴) نه نیرینه سهرتان
زبانهی ئاگرو مسی تواوه که ناتوانن دووری بخه نه ووه (۳۵) به کام
نېعمه تانی په روو ردگارتان پرواناکهن (۳۶)

چورتیمیکی زور گه ووهو پرزگاری ئەکات ، ئینجا ئەبی نېعمهت له و جووره
هه پره شانیه باشتر چی بی ؟ بویه له دواي ئەم هه پره شه قورسه ووه فه رمووی
(فبای آلاء ربکما تکذبان) به کام نېعمه تی په روو ردگارتان بی پروان ؟

هه روا له م هه پره شانیه که ئە فه رمووی (یرسل علیکما) ئە نیرینه
سهر بی پرواو هاوبهش پهیدا که راتان ئەی ئاده می و بهری (شواظ من
نار) زبانهی ئاگری گپ (ونحاس) و دوو که لی په شی خهست (فلا
تنتصران) ناتوانن له خو تانی دوور بخه نه ووه و یارمه تی به کتیری تیا بدن
(فبای آلاء ربکما تکذبان) به کام نېعمه تی په روو ردگارتان بی پروان ؟

لیره ووه تا دواي سووره ته که باسی رۆزی قیامهت ئەکات، که ئەم
بوونه ووه ره گه ووه به له سه ره تاي رۆزی دوايي به ووه تیک نه چستی، ووه
حساب و پرسینه ووه دهست بی ئەکات ، ووه تۆله ی خوا و سزای دیته

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ (۳۷)

كاتىك كە ئاسمان لەت بوو ، وە سوور ھەلگەپرا (و تووايەوہ)
وہك پۆن (۳۷)

پىشەوہ، ئەفەرموئى (فاذا انشقت السماء) كاتىك كە ئاسمان لەت بوو
(فکانت وردة) وە سوور ھەلگەپرا وەك گولالە سوورە ، وە تووايەوہ
(كالدهان) وەك پۆنى قال کراو، ئەو پۆژە لە کردەوہى بەدى خۆت
بەشىمان ئەبیتەوہ .

ئەم پەنگە سوورە كە بە سەر بوونەوہرا دئى - وەك زانايان
ئەئىن - ئامازەيە بۆ تىشكى سوور (اشعة حمرأ) كە لە ھەموو تىشكىك
بە ھىزترە بە دەوامترە .

ھەموو ئايەتەكانى قورئان كە لە باسى پۆژى قىامەتا ھاتوون، وەك
ئەم ئايەتەئى كە وا تەفسىرى ئەكەين ، وەك « اذا رجت الارض رجا ،
وبست الجبال بسا ، فکانت ھباء منبأ » (۱) وە ئايەتى « فاذا برق البصر ،
وخسف القمر وجمع الشمس والقمر » (۱) وە ئايەتى « اذا الشمس
كورت ، واذا النجوم انكدرت ، واذا الجبال سيرت ، واذا العشار عطلت

(۱) واتە كاتىك زەوى كەوتە جووتەو لەرزىين بەتووندى، وە كيوەكان
وردبوون بەووردىي وە بوون بە تۆزو كەوتنە ھەوا .
(۱) كاتىك چاۋ ئەبەلق بوو، وە مانگ كىسرا، وە مازىك و پۆژ كۆ
كرانەوہ .

فَبَأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۸) فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ
ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ (۳۹) فَبَأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۴۰)
يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيَاهُمْ ،

به كام نېغمه تانی په روږدگار تان برپوا ناکه ن (۳۸) ئنجا ئه و پوژو
پرسيار له گوناھي هيچ ئاده مي و په ريي يه ك ناکړئ (۳۹) به كام نېغمه تانی
په روږدگار تان برپوا ناکه ن (۴۰) به دکاران به پوخسار يانا ئه ناسر ئنه و ،

• فەرمووده ی ښځه مېرغان، وه کو ئه فەرموی (فبأی آلاء ربکما تکذبان) •

ئنجانم ټيکجوونی بوونه وږه به تهقین « انفجار » بی ، یا به
ههله تهقینان بی به یه کا ، یا به نه مانی هیزی کیشنده بی ، زانایانی
ئاسمان ئه لئین نهوت و به نزمین که داگیرسان ، چوئن هه مووی ئه بی به
پووناکی و هیچی نامینئ ، ئم پوژو ئه سترانهش پوژ به پوژ ئه بن به
پووناکی و خویان که م ئه بنه و ، وه ئه لئین پوژ له یه کمانگا به ملیون
تهن که م ئه بیته و وه له م پووه و • (فیومئذ) ئنجا له و پوژده دا که
ئاسمانی تیا له ت ئه بی (لا یسأل عن ذنبه انس ولا جان ، فبأی آلاء ربکما
تکذبان) پرسيار ناکړئ له گوناھي هيچ ئاده مي و په ريي يه ك ، چونکه
کاره که زور ئاشکراو نمایانه پئويست به هيچ ناکات وه کو ئه فەرموی
(يعرف المجرمون بسياهم) به دکاران به پوخسار يانا ئه ناسر ئنه و
کهوا هه موو پووپهش و چاو زهرد ، یا خه م بارو خه فته بار له دووره و

فِيؤْخَذُ بِالنَّوْصِي وَالْأَقْدَامِ (۴۱) فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا
تُكذَّبَانِ (۴۲)

ئىنجا پرائە كىشىرىن بە مووی پىشانى و بە قاچيان (بۆ ناو دوزەخ) (۴۱)
بە كام نىعمەتى بەروەردگارتان بپروا ناکەن ؟ (۴۲)

ديارن (فيؤخذ بالنواصي) ئىنجا پرائە كىشىرىن دەمى بە مووی پىشانى يان و
فپرى ئەدرىنە دۆزەخەو . (والاقدام فبأي آلاء ربكما تكذبان) وە دەمى
بە قاچيان، واتە لىگيان ئەگرن و فپرى يان ئەدەنە ناو ئاگرەو ، ئىنجا لەم
كاتەدا نە بى بپرواى و نە بە درۆ زانىنى يىغەمبەران ئەمىنى .

لە پۆزى قىامەتا - چونكە پۆزەكە زۆر دوورو درىزە - زۆر
هەلۈستىگە تى ئەكەوى ، بەم پەنگە لە هەلۈستىگە بەكيا پرسىيار
ئەكرى لە مەردوم وەك قورئان ئەفەرموى « ولتسلن عما كتمت عملون »
لە هەلۈستىكى تردا دەمەقالى ئەكەن وەك ئەفەرموى « يوم تأتي كل نفس
تجادل عن نفسها » لە يەككىكى ترا رىگنا نادرىن بە قسە كردن و دەمقالى
كردن وەك ئەفەرموى « يوم يأتي لا تكلم نفس الا بأذنه » لە يەككىكى ترا
پرسىيار يان لى ناكرى وەك لىرەدا ، خولاسە هەر شوئىنە بە جۆرىكە ، وە
دزىى لە ناوەندى ئايەتە كانا نى يە .

لە كاتىكا كە بى بپروا يان بەم پرسىويى بە پرائە كىشىرىن بە مووی
پىشانى و بە قاچ ، وە فپرى ئەدرىنە ناو دۆزەخەو ، لەو كاتەدا بۆ

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ (۴۳)
 يَطوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آناً (۴۴) فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا
 تُكذِّبانِ (۴۵) وَالَّذِينَ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ (۴۶) فَبِأَيِّ
 آلاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبانِ (۴۷)

ئەمە ئەو دۆزەخەيە کە بەدکاران بە درۆیان ئەزانی (۴۳) هات و چۆ
 ئەکەن لە ناوەندی ئەو و ئاوی لە کولیا (۴۴) بە کام نېمەتی
 پەروەردگارتان برۆا ناکەن (۴۵) بۆ ئەو کەسەي کە لە هەلۆیستگەي
 خۆی بترسێ لە بەردەمی پەروەردگاریا - دوو باخجەي (زۆر خۆش)
 هەيە (۴۶) بە کام نېمەتانی پەروەردگارتان برۆا ناکەن (۴۷)

سەرکۆنەو چوو زاندهوێ لووتیان پێیان ئەلێن (هذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي) ئەمە
 ئەو دۆزەخەيە کە (يَكُذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ) بەدکاران بە درۆیان ئەزانی و
 برۆایان پێ ئەئەکرد (يَطوفُونَ بَيْنَهَا) هات و چۆ ئەکەن لە ناوەندی ئاگری
 دۆزەخ (وَبَيْنَ حَمِيمٍ آناً) و ئاوی گەرمی لە کولیا • واتە وا چوونەتە
 ناویهوه ، وه به چاوی خۆتان دیتان ، ئنجا دەمێ بچن بە گڕه و کلبه و
 بلیسه کەي خۆتان ببرزین ، کە تینوشتان بوو بچن لە ئاوی لە کول و بە
 جۆشی بخۆنەوه • ئایا خوا لە دنیادا کە پێشەکی ئەیترساندن بەم ئاگره ،
 ئایا گەورەترین نېمەت نەبوو لە خواوه بۆ ئیوه ئەگەر بە قسەتان
 بکردایه ؟ (فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبانِ) کە واتە بە کام نېمەتانی
 پەروەردگارتان برۆا ناکەن ؟

لە دوای باسی چەند پرووپەرەيەك لە سزای دۆزەخ ئنجا هاتە سەر
 باسی نازو نېمەتانی بەهەشت، فەرمووی (ولمن خاف مقام ربه جنتان، فبأي آلاء
 ربكما تكذبان) کەسێك لە هەلۆیستگە «موقف» ی خۆی بترسێ لە بەردەمی

بەروردگاریا ، دوو باخچهی زۆر خوشی دەست ئەکەوی ، واتە ئەوانەیی
 که له خوای خۆیان ئەترسن ، وە بێ گومانن که له سەر هەموو
 کردەووەیک پاداشی ئەداتەووە ، چاکەیی بە چاکەو خرابەیی بە خرابە ،
 وە ئەگەر جارێک هاتە سەر کردنی کارێکی خراب ، خێرا خوای بێر
 ئەکەوێتەووە ، وە له ترسی خوا دەست لەو کارە خرابەییە هەڵ ئەگری .

وەك « سید قطب » ئەفەرموی : ئەمە یەكەم چاره له قورئانا که ناوی
 دوو باخچهی تابهتی ئەبات له بههشتا ، وا دیاره ئەم دوو باخچهی دوو
 باخچهی زۆر جوان و تابهتین ، هەر له ناو بههشته گەرە تیکرایی یەکەدا ،
 بەلام بە تابهتی ناوی بردن له بەر جوانیی و خوشیی و بەرزیی پایەیان .

لەمەولا له سوورەتی «واقعة» دا ئەفەرموی : ئەوانەیی ئەچنە بەهشت ،
 دوو دەستەیی گەرەن ، یەكەمیان یشینیان نزیکانی بارەگا « السابقون
 المقربون » و دوو میان دەستەیی لای راست « اصحاب الیمین » ، بو
 هەموو یەکیان جوړه نازو نەعمەت و خوشیی و رابوواردنیک هەبە ،
 لێرەشا هەر بەو پەنگە دوو باخچه ناو ئەبات که ئەو دووانە بو دەستەییکن
 که خاوەنی پلەو پایەییکی بەرزن ، که ئەگونجی دەستەیی یشینانی
 نزیکانی بارەگابن که ناو براوون له سوورەتی « واقعة » دا .

له پاشدا دوو باخچهی تر ناو ئەبات له دوانەکی یشوو نزمتر .
 وا دەرئەکەوێت که ئەم دووانە بو دەستەییکن که دین له دواي دەستەکی
 یشوووە که ئەگونجی دەستەیی لای راست بن .

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ (۴۸) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۴۹) فِيهَا
عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ (۵۰) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۵۱) فِيهَا مِنْ
كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ (۵۲) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۵۳)
مُتَكَبِّرِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ
دَانٍ (۵۴)

خاوەنی دارو درهختی زۆر (۴۸) بە کام نېعمەتی پەروەردگار تان
بێ پروان (۴۹) تێ یانا ھەبە دوو سەرچاوەی پەروان (۵۰) بە کام نېعمەتی
پەروەردگار تان بێ پروان (۵۱) ھەبە لە ناویانا لە ھەموو میووەیەك جۆر
جۆر (۵۲) بە کام نېعمەتی پەروەردگار تان بێ پروان (۵۳) پالیان داوہ تەوہ
لە سەر جۆرە دۆشەکیك کہ بەرەکانیان لە قەیفەو ئاوریشمە ، وە
میوہچینی ئەو دوو باخچەبە تزیكە دەستە (۵۴)

ئنجای باسی ئەو دوو باخچەبە ئەکات ئەفەرموی (ذواتا أفنان ،
فبأي آلاء ربكما تكذبان) خاوەنی ھەموو جۆرە دارو درهختو میوہەاتیکی
پەنگاوپەنگە (فیہا تجریان ، فبأي آلاء ربكما تكذبان) لەو دوو
باخچەبەدا ھەبە دوو سەرچاوەی گەورە سەزگاری پەروان ، وە ھەر
یەکیکیان لە یەکیکیان (فیہا من کل فاکہة زوجان ، فبأي ثلأ ربكما
تكذبان) ھەبە لەو دوو باخچەبەدا لە ھەموو میووەیەك جۆر جۆر .
لە دواى باسی خواردەمەنی بەھەشتی یان ئنجای باسی دۆشەكو پستی و
زیرەخەریان ئەکات ئەفەرموی (متکبیرین علی فرش) پالیان داوہ تەوہ لە
سەر جۆرە دۆشەکیك (بطائینھا من استبرق) کہ بەرەکانیان لە قەیفەوی
نەرم و شلە ، ئنجای ئەبێ پرووہکانیان لە چی بێ ؟ (وجنى الجنة دان ،

فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۵۵)

فِيهِنَّ قَاصِرَاتٌ الَّتِطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَانٌ (۵۶) فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۵۷) كَأَنَّهُنَّ
الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ (۵۸) فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۵۹)

بە كام نىعمەتى بەرورەدگار تان بى پروان (۵۵)

لەو باخچانەدا ھەن حۆرى يانئىك كە چاۋ لە دەرەو نىن ، دەستى
كەسيان لى نە كە وتوو نە لە ئادەمى و نە لە بەرى (۵۶) بە كام نىعمەتى
بەرورەدگار تان بى پروان (۵۷) ئەلئىت ياقوت و مەرجانن (۵۸) بە كام
نىعمەتى بەرورەدگار تان بى پروان (۵۹) •

فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۵۵) •
دەستە ، واتە لقاگانىان شوپ بۆتوو ، وە بە بى ئەرك دەست ئەبەيت و
ئەيكەيتوو •

وا نەزاتن كە نازو نىعمەتى ناو ئەو باخچانە ھەر ئەمانەن بەلكو
(فەين) لە ناو كۆشك و زوورەكانى ئەو باخچانەدا ھەن ژنانى (قاصرات
الطرف) كورت چاۋان ، واتە چاۋيان لە دەرەو نىيە ، بەلكو ھەر
چاۋيان لە مۇردەكانى خۆيانەو بە (لم يطمئنن أنس قبلهم ولا جان ، فَبَأَيِّ
الاء ربكما تكذبان) دەستى كەسيان لى نە كە وتوو نە لە ئادەمى و نە
لە بەرى ، واتە ھەموو كچى سەر بە مۆرن •

ئەم حۆرى يانە لەو بەرى جوانى و سوورو سىتتى يەو ن وەكو
ئەفەرموتى (كأنهن الياقوت والمرجان ، فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) ئەلئىت

فیهما عینانِ نَضَاحَتَانِ (۶۶) فَبَآئِ آلاءِ رَبِّکُمْ تَکْذِبَانِ (۶۷)
 فیهما فاکهةٌ وَنَخْلٌ وَرَمَانٌ (۶۸) فَبَآئِ آلاءِ رَبِّکُمْ
 تَکْذِبَانِ (۶۹) فِیْهِنَّ خَیْرَاتٌ حِسانٌ (۷۰) فَبَآئِ آلاءِ رَبِّکُمْ
 تَکْذِبَانِ (۷۱) حورٌ مَقْصُورَاتٌ فِی الْخِیَامِ (۷۲) فَبَآئِ آلاءِ رَبِّکُمْ
 تَکْذِبَانِ (۷۳)

لهو باخچانهدا ههن دوو کانی ههلقولاو (۶۶) به کام نیعمهتانی
 بهروهردگارتان بی پروان؟ (۶۷) *
 لهو باخچانهدا ههن ههموو جووره میوهیهک نهخوازه لا خورماو
 ههنار (۶۸) به کام نیعمهتانی بهروهردگارتان بی پروان (۶۹) تی یانایه
 ژنانی هه لباردهی جوان (۷۰) به کام نیعمهتی بهروهردگارتان بی پروان
 (۷۱) که هه وژنانه خووری بهرده نشینی ناو ختوه تن (۷۲) به کام نیعمهتی
 بهروهردگارتان بی پروان (۷۳)

دوو باخچهی سهوزی تهرو پاراو، که له بهر زوورسهوزیی به سه ر په شی دا
 هه پروانن (فیهما عینان نضاحتان، فبائی آلاء ربکما تکذبان) لهو دوو باخچه یه دا
 ههن دوو کانی که له شوینی خویمان هه ل هه قولین بی هه وهی که به زووری
 له بهریان پروا، وه ههم دوو کانی به ههر یه کیکیان له باخچه یه کیانان
 (فیهما فاکهة ونخل ورمان فبائی آلاء ربکما تکذبان) لهم دوو باخچه یه دا
 ههن ههموو جووره میوهیهک ، نه خوازه لا خورماو ههنار (فیهن خیرات
 حسان فبائی آلاء ربکما تکذبان) لهو باخچانهدا ههن ژنانی هه لباردهی
 جوان (حور مقصورات فی الخیام ، فبائی آلاء ربکما تکذبان) که هه وژنانه

لَمْ يَطْمِئِنُّوا بِنَسْرِ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانًّا (۷۴) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكذَّبَانِ (۷۵)

مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ (۷۶)
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ (۷۷) تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (۷۸)

دهستی که سیان لئی نه که وتووہ پیش تھوان ، نه له ئادهمی و نه له
پہری (۷۴) به کام نبعمه تانی پهروه ردگار تان بی پروان ؟ (۷۵)
پال ئه دهنه وه له سهر دوشهك و پشتی سهوزی نهرم و شلو فرشی
جوانی نایاب (۷۶) به کام نبعمه تی پهروه ردگار تان بی پروان ؟ (۷۷) ناوی
پهروه ردگاری خاوهن گه وره بی و به خششت پیروزه (۷۸)

خوری په رده نشینی ناو ختوه تن (لم یطمئن انس قبلهم ولا جان ، فبأي
الاء ربكما تکذبان) دهستی هیچ که سیکیان لئی نه که وتووہ نه له ئادهمی و
نه له بهری ، واته خوری هردوو باخچه که وه کیهک وان له پاک و
ته میزیدا •

له پاشا ئنجا باسی چونتیی دانشتوانی تھو دوو باخچه به تھکات
تھ فرموی (متکبین علی رفر ف خضر) دانشتوانی تھو دوو باخچه به
پال ئه دهنه وه له سهر دوشهك و پشتی نهرم و شلی سهوز (وعبقری حسان ،
فبأي الاء ربكما تکذبان) وه فرشی جوانی زور نایاب (تبارک اسم ربک
ذی الجلال والاکرام) گه وره و پیروزه ناوی پهروه ردگاری تو ، که
خاوهنی گه وره بی و به خششه بو به نده گانی به ترسی خوی •

سورة الواقعة

بسم الله الرحمن الرحيم

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ (۱) لَيْسَ لَوْقَعَتِهَا كاذبة (۲)

سوورهی (واقعة)یه

مه ککی یه (۹۶) ئایه ته

به ناوی خوی به خشنده میهره بان

کاتیک که پرووداوی (قیامت) پروویدا (۱) له بوونیا هیچ
درۆیه کی تیانیه (۲)

سوورهی (واقعة)یه

مه ککی یه (۹۶) ئایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوی به خشنده میهره بان

(اذا وقعت الواقعة) کاتیک که پرووداوی گهوره پروویدا - که
پوژی قیامته - ، وه ئه و پوژه هات به خوی وه موو سام و ترس و
بیمیکی یه وه - سزاو تولهی خوا دهست بی ئه کات به جوړیک که زبان
لال و قه لهم کول له باسیا، ئنجا بریاری بوونه که ی ئه دات ئه فهرموی (لیس
لوقعتها کاذبه) له بوونیا هیچ درۆو گومانیکی تیانیه ، ئنجا به دوو ووته

خَافِضَةَ رَافِعَةَ (۳)

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا (۴) وَبَسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا (۵)
فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا (۶) وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً (۷)

نزم كەرهووی بەرز كەرهوویە (۳) دەمێك كە زەوی ھێترایە لەرزە بە لەرزینیکی توند (۴) وە شاخەكان وورد كران پێزە پێزە (۵) وە بوون بە گەردو چوون بە ئاسمانا (۶) وە بوون بە سێ دەستە (۷)

بەسەرھاتی ئەو پۆزە ئەگەینی ، ئەفەرموئ ئەو پۆزە (خافضة رافعة) گەلئ كەس پەست و نزم ئەكات و گەلئ كەسێش بەرزو بڵند ئەكاتەو ، واتە زۆر كەس كە لە دنیادا بەرزو بەپێز بوون لەو پۆزەدا پەست و بێنرخ و پيسوان ، وە زۆر كەسێش لە دنیادا بێ ناوو نیشان بوون ، لەو پۆزەدا بەرزو بڵندو ناودار ئەبن ، واتە ھێندێك ئەبێ بە كۆتەرەو بزووتی دوزەخ و ھێندێكیش ئەبێ بە دانیشتووی باخ و باخاتی بەھەشت .

ئەجا ئاخۆ ئەم زەوی بەی كە ئێمە لە سەر پەشتین ، وە ھەزاران ھەزار سألە بەم نەرم و نیانی بە ئەسووپتەو بە ئاسمانا - لەو پۆزەدا چی لئ بئ ؟ وە بەشی چی بئ لەو كاتەدا ؟ ئەفەرموئ :
(إذا رجت الارض رجا) ئەو دەمەي كە زەوی ئەخریتە لەرزەو تەكان خواردن ، بە جۆرێك كە ھەرچی شاخ و داخو كیوو بەرزە ھەبە ھەمووی دائەرپووخئ و تەخت ئەبئ ، وە كو ئەفەرموئ (وبست الجبال بسا) وە شاخەكان ووردكران بە ووردی ، بە پەنگیكی وا كە بئ بە تۆزو بچئ بە ئاسمانا ، وە كو ئەفەرموئ (فكانت هباء منبثا) وە بووبە گەردو چوو بە ئاسمانا (وكنتم ازواجاً ثلاثه) وە ئیو ئەم ئادەمی بوون

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ (۸) وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ
مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ (۹) وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (۱۰) أُولَئِكَ
الْمُقَرَّبُونَ (۱۱) فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (۱۲)

ئنجا دهستی لای راست ، کام دهستی لای راست ؟ (۸) وه
دهستی لای چهپ ، کام دهستی لای چهپ ؟ (۹) وه پیشکه وتوکان ،
ئهوانهی له پروادا له پیشه وهن (۱۰) ئهوانهن نزیکانی باره گا (۱۱) له
بههشتانی نازو نعيمه تان (۱۲)

به سئ دهسته ، که دوانیان ئه چن بو بههشت و به کیکیان ئه چئ بو دۆزه خ
ئنجا ناوی ئهم دهستانه ئه بات به جورئک که ئه حوالیان له خۆشی و
ناخۆشی بگه یه نئ به بی باسو تعریفیان ئه فهرموئ (فاصحاب المنة)
يارانی لای راست که نامه ی کرده وه بیان ئه درئته دهستی راستیان
(ما اصحاب الميمنة) کام يارانی لای راست ؟ واته له خۆشی به کی
ئه وهنده گه وره دان نه باس ئه کرئ و نه هه ل ئه ژمیرئ .

(واصحاب المشأمة) دهستی لای چهپ که نامه ی کرده وه بیان
ئهدرئته دهستی چه بیان (ما أصحاب المشأمة) چ ئه حوالیکیان بی دهستی
لای چهپ ، وه له چ ناخۆشی و سزایه کابن ؟ واته سزاو ناخۆشی به که بیان
ئه وهنده زۆره باس نا کرئ .

ئنجا باسی دهستی سئهم ئه کات ئه فهرموئ (والسابقون) پیش
که وتوووه کان له دنیا دا بو پرواهئیان له ئوممته تی هه موو پیغه مبه ره کان
(السابقون) پیش که وتووون له پۆزی دوایدا بو جوونه بههشت ، وه کو
ئه فهرموئ (اولئك المقربون) هه ر ئهوانهن نزیکانی باره گا (في جنات
النعم) له بههشتانی پر له نازو نعيمه تان .

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ (۱۳) وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ (۱۴) عَلَى
سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ (۱۵) مُتَكِّينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ (۱۶) يَطُوفُ
عَلَيْهِمْ وَلِدَانٌ مُخَلَّدُونَ (۱۷)

دهسته يه کي زورن له گه لاني پيشينان (۱۳) وه که ميکن له باشينان
(۱۴) له سهر کورسي داکوتراو به زير و مرواري و گوههر (۱۵)
بال تهده نه وه له سهری پوو به پووی يهک (۱۶) کوراني (جواني پاکو
تەميز) که هه تا هه تا يه ههر له و ته مه نه دا ده مينه وه (۱۷)

بوجي به نهي سته مي دواخت له دوانه که ي تر له ناو بردنا ؟ ، له گه له
ته وه ي که له هموان گه ورتن ، تا له باس کردنيان به دريزي يه که مين
بن ، نجا هم نزيکاني باره گايه ، (ثلثه من الاولين) دهسته يه کي نيجکار
زورن که له ژماره نايه له نوممه تاني پيشينان ، له ئادم پيغه مبه ره وه تا
حه زرتي محمد (وقليل من الاخرين) وه که ميکن له باشينان له
نوممه تي محمد •

نجا باسي خوښ رابواردنيان ته کات ته فهرموي : کور ته به ستن
(علي سرر موضونه) له سهر کورسي و تهختي داکوتراو به ياقووت و
مرواري و زير ، (متکين عليها متقابلين) بال تهده نه وه له سهر ته و
تهخت و کورسي يانه پوو به پووی يهک به خوښو پيکه نين ، بي ته وه ي
خه ميکيان له دلآ بي ، يا له شتيک بترسن ، يا که مو کوور ي يه کيان بي
(يطوف عليهم ولدان مخلدون) کوراني جواني پاکو ته ميز ، وهک

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ (۱۸)
 لَا يُصَدِّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ (۱۹) وَفَاكِهَةً مِمَّا
 يَتَخَيَّرُونَ (۲۰) وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ (۲۱)

به دوریانا نه گه پین به بهرداخو سوراجیی پر له شهرابی سهرچاوی
 پهوان (۱۸)

نه سهریشه نه هینن و نه سهرخوئی نه دن (۱۹) وه به میوه یه ک
 که خوئیان هلی بزیرن (۲۰) و گوشتی بالنده یه ک که حزی لی بکن
 (۲۱)

پیش خزمهت به دوریانا دین که به دریزایی سال (واته هه میوه یی و
 نه به دی - م -) له یه ک تمه نان ، وه هه رگیز گه وره تر نابن ، وه له و
 تمه نه تی ناپه رن ، نجا نه سوورپنه وه (باکواب و اباریق و کأس من معین)
 به بهرداخو سوراجی و گه لاسی پر له شهرابی پهوان ، واته شهرابی
 به ههشت وه ک شهرابی دنیا نی به له ترئی یا له خورما ۰۰ بگیری ، به لکو
 وه ک کانی ساردو سازگارو سافو پهوان دیت و نه پروات (لایصدعون
 عنها) نه سهریشه نه هینن (ولا ینزفون) و نه سهرخوئی نه دن و نه زیریی
 لانه بن •

له دوی باسی خواردنه وهی شهراب نجا باسی خواردنیان نه کات
 نه فهرموی (وفاکته مما یتخیرون) نه و پیش خزمه تانه نه گه پین به
 سهریانا به هه موو جوړه میوه یه که وه ، هه ر که سیک چی ناره زوو بکات
 هلی نه گری (ولحم طیر مما یشتهون) وه به گوشتی بالنده له وهی که

وَحُورٌ عَيْنٌ (۲۲) كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ (۲۳)
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۲۴) لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
تَأْتِيهَا (۲۵) إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا (۲۶)

وہ حۆریانی چاو جوان (۲۲) مانہندی مرواریی ناو پورگ (۲۳)
(ئەم نەعمەتانە) پاداشی کردەوہی خۆیانە (۲۴) نابەن لەو
بەهەشتانەدا نەقسەى بێھوودەو نە قسەى بەک کہ گوناھ بێ (۲۵) مەگەر
قسەى ئاشتی و سلاو (۲۶)

• ئارەزووی ئەگەن

لە دواى باسی خواردن و خواردنەوہیان ، ئنجا باسی ژنانیان ئەکات
ئەفەر موی : (و حور عین) وە حۆریانی چاو جوان بە دەوریان
ئەسوورنەوہ ، کہ لە جوانی و سیتی و باکو تەمیزیدا (کأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ
المکنون) وەك دوپرو مرواریی ناو پورگ وانە ، نە دەستیانی لێ کەوتووہو
نە بەرچاو کەوتوون •

ئنجا هۆی ئەم نازو نەعمەتانەیان باس ئەکات ئەفەر موی خوا ئەہ
ھەموو نازو نەعمەتانەى بۆ ئامادە کردوون لە بەهەشتا (جزاء بما کانوا
يعملون) لە پاداشی ئەو خێرو چاکانەى کہ کردوویانە •

لە پاشا ئەم نزیکانی بارەگایە لەو بەهەشتانەدا ئەزین بە ژینکی بێ
نە بێ دەنگی و بێ قەرەیبی و ئازاوە کہ ئەمە لە ھەموو شتێک خۆشترە ، وەکو
ئەفەر موی (لا یسمعون فیھا لغوا) نابەن لەو بەهەشتەدا نە قسەى بێھوودە
(ولا تأتیما) وە نە قسەى بەک کہ گوناھ بێ (الا قیلا سلاما سلاما) مەگەر

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ؟ (۲۷)
فی سِدْرٍ مَخْضُودٍ (۲۸) وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ (۲۹) وَظِلِّ
مَمْدُودٍ (۳۰)

وه یارانای لای راست ، کام یارانای لای راست ؟ (۲۷)
له ژبر سیهری درهختی نه بقی بی درک (۲۸) وه داری مؤزی بر
هیشوو (۲۹) وه سیهری دوورو دریز (۳۰)

فسه ی ناشتی و سلاو ، بهم په نگه فریشته له هه موو لایه که وه سلاویان لی
ته کهن ، وه خوویان له ناو خوویانا سلاو له یه کبری ته کهن ، وه خواش
سلاویان بو ته نیری .

ئججا باسی خووشی و نازو نیعمه تی دهسته ی دووهمه ته کات ته فهرموی :
(واصحاب الیمین) دهسته ی لای راست (ما اصحاب الیمین) ج
ته حوالیکی خووشیان بی تهم دهسته یه .

تهم ته صحابی یه مینه هه (هه مان - م) ته صحابی مه مینه نه که له
سه ره تاوه باسی کردن ، به لام باسی نازو نیعمه تانی دواخت بو ژیره تهم
یارانای لای راستهش جوړه نازو نیعمه تیکیان هه یه که له نازو نیعمه تی
دهشت نشین ته چی ، وه زووتر ئاره زووی دلئی ته وان به چی دینی ، ئججا
تهم یارانای لای راسته (فی سدر مخضود) له ژبر سیهری درهختانی
داری نه بقی بی درک (وطلح منضود) وه له ناو باخاتی مؤز که هیشوو کانی
له بهر زووری مؤزه که ی قه دی لاسکه که ی دیار نی یه (وظل ممدود) وه

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ (۳۱) وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ (۳۲) لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا
مَمْنُوعَةٍ (۳۳) وَفَرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ (۳۴)
إِنَّا أَنْشَأْنَا هُنَّ إِنِشَاءً (۳۵)

و ئاوی داپژاو (۳۱) و میوهی زور (۳۲) که له هیچ کاتیکا نه برئی و له
کهس قهدهغه نه کرئی (۳۳) وه قالی و نوینی به نرخ بو حهسانه وه
پاکشانی خوری و ژنان (۳۴)
که دروستان کردوون به دروست کردن (۳۵)

له ناوسییهری دوورو دریز (و ماء مسکوب) وه ئاوی داپژاو بو
خواره و •

ئهمانه وزرتر مایهی خویشی دبهاتی و دهشت نشینن، وه ههمیشه
یادی نه کهن و ئاواتی بو ئهخوازن (وفاکته کثیره) وه له ناو میوهی
زوران (لا مقطوعه) که له هیچ کاتیکا نه برئی (ولا ممنوعه) وه له
کهس قهدهغه نه کرئی (وفرش مرفوعه) وه قالی به نرخ و نایاب که
پاخراوون له شوینی بهرزو خوش و چهشمه ندهاز بو خوری و ژنانی
دنیا که (انا انشأناهن انشاء) ئیمه دروستان کردوون به دروست کردنیکی
زور جوان، ئنجا ههرچیکو خورین دروست کراوون به بی زاوژی، وه
هر چیکو ژنانی دنیا شن با به پیریش مردبن خوا له قیامه تا دروستیان
نه کاته وه به جواترو پینک و پیکتر، وه به ردوشت و خووتر له دنیا، وه

فَجَعَلْنَا هُنَّ أَيْكَارًا (۳۶) عُرْبًا أَتْرَابًا (۳۷)
 لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ (۳۸)

وہ گئیراومانن بہ کچان (۳۶)ی خۆ خۆشەویست کەرانی
 ھاوتەمەنان (۳۷) بۆ یارانانی لای پاست (۳۸)

ھەموو بە کچیی و بەھاوتەمەنی ئەچنە بەھەشتەو وە کو ئەفەرموئی (فجعلناھن
 ایکارا) ئنجا گئیراومانن بہ کچان (عربا) خۆ خۆشەویست کەرانی لای
 میردیان (اترابا) ھاوتەمەنان (لاصحاب الیمین) بۆ یارانانی دەستەیی
 لای پاست •

« طبرانی » لە « ام سلمه » ی خیزانی پیغەمبەر ئەگێریتەو وە کە
 پوژئی لە پیغەمبەر ئەپرسی ئەلئی : ئەی پیغەمبەری خوا ژنانی دنیا
 گەورەترو باشترن یا حۆریی بەھەشت ؟ پیغەمبەر ئەفەرموئی : ژنانی
 دنیا، ام سلمه ئەلئی : بۆچی ؟ پیغەمبەر ئەفەرموئی چونکە نوێزو پوژوو،
 خێرو، خوا بەرستی یان بوو لە دنیا، بەلام ئەوان ئەمانەیان نەبوو ،
 ئنجا لئی ئەپرسی ئەلئی : ئەی پیغەمبەری خوا ! ژنانی وامان زۆرە کە
 نە دنیا، دوو سئ شوویان کردوو، وە ئەمرن و ئەچن بۆ بەھەشت ، وە
 میردەکانیشیان ئەچنە بەھەشت، ئەم ژنانە بە کام میردیان ئەدرین ؟
 فەرمووی ژنە کە لە خوو پەوشتی کام لایان پازی بی بەو یان ئەدری ،
 لە پاشا پیغەمبەر فەرمووی ئەی « ام سلمه » پەوشت و خووی جوان
 خێروخۆشیی دنیا ئەبا بۆ خۆی •

ثُمَّ لَمَّا مَنَّ مِنَ الْأَوَّلِينَ (۳۹) وَثُمَّ مِنَ الْآخِرِينَ (۴۰)
وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ، مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ (۴۱)

کومه لیکن له گهلانی پیشینان (۳۹) وه کومه لیکن له گهلانی
باشینان (۴۰) دهستهی لای چهپ ، کام دهستهی لای چهپ (۴۱)

ته گیر نه وه که پیره ژنیک ته چینه خزمهت پیغمبر (دروودی خوای
له سهر بی) ته لی تهی پیغمبری خوا ! نزام بو بکه که خوا بم پاته
به ههشت ، پیغمبریش تهیه وی گالته به کی له گهل بگات ، ته فرموی :
دابیره ! پیریزن ناچیه به ههشت ، زنه دست ته کا به گریان ، پیغمبر
ته فرموی : پیریزن به پیریزنتی ناچیه به ههشت ، به لکو هه موو جوان
ته بنه وه به کچی ته چنه به ههشت ، خوا ته فرموی « انا انشأناهن انشاء
فجعلناهن ابکارا عربا اترابا » •

تجا باسی ته ندازهی دهستهی لای راست ته کات له پیشینان و
باشینان ته فرموی : (ثلثه من الاولین) دهسته به کن له گهلانی پیش
نیسلام (وثلثه من الاخرین) وه دهسته به کن له گهلانی موسلمانانی
توممه تی محمد (د،خ) •

پیشینانی توممه تانی پیشوو له پیشینانی توممه تی محمد زورترن
دهستهی لای راستی پیشینان وه دهستهی موسلمانان وان ، واته
ههردوو کیان تیجگار زورن •

له دوا ی باسی دهستهی به که مو دووهه م ، تجا باسی دهستهی سیهم
ته کات ته فرموی (واصحاب الشمال) دهستهی لای چهپ (ما اصحاب

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ (۴۲) وَظِلٍّ مِّنْ يَحْمُومٍ (۴۳) لَا بَارِدٍ وَلَا
كَرِيمٍ (۴۴) اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ (۴۵)

له گری ئاگرو ئاوی له کوئل (۴۲) و سیهری دوو که ئی په شان (۴۳)
نه قینکه و نه سوود به خش (۴۴) چونکه به پراستی ئەمانه له مه پیش زور
به نازو نبعمهت بوون (۴۵)

(الشمال) چ ئەحوالیکی ناخۆشیان بیی ئەم دەستیه •

ئەم ئەصحابی شیماله هەر هەمان ئەصحابی مەشئەمهیه که له
سەرەتاوه باسی کردن، بەلام باسی سزاو تۆلەیانى هەلگرت بو ئیره که
ئەفەرموی ئەم دەستیه (فی سموم) له گری دۆزهخ (وحیم) و ئاوی
له کوئل (وظل من یحموم) و سیهری دوو که ئی په شو و خەستی
دۆزهخان ، که ئەو سیهره (لا بارد) نه قینکه وه ک سیهرانی تر (ولا
کریم) وه نه سوود بهخشه •

ئەم هەموو سزاو دەردی سەرییه که ئەدرین له بەر سێ شته :
یه کهم : (انهم كانوا قبل ذلك مترفين) ئەمانه به پراستی له مه پیش
له نازو نبعمهتیکی زورا بوون، له خواردن و خواردنهوه و خانوو به ره و
ناو مائی چاکی پێک و پێک، له جیاتی ئەوهی که سوپاسی خوا بکهنو
بی په رستن، که چی هاوبه شیان بو پهیدا کرد ، وه دارو بهردو زیندوو
مردوو یان کرد به هاوبه شی، وه داوای ئەو شتانهیان لێ ئەکردن که هەر
له خوا داوا ئەکری •

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ (۴۶) وَكَانُوا يَقُولُونَ
 أَيُّذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ؟ (۴۷) أَوْ آبَاؤُنَا
 الْأَوَّلُونَ (۴۸)

وه دريژەيان بووه له سەر گوناھه گەورە که (که هاوبەش پەيدا
 کردنه بۆ خوا) (۴۶) وه ئەيان ووت : ئايا ئيمه که مردين و بووين به
 ئيسکي پزيو ، ئايا ئيمه زيندوو ئەکړينهوه ؟ (۴۷) له گەل باوو باپيراني
 پيشينان مان ؟ (۴۸)

دووهم : (وکانوا يصرون على الحنث العظيم) ئەوان ئەمانهوه
 له سەر گوناھه گەورە که که هاوبەش پەيدا کردنه بۆ خوا، که
 ئەمەش هەلۆه شاندهنەوهی ئەو پەیمانەیه که خوا له ئادەمی وه رگرتوو له
 کاتیکه له پستی باوکیانا بوون، وه ک قورئان بۆمان ئەگێرتهوه به ئایهتی
 « واذ اخذ ربك من بنی آدم من ظهورهم ذریتهم واشهدهم علی انفسهم
 الست بربکم ؟ قالوا بلی شهدنا » (۱) .

سێهەم : (وکانوا يقولون) وه ئەيان ووت (أَيُّذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
 وَعِظَامًا) ئايا ئيمه که مردين و بووين به ئيسکي پزيو (أئننا لمبعوثون
 أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ) ئايا ئيمه و باوو باپيراني پيشينانمان زيندوو
 ئەکړينهوه ؟ .

(۱) واتە کاتیک که پەروەردگاری تۆ هەرچی ئەوهی ئادەمی زاد هەیه
 دەری هێنان له پستی باوکیان و کردنی به شاهیید له سەر خۆیان
 که ئايا من پەروەردگاری ئێوه نیم ؟ هەموو ووتیان پەروەردگاری
 ئیمهیت ، وه شاهییدین له سەر خویهتی تۆ .

قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ (۴۹) لَمَجْمُوعُونَ اِلَىٰ مِيقَاتِ
 يَوْمٍ مَّعْلُومٍ (۵۰) ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيْهَا الضَّالُّونَ الْمَكْذِبُونَ (۵۱)
 لَاكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقْوَمٍ (۵۲) فَمَالِثُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ (۵۳)
 فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ (۵۴)

بَلّی (ئەه‌ی یتەمبەر!) : هەرچی یتشینان و پاشینان هه‌یه (۴۹)
 هه‌موو کۆ ئه‌بنه‌وه بو کاتیکی دیاری کراو له پۆژی زانراوا (۵۰) له
 پاشا یتوه - ئەه‌ی گومپایانی بی‌پروایان - (۵۱) بی‌گومان له دره‌ختی
 زه‌قه‌مووتی (ناو) دۆزه‌خ ته‌خۆن (۵۲) له برسانا وورگی لی پر ته‌که‌ن
 (۵۳) ئنجا له ئاوی له کولی ته‌که‌ن به سه‌را (۵۴)

دوای ئەوه‌ی که باسی ئەم ئینکاره‌ی کردن ئنجا فه‌رمان ته‌دات به
 یتەمبەر که قسه‌که‌یان باته دواوه فه‌رمووی (قل ان الاولين والآخرين)
 ئەه‌ی یتەمبەر بلّی هەرچی یتشینان (و پاشینان - م) هه‌یه (لمجموعون الى
 مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ) هه‌موو کۆن له کاتی تابه‌تی پۆژیکی دیاری کراوا ،
 که ئەو پۆژه دواوی دنیاو سه‌ره‌تای پۆژی قیامته‌ که پروانه‌وه‌ی نی‌یه‌
 ئنجا باسی خواردنو خواردنه‌وه‌ی ده‌سته‌ی چه‌پ ته‌کات ته‌فه‌رمووی
 (ثم انکم ایها الضالون المكذبون) له پاشا به پاستی یتوه ئەه‌ی گومپایانی
 هاوبه‌ش په‌یداکه‌رانی بی‌پروایان به پۆژی دواوی و زیندوو بوونه‌وه‌،
 سزا ته‌درین له دۆزه‌خا، وه خواردنتان له‌وئ له داری «زه‌قووم» وه‌کۆ
 ته‌فه‌رمووی (لاکلون من شجر من زقوم) بی له دره‌ختی تالی زه‌قوومی
 ناو دۆزه‌خ ته‌خۆن (فمالثون منها البطون) وه له برسانا وورگی لی پر
 ته‌که‌ن (فشاربون عليه من الحميم) ئنجا له ئاوی تالی له کولی بوگه‌نی

فَشَارِبُونَ شَرْبَ الْهِيمِ (۵۵) هَذَا نَزَلُ لَهُمْ يَوْمَ الدِّينِ (۵۶)
نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا نَصَدَّقُونَ ! (۵۷)

ئەى خۆنەووە بە وێنەى خواردنەووەى تینوو (۵۵) ئەمە میواندارى
ئەوانە لە پوژى سزادا (۵۶)
ئیمە ئیوەمان دروست کردوووە ئەى بۆ پرۆا بە دروست کەرە کە
ناکەن (کە خواىه ؟) (۵۷)

دۆزەخ ئەخۆنەووە بە سەریا (فشاربون شرب الهميم) بە پرەنگیک ئەیخۆنەووە
لە تینوانا، وەك حوشرانى تینوو کە ئاو ئەخۆنەووە و هەرگیز تیر ئاو
نابن تا ئەتەقن، ئەمە خواردن و خواردنەووە تانە، یە کەم جار لـ ئە
دۆزەخا، وە ئەمە سفروە خوائیکە کە یە کەم جار بۆتان ئامادە کراوە،
وە کو ئەفەرموی (هذا نزلهم يوم الدين) ئەمە میواندارى ئەوانە لـ
پوژى سزادا .

لە دواى ئەووەى کە باسى هەر سێ دەستە کەى یشووی کرد
لە گەل باسى نازو نېمە تى نزیکانى بارە گاو دەستەى لای
پاست ، وە باسى سزاو تالآوی دەستەى لای چەبى کرد ،
وە فەرمووی ئەم سزاو تالآووە کە ئەدرین لە بەر ئەووە یە کە هاوبەش
بۆ خوا بەیدا ئە کەن، وە پرۆایان بە زیندوو بوونەووە و تۆلەو سزای
پوژى دواى نى یە، ئنجا بە لگە ئەهیتتەووە لە سەر خواىه تى خوا بە
دروست کردنتان و پوژى دانتان بە خواردن و خواردنەووە ئەفەرموی
(نحن خلقناكم) ئیمە ئیوەمان بەم جوانى و پێک و ییکى یە دروست
کردوووە، وە خۆتان ئینکاری ناکەن (فلولا تصدقون) ئەى بۆچى پرۆا

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ؟ (۵۸) أَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ
نَحْنُ الْخَالِقُونَ (۵۹)

ئایا دیتان ئەو دۆلۆپە ئاوەی کە ئەپرێژنە ناو پەرحمەووە ؟ (۵۸) ئایا
ئێوە دروستی ئەکەن (و ئەیکەن بە ئادەمی یەکی تەواو) یا ئێمەین
دروست کاران ؟ (۵۹)

بە دروست کەرە کە ناکەن کە خواپە، واتە ئەو خواپەیی کە ئێوەی
یە کەم جار دروست کردووە، وە لە هیچ ئێوەی هیناوە تە دی، دووھەم
جار باشتەر ئەتوانی دروستان بکاتەووە، کە واتە با برواتان ببی کە ئێمە
لە پۆزی دوایدا زیندووتان ئەکەینەووە، هەر وەھا دان ئەتین بەمەدا کە
یە کەم جار دروستمان کردوون، ئنجا ئەم بەلگە یە ئەلێتەووە بە جوړیکێ تر،
و بە درێژتر لە یشموو ئەفەرموی (افرأیتم ما تمنون) ئایا دیتان ئەو
دۆلۆپە ئاوەی کە ئەپرێژتە ناو پەرحمی ئافر تەووە (ام انتم تخلقونه) ئایا
ئێوە دروستی ئەکەن و ئەندازە ی ئەگرن و نەقشی ئەکیشن و پەنگی
ئەپرێژن بە ئادەمی یەکی تەواوی جوانی پێک و پیکێ شەنگ و شوخ
(ام نحن الخالقون) یا ئێمە دروستی ئەکەین ؟ هەموو ئەزانن کە ئێوە
دروستی ناکەن، وە نازانن چۆن دروست ئەبێ . ئیشی پیاو لە
دروست کردنی ئەم ئادەمی بەدا هەر ئەو یە کە ئەو دۆلۆپە ئاوە پرێژیتە ناو
پەرحمی ئافر تەووە، ئیتر ئیشی ئەو پیاو و ژنە تەواو ئەبێ، دوا ی ئەو
دەستی خوا ئەکەوێتە کار لەو دۆلۆپە ئاوەدا .

ئەو ئاوەی کە لە پیاووە ئەپرێژتە ناو پەرحمی ئافر تەووە لە

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ (۶۰)
عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ

ئیمە بیریاری مردنمان دا له ناوتانا ، وه کهس پیش دەسه لاتی ئیمە
ناکهوئی (۶۰) تا له شوینی ئیوه چینیکی تر بینیه جیتان ،

بهكچوونه لایا، سئی سه د ملیۆن گیاندارى تۆوی « حیوان منوی » ی تیا به،
چالاکترینی ئەم سئی سه د ملیۆنه له پیش ئەوانیکه ی ترا سه ر ته کسات
به ناوی گه رای زناو ئەبن به بهك، وه لیره وه بناغه ی ئاده می به کی ته واو
دائه مه زئی •

ئایا ئەزانن ئەو خوا به ی ئاده می به کی ژیری خاوه ن بیری بهرز
دروست بکات له دلۆپی ئاوی بی نرخ، ئەتوانی ئەو ئاده می بهش به
جۆریکی تر له پۆزی دوا ییدا دروست بکاته وه دوا ی ئەوه ی که
بسی ئەو پرو به پرانه ی کرد که به سه ر ئاده می دا دئی له پیش بوونیا ،
ئنجبا باسی ئەو پرو به پرانه (۱) ئەکات له له دوا ی بوونی به سه ریا دئی
که مردنه ئەفه رموئی : (نحن قدرنا بینکم الموت) ئیمە بیریاری مردنمان دا
له ناوتانا، بۆ هه ر به کیک له کاتی تابه تی خویدا (وما نحن بمسبوقین) وه
کهس پیش دەسه لاتی ئیمە ناکه وئی، واته له و مردنه ی که دامان ناوه
پزگاری نابی (علی ان نبدل امثالکم) بۆ ئەوه ی دوا ی مردتان وینه ی

(۱) وشه ی پرو به پرانه لیره دا دوو جار دوو باره بۆته وه ، له به که میاندا
له ده ستنووسه که دا هه وتی (۷) له ژیر پتی دووه مدا داناوه و له
دووه میاندا دای نه ناوه • نازانم کامیانه ؟ (م) •

وَنُشِّئِكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ (۶۱) وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ
الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَدَكَّرْتُمْ (۶۲)

وہ دروستان بکہینہوہ لہ چہند بہردہو قوئاغیکا کہ ہیچی لی
نازانی (۶۱) ئیوہ بی گومان لہ دروست کردنی یہ کہمی خوتان تی گہیشتم،
بو بیرناکہنہوہ ؟ (۶۲)

ئوہ بینہ شویتان، واتہ جینک لہ ئیوہ ئہمرینم و جینکی تر لہ جیاتی
ئوہ ئہہینم بو ئاوا کردنہوہی سہرزہوی *

ئوہ خواہی کہ مردنی داناوہ، ہر ئوہ خواہیش زانی داناوہ،
مردنی داناوہ تا ئوہی ئہمری یہ کینکی تر بیتہ جی، تا زانی دنیا
ئہپرینہوہ، ئوہ کاتہ زانی دواہی دەست بی ئہکات، وہ کو ئہفہرموی
(ونشئکم) دروستان بکہینہوہ (فی ما لا تعلمون) لہ دنیاہ کی ترا - وہک
قیامت بی - کہ ئادہمی ہیچی لی نازانی ، مہگہر ئہوہندہی کہ خوا
خوی خہبہری لی دابی، ئنجا دروست کردنی یہ کہم چہند ئاسان بوو
لہ سہرمان - وہ کو دیتان بہ چاوی خوتان - دروست کردنی دووہمیش
ہہروا ئاسانہ ، بہلکو ئہمیان ئاساترہ وہک لہ سوورہی «روم» دا ئہفہرموی
« وهو الذي بدأ الخلق ثم يعيده وهو اهون عليه(۱) ، ولقد علمتم
النشأة الاولى ، ئیوہ لہ دروست کردنی یہ کہمی خوتان تی گہیشتم ،
وہ بہ چاوی خوتان دیتان، ئیتر بو دەمقالی ئہکەن لہ دروست کردنی
دووہمتانا؟ (فلولا تذکرون) بوچ بیرناکہنہوہو بہند وەرناگرن ؟»

(۱) واتہ خوا ئوہ خواہیہ کہ یہ کہم جار خہلقی دروست کردوہ ،

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ (۶۳) ، أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ؟ (۶۴)

ئایا دیتان ئەو تۆۋەى كە ئەى جىنن (۶۳) ئایا ئېۋە ئەى پروئىنن یا ئېمە ئەى پروئىنن ؟ (۶۴)

★ ★ ★

ئىنجا بەلگە يەككى تر ئەھىتىنەۋە لەو تۆۋەى كە ئەكرىنن بە زىر خاكەۋە ئەپروئىن ئەفەرموئى (أفرايتم ما تحرثون) ئایا نابىنن ئەو زەۋى يەى كە ئەيكىلنن و تۆى پېۋە ئەكەن ، (أأنتم تزرعونه ام نحن الزارعون) ئایا ئېۋە ئەپروئىنن یا ئېمە ئەپروئىنن ؟ ھەموو ئەى بىنن بە چاۋى خۆتان كە خوا ئەى پروئىنن، ۋە ئېۋە نازانن چۆن ئەپروئى، ئىشى كشتىار لە سەۋز بوونى كشت و كآلە كە يا ھەر ئەۋەندە يە كە ئەو زەۋى يە بكىلئى و تۆۋى پېۋە بىكات، بەمەندە ئىشى ئەو تەۋاۋ ئەبئى، دواى ئەۋە دەستى خوا ئەكەۋىتە كار ، بەم پەنگە گل خۆراكى خۆى ئەداتئى و ئاۋ تىراۋى ئەكات و تىشكى پۆژ گەرمى دائەھىتىۋ با ئەى بوۋژىتىشەۋە ئەىخاتە شنە ، ئىنجا دانەى ئەو تۆۋە پئى خۆى ئەگرئى بۆ چاۋدېرى تەحر «نوع» كەى ۋەئىنەۋەى جارئكى تر بۆجىھان، ۋە بەۋرېگىيەدا

= لە پاشا دروستى ئەكاتەۋە ، ۋە دروست كىردنەۋە كەى ئاسانترە لای خوا چونكە لە سەرنمۋنە يە ، بەلام يەكەم جار بئى نمۋنە بوۋە . (بە پئى عەقلى ئېمە - نەك بە پئى عىلم و دەسەلاتئى خوا - جىاۋازى ھە يە لە نيوان ئىعادە و ئىبىداع) دوۋبارە كىردنەۋە ۋە داھىنان) دا . مەبەستى شىئىخ لەم پەراۋىزەدا ئەۋە يە م-ئەردە لائى)

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ (۶۵) اِنَّا
لَمُغْرَمُونَ (۶۶) بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (۶۷)

ئەگەر بمان وىستايە ئەمان گېرا بە بووشى شكاو، ئىنجا دەستان ئەكرد
بە قسەى بېھوودە (۶۵) (وہ ئەتان ووت) بەپراستی ئىمە زەرەر مەند
بووین (۶۶) بەلکو ئىمە لە پۆزىی بى بەشىن (۶۷)

ئەپرا بە وىنەى پۆزىی زىرىكى دانای ئاگادار بە ھەموو قۇناغە كانى ئەو
پىگايەدا، بە جۆرىك كە ھەرگىز ھەلە نەكات، بەلئى دەستى خوا بە
دەستى ئەو دەنكە تۆوہە، وە ھەنگاو بە ھەنگاو ئەپرا بەپىوہ، تا
ئەيگەيەنتە قوناغ .

كاتىك كە ئەمە وا بوو ئىتر ئادەمى چىي پواندووە ؟ لەمە زياتر
كە زەوى بەك بىكىلى و تۆوى پىوہ بىكات، چى تىرى كىر دووہ ؟ ئەمانە
ھەموو خوا ئەيكات، ئىتر چۆن ئىنكارى دەستەلانى ئىمە ئەكەن بە سەر
زىندوو كىر دەنەوى پۆزى دواپىدا، ئىمە ئەگەر بمانەوى كىشت و
كالەكەتان دواى سەوز بوون و بەرز بوونەوى سىسى ئەكەن و ووشكى
ئەكەن وەكو ئەفەرموى (لو نشاء لجعلناه حطاما) ئەگەر بمان وىستايە
ئەمانگىرا بە گىايەكى ووشكى تىك شكاو، يا بە كايەكى بىدان (فظلمت
تفكھون) ئەو كاتە سەرسام ئەبوون لە كارى خوا، وە بەداخ و خەفەتەوہ
دەستان ئەكرد بە قسەى بېھوودە، وە ئەتان ووت (انا لمغرمون) بى گومان
ئىمە زەرەرمەندىن، وە تۆوہكەمان و پەنچەكەمان زەرەرى كىرد (بل
نحن محرومون) بەلكو لە پۆزىی سألەكەمان بى بەش و ناومىد بووین،

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ؟ (۶۸) ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ
مِنَ الْمَزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ؟ (۶۹) لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا

ئایا ئیوه له ههروهه ناردووتانهته خوارهوه ؟ یا ئیمه ناردوومانتهته
خوارهوه ؟ (۶۹) ئهگهه بمانویستایه ئهمان کرد به ئاویکی تال

بهلام خوا به میهره بانی خوی کشتو کاله که تان بو بی ده گه به ئی، تا به
تهوای بهری خوی ئهدات .. ئه مه وینه «صوره» یه که له وینه کانی زیان
که ده سه لاتی خوا هه موو سالتک نیشانمان ئهدات، ئیتر ئه بی له دروست
کردنه وهی پوژی دوایدا ج گرانی یه ک بی .

ئجاسی ئاوی شیرین و خوشیی بارانمان بو ئه کات، که به دوای
چه ند کرداریکی سه یر ئه و ئاوه په یدا ئه بی ، که کرداری زیندوو
کردنه وهی پوژی دوایی له م کرداره سه یر تر نی به، ئه فه رموی :
(افرأیتم الماء الذی تشربون) ئایا دیتان ئه و ئاوهی که ئه یخۆنه وه بو
لابردنی تینویتی و مانه وهی زیان، ئایا ئیوه گه رمیی پوژتان بو نارد؟ وه
به و گه رمی به بو به هه لم و سه رکه وت بو ئاسمان ؟ ئایا ئیوه ئه م پارچه
هه ورانه تان کو کرده وه له ئاسمان و له یه کتان دان و ئاویته تان کردن و
کردتان به هه وری بارقورس به ئاو؟ (أأنتم انزلتموه من المزن) ئایا
ئیه ئه م ئاوه تان به باران نارده خواره وه له هه ور ؟ (ام نحن المنزلون) یا
ئیمه ناردوومانتهته خواره وه ؟ ئیوه ئه مانه تان هیچ نه کردووه، به لکو
هه مووی هه ر خوا کردوونی، ئیشی ئیوه هه ر ئه وه به که تینووتان بوو
ئاوه که بخۆنه وه (لو نشاء جعلناه اجاجا) ئه گهه بمانویستایه ئه مان کرد

فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ (۷۰)

بۆ سوپاس ناكەن ؟ (۷۰)

به ئاویکی شۆرو تال وەك ئاوی دەریا •

تال بوونی ئاوی باران به بیی ئەو زانیاریانەمی ئیستا دۆزراوەتەوہ بهم شیوەیە که کردارنکی سروشتی (کیمیایی) یە نەك خەرقی عادە یە •

ئاوی باران پاکترین ئاوە، بەلام دروست بوونی لە هەور وای لێ ئەکات تال بیی، لە بەر ئەوەی لە هەوادا گازی نایتروجین هەیه، بە پزێهە جواربەش لە پینج بەشی هەوا، ئەم گازە به هۆی گپه کارەباوەیەك ئەگپێی لە گەل ئوکسجینی هەوداو ئوکسیدەکانی نایتروجین پیک دینێ که لە ئاوی بارانە کەدا ئەتوێتەوہ و ترشی نتریک پیک دینێ که ئەیتە هۆی تال و ترشی ئاوی بارانە که •

که واتە منەت نانی خوا به سەرئادەمی دا لەو گوشە یەوہ یە که ئەم هۆیانە به جوریک ئەپرەخسینی ئاوی بارانە که تال نەبی بۆیە ئەفەرموئی : (فلولا تشکرون) بۆ سوپاسی خوا ناکەن ؟ وە دان نائین بەوہ دا بلین : ئەو کەسە ی که بتوانی ئەم کردارانە بکات، ئەشتوانی مردوو زیندوو بکاتەوہ •

لە دوای باسی دروست کردنی ئادەمی لە دلۆبی ئاوو، پرواندنی دانەویڵە لە ژیر خاکاو، ناردنە خوازەوی ئاوی باران لە هەورەوہ، ئنجبا

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ (۷۱)
 « أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ (۷۲) »

ئایا دیتان ئەو ئاگرە ی که هەلی ئەگیرستین (۷۱)
 ئایا ئیوە درەختە کە تان دروست کردوو (بە جوړیک که له
 بەکتان دان ئاگرستین) یا ئیمە دروستمان کردوو ؟ (۷۲)

باسی ئاگر ئەکات له درەختیکێ تەر ئەفرموی (افرأیتم النار التي
 تورون) ئایا دیتان ئەو ئاگرە ی که هەلی ئەگیرستین («أنتم انشأتم
 شجرتها») ئایا ئیوە درەختە کە تان دروست کردوو بە جوړیک که له
 بەکتان دان ئاگرستین ؟ (ام نحن المنشئون) یا ئیمە بە دەسلانی خویمان
 واماں دروست کردوو .

دۆزینەوی ئاگر له لایەن ئادەمی یەو کاریکێ زۆر گەورە و گرنگە
 له ژبانی ئادەمی دا ، بەلکو گەورەترین پروداوێ که شارستانی ئادەمی
 له دۆزینەوی ئەو دەست بێ ئەکات (۱) . بەلێ ئادەمی ئاگر
 هەل ئەگیرستێ بە لەیەک خستنی لقی داری «عفار» له داری «مەرخ»
 بەلام کێ ئەودرەختە ی وا دروست کردوو که ئاگر بێتێ .

(۱) بەراو بوچۆانی من : خوای گەورە که ئینسانی دروست کرد
 ئاگرونان و پێداویستەکانی ژبانی پێشان دان و رانموونی کردن بو
 ئەو پێداویستە ، نەک له رینگای (تجارب) هەو دۆزرا بنهوه ، ناچیتە
 عەقلەوه : خوا مرۆف دروست بکاو بێداتە دەستی قەدەر و نەیاخانە
 سەر رینگای بەختەوری ژبان ! (م) ئەردەلانی .

دوو درەخت ھەن پێیان ئەلین «مەرخ» و «عەفار» زۆر لە کۆنەوہ مرووف ئەھاتن ئەم دوو دارەیان لە یەك ئەخست و ئاگریان پێ ئەکردنەوہ ، بەم پەنگە پارچە دارێکیان ئەھینا لە درەختی عەفارو پارچە دارێکی پانیشیان ئەھینا ، لە درەختی مەرخ ، لە ناوہ پراستی ئەم دارەیانا جالیکیان ھەل ئەکەند وە پارچە دارەکە ی تریان ئەخستە ناو ئەو جالەوہ ، ئنجما کوپنکی گەنج ئەھات دەستی ئەخستە سەر داری عەفارە کە ، وە بە توندی ئەھجوولاندو ئەیخست لەداری «مەرخ» کە ، کە ئەم کوپە ھیلاک ئەبوو بەکیکی تر ئەھات ، ئەمیش وەك ئەوی پێشووی ئەکرد ، ھەر بەو پەنگە تا دارە کە ئاگری ئەگرت .

ئەم کردەوہ یە زۆر قورسو گرانە بە ھەموو مائیک نەئەکرا ، لە بەر ئەوہ ھەر مائیک تروسکە ی ئاگری بدیایە لە مائیکی تر ، ئەجوو بزووئیکی لێ ئەخواستن .

ئاماژە بۆ ئەم کردەوہ یە کراوہ (۱) کە خوا لە قورئانا لە بئاسی ھەزرەتی مووسادا - کە لە دوور ئاگریکی بەدی کرد - ئەفەرموی :
« قال لاهله امکتوا اني آنت نار لعلکم اتیکم منها بقبس أو جذوة من النار لعلکم تصطلون ، (۲) .

بە بۆنە ی ھەلگەرساندنی ئاگرەوہ جئیی بیرکەوتنەوہ ی ئاگری

- (۱) لە دەستئوسە کەدا ئاوانووسرابوو : (ئاماژە بۆ ئەم کردەوہ یە ی منوشە ی (کراوہ) م بۆ زیادکرد (م) .
- (۲) واتە ھەزرەتی مووسا بە خیزانەکە ی ووت : ئیوہ لیرە بوئستن من ئاگریکم بەدی کردوہ ، ئەرۆم شاہەد دەنگو باسئک وەرگرم ، یا بۆ گەرم بوونەوہ ی ئیوہ بزووئیک بینم ئاگری پێ بکەمەوہ .

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَمَتَاعًا لِّلْمُقْوِينَ (۷۳)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (۷۴)

ئیمه گئپ اومانه به پەند بۆرە وتەنی (۷۳)
(ئەی بەندە ی بئی ئاگا) پەرورەدگاری گەورە ی خۆت بە پاك و
تەمیز پابگرە (۷۴)

دۆزەخە بۆیە ئەفەرموی : (نحن جعلناها تذكرة) ئیمه ئەو ئاگرە مان
دروست کردو گئپ اومان به پەند بۆ ئەوانە ی که بیر ئەکەنەو ، تا بەم ئاگرە
ئاگری دۆزەخان بیر بکە و تەسەو ، ئەو ئاگرە ی که هەمیشە ئیسوم
بئی ترساندوو ، وە تئی بگەن ئەو کەسە ی که له دنیا دا ئاگری بۆ دروست
کردوون ، وە زور خزمەتان ئەکات ، ئەتوانئی لەم ئاگرە ئاگریکی
بە تین ترو گەرم تر دروست بکات ، تا له پۆژی دوایدا سزاتانی بئی بدات ،
(ومتاعا للمقوين) وە گئپ اومانە به مایە ی ژیان بۆ هەموو کەسێک ، نەخوازە لا
بۆ ئەوانە ی که له پئی و بسان چیشتی بئی لئی ئەنێن و خۆیانێ پئی گەرم
ئەکەنەو و شەوی تاریکی بئی پووناک ئەکەنەو .

کاتێک که ئەم نەعمەتانە ی باس کران زۆر به کەلک بوون بۆ مەردوم
که واتە (فسبح بحمد ربك العظيم) ئەی بەندە ی بئی ئاگا پەرورەدگاری
گەورە ی خۆت بە پاك و تەمیز پابگرە ، منال و هاوبەشی بۆ پەیدا مەکە ،
وە وامەزانە که دەسەلاتی زیندوو کردنەو ی مردووی نی یە .

★ ★ ★

دوای ئەو ی که چەند بە لگە یەکی هێنایەو له سەر خوا یە تیبی خواو

فَلَا أَقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ (۷۵)

سوئند ناخۆم به شوئینی ئەستیره کان (۷۵)

پاستیی پوۆزی زیندوو بوونهوه ، ئنجا بەلگه ئەهینتیهوه له سهه
پهغه بهریتی پیغه بههرو پاستیی قورئان ، وه سوئندی له سهه ئەخوات بهو
ئەستیرانهی که هه میسه ئەیان بینین له هه لآتنو ئاوابوونا فهرمووی
« فلا اقسام ... »

باو بووه له ناو عه ره با هه رکاتیک یه کیک بیوستایه سوئند بخوات
له سهه شتیکی ئاشکرا که پئویست به سوئند نه بوایه ئەیان ووت « لا اقسام »
واته سوئند ناخۆم که ئەم شته وایه ، واته ئەوه نده ئاشکرایه پئویست به
سوئند ناکات ، هئیدی جار که بیان ویستایه سوئند به شتیکی زۆر گه وره
به نرخ بخۆن ئەیان ووت « لا اقسام » واته ئەم شته من به سوئند پی خواردنی
گه وره ی ناکه م ، چونکه خۆی له خۆیا گه وره یه ، سوئندی پی بخۆم
یایی نه خۆم ، وه ک لیره دا که ئەفه رمووی (فلا اقسام بمواقِع النجوم)
سوئند ناخۆم به جیی هه لآتنو ئاوابوونو پوۆینی ئەستیره که گه وره ترین
نیشانه ن له سهه ده سه لآتی خوا • ئنجا مه به سه که هه رکامیکیان پی له
« لا اقسام » هه ر سوئند خواردنه له مانادا •

زانایانی ئاسمان ئەلین ئەم هه موو ئەستیرانه ی که به ئاسمانه وه ن
- که هه زاران ملیۆن و بلیۆن - هئندیکیان به چاو ئەبیرین و زۆریان
به پروانگه نه بی نابیرین ، وه زۆریشیان پروانگه نابینی به لآم ههستی

- وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ - لَوْ تَعْلَمُونَ - عَظِيمٌ (۷۶) إِنَّهُ لَقُرْآنٌ
كَرِيمٌ (۷۷)

ئەم سوئندە ئەگەر بزائىن سوئندىكى زۆر گەورەيە (۷۶) ئەم
قورئانە نامەيەكى زۆر گەورەو بەفەرە (۷۷)

بئى ئەكات ، ئىجا ئەم ھەموو ئەستىرانە ھەر يەككىيان بە حساب دانراوہ لە
شوئى خۆى ، وە ماوہى بەئى ھەموو دوو ئەستىرەيەكيش ھەر بە
حسابىكى تايەتئى يە ، نابئى ھىچيان لەو ئەندازەيەى كە ھەيە زيادو كەمى
بئى •

ھەموو ئەستىرەيەك دوو ھىزى ھەيە ، يەككىيان ھىزى كىشندەو
ئەوى تريان ھىزى پال پئوہنان «دافە» ھەموو ئەستىرەيەك وا دانراوہ كە
ھىزى كىشندەو پال پئوہنانئى بە قەد يەك بئى ، وە كار بكاتە سەر ھەموو
ئەستىرەكانئى تر ، بەم پەنگە ئەم كىشندەى تىكرائى يە «جذبى عام» ھاتۆتە
دى ، وە ھەموو ئەستىرەيەك لە سەر چەمەرەى خۆى ئەسوورپتەوہ بئى
ئەوہى كە لەو سوورپانەوہدا لە خەتى خۆى دەرچئى ، كە ئەمەيە نھئىئى و
وئستانئى بوونەوہر ، بۆيە فەرمووى (وانہ لقسم لو تعلمون عظيم) ئەم
سوئندە ئەگەر بزائىن سوئندىكى زۆر گەورەيە • ديارە گەورەيى ئەم
سوئندە لە بەر گەورەيى سوئند بئى خوراوہ كەيە كە شوئىن ئەستىرەكانە •
وورد بەرەوہ ئەى خوئندەوارى بەرپئىز لەم ئايەتە پىرۆزە كە چۆن
نھئى وئستانئى بوونەوہرى كۆ كر دۆتەوہ لەم دوو ووتەيەدا «مواقع
النجوم» وانہ سوئند بە شوئىن ئەستىرەكان (انہ لقرآن كريم) ئەوہى

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ (۷۸) لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ (۷۹)
تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ (۸۰)

له ناو نامه‌یه‌کی شارراوه‌دایه (۷۸) دهستی فریشته‌ی پاکان نه‌بی
نایگاتی (۷۹) نیرراوه‌ته خواره‌وه له په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه (۸۰)

که پیغه‌مبه‌ر بۆتانی مه‌خوینته‌وه - قورئانکی زۆر گه‌وره‌و به‌فهره ، نه
جادووه‌و ، نه شیعه‌وه ، نه قسمی پر‌ووچی پیشینه‌وه ، وه‌ک بی‌پرواکان
ته‌لین « ان هذا الا أساطیر الاولین » وه نه‌شه‌یتان به‌وه‌حی بۆی هیناوه
وه‌ک ته‌لین : « نزلت به‌الشیاطین » ، به‌لکو موعجزیه‌یه‌کی عیلمی‌یه‌وه ،
مایه‌ی پئی‌نموونی ئاده‌می‌یه ، مه‌و قورئانه (فی کتاب مکنون) له نامه‌یه‌کی
شارراوه‌دایه - که عیلمی غه‌یبی خواجه - بۆی ناروین ، وه بۆی ئاشکرا
کردوین دهستی که‌سی ناگاتی ، وه‌ک مه‌فهرموئی (لایسه‌ه الا المطهرون)
دهستی فریشته‌ی پاکان نه‌بی ناگاته‌مه نامه‌یه ، وه ههر فریشته‌ی پاکان
ته‌توانن به‌سروش بی‌به‌ن بۆ پیغه‌مبه‌ر « دروودی خوی لی بی » (تنزیل
من رب العالمین) نیرراوه‌ته خواره‌وه له په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه بۆ
دواترینی پیغه‌مبه‌ران •

به‌شی زۆری زانایانی ئیسلام لایان وایه دروست نی‌یه بۆ له‌ش‌یس‌و
بی‌ده‌ست‌نوێژ ده‌ست‌دان له قورئانه‌وه ، به‌لام ئیمامی « اعظم » لای وایه که
دروسته ، ههر کامیکیان بی‌چاک وایه که به‌ده‌ست‌نوێژه‌وه ده‌ستی لی بدری •
سویند پی‌خوراوه‌مه هزاران بلیون ته‌ستیرانه‌ن که به‌م پیت‌و‌پیتی‌یه

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنتُمْ مُدْهِنُونَ ؟ (۸۱)

ثایا ئیوه بهم قورئانه بی پروان ؟ (۸۱)

ثم هاتوچۆیه ئه کهن ، وه هیجیان له چه مه ره ی خۆیان ناچنه ده ره وه .
سویند له سه رخوراویش ثم قورئانه گه وره یه که نه قشهی
بوونه وه ره ، به لکو زۆر له بوونه وه ره گه وره تره چونکه مه ردوم ئه گه
جاریک ده سته وسان بی به رامبه ره به بوونه وه ره ، دوو جار ده سته وسانه
به رامبه ره به قورئان :

یه کهم : کهس ناتوانی نامه یه کی وه ک قورئان بهو شیوه و شاهه نگه

• دابستی

دووهم : ئه گه گر گرام (۱) داشی نا ، ناتوانی ئیخبار له غه یه وه
بدات وه ک قورئان داویتی ، واته : سویند بی خوراوه کهش و سویند له
سه رخوراوه کهش هه ردووکیان زۆر زۆر گه وره ن .

دوای ئه وه ی که باسی گه وره یی قورئانی کرد و سویندی له سه ر
خوارد ، وه فه رمووی ئهم قورئانه له خوای ئاگاداروخه به رداره وه
هاتووه ، ئنجا سه رکۆنه ی ئه وکه سانه ئه کات که ئاگاداریی فه رمووده و
فه رمانه کانی نا کهن ، با به زبانیس به ئه ده ب بن له گه لیا ، ئه فه رموی
(افبهذا الحدیث انتم مدهنون) ثایا ئیوه بهم قورئانه ی که پئی راستان

(۱) له ده ستنووسه که دا (گیره م) بوو . (م) .

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تَكْذِبُونَ (۸۲)

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ (۸۳) وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ (۸۴)

وہ لەجیاتی سوپاستان بۆ خوا له سەر پوژیتان فەرموودەى خوا بە درۆ ئەزانن ؟ (۸۲) بۆچی ئیوہ لە کاتیگا کە گیانی نەخۆشە کە تان ئەگاتە قورقورپراگە (۸۳) وە ئیوہ لەو دەمەدا تەماشای ئەکەن (۸۴)

نیشان ئەدات و جەلەوگیرتان لێ ئەکات لە گومرایی و سەرگەردانی بێ پروان ، بازۆر بە بێ پەردەش نەیکەن ، وە لە پەردەى پرسیارایا بڵین : « ائذا متنا وكنا ترابا وعظاما ، انا لمبعوثون ؟ او آباؤنا الاولون ؟ » خوا ئەم قورئانەى بۆ ناردوون بە مایەى پروا و خۆراکی گیان و دلی ئادمی ، هەر وەك ئاو و كشت و كۆل مایەى ژیان و خۆراکی جەستەى تەبى ، پێویست بوو لە سەرتان کە سوپاسى خوا بکەن ، کەچی لە جیاتی سوپاسى فەرموودەکانى بەدرۆ ئەزانن وەکو ئەفەرموئى (وتجعلون رزقكم انکم تکذبون) لە جیاتی سوپاستان لە سەر پوژیی بێدانتان ، فەرموودەى خوا بە درۆ ئەزانن ، واتە بە درۆ زانیى فەرموودەى خواتان داناو لە جیاتی سوپاس بۆ کردنى ، یا کردووتانە بە مایەى مانەوتان لە جیگا بەرزە کانتان و قازانچ و دەست کەوتەکانى جارانتان کە پێى ئەژیان .

ئنجای دواى سوورەتە کە ئەهینى بە باسى مەردوم لە کاتی مردنا ، وە پێیان ئەلێ : چی ئەکەن لەو دەمەى کە ئەکەونە گیانەلاو چەناگە گوتان ، و لە سەر دووپیانی دنیاو قیامت ئەویستو و پشت لە دنیاو پروو لە قیامت وەکو ئەفەرموئى (فلولا اذا بلغت الحلقوم) بۆچی ئیوہ لە کاتیگا کە گیانی نەخۆشە کە تان ئەگاتە قورقورپراگە (وانتم حينئذ تنظرون) وە ئیوہ بە هەموو خەم و خەفەتیکەو لەو دەمەدا تەماشای ئەکەن وە

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ (۸۵)

وہ ئیمە لە ئیوہ نزیکترین بە مردووکە ، بەلام ئیوہ ئیمە نابین (۸۵)

ئاهو هەناسە ی ساردی بۆ هەل ئەکێشن ، وە ئەگەر لێتان وەر بگێریئ
هەرچیکتان هەیه ئەیدەن بۆ ئەو ی نەخۆشە کە تان چاک بیتەو .

لەم کاتەدا کە گیان لە دنیا دەرئەچێ ، وە هەرچی هەیه بە جێ ئەمێنی ،
وہ پووئە کاتە عالەمیکی تاریک و نووتەک کە هیچی لێ نازانی ، وە هیچی
بەدەستەو نەیه ، بۆ ئەو پۆژە ی مەگەر کردەو نەبێ . ئنجا سا یا باش
یا خراب .

لەم کاتەدا گیانە کە ی لە عالەمی ئەولاشت ئەبینێ ، بەلام ناتوانی
باسی بکات ، لاشە لەویدا کەوتوو ، دانیشتوان ئە ی بین ، بەلام نازان
گیانە کە ی بۆ کوێ چوو ، وە چی بە سەر هات ؟ .

لێرەدا دەسەلانی ئادەمی و زانینی ئەوێستی ، وە بەردە دائەدرێتەو
لە ناوەندی زیندوو و کان و مردوو کەدا ، لێرەدا هەر خوا خۆی و
دەسەلانی خۆی ئەمێنی ، وە کو ئەفەرموئ (ونحن اقرب اليه منكم)
ئیمە لە ئیوہ نزیکترین بە مردوو کەو (ولکن لاتبصرون) بەلام ئیمە
نابینن - و لامی ئەم «لولا» یە ووتە ی «ترجعونها» یە ، لە دێری دوا ییدا ،
واتە ئەگەر ئیوہ دروست کەرتان نەیه ، وە خۆتان دروست کەرن ، بۆچی
کیانی مردوو کاتتان ناگێرئەو بۆ ناو لاشە کانیان ؟ .

دوو بارە ئەم هانە هانە یە ئەلێتەو ئەفەرموئ : « فلولا ان کتم ،،،،،»

فَلَوْلَا اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِنَ (۸۶) تَرَجِعُونَهَا اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ (۸۷)

ئنجا ئه گەر (له لایهن خواوه) بریاری مردتانا نهدراوه (۸۶) بوچی
گیانی (مردۆکه تان) ناگپرنه وه؟ ئه گەر پاست ئه کهن (۸۷)

واته ئه گەر وه کو ئیوه ئه لاین نه قیامت ههیهو نه پرسینه وه نه سزا ،
وه ئیوه سهر بهستو بهرهلان ، وه له لای خواوه فرمان به سهرا دراو
نین ، وه له ژیر فرمانو دهسه لاتی ئه وانین - مه یه لاین گیانی
نه خۆشه که تان ده رچی ، وه کو ئه فرموی : (فلولا ان کتم غیر مدینین ،
ترجعونها ان کتم صادقین) ئنجا ئه گەر له لایهن خواوه بریاری مردتانا
نهدراوه ؟ بوچی له کاتی گیانه لادا گیانی نه خۆشه که تان ناگپرنه دواوه ؟
ئه گەر پاست ئه کهن که ئه لاین : نه پۆزی دواپی ههیهو نه حساب ههیهو
نه سزا •

ئنجا که دهسته وسان مانه وه ههچتان پی نه کرا نابپی تی بگهن و بزانی
که هه موو کاریک هه به دهست خوایه ، وه هه ر ئه وه فرمان په و له دین و
دنیادا ، وه نابپی لپی بترسن و له فرمانی دهر نه چن ؟ •

دواپی ئه وهی که باسی حالی ئاده می به کی کرد که له گیانه لادابپی ،
ئنجا باسی حالی ئاده می ئه کات له دواپی مردنی له هه ر سپی دهسته که ی
پیشوو که له سه ره تایی سووره ته که وه باسی کرد به ئایه تی « وکتم ازواج
ثلاثه » ئه فرموی :

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ (۸۸) فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ
وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ (۸۹) وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (۹۰)
فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (۹۱) وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ (۹۲)

ثنجا ته گهر تهو مردووه له نزیکانی باره گایه (۸۸) تهوه بو تهو
په حه تی و بوئی خووش و (مژده دان به) به هه شتی پر له نازو نهمهت (۸۹)
وه ته گهر له ده سته ی لای راسته (۹۰)
بی زیانی بو تو (تهی مردوکه) تو له یارانی ده سته ی راستی (۹۱)
وه ته گهر له بی پروایانی گومرایانه (۹۲)

۱ - (فاما ان كان من المقربين) ثنجا ته گهر تهو مردووه له نزیکانی
باره گایه بهم په ننگه هه رچی خوا فه رمانی بی داوه کردوونی ، وه هه رچیش
جله و گیری لی کردووه نهی کردوون (فروح) بو تهوه په حه تی و دلنیایی و
حه سانه وه (وریحان) وه بو نخووشی (وجنه نعیم) و مژده دان به به هه شتی پر
له نازو نهمهت .

۲ - (واما ان كان من اصحاب اليمين) وه ته گهر تهو مردووه له
ده سته ی لای راسته (فسلام لك من اصحاب اليمين) سه لامه تی و بی زیانی
بو تو تهی تهو که سه ی که له ده سته ی لای راستی .

۳ - (واما ان كان من المكذبين الضالين) وه ته گهر تهو مردووه

فَنَزَّلْنَا مِنْ حَمِيمٍ (۹۳) وَتَصَلِيَةً جَجِيمٍ (۹۴) اِنَّ هَذَا
لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ (۹۵) فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (۹۶)

ميواندارى يەكەى لە ئاوى لە كۆلە (۹۳)و چوونە ناو دۆزەخەو (۹۴)
ئەمەى (كە لەم سوورەتەدا ووترا) پاستو بئى گومانە (۹۵) ئنجا
(ئەى يېغەمبەر) تۆ بە پاكى يادى پەروەردگارى خۆت بکە (۹۶)

لە بئى پرواىان و گومپرايانى پئى پاستە (فنزل من حميم) ميواندارى يەكەى
لە ئاوى لە كۆلى دۆزەخ (وتصليە ججيم)و چوونە ناو دوزەخە (ان هذا)
ئەوەى كە لەم سوورەتەدا وترا لە باسى زىندوو بونەو و ئەحوالى
نزىكانى بارەگاو دەستەى لای پاستو دەستەى گومپرايان (لهو حق
اليقين) شتىكى پاستو دروستو بئى گومانە (فسبح باسم ربك العظيم)
ئنجا ئەى يېغەمبەر تۆ بە پاكى يادى پەروەردگارى گەورەى خۆت بکە
گۆئى مەدەرد بئى پرواىان پئت باو پ بکەن يا نەيکەن ئەوى كە لە سەر
تۆ پئويستە ھەر پراگە ياندنەو ھىچى تر •

سورة الحديد

بسم الله الرحمن الرحيم

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

سوورهی (حدید)ه

مه‌ده‌نی‌یه (۲۹) ثایه‌ته

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

ه‌رچی له ئاسمانه‌کانو زه‌ویدا‌یه هموو به‌ پاکی یادی خوا‌ته‌که‌ن

سوورهی (حدید)ه

مه‌ده‌نی‌یه (۲۹) ثایه‌ته

بسم الله الرحمن الرحيم

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

(سبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ه‌رچی له ئاسمانه‌کانو زه‌ویدا‌یه هموو به‌ پاکی یادی خودا‌ته‌که‌ن ، واته‌ ئه‌وانه‌ی که‌ ژیرن وه‌ک ئاده‌می و فریشته ، خوا به‌ پاک‌ته‌ناسن له هموو که‌مو کووپی‌یه‌ک ، وه‌ دووری ئه‌خه‌نه‌وه له هموو شتیکی وا که‌ شایسته‌ی ئه‌و نه‌بی ، وه‌ک هاوبه‌ش بو به‌یدا کردنو ، دانانی فریشته به‌ کچانی ئه‌وو ، دانانی « عیسا » به‌ کوپی ، وه‌ ئه‌وانه‌ی که‌ ژیریش نین ته‌سیحاته‌که‌یان ده‌لآله‌ت

کردنی بوونە که یانە لە سەر گەورەیی و دەسەلانی خوا ، پامبی
«مسخری» و فرمان بەری یانە بۆ خوا •

ئەم دەلالت کردنە وەك ئامازە «ئیشارە» کردنت وایە بە دەست با بە
سەر یا بە چاوو برۆ بە جۆریکی تاییبەتی بۆ یەکیك که بی یهوی کارینک
بکات ، تۆش ئامازە ی بۆ بکەیت که بەلە نه کات و تۆزی دان بە خۆیا
بگری ، دوای ئەو ئامازە یەکی تری بۆ بکەیت بە جۆریکی تر که کارە که
بکات یا نه بکات ، ئەم دەلالت کردنە لەم دوو کاتەدا هاو پرسیکەت
تی ئەگە یەنی وەك تی ئەگە یاندنی بە قسە ، بە لکو باشتر ، تا چەند ئامازە ی
زۆر هە یە لای ئادەمی بە دەست یا بە سەر یا بە چاوو برۆ ••• که هەر
بە کێکیان جۆرە مانایە کیان هە یە که مەردوم بە بی پەردە تی ئەگەن •

ئینجا لە کاتی ئەمە حالی ئادەمی بی - که زانین و تی گە یشتی زۆر
که م و کووپ ، وە لە جە مەریە کی ئینجگار بچکۆلانە دایە - ئە بی ئەو ی
که خوا ئامازە ی بی ئە کات بۆ ئادەمی و تی یان ئەگە یە نی بە ئامازە ی جوان و
پرمانا لە ئاسمان و زەویدا - ئە بی ئەو چۆن بی ، ئە گەر تۆ - ئە ی
ئادەمی ! - بە دلکی پاکی پرووناکی بی گەردەو و ورد بیتهو و لە هەلاتن و
ئاوا بوونی ئەستیرە کان بە ئاسمانەو و لە ئیوارەو و تا بە یانی ، یا و ورد
بیتهو و لە مانگ نه خوازە لا لە شەوی جوار دەو پانزەدا ، وە لە تریفە
تریفی بە ئاسمانەو و ، که تارایە کی زیوین ئەدات بە سەر زەویدا ، وە ئەو
شەو تاریکەت بۆ پرووناک ئە کاتەو •

یا و ورد بیتهو و لە پۆژ که وەك شاهەنشای جیهان هەلدی بە هەموو
لەشکری شان و شکۆ هیککی یەو و ، وە پرووناکی و گەرمی و گەلی جۆرە

تیشکت بۆ ئەتیری ، وه یا ئادەمی و گیان لە بەران و دارو درەخت و گۆل و گۆلزارو گزرو گیات بۆ زیندوو ئەکاتەوه و ژیانان ئەداتێ - ئەگەر لەمانە وورد بێتەوه تێ ئەگەیت که هەموو لایەکیان ئەچرێن بە گۆنچکە تا که خواپەکی تاكو تەنای دانای ، ئاگاداری ، ئەندازیاری دەست پەنگینی ، بە دەسلاتی ، فرمان پەوای ، بەخشندە ی مېهرە بان هەبە ، هەرچی بە تۆو بە ژیانێ تۆ پێویست بێ هەمووی بۆ دروست کردوویت ، وه پوژی له پوژان - ئەگەر خۆت ژیرو تیگەشتوو بیت - له سەر هیچ شتێک بەکت نەکویت ، بەلکو سەلتەنە تیشی پێوه لێ بدەیت •

یا ئەگەر بچیتە ناو باخیکی تیراوی باراوی پر له گۆل و گۆلزارو لاله زار ئەبیت و دەستی پەروەردگار ئارایش ئەدات ، له لایەکەوه چاوی گۆلێ ئەپزێ ، له لایەکی ترەوه سووراوی سەر گۆنای گۆلێ سووره ئەکات ، له لایەکی ترەوه برچی بنوشه دانه هێتێ و بە شانە ی ئەکات ، له لایەکی کەوه پیاڵە ی زێرینی نێرگس پر ئەکات له ئاوی شەونم ، له لایەکی ترەوه قالی گۆل و نەسرین له ژیر پێدا پائەخت ، وه بۆنی خۆشی عەترو عەبیری بە سەرا ئەپزێ •

هەر گۆلێک ئەگەر باش لێ وورد بێتەوه ، بێ گومان خوای پێ ئەدۆزیتەوه ، وه بەزمانی حال بانگت ئەکات بۆ سەجده بردن بۆ بارەگای خوای گەوره ، هەر وا له هەر گۆشە یەک له جیهان وورد ئەبیتەوه بە زمانی حال تەسبیحاتی خوا ئەکات واتە گەورە یی و دەسلاتی خوات نیشان ئەدات ، بە پاستی قورئانی پیرۆز پاست ئەکات که ئەفرموی : « تسبح له ما فی السماوات السبع والارض ومن فیهن ، وان

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱) لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲)

وه ئه‌وزاڵ و پراست کرداره (۱) خاوه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌وی به
زیندوو ئه‌کات و ئه‌مرئیی ، وه ئه‌و به‌ سهر هه‌موو شتی‌کا توانایه (۲)

من شيء الا يسبح بحمده ولكن لا يفقهون تسيحهم ، (۱) •

(وهو العزيز) وه ئه‌و زاله به‌ سهر هه‌ر شتی‌کا که بی‌یه‌وی، و
هه‌موو شتی‌ک مل که چی فه‌رمانی ئه‌وون (الحکیم) پراست کرداره، واته
هه‌موو شتی‌کی به‌ پێی حکمه‌ت و فه‌لسه‌فه‌یه (له ملك السماوات
والارض) خاوه‌نی ئاسمان و زه‌وی به، کهس له‌م خاوه‌نداری به‌دا دم‌قالی
نه‌ گه‌ل ناکات و به‌ سه‌ریا زال نابێ، له‌ نیشانه‌ی ئه‌م خاوه‌نداری به‌یه
ئه‌مه‌ که‌مردن و ژیا‌نی داناوه، وه‌ کو ئه‌فه‌رموی (یحیی ویمیت) زیندوو
ئه‌کات و ئه‌مرئیی، واته‌ ئه‌ندازه‌ی ژیا‌ن و مردنی داناوه بو‌ هه‌موو
زینده‌وه‌رێک ، نه‌ ژیا‌نی زۆرت‌ر ئه‌بێ له‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی که بو‌ی داناوه ،
نه‌ مردنی پاش و پێش ئه‌که‌وی له‌و کاته‌ی که بو‌ی ده‌ست نیشان کراوه •
ده‌سه‌لانی خوا هه‌ر ئه‌مه‌نده‌ نی‌یه، به‌لکو له‌مه‌ زۆرت‌رو گه‌وره‌ت‌ره،
وه‌ کو ئه‌فه‌رموی (وهو علی کل شیء قدير) وه‌ خوا به‌ سهر هه‌موو شتی‌کا
توانایه ، وه‌ هه‌رچی و یست ئه‌بێ ، وه‌ هه‌رچی‌شی نه‌ویست نابێ •

(۱) واته‌ هه‌ر چه‌وت ئاسمان و زه‌وی و هه‌رچی له‌ ناویانان هه‌موو
به‌ستایش و پاک راگرتنی خواوه‌ خه‌ریکن ، هه‌یج شتی‌ک نی‌یه‌ که
ته‌سه‌یحاتی ئه‌و نه‌کات •

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ، وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۳) هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

ئەو بە کەمین و دواھەمین ، وە ئاشکرا و پەنھان ، وە ئەو بەھەموو شتێک زانایە (۳) خوا ئەو خواپەییە کە ئاسمانەکان و زەوی دەروست کردووە لە شەش پۆژا ،

ئنجما سیفەتیکە تری خوا باس ئەکات کە لە سیفەتەکانی پیشووی ووردترە ئەفەرموئێ :

(هو الاول) ئەو لە پیش ھەموو شتێکا ؛ واتە ھەر ھەبوو (والآخر) وە دواترینی ھەموو شتێکە کە ھیچی لێ دوا ناکەوئێ ؛ واتە ھەر ئەمێنئێ ، (والظاهر) وە ئاشکرا و نمایانە بە کردەووە شوپنەوار (الباطن) وە پەنھان و نادیارە ، واتە نە بە چا و ئەبینرئێ ، نە ژیری و بیر بە یی بئێ ئەبات ، بەلام ئەو ھەموو شت ئەبینئێ وە ئاگای لە ھەموو شتێکە ، وە کو ئەفەرموئێ : (وهو بكل شيء عليم) ئەو بەھەموو شتێک زانا و ئاگادارە .

لە دوا ی باسی زانایی خوا بە ھەموو شتێک ، ئنجما باسی گەورەیی و دەسەڵاتی ئەکات ئەفەرموئێ : (هو الذي خلق السماوات والارض في ستة ايام) خوا ئەو خواپەییە کە ئاسمانەکان و زەوی دەروست کردووە لە شەش پۆژا .

مەبەس لەم پۆزانە پۆزی ئەمپرۆ نی یە کە بەیدا ئەبێ لە سووپانەووی زەوی لە سەر تەوەرە بە دەوری خۆیا لە بەر تیشکی پۆز کە شەو پۆزێک ئەگریتەو، چونکە ئەو زەوی یە کە لە سووپانەووی بە دەوری خۆیا شەو پۆز بەیدا ئەبێ ئەو کاتە نەبوو، کە واتە مەبەس لەم شەش پۆزە شەش قوناغی تاپەتی یە کە بە سەر دروست کردنی ئاسمان و زویدا هاتوو تا گەپاوون بەم پەنگە کە ئیستا هەن .

ئەو قوناغی کە زەوی و ئاسمانەکان پرپیوانە وەک لە تەفسیری «منار» و «مەراغی» دەر ئەکەوێ لە سوورە «اعراف» دا :

یەکەمیان : ئەوماو یە بوو کە زەوی لە گەل پۆزو هەموو ئەستیرەکانا شتێک بوون وەک دووگەل کە ئەمپرۆ لە زمانی عیلمیدا پێی ئەلین «سەدیم» کە قورئان ئاماژە ی بۆ ئەکات لە سوورە «فصلت» دا بە ئایەتی : «ثم استوی الى السماء وهي دخان» (۱) .

زانایان ئەلین : ئەو دووگەلە کە پێی ئەلین «سەدیم» پێک هاتوو لە شتی زۆر ووردیلە ووردیلە ی ئیجگار زۆر کە هەمووی لە جوولەدا بوون، وە ئەم شتە ووردیلانە کەم کەم کۆ بوونەتەو، وە بوون بە کۆمەل کۆمەل، وە ئەم کۆمەلەنەش بەرە بەرە بە یەکەو نووساوون بە هۆی هیزی کیشندەو، وە لە دوا ی هەزاران هەزار سأل لە کۆبوونەووی ئەم شتە ووردانە کۆمەلێکی ئیجگار گەورە کۆ بوونەو، وە سووپاوەتەو

(۱) واتە : لە پاشان خوا ویستی ئاسمان دروست بکات کە لەو دەمدا ئاسمان گازێکی تاریک بوو وەک دووگەل .

له سەر تەوەرە بە سووپانەووەیەکی زۆر خێرا، وە لەو سووپانەووەیەووە
ئاگری تێبەر بوو، وە پرووناکی و گەرمی یەکی داو تەووە، وە ئەم کۆمەلە
گەورە بە کەسە یێی ئەلین پۆژ •

دووهم : زەوی لە گەل پۆژو هەموو ئەستێرە گەپۆکە کانا
پێکەووە بوون بە یەکەووە نووساوون، لە پاشا زەوی و هەموو ئەستێرە
گەپۆکە کانی تری لێ بچراو، وەك له سوورەى «انبیاء» دا ئەفەرموی :
« أولم ير الذين كفروا ان السماوات والارض كانتا رتقا ففتقناهما » (۱) •

هەرچی ئەستێرە ئاسمان هەیه بەم دوو قۆناغە دروست بوون ،
زەویش هەر بەم دوو قۆناغە بوو بە ئەستێرە بۆ ئەوانەى کە لە
ئەستێرە یەکی ترەو تەماشای ئەکەن، بەلام بۆ ئەوێ کە بێی بە زەوی و
ئادەمی لە سەری بژی ، چوار قوناغی تری ئەوێ کە بە
دوو قوناغە کە ی ترەو ئەبن بە شەش قوناغ •

زەوی کاتیک کە لە پۆژ بچرا ئەمیش وەك پۆژ گازیکی
هەلگیرساو بوو، لە پاشا بە هەزاران هەزار سالی ئەم گازه هەلگیرساو
بوو بە هەلم ، چونکە « ئوکسجین » و « هایدروجین » و کە ئاویان لێ
دروست ئەبێ لە بەر سووکی خۆیان سەر ئەکەوتن بۆ سەرەو، وە
لە بەر ساردیی لای ژوووو ئەبوونەو بە هەلم و بە باران، بەلام بارانە کە
چەند هەزار سالی لە بەر گپو کلبو و بلیسەى زەوی نە ئەگەشتە
سەر زەوی، بەلكو ئەبوو بە هەلم و ئەچوو و بە ئاسمانا تا زەوی

(۱) واتە : ئەى بێ پرواینە ! نازانن کە ئاسمانەکان و زەوی یەك کۆمەلە
بوون و لە یەکمان بچران دوون •

سارد بۆۋە، ۋە ئاۋى باران بەشى زۆرى سەر زەۋىي داپۇشى، ۋەك قورئان ئامازەى بۆ ئەكات بە ئايەتى « و كان عرشه على الماء » (۱) .

لە پاشا زەۋىي كە سارد بوۋە ۋە پەلە بەلە ۋوشكائىي لىي پەيدا بوۋ، ئىجا بە ھەزاران ھەزار سال تويكىلىكى قايمى پەيدا كرد لە گەل تەبۆلكە ۋە شاخ بە پەنگىكى ۋا كە بەرگەى لافاۋى گەورە بوۋمەلەرزە بكرى، دواى ھەزاران سال، ئىجا چلە چلە گىاي لىي پەيدا بوۋ لە گەل خەلوۋزى بەردىي « فحمى حجرى » ۋە ماسى، دواى ماۋەيەكى ئىجگار زۆر گىاي دارى سەۋبەرو وورده گياندارى لىي پەيدا بوۋ، كە ھەموو لە يەك ئەچوون، دواى ماۋەيەكى ئىجگار زۆر گياندارى مەمك دارو ئەو گياندارانەى كە بە كارى ئادەمى دىن پەيدا بوۋ، كە زانايان ئەم ماۋەيە بە بىست ملىون سال دائەتىن .

زانايانى پۆژئاۋا ئەلەين : لە پاشا زەۋىي پىرو بىي ھىزو تەۋانائە بىو ئەمرى، ۋە لەم بۆشايىيە گەورەيەى كە لە زوور سەرمانەۋەيە تەئىزرى، ۋەك قورئان ئەفەرموى « اذا رجت الارض رجا . وبست الجبال بسا . و كانت هباء منبثا » (۲) .

دواى ئەۋەى كە خوا ئاسمان ۋە زەۋىيى دروست كرد، ۋە لە دواى نەبوون بوۋنەۋەرى ھىنايە پروۋ، ئىجا خوا حوكم پانئىي خۆى ئاشكرا كرد، ۋە ئەو دەستورانەى كە داى نابوۋ لە ھەموو بوۋنەۋەرا بەراۋردى

- (۱) واتە لەۋ پۆژەدا حوكم پانئىي خوا بە سەر ئاۋا بوۋە .
 (۲) واتە دەمىك كە زەۋىي ھىنايە لەرزە بە لەرزىنىكى توند . ۋە شاخەكان وورد كران پۆژە پۆژە ، ۋە بوون بە گەردو چوون بە ئاسمانا .

ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ، يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ ،
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا

له پاشا له سەر تهختی (حوکم پرانی) جی گیر بوو ، ئەزانئێ چی ئەچی
به ناو زه ویداو چیی لێ دەرئەچی ،

کرد، وه کو ئەفەرموئ : (ثم استوى على العرش) واتە له پاش دروست
کردنی ئەم بوونەوهره گهوره يه - كه به ههزار مليون سالى تيشك ئەم
پهرو ئەو پهري ناکرئى - له سەر تهختی حوکم پرانی جی گیر بوو، واتە
ئاگای له ههموو بوونەوهره، دهستی به سهريا ئەروات، وه ههموو له
زیر دهسهلات و چاودیریی ئەوان، كه واتە ئەم پسته «جمله» يه بریتی
«کنایه» يه له ئاگاداریی و دهسهلاتی خوا به سەر بوونەوهره ، وه مانای
وانی يه كه له پیش دروست کردنی بوونەوهره له سەر تهختی حوکم پرانی
نهبوو، به لێ به پتوه بردنی وولات له دواي دروست کردنی وولات
دهست یی ئەکات، كه واتە مەبهس لهم ئاسمانانه ههموو بوونەوهره، نهك
هەر کۆمهلهی پۆزی (۱) تێمه يه .

ئنجبا به کورتی باسی ئاگاداریی خۆی ئەکات به سەر بوونەوهره،
ئەفەرموئ (يعلم ما يلاج في الارض) ئەزانئێ چی ئەچی به ناو زه ویدا له
تۆو دانه وئێله، ئاوو گهرمی، لاشه ی مردوو، ههه وهك ئەزانئێ چی له
ناویا هه يه (وما يخرج منها) وه چیشی لێ دەرئەچی له گیاو کشت و

(۱) خوا لیخۆشبوو خۆی نووسیوی : (پۆزی) من به سه ليقه ی
خۆم کردم به (پۆزی) . (م) .

وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ ، وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ، وَهُوَ مَعَكُمْ
 أَيُّنَمَا كُنْتُمْ ، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (٤) لَهُ مُلْكُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (٥)

وہ چى دیتہ خوارہ وہ لہ ئاسمان و چى بۆ سەر ئەكەوئى ، وہ لہ
 ھەر كوئى يەك بن خواتان لہ گەلە ، وہ خوا بىنايە بە ھەرچى بىكەن (٤)
 خاوەندارىتى ئاسمانەكان و زەوى بۆ ئەو ، وہ ھەموو كارىك ھەر بۆ لای
 خوا ئەچىتەوہ (٥)

كآل و دانەوئەلەو، ميوە، كانى و نەوت . . . (وما ينزل من السماء) وہ چى
 دیتە خوارەوہ لہ ئاسمان لہ بەفرو باران و تەرزەو ھەورە تریشقەو
 تيشكى ھەمە جوړەى پوژو، گازو، پارچەى ئەستىرەى كشاو « شەب
 و نيازك » و فریشتە ، (وما يعرج فيها) وہ چى بۆ سەر ئەكەوئى لہ نزاو
 بارانەوہ و كردهوہى بەندەگانو، ھەلمو دوو كەل (وهو معكم ايما كنتم)
 وہ لہ ھەر كوئى يەك بن ھەمیشە خواتان لہ گەلە ، (واللہ بما تعملون
 بصير) وہ خوا بىنايە بە ھەر چى ئوہ بىكەن ، وہ ئاگای لہ ھەموو
 شتىكە كە بە دلتانا تى بەرپۆى (له ملك السماوات والارض) خاوەندارىتى
 ھەموو ئاسمانەكان و زەوى بۆ ئەوہ (والى الله ترجع الامور) وہ ھەموو
 كارىك ھەر بۆ لای خوا ئەگەرتەوہ ، وہ فەرمانى خوئى ئەدات لہ ناويانا.
 ئنجا خاوەندارىتى خوئى بۆ ئاسمان و زەوى چى گير ئەكات بە
 بەلگەيەكى پاستە قينە ، وہ بە دەستورپىك كە دايانەو لہ سوورپانەوہى

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ ، وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ، وَهُوَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۶) آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا

دميک شهو ئەکات به ناو پۆزاو دمیک پۆز ئەکات به ناو شهوا ،
وه ئەو ئاگاداره به نهیئیی ناو دلان (۶) برواڤین به خواو پهوانه کراوی
خوا ، وه خهرج بکهن (له پئی خوادا)

پۆزانهو سالانهی زهوی ، وه به کلایی تهوره کهی ئەفهرموی (یولج
اللیل فی النهار) دمیک شهو ئەکات به ناو پۆزا له ڤیواراناکه شهش
مانگهی هاوینو پایزا که شهو درێژ ئەبێ ، وه ههموو ڤیوارانیک شهو
به شیک له پۆز داگیر ئەکات بۆ خۆی (یولج النهار فی اللیل) وه
دمیک پۆز ئەکات به ناو شهوا له به یانپانا له شهش مانگهی زستانو
به هارا که پۆز درێژ ئەبێ ، وه ههموو به یانپانیک پۆز به شیک له شهو
داگیر ئەکات بۆ خۆی (وهو علیم بذات الصدور) وه ئەو به نهیئیی
ناو دلان ئاگاداره ههروهک به کردهوهی پۆزانه یان ئاگاداره •

به سه ره تایی ئەم سووره ته له باسی گهوره یی و دمه لآت و تاكو
ته نیایی خوادا زۆر دلێ پهق و تهقی هتایه له رزه ، به جورنیک که ئاماده
بێ بۆ وه رگرتنی هتیدی فه رمانانی قورس و گران له بروا هتینانو بهخت
کردنی مآلو دارایی له پئی خوادا ، فهرمووی : (آمناو باللله ورسوله)
بروا ڤین به خواو به پهوانه کراوی خوا که ڤنهمبهره (دهخ) وانفقوا وه

مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ، فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ (۷) وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ، وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ

لهو دارایی‌یهی که خوا ئیوهی کردوو به جئ نشینی پیشینان تیاید،
 ئنجا ئهوانه‌تان که بروای هیئاوه دارایی‌یان بهخت کردوو پاداشی
 گه‌وره‌یان بو هه‌یه (۷) ئیوه بو بروا به خوا ناهئین ؟ له کاتیکا که پیغه‌مبه‌ر
 بانگتان ئه‌کات بو بروا هیئان به په‌روه‌ردگار تان ،

بهخت بکه‌ن له پئی خوادا (مما جعلکم مستخلفین فیہ) لهو دارایی‌یهی
 که خوا به سپارده «امانه» داوئیه ده‌ستان، واته ئهو دارایی‌یهی که
 هه‌تانه مالی‌خوایه، وه‌ک له سه‌ره‌تای ئه‌م سووره‌ته‌وه فه‌رموی «له ملک
 السماوات والارض» داوئیه ده‌ستان به سپارده که بوخۆتان و مال و
 منالئانی لی خه‌رج بکه‌ن به بی ئسراف، وه له پئی حه‌لا لا ، وه ئه‌ویکه‌ی
 تری له پئی خوادا بهخت بکه‌ن •

ئنجا هانه هانه‌ی مه‌ردوم ئه‌دات له سه‌ر ئه‌م بروا و مال خه‌رج
 کردنه ئه‌فه‌رموی (فالذین آمنوا منکم) ئه‌وانه‌ی که بروایان هیئاوه له
 ئیوه (وانفقوا) وه مالی خۆیان بهخت کردوو به‌زه‌کات و ده‌ست گیرۆبی
 هه‌زاران (لهم اجر کبیر) بو ئه‌وان هه‌یه لای خوا پاداشی گه‌وه •
 ئنجا سه‌رکۆنه‌ی ئه‌وانه ئه‌کات که بروا ناهئین له گه‌ل ئه‌وه‌ی که
 هه‌رچی به‌هانه‌و بیانوش بی به ده‌ستیانه‌وه نی‌یه، ئه‌فه‌رموی (وما لکم
 لا تؤمنون بالله) ئیوه بو بروا به خوا ناهئین ؟ (والرسل يدعونکم
 لتؤمنوا بریکم) له کاتیکا که په‌وانه کراوی خوا - که پیغه‌مبه‌ره - له

وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۸) هُوَ الَّذِي
يُنزِلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ ،

وہ خواش بی گومان پەیمانی پروای لی وەرگرتوون ، ئەگەر
باوەردارن (بەم پەیمانە) (۸) خوا ئەو خواپەییە کە ئەنێری بۆ بەندە
خۆی (کە محمەد) ئایەتانی پۆشنی قورئان تا بتانھێتتە دەروە لە
تاریکستانی (نادانی و گومرایی) بۆ ناو پرووناکی ،

ناوتانایە و بانگتان ئەکات بۆ پرواھێنان بە پەروەردگارتان، (وقد اخذ
میثاقکم) وە خواش بە پراستی پەیمانی لی وەرگرتوون بەو بەلگانە
کە بۆی داناوون لە سەر تاکو تەنیاپی خوا لە بوونەوەرە، وە لە خودی
خۆتان (ان کنتم مؤمنین) ئەگەر پروادارن بە دەلیلی عەقڵی و نەقلی ،
واتە خوا یتەمبەری بۆ ناردوون لە خۆتان بە بەلگەو نیشانە زورەو ،
وہ پەیمانی لی وەرگرتوون کە پروا بێن بە خوا بە هۆی ئەو ژیری بەی
کە بە سروشت داوینی کە چەوت و پراست و پاكو پسی پی جیا ئەکەنەو ،
وہ بەو ئایەتانی بوونەوەری بەی کە لە قورئان بۆی باس کردوون •

ئەجا خوا مەت ئەنی بە سەرمانا بە پەروانە کردنی حەزرەتی محمەد،
وہ ئامازە ئەکات بە گرنگی ئەم یتەمبەرە، ئەفەرەموی (هو الذی) خوا
ئەو خواپەییە (ينزل علی عبده) کە ئەنێریتە خواوەوە بە سرووش بۆ
بەندە خۆی کە یتەمبەرە (آیات بینات) ئایەتانی پۆشنانی قورئان
(لیخرجکم من الظلمات الی النور) تا پزگارتان بکات لە تاریکستانی

وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَؤُوفٌ رَحِيمٌ (۹) وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

وه بهراستی خوا دهربارهی یتیم میهره بانه (۹) یتیم چیتانه که وا
هیچ بهخت ناکهن له پئی خوادا؟ له کاتیکا (که یتیم یتیمرون) که له بووری
ناو ئاسمانه کان و زهوی بو خوائه مینتیه وه

نادانی و گومرایی بو پروونا کایی زانین و پروا (وان الله بکم لرؤوف
رحیم) وه به بی گومان خوا دهربارهی یتیم به پرحم و میهره بانه که زیریی و
بیری داوئی تاوورد بینه وه له خوتان و دهورو بهرتان •

دوای یتیم که سه رکۆنه ی کردن له سه برپا نه هینان، ئنجا
سه رکۆنه یان ئەکات له سه پزیدی و چرووکی و دهست قووچان و
ئەفەرموی : (وما لکم الا تنفقوا فی سبیل الله) یتیم چیتانه که وا هیچ
بهخت ناکهن له پئی خوادا؟ (ولله میراث السماوات والارض) له
کاتیکا که هه موو یتیمرون، وه خوا یتیم به که له بوورگر « وارث » ی
هه موو دانیشتوانی ئاسمانان و زهوی، واته یتیم یتیمرون وه دارایی که تان له
باش به جی یتیم، ئنجا سا یا کهستان نی یه و دارایی به که تان بی خاوه ن
ئەمینتیه وه ، وه یا کهستان هه یه به لام له باش چهند چینگ یتیمرون
دو برپا یتیمرون و دارایی به که تان بی کس یتیمتیه وه ، ئنجا ئەگەر
دارایی به که تان به سه رینی خوتان بهخت بکهن له پئی چاکه و

دەست گیرۆیی و بلاو کردنەووی ئاینی ئیسلاما قازانج ئەکەن، وە تووشی پاداشی گەورەیی پۆزی دواپی ئەبن، وە ئەگەر بەختی ئەکەن لەو رینگایەدا، دواپی مردنتان ماله کەتان ئەپوات بێ ئەووی لە پۆزی دواپیدا بەهرە بەکی لێ وەرگرن .

« سید قطب » « . . ئەفەرموی ئەم سوورەتە - وەك دەرنەکەوی لە شتووەکە بەو - لە ناوەندی سالی چوارەمی کۆچی و دواپی گرتنی شاری مەککە هاتۆتە خوارەووە بۆ چارە کردنی بارینکی تازە کە پووی داوە ، ئەویش ئەمە بووە کە لە وە پیش کۆچکەرانی و یارمەتی دەران لە پنی خواو ئیسلامەتیدا سەرۆمالی خۆیان بەخت ئەکرد، وە لە دارایی بەکەیان بەشی زبانی خۆیانان لێ گل ئەدا بەو، وە ئەویکە ی تریان هەموو لەو پنی بەدا دائەنا لە بەردەمی پیغەمبەرا، با بە دیمەن کەمیش بووی، بەلام ئەوی ئەیاندا بە خوا لە چاو دارایی بەکەیانا ئیجگار زۆر بووە . »

لەم پینج شەش سالدەدا مسلمانەکان زۆر بوون، نەخوازەلا دواپی گرتنی شاری مەککە کە لەهەموو لایەکەو دەستە دەستە خەلک ئەهاتن و مسلمان ئەبوون، ئەم مسلمانانە چونکە وەك کۆچکەرانی و یارمەتی دەران دڵگەرم و سەرگەرم نەبوون لە دارایی خەرچ کردن و سەردانان لە پنی ئیسلامەتیدا ، خوا بەم سوورەتە بانگی ئەم تازە مسلمانانە کرد زۆر بە گەرم و گوپی بۆ دارایی بەخت کردن و سەردانان لە پنی خواو بەرز کردنەووی ئاینی ئیسلاما .

ئەجا بەراوردێک ئەکات لە ناوەندی ئەوانەیی کە لە پیش گرتنی شاری مەککەدا یارمەتی ئیسلامیان داوەو ئەوانەیی لە دواپی مەککە

لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ،
 أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا ،

وہ کہ یہ کہ نین ٹھوانہ تان کہ لہ پیش گرتی «مہ ککہ» دا مالی خویان
 بہخت کردو جہنگین ، ٹھوانہ پلہو پایہ یان گہ لیک گہ ورہ ترہ لہ وانہ ی
 کہ لہ دوا ی گرتی مہ ککہ جہنگین و دارایی یان بہخت کرد ،

یارمہ تی یان داوہ ٹھو فہرموی : (لا یستوی منکم من انفق من قبل الفتح
 وقاتل) ٹھو مسلمانانہ ی کہ لہ پیش گرتی مہ ککہ دا دارایی خویان
 بہخت کردو لہ پئی خوادا جہنگین ، نابن بہ ہاوتای ٹھوانہ ی کہ لہ
 دوا ی گرتی مہ ککہ دارایی خویان بہخت کردو جہنگین ، چونکہ پیش
 گرتی مہ ککہ مسلمانہ کان زور کہم و زہ بوون و دست کورت بوون ،
 ہموو دہر گایہ کیان لی داخرا بوو ، تہنہا دہر گای لای خوا نہ بی ، وہ
 ہیج پشتیوانیکیان نہ بوو تہنہا خوا نہ بی ، وہ ہیج ہیوایہ کیان نہ بوو تہنہا
 بہ خوا نہ بی ، لہ بہر ٹھوہ ہر یارمہ تی بہ کیان دایت ہر بو خواو لہ
 ربی خوادا بووہ ، کہمی ٹھوان لہ زوری ٹھمان لای خوا گرنکتر بووہ ،
 بہ لام دوا ی گرتی مہ ککہ پیغہ مہرو مسلمانہ کان سہر کہوتن ، وہ
 نیلامہ تی بلاو بووہ بہ ہموو عہرہ بستانا ، وہ مہردوم دہستہ دہستہ
 ٹھہاتن و مسلمان ٹھبوون ، لہ بہر ٹھوہ فہرموی : (اولئک) ٹھوانہ ی کہ
 لہ پیش گرتی مہ ککہ دا دارایی خویان بہخت کردو (اعظم درجہ) پلہو
 پایہ یان گہ ورہ ترہ (من الذین انفقوا من بعد وقاتلوا) لہ وانہ ی کہ لہ دوا ی
 گرتی مہ ککہ دارایی خویان بہخت کردو جہنگین •

وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَى ، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۱۰)
 مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ ؟ وَلَهُ
 أَجْرٌ كَرِيمٌ (۱۱)

وه به هەردوولا خوا بەلێنی باشی داوه ، وه خوا ئاگاداره بهووی
 که ئەیکەن (۱۰)

کێیە ئەو کەسە قەرزی بەدات بە خوا به قەرزێکی باش تا خوا
 بەزێادەوه بیداتهوه ؟ وه بۆ ئەوه پاداشی سوودمەند (۱۱)

بەلێ ئەم دوانە نابن بە یەک وه پایەیی یەکەمیان گەلێ بەرزترە له
 پایەیی دووهم ، بەلام له گەل ئەو شای هەردوولا به بههشت پاداش
 ئەدرێنەوه ، وه کو ئەفەرموی : (وکلا وعد الله الحسنی) هەردوولا خوا
 بەلێنی پاداشی پێ داوون ، وه پاداشی هەردوو لایان ئەداتهوه به باشی ،
 بەلام پاداشی یەکەمیان به گەورەتر (والله بما تعملون خبیر) وه خوا
 ئاگاداره بهووی که ئەیکەن .

ئەجا به شێوهیەکی بەتین تر و گەر و گوپتر داوای دارایی بهخت
 کردن ئەکات له پێی خوادا ئەفەرموی : (من ذالذی یقرض الله قرضا
 حسنا) کێیە ئەو کەسە قەرزی بەدات بە خوا به قەرزی دانێکی باش ،
 واتە مائی خۆی بهخت بکات له پێی خوادا ، بهم پرەنگە منەت ئەنێ به
 سەر ئەو کەسە که خێره کەمی پێ ئەکات ، وه بۆ خواو له پێی خوادا
 بیدات ، وه له مائی حەلال ، وه به دزی بهوه بیدات تا هەزاره که تەریق
 ئەیتنەوه (فیضاعفه له) تا خوا زۆر به زیادهوه بیداتهوه ، وه پاداشی
 پێ برانەوهی پێ بهخشی ، وه کو ئەفەرموی : (وله أجر کریم) وه بۆ

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ : جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الأنهارُ خَالِدِينَ فِيهَا ، ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۲)

(ئەم پاداشەیان کە زیاد ئەکرێ) لە پۆژنیکایە کە تۆ پیاوان و
ژنانی بروادار ئەبنیت کە پرووناکیی (بروایان) لە بەردەمیانەوهو لە لای
پاستیانەوه ئەپوات (پێیان ئەووترێ) مژدە ی ئیوه لەم پۆژەدا چوونە
ناو بەهەشتانیکە کە جۆگە ئاو ئەپوات بە بنکیانا ، تیا ئەمێنەوه بە ئیجگاری ،
هەر ئەوه یە مەبەستی گەوره (۱۲)

• ئەوه پاداشی سوودمەند •

دوای ئەوهی کە فەرمووی ئەوانە ی کە لە پێی خوادا دارایی
خۆیان بەخت ئەکەن خرا پاداشیان ئەداتەوه بە زیادەوه ، ئنجاباسی ئەو
پۆژە ئەکات کە پاداشی بروادارانێ تیا زیاد ئەکرێ ، ئەفەرمووی
(یوم ترى المؤمنین والمؤمنات) پاداشە کە یان زیاد دەکرێ لە پۆژنیکا - کە
پۆژی دوایی یە - کە پیاوان و ژنانی برواداران ئەبنیت (یسعی نورهم
بین ایدیهم وبایمانهم) نووری پروا و پێنموونی یان ئەپوات لە بەردەمیان و
لای پاستیانەوه ، وە پێنگای بەهەشتیان بۆ پرووناک ئەکاتەوه ، ئنجالەو
کاتەدا فریشتە بانگیان ئەکەن و بیان ئەلێن (بشراکم الیوم) مژدە ی
ئیوه لەم پۆژەدا (جنات تجری من تحتها الأنهار) چوونە ناو بەهەشتیکە
کە جۆگە ئاو ئەپوات بە بنکی دارو درەخت و باختیا (خالدين فيها) تیب
ئەمێنەوه هەتا هەتایە (ذلك) ئەو نووره کە لە پۆژی دواییدا لە
بەردەمیانەوه ئەپوات وە ئەومانەوه یە یان لە بەهەشتا بە ئیجگاری (هو الفوز
العظیم) هەر ئەوه یە مەبەستی گەوره •

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا
نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ ، قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا ،

پۆژی پیاوان و ژنانی ناپاک ئەلێن بەوانەیی که بروادار بوون :
تەماشایە کمان بکەن تا لە پووناکیان بەشیک وەرگرین ، ووترا : بگەرێنە
دواوە بۆ دنیا ، وە (ئێوەش) پووناکی بۆ خۆتان پەیدا بکەن ،

دوای باسی ئەحوالی برواداران لە پۆزی دوایدا ، ئنجبا باسی
ئەحوالی ناپاکان ئەکات ، ئەفەرموی (یوم يقول المنافقون والمنافقات) ئەو
پۆزەیی که پیاوان و ژنانی ناپاک ئەلێن (للذین آمنوا) بەوانەیی که بروایان
هێناوە (انظرونا) تەماشایە کمان بکەن و ئاوەڕێکمان لێ بدەنەو (نقتبس
من نورکم) تا لە نووری پووناکی پوخسارو ناوچەوانتان ئیمەش توزیک
نوور وەربرگرین ، بەلام ناپاکان چۆن بەهرەمەند ئەبن لە پووناکیی
برواداران ؟ لە کاتیگا که ناپاکان هەموو ژیانیان هەر لە تاریکیی بێ پروایی و
گومرایدا بردۆتە سەر (قیل) ووترا ، واتە برواداران بێ بیان ئەلێن
(ارجعوا وراکم) بگەرێنە دواوە بۆ دنیا (فالتمسوا نورا) وە ئێوەش وەک
ئیمە پووناکی و نوور بۆ خۆتان پەیدا بکەن ، بە برهاهینانان و کردەووی
باشتان واتە خۆ ناتوانن بگەرێنەو بۆ دنیا ، که واتە پووناکی و نوورتان
دەست ناکەوئ ، دوای ئەووە خێرا برواداران و ناپاکان لە یەک جیا
ئەکرێنەو تا ئەوپووناکی یە ناوچەوانی مسلمانانەشیان لێ وون بستی ،

فَضْرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ
وَأَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ (۱۳) يُنَادُونَهُمْ : أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ؟
قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ أَتَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ ،

(لهو دهمه دا) خیرا پراکیشرا شووریه که ده‌رگایه کی تسیاه ،
دیوی ناوه‌وهی میهره‌بانی و دیوی ده‌روهی پرووی له سزایه (۱۳)
ناپاکه کان بانگی پرواداره کان نه‌که‌ن (نه‌لین) : نایا ئیمه له‌گه‌ل ئیوه‌دا
نه‌بووین (له نوژیرو پروژوودا) نه‌لین : به‌لئی له گه‌ل‌مانا بوون ! به‌لام
ئیوه خووتان فریب‌دا

وه‌کو نه‌فهرموئی (فَضْرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ) خیرا شووریه که پراکیشرا
له ناوه‌ندی پرواداران و ناپاکانا که نه‌و شووریه ده‌روازه‌یه کی تسیاه ،
پرواداران لئی نه‌چنه ژووره‌وه بو به‌هشت (باطنه) دیوی ناوه‌وهی
(فیه الرحمة) پیره له په‌حمهت و میهره‌بانی خوا ، چونکه نزیکه له
به‌هسته‌وه (و‌ظاهره) وه دیوی ده‌روهی (من قِبَلِهِ الْعَذَابُ) پرووی له
دوزه‌خ و سزایه ، ئنجا لهو دهمه‌دا که پرواداران و ناپاکان له یه‌ک جیسا
نه‌کرینه‌وه (ینادونهم) ناپاکه کان بانگی پرواداره کان نه‌که‌ن ، نه‌لین :
(الم نکن معکم ؟) نایا ئیمه له دنیا‌دا له‌گه‌ل ئیوه‌دا نه‌بووین ، هه‌موو
به‌یه‌که‌وه نوژیزمان نه‌که‌کرد به‌جه‌ماعت ؟ وه له گه‌ل‌مانا نه‌ه‌وئستاین له
کیزی «عه‌رفات» له حه‌جا ، وه له گه‌ل‌مانا غه‌زمان نه‌که‌کرد ؟ ئیستا بوچی
ئیوه جیا نه‌کرینه‌وه له ئیمه ؟ ئنجا پرواداره کان وه‌لامیان نه‌ده‌نوه ، وه‌کو
نه‌فهرموئی (قَالُوا بَلَىٰ) به‌لئی به‌دیمه‌ن له گه‌ل‌مانا بوون ، (ولکنکم فتمتم
انفسکم) به‌لام نه‌فسی خووتانان فریب‌دا وه له پیتی راست لاتان‌دا (۱)

(۱) واته ئیوه لهو کردارو ره‌فتاره‌تان‌دا راست نه‌بوون به‌دلسۆزی و

وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ ، وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ
 أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ (۱۴) فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ
 فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ،

وہ چاوه پوانی له ناوچووتان ئه کرد ، وه گوماتان بوو له م
 پۆژدها ، وه ههواو ئاره زووی نهفس فریبی دان ، تا فهرمانی خوا هات
 (و ، مردن یه خه گیرتان بوو) وه (شهیتان) فریبی دان به خوای بوورده
 (۱۴) ئه مپۆ ههچ وه رناگیرئی نه له ئیوه ، وه نه له بی پروایان بوو
 رزگار بووتان ،

(وتربصتم) وه چاوه پوانی ئه ووتان ئه کرد که ئیمه له ناو بچین ، وه
 هاوبهش پهیدا که ران به سه رمانا زال بین و له ناومان بیهن (وارتبتتم) وه
 گوماتان بوو له زیندوو بوونه وهی ئهم پۆژه (وغرتکم الامانی) وه
 ئاره زووی دنیا فریبی دان ، وه ئه تان ووت : خوا لیمان خووش ئه بی و
 سزیمان نادات (حتی جاء امر الله) تا فهرمانی خوا هات و مردن یه خه گیرتان
 بوو ، وه دنیاتان به جئی ههشت بی ئه وهی بره وایه کی به پراستی تیا بین و
 کاربکی باشی تیا بکه ن بو خوا (وغرتکم بالله الغرور) وه ههواو هه وهس
 فریبی دان به خوای میهره بانی بوورده (فالیوم) ئه مپۆ ده رچووتان نی یه ،
 وه حالی ئیوه بی پرواکان وه که یه که وه کو ئه فه رموی (لا یؤخذ منکم فدیة
 ولا من الذین کفروا) فدیة وه رناگیرئی نه له ئیوه نه له بی پروایان بوو
 رزگار بووتان ، چونکه ههلتان له دهست ده رچوو ، وه وهخت به سه رچوو

= ئیخلاصه وه نه چو بوونه ژیر ئه و بیرو بره وایه تانه وه ، تا نه فسی
 خۆتان به هیلاک برد • (م) •

مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۱۵) أَلَمْ
 بَانَ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ
 مِنَ الْحَقِّ ،

جیتان ناگری دۆزه‌خه ، ئه‌و ناگره شایسته‌تانه وه قوناغیکی به‌ده
 (۱۵) ئایا کاتی ئه‌وه نه‌هاتوووه بۆ پرواداران که دلیان بترستی به یادی
 خواداو ئه‌و قورئانه‌ی که له‌خواوه هاتۆته خواره‌وه ؟

(مأواکم النار) جیتان ناو ناگری دۆزه‌خه (هی مولاکم) ئه‌و ناگره بۆ ئیوه
 له هه‌موو شت شایسته‌تره (وبئس المصیر) وه دۆزه‌خ قوناغیکی ئیجگار
 به‌ده که وا بۆی ئه‌جن .

ئه‌گێڕنه‌وه ئه‌لین : هاوڕێکانی ییغه‌مبه‌ر تا له مه‌که‌که بوون زۆر
 ئه‌ترسان له بی‌پرواگان ، وه زۆر ده‌ست کورت بوون ، وه ژایانیان ژایانیکی
 زۆر زبرو که‌مو کووپ بوو ، به‌لام که کوچیان کرد بۆ مه‌دینه ،
 وه بوون به برا له‌گه‌ڵ یارمه‌تی ده‌رانا ، وه ده‌ستیان کرد به هه‌لسوورانو
 کسبو کار ، تۆزی بووژانه‌وه ، وه ژایانیان له‌زبری‌یه‌وه بووبه نه‌رمو
 نملیو ، مالیان له ساردو سپی‌یه‌وه بووبه گه‌رمو گوپ ، به‌م بۆنه‌یه‌وه
 که‌مێک سارد بوونه‌وه له شه‌ونویزو خوا په‌رستیو ده‌وری قورئانو یادی
 خواو خێرو ئیجسان ، ئیجا به‌م بۆنه‌یه‌وه ئه‌م چهند ئایه‌ته هاته خواره‌وه
 بۆ ئه‌وه‌ی بیانخاته‌وه گه‌پ فه‌رمووی (ألم یان للذین آمنوا) ئایا وه‌ختی
 ئه‌وه نه‌هاتوووه بۆ ئه‌وانه‌ی که پروایان هیناوه (ان یخشع قلوبهم لذكر
 الله) که دلیان بترستی به یادی خودا (وما نزل من الحق) وه خوێندنه‌وه‌ی

ئەو قورئانەى كە لە لای خواوە هاتۆتە خوارەووە بەپراستی و دروستی •

خوا ئەبەوئى دەستەى مسلمانان بەرورەدە بكت و پىيان بگەيەنئى
بە پرەنگىك كە بن بە پىشەواى هەموو جىهانىان ، وە ئاينى ئىسلام بىەن
بە ديارى بۆ هەموو كەنارو بىچارى سەرزەوى، وە ئەمە لە دەست هەموو
گەلئىك نايەت ئەوانە نەبئى كە پر بەدئ لە خوا ئەترسن ، وە دلان ئاوەدانە
بە يادى خواو فەرموودەى قورئان ، ئەوانەى كە بە پىكەنين و گالتەو
گەپەووە خەريكن ، يا لە دىنەكەيانا سارد بوونەتەووە ، ئەوانە ئەم بارە
قورسو گرانەيان پى هەلناگيرئى • بەئى شتىك لەمانە پروویدا لەمەدىنە
بە سەرىنى پىغەمبەر لە ناو هيندى لە تازە مسلمانە كانا ، تا بىەم ئايەتە
سەرکۆنە کران دواى پانزە شانزە سائىك لە هاتتە خوارەووەى قورئان •

لەم ئايەتەووە دەركەوت كە خوا ئەبەوئى مسلمانان هەميشە
سەرگەرم و دل گەرم بن لە دىنەكەيانا بەپرەنگىك كە لە گەل چەند ئايەتىك
لە قورئان خوئندرايەووە ، چاويان بىتەگلو دلان بىتەكوئ ، لە سەرەتای
ئىسلامەتىيەووە وا بوون ، بۆيە قورئان پىسى مئىزووى گوپى ، وە
ئىستاش پۆز هەلات و پۆزئاوا سەرسامن لەو تىن و تەوزمەى كە قورئان
تواندوو بەتى لە سەرەتای ئىسلامەتىيەووە ، وە ئىسلامەتى بلاو بوووە
نە ئاسياو ئەوروپاو ئەفريقادا ، هەموو شتىك با زۆر گەورە و گرنگ و
بەتىن و تەووژمىش بئى كە ماو بەكى زۆرى بە سەرا تى بەپى ، مەردوم
هۆگرى ئەبئى و ئەو گرنگىيەى نامىنى ، وەك ئەم پۆزو مانگ و ئەستىرانەى
كە بە هەزاران ملىون و بلىون بە ژوور سەرمانەوون ، وە هەموو بە هئىزى
كىشندە وئىستاوون ، وە هەر يەكەى بە جۆرىك لە سەر چەمەرەى خوئى

ئەسۋوپتەۋە ۋە ھىچان پاش و پىش ناكەۋون ، ۋە بە يە كا ھەل ناتە قىن
 كە چى چونكە ھۆگريان بووين و چاومان لىيان پربوون ، لە بىرمان
 چوونەتەۋە ، ۋە ھىچ سەرنجىكمان پاناكىشن ، ۋە خوامان بىر ناخەنەۋە ،
 لە بەر ئەۋە ھەموو دىنىك لە سەرەتاۋە كە دى زۆر بە گەرم و گورى
 دى ، لە پاش ماۋە يەك بەرە بەرە ئەۋ تىن و تەۋۋزىمەى نامىتى ، ۋەك دىنى
 جوولەكەو گاۋور ، كە تەورات و ئىنجىلەكەيان لە سەرەتاۋە لە دلىانا زۆر
 بەتىن بوون ، و لە ھەموو گوناھىك گىرانيەۋە ، بەلام لە پاش ماۋە يەك
 كە بە سەريا تى بەپىۋە ، لە پىغەمبەرە كانيان دوور كەوتتەۋە ، ۋە ھۆگريان
 بوون ، ئەۋ تىن و تەۋۋزىمەى نەما لە دلىانا ، ۋە ئەم سام و شكۆھەى بە
 سەرچوو ، ۋە دلىان پەش بوو ، ۋە لە بەرد پەق تر بوو ، ۋەك قورئان
 ئەفەرموى : « ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهي كالحجارة او أشد
 قسوة ، (۱) » .

ئىنجا خوا مسلمانە كان ئەترسىنى لەۋەى كە ئەمانىش ۋەك گاۋورو
 جوولەكە كانيان لى بى ، ۋە دىن و قورئانان لە بىر بىچىتەۋە فەرموى :

(۱) واتە لە پاشا دلتان پەق بوو دۋاى ئەم موعجىزانەى كە نىشانىن
 درا ، ۋە دلتان ۋەك بەرد بەلكو زۆر پەق تر .

وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ ، فَطَالَ
عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (۱۶) اَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ،

وہ نہ بن بہو (جوولہ کہو گاوور) انہی کہ لہ مہیش نامہی
ٹسمانیان بو تیرا ، وہ سالہای سالیان بہ سہرا تی پیری وہ دلیان پرق
بوو ، زور لہ خاوم نامہ کان بہد کردارن (۱۶) بزاسن کہ خوا زہوی
زیندوو ٹہ کاتہوہ دواہی مردنی ،

(ولا يكونوا كالذين اوتوا الكتاب من قبل) بانہ بن بہوانہی کہ لہ مہیش
نامہی ٹاسمانیان بو تیرا وہ وک تہورات بی (فطال علیہم الامد) وہ
سالہای دوورو دریزیان بہ سہرا تی پیری (فقسمت قلوبہم) وہ دلیان
پرق بوو ، کہ دل پرق بوو ٹجا بی موبالاتی بہ سہرا دی ، دواہی ٹہوہ
ٹجا بہدکاری بہ دوا دا دی بوہ فہرموی (وکثیر منہم فاسقون) زور
لہ خاوم نامہ کان بہدکاران (بہدکارن - م) •

بہ کورتی خواہی گہورہ جلہوگیری مسلمانان ٹہ کات لہوی کہ
گوئی لہ قورٹان نہ گرنو لئی وورد نہ بنہوہ ، واتہ بو ٹہوہی ٹہوش وک
گاوورو جوولہ کہ کاتان لئی نہ بہت کہ دینتان لہ بیر بجیتہوہ ، ہمیشہ
دہوری قورٹان بکہ نہوہ ، وہ گوئی لئی بگرنو بیری لئی بکہ نہوہ ، چونکہ
قورٹان بہہاری بیرو باوہ پہ ، واتہ بیرو باوہ پتان تازہ ٹہ کاتہوہ وک
زہوی بہک کہ بارانی لئی نہ بارینی ، چوں کہ بارانی لئی باری تازہ
ٹہیتہوہ ، وہ گول و گولزارو لالہ زاری لئی شین ٹہی ، قورٹانیش بو
دلی مردوو وایہ وک ٹہ فہرموی (اعلما ان اللہ یحیی الارض بعد موتہا)

قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۱۷)

بئی گومان نیشانهی زۆرمان بۆ هینانهوه تا زیر بین (۱۷)

بزاین که خوا زهوی زیندوو ئەکاتەوه دواى مردنى به هۆى بئی بارانى یهوه ، واته چۆن زهوی یهك که سائیک بارانى لئی نهباری وهك مردووی لئی دئی و هیچی لئی سهوز نابی ، که له گەل بارانیشی لئی بارى زیندو ئەهیتتهوه ، قورئانیش بو دلی مردوو وایه •

له لایهك خوا ئامۆزگاریی هاوڕێکانی پیغه مبه ر بکات و بئی یان بلئی : ئیوه هیمهت و ئیراده تان کز بووه له کاتیکا پیغه مبه ر له ژيانا بووی ، وه پانزه شانزه سال به سه رینیی پیغه مبه ریتیی پیغه مبه ردا تیی په ری بئی ، ئەبئی ئیستا که زیاتر له سه دان سال تیی په ریوه تا چ ئەندازه یهك هیمهت و ئیراده ی مسلمانان کز بووی ، وه تا چه نده پیوست بن به ده مه زه رد کردنه وه ی بېرو باوه ریان و تازه کردنه وه ی ئیمان و پروایان به نووری قورئان و به خویندنه وه ی قورئان •

زۆر جار خوا ئەم جوړه نموونانمان بۆ ئەهیتتهوه تا بیس ر بکه ینه وه و زیر بین وه کو ئەفه رموی (قد بینا لکم الآيات) به راستی بۆم پۆشن کردنه وه نیشانه های (نیشانه کان ، کۆی نیشانه یه ، وشه که فارسی یه - م) ده سه لانی خۆم (لعلکم تعقلون) تا زیر بین ، وه زیریی و بیری خۆتان به کار بین •

اِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا
حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيمٌ (۱۸) وَالَّذِينَ آمَنُوا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ ، اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ وَالشّٰهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ

بئی گومان بیاوان و ژنانتیک که له پئی خوادا خیر ئه که نو قهرز
ئهدن به خوا به قهرزیکئی باش ، به زیاده وه ئه یان درتته وه ، وه پاداشی
گه وره یان بۆ هه یه (۱۸) ئه وانهی که پروایان هیناوه به خواو به
بئغه مبه رانی ، ئه وانه لای خوی خویان پراست گۆیانی جیهانیان و شهیدان

له سه ره تایی سووره ته که وه به ئایه تی (۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۷) دوی پروا
هینان و دارایی بهخت کردنی کرد له پئی خوادا، وه هانه هانه
مسلمانانی دا له سه ریان، وا لیره شا به دوو ئایه تی تر، وه له شیوه یه کی ترا
هانه هانه ی پرواداران ئهدات له سه ر یارمه تی و ده ست گروی بی ئه فه رموی
(ان المصدقین والمصدقات) بیاوان و ژنانتیک که له پئی خوادا خیر ئه که نو
دهستی هه زاران ئه گرن (واقرضوا الله قرضا حسنا) وه قهرز ئهدن
به خوا به قهرزیکئی باش، بهم پهنگه به خۆشی و ناوچه وان پروونی یان
بارهی خۆیان ئهدن به هه زاران و لئی قهوماوان و کهفته کاران، بئی ئه وه ی
منه تیان بکه ن به سه راو بیده نه وه به چاویانا (یضاعف لهم) خوا به ده
چه ندانه تا حه وت سه د چه ندانه پاداشیان ئهداته وه ، (ولهم اجر کریم)
وه بۆ ئه وان هه یه پاداشی گه وره •

(والذین آمنوا بالله ورسله) ئه وانهی که پروایان هیناوه به خواو
بئغه مبه رانی - که دوا هه مین یان هه زره تی محمه - (اولئك هم الصديقون
والشهداء عند ربهم) ئه وانه لای خوی خویان وه که ئه پراست گۆیانن که

لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ، وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (۱۹) وَعَلِمُوا أَنَّهَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ
 وَلَهُمْ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ ،

به پاداشی کرده و نووری بر وایان نه گهن ، وه نه وانهی که
 بی پروان، وه نیشانهی تاکو ته نیایمان به درو نه زانن نه وانه هاو پئی تاگری
 دوزخن (۱۹)

بزانن که زینانی جیهان یاری (منالانه) و پابوار دنیکی بی هووده و
 تارایشیکی (زنانه) و شانازی و لاف لیدانه به دارایی و منالی زوره وه

له پروا هینا پیش که وتوون، وه که نهو شهیدانهن که له پئی خوادا
 کوژراوون و سهری خو یان داناوه (لهم اجرهم) بو نهوان هه یه به وینهی
 پاداشی پاست گویان و سهر دانه ران (ونورهم) وه به وینهی نه وانسه
 که پئی به ههشتیان بو پرووناک نه که نه وه •

له دوا ی باسی پاکان و باسی پاداشیان نجا باسی بی پروایان نه کات و
 نه فهرموئی (والذین کفروا) نه وانهی که بی پروان به خوا (وکذبوا
 بایاتنا) وه نیشانهی تاکو ته نیایمان به درو نه زانن (اولئک اصحاب الجحیم)
 نه وانسه هاو پئی تاگری دوزخن لئی جیانابه وه •

نجا بو پشت کردنه دنیا و پروو کردنه پوژی دوا یی فهرمووی :
 (اعلموا انما الحیاة الدنیا) بزانن نهی ئاده می که زینده گانیی جیهان
 (لعب) یاری یه که وه یاریی منالان (ولهو) وه هه ولدایتیکی بی هووده
 (وزینه) وه جوانی یه که مهردومی دنیا په رست خو یی پئی تارایش نه دات
 (و تفاخر بینکم) وه شانازی کردنه به سهر یه کتریدا به باوو بایران، یا
 به دهست داران و زور داران (و تکاثر فی الاموال و الاولاد) وه لاف و

كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ، ثُمَّ يَهِيْجُ فِتْرَاهُ
مُصْفَرًّا ، ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَامًا ،

و ك بارائىك وايه كه حاسلاته كهى كشتيار (ى دنيا په رست) كه يف
خوش بكات ، له پاشا ووشك بېئ و به زهردى بې بىنىت ، ئنجا بېئ به
تىكشكاو ،

گه زاف ليدانه له گه ل يه كتريدا به دارايي زور و كوپاني زور .

ئنجا له سهر زياني دنيا نمونه يه كمان يو ته هينته وه ، نيشانمان ته دات
كه زياني دنيا وه ك گولئكي جواني بې دهوام وايه كه له دواى چهند ده مىك
سيس بېئ و هه ل بوهرت و ژبر بې بكه وئ فهرمووى (كمثل غيث) به وينه ي
بارائىكه كه له شوئىكى تينودا بارئ ، وه شه و تووه ي كه چتراوه
پروئ و پيشه داكوتى ، وه له پرووى باشي يه وه (اعجب الكفار نباته)
تهوى پرواوه به بارانه كه و شين بووه ، ته و نده سهوزو جوان بېئ ، وه بالاي
به رزبى كشتياري دنيا په رست و سه رمهست و كه يف خوش بكات ، وه
چاوه پرواني هه موو خيرو خوشي به كى لئ بكات (ثم يهيج) له پاشا
ووشك بېئ (فتره مصفرا) ئنجا بې بىنىت به زهردى دواى سهوز بوونى
وه كاتى دروينه ي بېئ (ثم يكون حطاما) له پاشا بې بىنىت به تيكشكاويى و ،
كوتراويى و ووردى له ژبر پيدا به جوړئك كه با بيا به ئاسمانا .

ئنجا هر كه سىك دنيا په رست بېئ ، وه دنيا دهست خه پروى
بكات به په ننگك كه تيا نوقوم بېئ ، وه خواو پروى پرسينه وه ي له
بىر بچينه وه ، ئهوا له و پروزه دا تووشى سزاي خوا ئه بېئ ، وه كو ته فهرموئ

وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
 وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْغُرُورِ (۲۰)

له پۆزی داوایدا سزای سهخت ههیه (بۆ دنیا په‌رستان) ، وه
 لیخۆشبوون و په‌زامه‌ندی خواش ههیه بۆ خواپه‌رستان ، وه زینده‌گانی
 جیهان (بهم په‌نگه) هه‌ر مایه‌ی فریب خواردنه (۲۰)

(وفي الآخرة عذاب شديد) له پۆزی داوایدا سزای سهخت ههیه بۆ
 دنیاپه‌رستان، وه هه‌ر که‌سیکیش پۆزی داوی له بیر بی، وه له‌خوا
 بترسی و هه‌وول بدات بۆ په‌زای ته‌و، ته‌وا به‌بووردن و په‌زای خوا
 ته‌گات وه‌کو ته‌فهرموئی (ومغفرة من الله ورضوان) بۆ پرواداران
 لیخۆشبوون و په‌زامه‌ندی خوا ههیه، که دنیا وه‌ک بلفی سه‌رئاو هه‌یج و
 پووچه، واته‌ تاهه‌یه، پووچه، که نه‌شما هه‌ر ته‌بی به‌هه‌یج وه‌کو ته‌فهرموئی
 (وما الحياة الدنيا الا متاع الغرور) زینده‌گانی جیهان بۆ که‌سیک له
 پنی پاست لابدات، ته‌و زینده‌گانی به‌هه‌رمایه‌ی فریب خواردن و
 سه‌رکیشی و یاخی بوونه له‌خوا •

سه‌عیدی کوپی جوبه‌یر په‌زای خوی لی بی ته‌فهرموئی : « دنیا
 ته‌گه‌ر لات بدات له‌پنی شه‌رع مایه‌ی یاخی بوونه، وه ته‌گه‌ر په‌زای
 خوی بی بکپیت ته‌وا باشترین شته » •

مه‌به‌ست له‌م ئایه‌تانه‌ ته‌وه‌ نی‌یه‌ که‌ مسلمانان ده‌ست له‌ دنیا داری
 هه‌لگرنو ، خواردنی خۆش نه‌خۆن و به‌رگی جوان له‌ به‌ر نه‌که‌ن و، له

سابقوا الى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

دهست پیشکهری بکنن بو لیخوشبووتنان له لایهن پهروه ردگار تانه وه ،
وه بو بههشتیک که بانیه کهی وهک بانیه ئاسمان و زهوی به ،

کوشکی خوشا دانه نیشن و ژنی جوان نه هینن ، بدلکو مه بهس نه وه به
که مهردوم نه بی به بندهی دنیا، وه بو دنیا له سنور دهر نه چن، یه کیک
پیوستانی دینی خوی به چی بیتی، وه له ریگایه کی شهرعی به وه کسبو
کار بکات، وه حالال و حهرام بزانی، نه وه خوشه ویستی خواجه ، وه
کسبو کاره کهی به خوا به رستی بو نه نو سرتی .

دوای نهو هیرشه ی که بردی به سهر دنیا به رستی، ئنجبا باسی
قازانچ و سوودی دهست پیشکهری نه کات له په زامه ندیی خوادا، واته
نهوی پیوست بی بو ئاده می له زیانیا هم دهست پیشکهری به یه که
نه فهرموی (سابقوا الى مغفرة من ربکم) دهست پیشکهری بکنن بو
نهو کارانه ی که مایه ی لیخوشبووتنانه له لایهن پهروه ردگار تانه وه، وهک
نوئز کردن و پوژوو گرتن و خیر و خزمهت کردن و دهست و دهم و
دلپاکو و بی زبانی و خیر خواهی ئاده می (وجنه) وه بو گه شتستان به
بههشتیک (عرضها كعرض السماء والارض) که بانیه به کهی به قه
بانیه ئاسمان و زهوی به .

مه بهست لهم ته عیره قورئانی به ته میلی گه وره یی و فراوانی

أَعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (۲۱)

ئاماده كراوه بۆ ئەوانەى كە بپروایان هێناوه بە خواو فرستاده گانێ ،
ئەو بپرواهێنانە كەرەمێكى خۆایی یە ئەیدا بە كەسێك كە خوا بى یەوێ ،
وہ خوا خاوەنى كەرەمى گەرەمى گەرەمى (۲۱)

بەهەشتە ھەر وەك ئایەتى « يوم نقول لجهنم هل امتلأت ؟ وتقول هل
من مزيد » (۱) تەمسیلی گەرەمى و فراوانى دۆزەخە (۲) (اعدت) ئەم
بەهەشتە ئامادە كراوه (للذین آمنوا باللہ) بۆ ئەو كەسانەى كە
بپروایان هێناوه بە خوا (ورسله) وە بە یێغەمبەرانى خوا ، (ذلك) ئەم
بپروا هێنانە (۱) (فضل اللہ) كەرەمێكى خۆایی یە (يؤتیه من یشاء) ئەیدا
بە كەسێك كە خۆایی یەوێ (واللہ ذو الفضل العظیم) وە خوا خاوەنى

(۱) لە پۆژیکە بە دۆزەخ ئەتین ئایا پێ بووینتەوہ ؟ (لەبێ بپروایان و
ناپاکان) وە دۆزەخ ئەلێ : ھى تر ماوہ ؟ واتە جینگام زۆرہ .

(۲) ئایەتە كە ئەگەر لە سەر شتیوہى تەمسیل نەبێ چى ئەبێ و چى پروو
ئەدا ؟ ، پانى و فراوانى بەهەشت بەدەقى ئایەتە پیرۆزە كە بە
ئەندازەى پانى ئاسمان و زەوى یە ، ئیتر ھىچ پێویست ناکا لـ
مانای حەقیقەتەوہ ئایەتە كە لابدەین و مانا كەى بخەینە قالى
تەمسیلەوہ ، خۆى گەرە بە دەسلات و بە توانایە ، بى یەوێ
ھەرشتێك بكاو چۆنى بكا بە ئاسانى ئەىكاو بیروباوہ پى ئیسلا میس
لاری لەوہ نییە •
(م) ئەردەلانى

(۱) وشەى (ذلك) ئامازە یە بۆ ئەو وەعدەى كە لە مەفھومى (اعدت)
وہرئەگىرێ ، واتە ئەو وەعدە یە كە خوا بە ئیوہى داوہ ، بەلام (ذلك)
ئامازە بێ (بۆ بپروا هێنان) وەكو دانەر ئەفەرموێ تارادە بەك دوورہ
(م) ئەردەلانى

ما أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا ،

هیچ پەنجو بەلایەك پووێ نەداوێ نە لە زەوی و نە لە خودی خۆتان
هەمووی لە عیلمی خوادایە ، پیش ئەوێ ئاسمان و زەوی دروست بکەین

مێهرەبانی و کەرەمی گەورەیه دەربارەى مەسلمانان بە یارمەتی دانیان لە
دنیا دا بۆ پڕوا هێنان و لە پۆزی دواشا بە لێخۆشبوونیان •

دوای ئەوێ کە فەرمووی هەرچی مایەى زینى جیهان هەیه
هەمووی دیت و ئەپروات ، وە خۆش و ناخۆش تا سەر نامتێ ، ئنجسا
ویستی نەختیک بەلآو چورتم لە سەر پڕواداران سووك بکات ، فەرمووی
(ما اصاب من مصيبة) هیچ بەلآو ناخۆشیهك نەگەشتووێ و ناگات (فی
الارض) نە لە زەوی - وەك گرانی و ، بێ بارانی و ، لافاو بوومەلەرزە و ،
نەخۆشی دارو درمخت و دەغل و دان (ولا فی انفسکم) - وە نە لە
خودی خۆتان وەك نەخۆش و هەزارى و مردوو مردن (الا فی کتاب)
هەمووی لە نامەى ئەزەلى دایە کە عیلمی خوایه ، وە خوا ئاگای لێیه
(من قبل ان نبرأها) پیش ئەوێ ئاسمان دروست بکەین ، واتە
ئەو خوایهى کە ئاسمان و زەوی دروست کردووێ لە پیش دروست
کردنە کە یانا ئەزانێ چی لە ناویانا پوو ئەدات ، وە ئەزانێ هەموو
کەسێك کە هاتە دنیاوێ بە ئارەزوو ، وە بە ئیختیاری خۆی چی ئەکات ،

وہ ئەنجامە کە ی چى ئەبى بۆ خۆى ، چاك ئەبى يا خراب ئەبى باداشى ئەبى يا تۆلەو سزا ئەبى .

ئەى مەلمانى بڕوادارى دڵ پووناك بە چرای بیرو باوەر ! خۆت ئەزانیت : ئەندازيارىك كە ئامير «ئالە» نىك دروست بىكات، ئاگای لە ھەموو پارچە کانتى ، بە ئاگادارىیە کى تەواو ، وە ئەزانى چۆن ئەکەوتتە کارو چۆن کار ئەکات، وە تاج ئەندازە يەك کار ئەکات ، وە ھىزى لە چ ئەندازە يە کدايە، ھەروا بىستوتە ئەوانەى كە مانگى دەست کرد دروست ئەکەن ئەزانن کە پروو کردن « اتجاء» کەيان و خىراى يە کەيان چۆنە، وە ئەزانن لە ھەموو خولیکا - کە بە دەورى زەويدا ئەسووپتەو - چۆن ئەپروات، وە بەچەند خولىك تەواو ئەکات وە بەسەر کويدا ئەپروات، وە ئەو شونانەى كە بە سەريانا ئەپروات، ئەزانى لە چ کاتىكا بەسەريانا تى ئەپەپى، ئىجا لە لايەك ئەمە ئەندازەى زانىنى ئادەمى يە کى زەبوونى بى ئاگابى لە خۆى، كە نازانى دواى دوو خولە کى تر چى بە سەردىت، چۆن بڕوانا کەى بەمە كە خوايە کى گەورەى ئاگادارى ئەندازيارى ئەم بوونەوەرە ئاگای لە بوونەوەرە کەى خۆى نى يە، ديارە ئاگای لى يە تى و ھەر شتىكىش تىايدا پروو بدات لى ياخى نايى لە گەل ئەمىشمە كە زانىنى ئادەمى زۆر كەم و کوورپو كورت و كويزە لە چاو زانىنى خواى گەورە كە ھەرجى سنوورو بايان بى نى يە تى (۱) .

(۱) لەم جىگە يە داو لەم مەفھوومە دا مەولەو بى نەمر چەند بەيتىكى مە يە ، ئەمە يە كىنكىان :

عومەر خەيام لە چوارینەکانیا بە لای خۆیەوه گرتی کۆنیرە
 «مشکله» یەکی هیناوە تە پیشەوه ئەلی : هەر گوناھێک لە تێمە بوەشتەوه،
 خوا لە ئەزەلدا زانیوتی، ئنجا ئەگەر ئەو گوناھە نەکەین زانینەکە
 خوا ئەبێ بە ئەزانین، وەک ئەم چوارینە یەکی کە ئەلی :

من می خورم و هەر که چو من اهل بود
 می خوردن من بنزد او سهل بود
 می خوردن من حق ز ازل دانسته
 گەرمی نخورم علم خدا جهل بود

واتە :

مە ی ئەخۆم هەر کەس وە کو من ئەهله
 مە ی خواردنەوهی من لە لای ئەو سههله
 خوا لە ئەزەلدا خواردنەوهی زانیم
 گەر نەبخۆمەوه عیلمی خوا جههله

بەم قسە یە عومەر خەيامە زۆر کەس گومرا بوون؛ وا ئەزانن
 کە ئەم قسە یە راستە کە چی هەلە یەکی ئەمەندە گەورە یە ، من بەش
 بەحالی خۆم بە دووری ئەزانم لە عومەر خەيامەوه، وە وا ئەزانم کە

= کەنارە ی سەحرا ی نادیار ی

بینایی عقوول ئاومرواری ی

واتە سنوورو ئاسۆی دەشتی ناسینی خوا دیارنی یە و بی پایانە ،
 چونکە بینایی چاوی زیریی تووشی دەردی (ئاوی مرواری) بووه و
 دەرکی ئەم پەرو ئەوپەری ناکات (م) ئەردە لانی .

نادانلیک بە « عیلمی کەلام »، ئەم چوارینە یە بە دەم ئەو دەو
 ھەلبەستییەت •

موفتی زەھاوی - بە پەرحەت یی - ئەم گری یە ی لە گەل چەند
 گری یە کی تر دا بە نامیلکە یە کی فارسی کردۆتەووە کە ئیمە وەختی خۆی
 ئەو نامیلکە یە مان لە گەل تەرجەمە ی کوردی یە کە یا بلاو کردۆتەووە لە
 داوینی کیتی « موفتی زەھاوی » مانا •

موفتی زەھاوی لە وەلامی ئەمەدا ئەلی : « گومان نی یە کە علم
 صورەتی معلومە ، وە معلوم خاوەنی صورەتە کە یە، وە صورەت و خاوەن
 صورەت پرنکی یە کن، وە لەم پرنکی یە دا ئەصل خاوەن صورەتە، کە
 یی ئەلین معلوم، وە صورەتە کە - یی ئەلین علم - یی گومان تابعی ئەو •

لە پاشا موفتی زەھاوی نمونە یە ک ئەھیتتەووە ئەلی : « بۆ نمونە
 ھەر وە ک لە دیوارێک وینە ی ئەسینک بکشری، ئەو وینە یە پرنکی
 ئەسبە کە یە، وە تابعی ئەو، وە دروستە بلیم : ئەم وینە یە بۆ یە وایە
 چونکە ئەسبە کە وایە، کە وا بوو بەم یی یە دروستە بلیم : بۆ یە خوا
 لە ئەزەلدا « دلیر » ی بە بەدکار زانیووە چونکە خۆی وا بوو کە بە
 ئارەزووی خۆی بەدکار یی، وە کردەووە ی بەد بکات، وە دروست نی یە
 بلیم : بۆ یە دلیر بەدکارە چونکە خوا ئەو ی بە بەدکار زانیووە، وە
 کرداری ئەو ی بە خراب بینیووە • • « ئنجا ھەربەم جۆرە وەلامی چوارینە
 فارسی یە کە ی یشووی خە یامم داو ئەووە ئەلیم :

خیام ! جواب شەھەات سەھل بود

علم ازلی هم تبع فعل بود

با قطع نظر ز علم هەر معلومی
واقع نشود علم کجا جهل بود ؟

واته :

جوابی شوبهه‌ی تو خه‌یام ! ئاسانه
زانین له شوینی کرده په‌وانه
تو واز له زانین بیته هەر چشتی
گەر نه‌بی ، بۆچی زانین نه‌زانه ؟

واته نه‌زانینه

به کورتی قسه‌که‌ی خه‌یام ئه‌مه‌یه : که عیلمی خوا بوو به شتیک،
ئه‌بی ئه‌وشته بی، به کورتی وه‌لامه‌که‌ی موقیش ئه‌مه‌یه : که شته‌که‌ له
خۆیا نه‌بوو، زانینی خواش به بوونی نی‌یه، وه‌ک خوا خۆی ئه‌فه‌رموی
له سووره‌ی « یونس » دا به هاوبه‌ش په‌یدا که‌ره‌کان که ئه‌یان ووت :
« هؤلاء شفعاؤنا عند الله » واته ئه‌م بتانه تکا کارمانن لای خوا، ئنججا
خوا بی‌یان ئه‌فه‌رموی « اتنبون الله بما لا يعلم في السماوات ولا في
الارض » واته ئایا خه‌به‌ر به خوا ئه‌ده‌ن به شتیک که ئاگای له بوونی
نی‌یه نه له ئاسمان و نه له زه‌ویدا •

بۆ پروون کردنه‌وه‌ی قسه‌که‌ی موقی زه‌هاوی با نمونه‌یه‌کی‌تر
بئینه‌وه‌ بئین : ئه‌گەر زانایه‌کی ئاسمانی به حسابیکی خۆی که کردی
زانای که پۆژ دوا‌ی بیست پۆژی‌تر ئه‌گیریت ، وه‌ خه‌به‌ری دا ، وه‌ دوا‌ی
بیست پۆژه‌که پۆژگیرا ، ئایا ئه‌م پۆژه‌که گیرا بۆیه‌ گیراوه که ئه‌م

زانايە پيشەكى زانيوتى كە لەو كاتەدا ئەگىرى؟ يا لە بەر ئەو گىراو كە لەو كاتەدا مانگ كەوتۆتە ناوەندى پۆژو زەوى بەو ، وە مانگ سىبەرى لە زەوى كەردوو ؟ ديارە گىرانى پۆژ لە بەر ئەمانەيه ، نەك لە بەر ئەويكەى پيشوو ، ئەو پۆژە كە گىراو لە بەر هۆبەكى تايبەتى خۆى گىراو ، وە زانىنى ئەو زانايە هېچ بەيوەندى بەكى لە گىرانى پۆژانىيە ، هەر ئەوەندە هەيه ئەو زانايە بە زانىنى تايبەتى خۆى زانيوتى كە پۆژ لەو ساتەدا ئەگىرى ، زانىنى خواش بە هەرشىتاك بىي هەروايە .

يا خۆ بلىن : خوا كە لە ئەزەلدا ئەزانى پۆژ لە فلان كاتا ئەگىرى ئە بەر ئەو كە لەو كاتەدا مانگ ئەكەوتتە ناوەندى پۆژو زەوى بەو ، كە واتە گىرانەكەى پۆژ لە بەر ئەمەيه ، نەك لە بەر ئەو بەهەيه كە خوا زانيوتى پۆژ لەو كاتەدا ئەگىرى ، جىاوازي ئەمە لەگەل عەرەق خواردنەو كەى خەياما ئەو بەهەيه لە پۆژ گىرانەكەدا هۆى گىرانەكە لە بەر چاوە كە چىيە ، بەلام لە عەرەق خواردنەو كەدا هۆبەكە - كە ئارەزووى خواردنەو كەيەتى - لە بەرچاوانىيە ، ئەگىنا هەردوو كىيان وەك يەكن .

جگە لەم قسانەى كە كران ، تۆ ئەى ئادەمى زاد - چوو زانيت ئەو گوناھەى كە يەكەم جار ئەتەوئى بىي كەيت ، لای خوا نووسراو كە ئەيكەيت ، ئايا لەو حەى محفوظت خوئندەو يا عىلمى غەيبى خوات بو ئاشكرا بو ، ئىنجا بچيت گوناھەكە بكەيت بو ئەو كە عىلمى خوا بە جەهل دەرنەچى ، هەزار پەحمەت لە مەولەوى كە لەعەقىدە كوردى يەكە يا ئەلى :

إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (۲۲)

بئى گومان ئەو لای خوا ئاسانە (۲۲)

جەوازی نى یە هەم مەنیرە سەر
« احتجاج » کردن به قهزاو قەدەر

سبق في العلم بؤ وه دهستم برد
كسب في اللوح منيش ئهوم كرد (۱)

دەفتەرى عیلم و لەوحت لەبەر بوو ؟
خەمت هەر جەهلێ خاوەن دەفتەر بوو ؟

گرفناری نەفس ئەممارەى خۆنى
شەل و بەل ئەكەیت هەى شىتى بەنى ! (۲)

(ان ذلك على الله يسير) بئى گومان ئەو لای خوا ئاسانە پر وادار كە
ئەمەى ووتمان بىرو باوەپى بئى زۆر خەفەتبار نابى بە بەسەرھاتى
پۆزگار ، چونكە ئەزانئى كە چارە نووسە ، واتە ئەگەر توشى زيانئىك
بئى بە قەد بئى پر وایەك خەمبار نابى ، وه ئەگەر خوشى يەك پرووى تى
بكات ، به قەد بئى پر وایەك كەيف خوش و ياخى نابى ، وه كو ئەفەرموى :

- (۱) لە چاپەكەى عبدالكریم مدرسدا لە جیاتىى (ئەوم كرد) نووسراوه :
بؤ وهم كرد .
- (۲) سەبرى (عەقىدەى مەرضىيە)ى مەولەوى بكە بە قەلەمى عبدالكریم
مدرس و فاتح عبدالكریم ل: ۷۸۹ ، چاپخانەى خلود ، بەغداد
• ۱۹۸۸ز - ۱۴۰۷ك •
(م) نەردەلانى •

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ ، وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ، وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (۲۳)

(ئەمە بزانی) تا خەفەتبار نەبن بەوەی که لە دەستان ئەچێ ، وە
که یفخۆش نەبن بەوەی که دەستان ئەکەوێ ، وە خوا هیچ خۆ بە
گەورەگریکی شانازیی کەری خۆش ناوێ (۲۳)

(لکيلا تأسوا على ما فاتكم) تا زۆر خەفەتبار نەبن بەوەی که لە
دەستان ئەچێ ، وە وا بزانی ئیتر خۆشی پرووتان تێ ناکات و ناوێد بین
بە ئیجگاری ، (ولا تفرحوا بما آتاكم) وە زۆر که یفخۆش نەبن بەوەی
دەستان ئەکەوێ ، وە وا بزانی که ئیتر خرابە پرووتان تێ ناکات و یاخی
بین که یاخی گەرتی لای خوا زۆر خرابە وە کو ئەفەرموێ : (والله
لا يحب كل مختال فخور) خوا هیچ خۆ بە گەورەگریکی خۆش ناوێ ، که بە
هۆی گەورەیی یەو دەست درێژی بکات بۆ ئەم و ئەو (فخور) بنازی و
شانازی بکات بە سەر مەردوما •

لێرەدا مەبەست لەم ئایەتە ئەوە نییە که مەردوم نابێ هەرگیز
که یفخۆش بێ ، یا هەمیشە خەمبار بێ ، چونکه خەم و خۆشی بە
سروشت لە ئادەمیدا هەن و هەر ئەبن ، بەلکو مەبەست ئەوەیە که
ناخۆشی نەگاتە ئەندازەی ناوێدی ، وە خۆشی نەگاتە یاخی گەری •

ئنجای باسی هەندێ لە سیفەتی خۆ بە گەورەگری ئەکات و ئەفەرموێ :

الذین یبَخَلُونَ وِیَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ ، وَمَنْ یَتَّوَلَّ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (۲۴)

ئەوانەى پزىدى و بەخىلى ئەكەن ، وە فەرمان ئەدەن بە بەخىلى ،
ئەو كەسەى پشت ھەلكات بى گومان خوا بى نيارىكى شايستەى ستايشە (۲۴)

(الذین یبخلون) ئەوانەى كە بەخىلى ئەكەن لە مالى خۆيانا و
ھىچى لى بەخت ناكەن لە پى خوادا (و یأمرن الناس بالبخل) وە لە
گەل بەخىلى خۆيانا فەرمانى بەخىلىش ئەدەن بە مەردوم (ومن يتول)
ئەو كەسەى پشت ھەلكات لە دەست گىرۆبى ھەزاران و لى قەوماوان
(فان الله هو الغني الحميد) بى گومان خوا بى نياز و شايستەى ستايشە ،
پىوستى بە دەست گىرۆبى كەس نى بە ، ئەگەر داواى دەست گىرۆبى تان
لى بكات ئەو بە قازانجى خۆتانه ، وە بۆ ئەو بە كە دەستور و پزىسى
زىانتان تىك نەچى ، ئەو دەستورەى كە پرە لە حىكمەت و فەلسەفە ، وە
بۆ قازانجى ھەوانە بە تىك پابى ، ئەو دەستورەى كە ما بەى ئەو بە لە
كۆمەلەدا دەولەمەند و ھەزار بى ، ئىجا فەرمانى داو بە دەولەمەند كە
دەستى ھەزار بگرۆ و يارمەتى بدات ، وە بە كترى بە كترى ھەلسوورپىن
لە ئىش و كارى خۆيانا ، ھەرىكە بە جۆرىك ، وە ھەر بە كەى
بە پرەنگىك .

ئەم ئايەتانه بىرمان ئەخەنەو شەھىد بوونى ھىندى لە جەنگاوەران و
تىكۆشەرانى پىنگاى خوا ، يا دووچار بوونيان بە ھىندى بە لاى قورس و

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ ، وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ

به پاستی یمه پیغمبرانی خومانمان په وانه کرد به نشانه‌ی زوری
پووناکوه ، وه نامه‌ی ئاسمانی و ترازوی دادمان له گه‌لا ناردن

گران له بهر دریفی هیندی کهس له یارمه‌تی دانیان به دارایی یا به
نه‌فس ، یا کوتایی‌یان له به‌جی هینانی فهرمانی سهرکرده‌یان ، ئنجا بهم
ثایه‌تانه دهرمانی دهردی مسلمانان و تیماری برینی دلسانی کرد ، وه
تی‌گه‌یاندن که دنیا چند پرؤژیکی کورته ، ئه‌وه ناهیننی که قیامه‌تی
بکه‌یت به قوربان وه پایه‌ی خیر که‌ران و یارمه‌تی‌ده‌ران و شه‌یدانی
به‌رز کرده‌وه ، وه هه‌په‌شه‌ی کرد له به‌خیلان و ئه‌وانه‌ی که فهرمان
ئهدن به به‌خیلی .

★ ★ ★

چهند ئایه‌تیک له مه‌پیش فهرمانی‌دا به برواهینان به خواو
پیغمبرانی خوا ، فهرمووی : « والذین آمنوا بالله ورسله اولئک هم
الصدیقون » ئنجا وا لیره‌دا مه‌به‌ست له په‌وانه‌کردنی پیغمبران و نامه‌یان
باس ئه‌کات و ئه‌فهرموئی :

(لقد ارسلنا رسلنا) بی‌گومان یمه پیغمبرانی خومانمان په‌وانه
کرد (بالینات) به به‌لگه‌و نشانه‌ی زوری پووناکوه بو بانگ کردنی
مهردوم بو پئی پاست و قازانج و سوودی دین و دنیا‌یان (وانزلنا معهم
الکتاب) وه نامه‌ی ئاسمانیمان له گه‌لا ناردن تارپی پاستیان نشان بدهن
نه بابه‌ت بیرو باوه‌پرو په‌وشت و خووه‌وه (والمیزان) وه ترازوی دادمان

لَيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ،

تا مەردوم بە دادو يە كسانى كار بىكەن لە گەل يە كترىدا ،

بۆ ناردن لە ناو ئەو نامانەدا ، واتە ئەحكام و شەرايى ناو ئەو نامانە وەك ترازووى داد وانە بۆ مەردوم نايەلئى هېچ لايەك لاسەنگ بېئى ، وە مافى هېچ كەسنىك بە لاي هېچ كەسنىكا بچئى (ليقوم الناس بالقسط) تا مەردومان لە گەل يە كترىدا كار بىكەن بە دادو بە يە كسانى ، وە كەس لاندات لە ئەحكامى ئەو نامانە ، تا هەموو كەسنىك مافى خۆى وەرگرئى بە بئى زيادو كەم .

جا لە بەر ئەوئى كە ئادەمى بەشى زۆريان سەرچەوت و دلپەقن ، بە كوتەك و بە شير نەبئى نايەنە سەر پئى شەرع و ياسا ، شەرع و ياساش ئەبئى ياسەوائىك چاودىزىبى بىكات و بى پارىزئى ، كە ئەو ياسەوانەش دەولەت و لەشكرە ، لەشكرىش كاتئى ياسى پئى ئە كرىئى چ لە ناوئەو و چ لە دەرەو و كە پر چەك بئى و هەموو جۆرە چە كىكى بېئى ، تا هەرستەم كارنىك سەرى ياخى گەرىئى بەرز كردهو و بدات بە سەريا ، وە هەر دوژمىنىك دەست درىزىبى كرد بۆ خاكى بچئى بە گزىيا ، وە تا كە لەمەى ئەكات (۱) ،

(۱) دەولەت بۆى هەيە - لە هەموو چەرخىكدا پە ئالائى جەنگ هەلكاو ستمەو ستمەكاران نەهئىلئى و ، بەر بەستى هەموو دەس درىزئى يەك بىكا ، بەلام ئەو جەنگە دەبئى لە سنوورو ياساى شەرىعەتى ئىسلام نەچئىتە دەرەو ، ئەو جەنگە دەبئى بۆ بەرز كردهوئى و تەى (لا اله الا الله) بئى و بۆ هينانە دىبى حەق و مافى رەوا بئى و ، بۆ

وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعٌ لِلنَّاسِ ،

وه ئاسمان دروست کرد که هرچی هیزی سهختی جهنگی ههیه بهوه ، وه قازانجیکی زۆری ههیه بۆ مهردوم ،

چه کیش له ئاسن دروست ئه کرئ ، که واته ئاسن ههزار جار له زیرو زیو گرنگ ترو به که لک تره ، بۆیه فهرمووی (وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ) وه ئاسن و پۆلامان بۆ دروست کردوون تا توپ و تهفهنگ و ده مانچه و ئوتومیل و پاپۆپی زریدارو ده بابه و ژیر ده ریایی «غواصه» و گهلئ شتی گرنگتری لئ دروست بکن ، ههر وهك جارن شیرو تیرو خهنجهر و پم و زرنی لئ دروست کراوه ، (فيه باس شديد) له ئاسنا ههیه هیزی جهنگی زۆر سهخت ، چونکه هرچی چهکی جهنگی ههیه هه مووی ههر له ئاسن دروست ئه کرئ ، به لکو ئاسن هیزو دهسه لاته له جهنگ و له ناشتی دا ، وه ههر به ئاسن لووتی ستهم کار ههشکینرئ و ستهم لیکراو ئه پاریزئ ، وه ههر به ئاسن مهردوم ئه هینرئته سهر پنی پاست ، وه پاسی دین و په ووشت و خو و ئه کرئ (و منافع للناس) وه له ئاسنایه سوودو قازانجی مهردومان به په نگیك که هرچی شارستانی ههیه له م پۆزانهدا هه مووی به ستراره به ئاسنه وه ، وه هرچی بینین یا له ئاسنه ، وه یا

پهیدا کردنی عدلو دادو مه بادینی مرؤفایه تی بئ . ده بئ ده ولت و تۆله له تاوان باران بسینئ و په لاماری ئافرهت و پیاوانی بئ دهسه لات و گۆشه گیران نه دات ، دارو درهخت و کشت و کمال نه سووتینئ
(م) ئه رده لانی

بەشیککی لە ئاسن تیاپە ، وەك بەلەمی ماسی گرتن و پتیی شەمەندەفەر و
ئامیری جووت و دروینە و گیرە و پستن و چنن و دیوار دروست کردن و
چاپ و کشت و کال و گەلێ شتی تر •

خوا لەم ئایەتەدا مەنت ئەنێ بە سەر ئادەمی دا بە دروست کردنی
ئاسن ، که چی مەتیا بە سەرا نانی بە زێرو زیو ، چونکە ئاسن بە
کەلکترە و زۆرترو ، دەست کەوتنی ئاساترو هەرزاترە ، لە مېهرەبانی
خواپە لە گەل بەندەگانی خۆیا هەر شتیک تا ئادەمی زۆرترو پێوستی بی
بی لە زیاپا ، وەك ئاوو هەوا ، خوا لە هەموو شتیک زۆرترو
دەست کەوتنی ئاساتر کردوو ، وە تا شت بە نرختر بی یۆ زیان ئاساتر
دەست ئەکەوی ، ئەبی کەلکی ئەلماس و گەوهەر و بەردی بە نرخ چی
بی لە چاو گەنم و جۆدا ؟ •

لە جەنگی دووھەمی جیھانا - کە ئەلمان پووخوا بەرلین گیرا -
پووسەکان دەستیان کرد بە ئاسن فراندن ، ئینگلیزەکان و
ئەمریکانی یەکانیش دەستیان کرد بە زێروزیو فراندن ، دواي ئەم فران
فرانە ئنجائیمە ئیگەیشتین کە ئاسن چەند بە نرخە ، وە بۆچی خوا لە
قورئانا بەم جۆرە ناوی ئاسن ئەبات ، کە چی ناوی زێرو زیو نابات ،
وە بۆچی سوورەتیک لە قورئان ناو ئەنێ بە «ئاسن» کە چی سوورەتیک
ناو ئەناو بە زێر یا بە زیو یا بە ئەلماس •

بە کورتی ئایەتەکە ئەوەیە کە خوا پێغەمبەرائی ناردوو بە نامە
ئاسمانی یەو ، وە ئاسنی بۆ دروست کردوون بە زۆری ، بو ئەوەی
هەموو جۆرە چەکیکی لێ دروست بکەن ، بۆ پاگرتنی دادو ، پێک

وَلْيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ ، إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ (۲۵)

وه (خوا نه‌مانه‌ی کرد) تا بینتی شه پرواداره‌ی که به چه‌ک
یارمه‌تی دینی خواو پیغه‌مبه‌رانی نه‌دات
بی‌گومان خوا خۆی تواناو زاله (پیویستی به یارمه‌تی که‌س نی‌یه) (۲۵)

خستی دادی کۆمه‌لایه‌تی له جیهانا له سه‌ر بنیاتی شه نامانه‌و پاراستیان
به ته‌خت کردنی هموو کۆسیک له پئی‌یانا (ولیعلم الله) واته‌ خوا
نه‌مانه‌ی هموو کرد تا بینتی (من ينصره ورسله) شه که‌سه‌ی که یارمه‌تی
دینی خواو پیغه‌مبه‌رانی خوا نه‌دات به هه‌لگرتی چه‌ک و ، جه‌نگین له پئی
پاراستنی دینا ، شه‌مش که نه‌که‌ن (بالغیب) به هۆی ئیمان و پروایانه‌وه
به‌و شتانه‌ی که له مه‌ردومه‌وه وونو نادیارن ، وه‌ک پروا به‌ه پۆزی
دوایی و برسینه‌وه بی له‌و پۆزه‌ دا •

دوای شه‌وه‌ی که باسی یارمه‌تی‌دانی خواو پیغه‌مبه‌رانی خوی کرد
به هۆی پروا به‌ غه‌یب ، ئنجا مانای یارمه‌تی‌دانی خوامان بو پرووناک
شه‌کاته‌وه به‌م په‌نگه‌ که مه‌به‌ست یارمه‌تی‌دانی شه‌و دینه‌یه که بی‌وی
ناردوون • وه شه‌و ده‌ستوره‌یه که بی‌وی داناوون ، نه‌ک یارمه‌تی خودی
خوایه ، چونکه خوا خۆی پیویست به‌ هیچ یارمه‌تی‌یه‌ک نی‌یه وه‌ک
شه‌فه‌رموی (ان الله قوي) بی‌گومان خوا خۆی به‌ توانایه له سه‌ر له
ناوبردنی دوژمنان (عزیر) زال و ده‌ست‌داره له حوکم‌پانی خۆیدا •

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ ،
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (۲۶)

وه به بی‌گومان نوح و ئیبراهیم مان په‌وانه کرد (بۆ سهر مه‌ردوم)
وه یتغه‌مبه‌ریتی و نامه‌ی ئاسمانیمان دانا له ناو نه‌وه‌ی‌اندا ، ئنجنا
هیندیک له‌وان پئی‌نموونی‌یان کرد ، وه زۆریشیان به‌دکار بوون (۲۶)

له‌ دوا‌ی باسی ناردن و په‌وانه کردنی یتغه‌مبه‌ران ، ئنجا باسی ئه‌وه
ئه‌کات که به‌شی زۆری گهلانی ئه‌و یتغه‌مبه‌رانه‌ بر‌وایان نه‌هیناوه ، نه‌ به
یتغه‌مبه‌ره‌کان و نه‌ به‌ نامه‌کانیان ئه‌فه‌رموئی (ولقد ارسلنا نوحا) به‌راستی
ئیمه‌ نوح یتغه‌مبه‌رمان نارد بۆ گه‌له‌که‌ی ، وه‌ ماوه‌یه‌کی ئیجگار زۆر
له‌ ناویانا‌مایه‌وه (و ابراهیم) دوا‌ی ئه‌و ئنجا ئیبراهیمی خه‌لیل‌مان نارد
که‌ له‌ نه‌وه‌ی چه‌زره‌تی نوحه‌ ، وه‌ ئه‌م دوانه‌ به‌ باوکی یتغه‌مبه‌ران ناویان
ده‌رکردوه‌ ، وه‌ هه‌ر یتغه‌مبه‌رێک که‌ له‌ دوا‌ی ئه‌وان هاتوون هه‌موو له‌
نه‌وه‌ی ئه‌وان و ه‌کو ئه‌فه‌رموئی : (وجعلنا فی ذریئهم النبوة و الکتاب)
وه‌ یتغه‌مبه‌ریتی و نامه‌ی ئاسمانیم گپرا له‌ ناو نه‌وه‌ی نوح و ئیبراهیم ،
وه‌ هه‌ر چه‌وارنامه‌ به‌ ناوبانگه‌کان که‌ «ته‌ورات» و «زه‌بوور» و
«ئینجیل» و «قورئان» له‌ نه‌وه‌ی نوح و ئیبراهیم به‌ ده‌رنی‌یه‌ ، بۆ‌یه
لێره‌دا هه‌ر ئه‌م دوانه‌ی به‌ یه‌که‌وه‌ باس کرد ، به‌لام ئه‌م نه‌وانه‌ که‌ ئه‌م
هه‌موو یتغه‌مبه‌ران و نامانه‌یان بۆ هاتووه‌ هه‌موو وه‌ک یه‌ک نه‌بوون ، وه‌کو
ئه‌فه‌رموئی (فمنهم مهتد) هیندیک له‌وان پئی‌نموونی‌یان کرد ، وه‌ دوا‌ی
یتغه‌مبه‌رو نامه‌ی اسمانی که‌وتن (و کثیر منهم فاسقون) وه‌ زۆریشیان

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا ، وَقَفَّيْنَا بِعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ ،

له پاشا دوا به دواى ئهوانيش ديسان په وانه كراوانى خوئمانمان نارد
وه ئنجا عيساي كورپى مەريەم مان نارد ، وه ئنجيلمان دايه ،

يا له دين ده رچوون ، يا به ناو له و دینه دا مانه وه كه بۆيان چووبوو ،
به لام هموو جووره گوناھو به دكاري به كيان ئه كرد (ثم قفينا على اثارهم
برسلنا) له پاشا دواى نووح و ئبراهيم و گهلانى ئه وان په وانه كراوى
خوئمانمان نارد ، وه بهم په ننگه له دواى نووح «ھود» و «صالح» و له دواى
ئبراهيم و ئسماعيل و ئسحاق و به عقوب و يوسف مان په وانه كرد
(وقفينا بعيسى ابن مريم) له پاشا پيغهمبەر له دواى پيغهمبەر ناردمانن تا
زنجيره ي پيغهمبهرانى به نى ئيسرائيل مان داكوژاند به عيساي كورپى
مەريەم (و آتيناہ الانجيل) وه ئنجلمان دايه ، ئه و ئنجيله ي كه به
سرووش بۆمان ناردوو ، كه شهريعتى عيسا و ئامۆزگارى نەرم و شلى
ئەوى تيايه ، وه ئه و ئنجيله له لايه كه وه ته واو كه رى كه م و كوورپى
تهورات و له لايه كى تره وه ئه و ئه حكامى قورسو گراناڼه ي كه له سەر
جووله كه دانرابوون له تۆله ي ئه و په يماناڼه ي كه شكاند بوويان ، ئه و
ئەحكاماڼه ي له سەر سووك كردبوون ، وه ك قورشان ئه فەرموى :
«بظلم من الذين هادوا حرما عليهم طيبات احلت لهم» (۱) .

(۱) واته به هوى ستمى جووله كه كانه وه ئينه زۆر نازو نيعمه تى
باكيزه كه له وه پيش بۆيان حەلال بوو ليمان قەدەغه كردن .

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
رَأْفَةً وَرَحْمَةً ، وَرَهَابِيَةَ ابْتَدَعُوهَا ،

وہ لە دلی بہ پرەویی کەرائی ئەوا میهرەبانی و دل نەرمی مان دانا ، وە
پەبەنی (و ، دەست لە دنیاھە لگرتن) یان داھینا ،

ئێرەدا ئنجاباسی سېفەتیکئی ئاشکرای ئوممەتی حەزرەتی عیسا ئەکات
ئەفەرموی (وجعلنا في قلوب الذين اتبعوه) گێرامان لە دلی ئەوانەیی
کە دوای عیسا کەوتوون و بریویان پێ هیناوه (رأفة) میهرەبانی لە گەڵ
یە کتریدا ، بە جۆریک کە ئازار لە یەک دوور بخەنەوه (ورحمة) (۱)
وہ دل نەرمی و بەزەیی ھاتنەوه بە یە کتریدا ، بە جۆریک کە چاکەو
خۆشیی یە کتریان بوئ ، بەلام ئوممەتە کەیی حەزرەتی عیسا دوای ئەوہی
کە زۆر داران و سەم کاران دەستیان کرد بە ئازار دان و سزادانیان ،
گۆشە گێریی و پەبەنی یان لە سەر خۆیان نەزر کرد ، وە دەستیان کرد
بە خوا پەرستی لە ناو دێرو ئەشکەوت و چۆل و بیابانا ، وە جلو بەرگی
زبریان ئەپۆشی و خواردنی زبریان ئە خواردو ژن هینانیان لە خۆیان
قەدەغە کرد ، وە کو ئەفەرموی (و رهبابية ابتدعوها) (۲) وە گۆشە گێریی و

(۱) ئەم رأفت و پەحمەتەیی کە حەزرەتی عیسا فەرمانی پێ داوە و
داوای کردووە لە ئوممەتە کەیی لە کاتیگا کە لە ژیر باری توندو
تیزیی و ئیش و ئازاری جوولە کەو پۆمانەکانا ئەیان نالاند ، ئیستا
کوا ئەونەرمی و بەزەیی ھاتنەوہیە لە ناو داگیرکەرانا ، بە لکو بە
پێچەوانەیی ئەوہ ، بوون بە شەیتان پۆ ھەموو دانیشتوانی
سەر زەوی .

(۲) وە ئەم رە (ھەبائتتە) وایە کە خوا زەمی ئەکات ، زۆر شت کە لە
ئیسلامەتی دا نین و زیاد کراوون لە دین .

مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا
حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتِنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ

تیمه تهوه مان له سهردانه نابوون ، بهلام خوځیان دایان هینا بو
په زامه ندیی خوا ، نجا وهك پیوست بوو تاگاداری تهو په بهنی بهیان
نه کرد ، تیمهش به خشیمان بهوانه ی که به پراستی بروایان هینابوو لهوان

په بهنی په که خوځیان دایان هینابوو (ماکتبناها علیهم) تیمه تهو
گوښه گیری به مان له سهر دانه نابوون (الا ابتغاء رضوان الله) بهلام بو
په زامه ندیی خوا پنی تمه گوښه گیری بهیان گرت ، وه نه زریان کرد له
سهر خوځیان ، که بهمه تهو گوښه گیری به پیوست بوو له سهریان ،
نجا ته مانه تا پیشینه کانیاں بوون تاگاداری تمه گوښه گیری بهیان نه کرد
به پاکي ، وه به پراستی به جی یان ته هینا ، بهلام له پاشا که دوور کهوته وه
نه سهر چاوهی دینه که یان تهو تاگاداری بهیان نه کرد ، وه
گوښه گیری به که یان بووبه پروو بامایی و چاوهی مدردوم «ریاء» وه کو
ته فهرموی (فما رعوها) تاگاداری تهو گوښه گیری و په بهنی بهیان نه کرد
(حق رعایتها) بهو جوړه ی که پیوست بوو ، واته دوو گوناهي
گه وره یان کرد .

به که م : گوښه گیری له دینه که یانا نه بوو ، تهوان لی یان زیاد کرد
له خوځیانه وه ، بی تهوه ی که خوا فرمانیاں پی بدات .
دووه م : تهوی خوځیان له سهر خوځیانیان نهر کرد - که ته بوو
به پاکي بی کن - نه یان کرد ، که تمه بی موبالاتی نیشان دانه به دینه که یان
(فآتینا الذین آمنوا منهم) تیمهش به خشیمان بهوانه ی که به پراستی

أَجْرُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (۲۷)
يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ، اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ ،

پاداشی خوځیان ، وه زوړیشیان به دکارن (۲۷)
تهی ئهو که سانهی که پرواتان هیناوه ! له خوا بترسن و پروایتین
به په وانه کراوی خوا - که محمده -

پروایان هیناوو له وانه، وه دینه کهی خوځیان تیک نه دابوو، وه لایان
نه دابوو (اجرهم) پاداشی خوځیان (وکثیر منهم فاسقون) وه زوړیشیان
به دکارن که وا زوړ شتی هیچو پووچیان له دینه که یان زیاد کرده، وه
زوړ گرنگیشیان لئی شارده وه .

ئنجازوړ به جوانی ، وه له په رده دا که یاندی که زوړ له گاوره کان
ده ستیان داوه ته تیک دانی دینه که یان، به لئی زیاد کردن و لئی وون کردنی،
وه ئاده می پتویستن به ئاینکی تازهی پاک و ته میز - که ئیسلامه - وه
وه ختی ئه وه هاتوو وه ئه و پڼغه مبه رهی که عیساو موسا مژده یان داوه به
هاتی - که حه زره تی محمده - بئیررئی بؤ تازه کردنه وهی شه ریه تی
خوا، فدرمووی (یا ایها الذین آمنوا) تهی ئهو که سانهی که پرواتان
هیناوه به موساو به عیسا، وه به تهورات و ئینجیل (اتقوا الله) له خوا
بترسن (و آمنوا برسوله) وه پروایتین به په وانه کراوی خوا که
حه زره تی محمده، وه کار به شه ریه ته کهی بکه ن وه لئی لامه دهن

يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ ، وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا
تَمْشُونَ بِهِ ، وَيَخْفِرْ لَكُمْ ، وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۲۸)

تا دوو بهستان بداتى له ميره بانى و به خشايشى خوى ، وه
پرووناكى به كان بداتى كه پى نمونى پى بكن ، وه تا له گوناھتان خوش
بى ، وه خوا خوشبووى ميره بانه (۲۸)

(يوتكم كفلين من رحمة) تا دوو بهستان بداتى له په حمت و ميره بانى
خوى ، به شيكان به رانبر بهوى كه پرواتان هيناوه به يغه مهرانى
پيشوو، به شيكيشيان به رانبر به پرواھينانتان به حزره تى محمد ،
(ويجعل لكم نورا) وه پرووناكى به كان بداتى له پوزى دواييدا
(تمشون به) كه پى نمونى پى بكن ، وه پى به هشتى پى بدوزنه وه
(ويغفر لكم) وه تا له گوناھتاني پيشووتان خوش بى (والله غفور
رحيم) وه خوا ليخوشبوو ميره بانه •

خاوهن نامه كان واياں نه زانى كه خويان گه ليكى هه لئزاردى
تايه تين ، وه كورپى خواو خوشه ويستى نهوون ، وهك قورئان له زبان
نهوانه وه بومان نه گيرپته وه به تايه تى « نحن ابنا الله واحباؤه » (۱)
وه هه ر نهوان نه چنه به هشت ، وهك قورئان نه بيرو باوه په يانمان بو
نه گيرپته وه نه فهرموتى « وقالوا لن يدخل الجنة الا من كان هودا او

(۱) واته : نيمه كوراني خواو خوشه ويستى نهوين •

لِئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَاقُدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ
فَضْلِ اللَّهِ

(به‌ئینه‌که‌ی یشوومان دا) تا ئەو خاوەن نامانە‌ی (که بر‌وایان به
محمد نه‌هیناوه) تێ‌بگەن که ئەوان هیچ به‌خششێکی خاویان دەست
ناکه‌وێ (تا بر‌وا به‌و نه‌هینن)

نصاری ، (۲) وه هەر به‌و پە‌نگه‌ لایان و ابوو که هەر گە‌لی جووله‌ که
یتە‌مبه‌ری تیا‌هە‌ل ئە‌که‌وێ ، وه له هیچ گە‌لێکی ترا هە‌ل ناکه‌وێ ، ئنجا
خوا ئە‌م گومانە‌ی بردنه‌ دواوه ، وه به‌ ئایه‌تی یشوو بانگی ئە‌وانه‌ی کرد
که بر‌وایان به‌ یتە‌مبه‌ری ئیسلام نه‌هینا بوو ، بۆ ئە‌وه‌ی پێ‌یان بێ‌ی :
له خوا بترسن و بر‌وا به‌ یتە‌مبه‌ری ئیسلام بێ‌ن ، تا خوا پاداشتان بداته‌وه
به‌و پاداشانه‌ی که له ئایه‌تی یشوو دا باس کران ، ئنجا به‌ئینه‌که‌ی
یشوومان دا به‌و گاوورو جووله‌‌کانه‌ی که بر‌وا به‌ یتە‌مبه‌ری ئیسلام
بێ‌ن به‌ ئایه‌تی « یوتکم کفلین من رحمته ، ویجعل لکم نورا تمشون به
ویفزر لکم » (لئلا یعلم اهل الكتاب) تا خاوەن نامه‌کان له‌و گاوورو
جووله‌‌کانه‌ی بر‌وایان به‌‌هزره‌تی محمد نه‌هیناوه - تێ‌بگەن (۱) (الا
بقدرن علی شیء من فضل الله) که ئە‌وان هیچ می‌هه‌ربانی و فه‌ضلیکی

(۲) واته‌ جووله‌‌که‌و گاووره‌‌کان ووتیان که‌س ناچێته به‌هه‌شت
جووله‌‌که‌ یا گاوورنه‌‌بێ ، واته‌ جووله‌‌که‌ نه‌ی ووت : هەر‌جووله‌‌که ،
گاوور نه‌ی ووت : هەر‌گاوور نه‌چێته به‌هه‌شت .

(۱) به‌م‌تە‌فسیره‌ ده‌رکه‌وت که (لا) له (لا یعلم) دا زیاده .

وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ، وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

الْعَظِيمِ (۲۹)

وه هه رچی به خشن هه به ده دست خواجه و نهی به خشنیت به هه ر
که سیک که خوی بی به وی ، وه خوا خاوه نی به خشن و میهره بانئی
بی پایانه (۲۹)

خوایان دست ناکه وی تا پروا به محمد نه هینن، وه پروای جارانیان به
موسا و به عیسا که لکیان ناگری بی بی هم پروایه (وان الفضل بسد
الله) وه هه رچی فضل و نیعت هه به هه مووی به ده دست خواجه
(یؤتیه من یشاء) نهی به خشنی به هه ر که سیک که خوی بی به وی ، وه
هه رگیز کورتی هه لناهیننی له سه ر گه لیک، یا له سه ر ده سته به ک (والله
ذو الفضل العظیم) وه خوا خاوه نی فضل و میهره بانئی بی پایانه، خوا له
به خشن و میهره بانئی خوی بی به شمان نه کات •

تـــهـــواو

(۱)

مهلا ئه محمد مه محمود حمدي خاوه نى كتيبخانهى (هدى - هودا)
له سلیمانی پیاویکی دلساف و ساده و ساکارو په واگۆبه ، بۆ نایینی
پیرۆزی ئیسلام « ئیخلاص » و دلسۆزیی تیا بهدی نه کریت . جا بۆ
بهدی هینانی نه اندازه بێن قازانچ و دهستکهوتیکی مادیی دنیایی له رینگای
«مهشروع» هوه ، وه بۆ سوودی سهه چه ندانهی لایه نى خوايى ، چاکی
مهردانهی کرد به لاداو - له پاش بێ کۆتن و پینکهاتنی له گه ل بنه ماتهی
(خان)ی خوالێخۆشبوودا - له سهه نه رکی خۆی دهستی دایه بلاو
کردنمهی ئه م تهفسیره . نه ویش وه کو دۆستیکى دێرنیه سال و میانه
بته و یی رابوردوومان ، بۆ سه ره برشتی کردنی چاپه که ی په ناو هانای بۆ
هینام ، به و هیوا یی که بیگره مه نه ستۆی خومو ، به جوانترین
شیتودو وینه بیرازینه هوه ، بۆ ئه وان یی که وزمو ته و ژمی خوا په رستى یان
تێدا یه و ، عاشق و شه ی دای قورقانی پیرۆزن ، منیش بۆ جێ به جێ
کردنی داواکە ی و بۆ به دی هینانی هیواکە ی به ئینم دایه ، نه وه تا وه ک
ئە ی بینی سوپاس بۆ خوا به باشتین دیمهن و ، به بێ هه آه و خواریی و
چهوتی کهوته بازاره وه .

ئە پارتمه وه له خوا ی گه و ره به میهره بانیی خۆی به مانخاته سهه
رینگای رزگاری و نه نجامی دنیا مان به باش بگێرێ و له ده ریسای
به خشنده یی خۆی بێ به شمان نه گات « و لیس ذلك على الله بعزیز » .

(۲)

خوینهری بهریز !

دانهری دهم تەفسیره پیرۆزو به نرخه به شیخ محمدی خال به
ناوبانگهو ، کوربه زای شیخ ئەمینی (خال)ه ، ئەم بنه‌ماله رەوشت بهرزو
نایین په‌روهه له سه‌ره‌تای دروست بوونی شاری سلیمانی‌یهوه تیایدا
نیشته‌چن بوونو ، هر له کۆنه‌وه ئەوشونیهی ئیستانیان بووه به
نارامگایان .

زنجیره‌ی بنه‌ماله‌گه‌یان له‌وه‌په‌ری نه‌ژادپاکی و بن‌گه‌ردی
وشکۆمه‌ندی دایه‌وه ، به‌ره‌گه‌و ریشه‌ی دهنه‌وه سه‌ره‌لامه‌ی به
ناوبانگ مه‌لا «ابو بکر»ی «مصنف» .

ئهم زنجیره‌ی تان و یۆ ره‌سه‌نه له‌ رۆژگارانی دیرینه‌یانه‌وه پشتاو
پشتو چین له‌ دوا‌ی چینیان ، به‌ زانین و ته‌قوا و خوا په‌رستی‌یهوه
ناسراون ، له‌ هه‌موو سه‌رده‌میکدا له‌ به‌ر به‌رزیتی پله‌وه‌ پایه‌ی نایینی و
دنیا‌ییان به‌ شانازی‌یهوه په‌نجه‌ی ریزیان یۆ درێژ کراودو ، به‌ لوتکه‌و
سه‌رتۆپ که‌وتوونه‌ته‌ به‌رچاو ، جیگای باندی‌کۆمه‌لایه‌تی‌یانو
شوینه‌واری به‌رزی رۆشنیان به‌ زه‌قی دیاره .

شیخی (خال) - به‌ ره‌حه‌ت و میهره‌بانیی خوا شادین - له
سه‌ره‌تای ژبانی و سه‌رده‌می منالیدا باوکی به‌ریزی به‌ گه‌نجی کۆچی

دوایی و مالاوایی ئیجتاری له ژیان ئەگاو ، ئەمیش هەتیو ئەگهوی ،
 بەلام شیخی باپیری زۆر بە سۆزو بە بەزەیی یهوه ، ئەیگریته خۆی و ،
 دلخهواوی ئەگاو نایه‌تی هەتیوی و بی‌نازی بی باوکتی پتوه دیار بی ،
 بە چاودیزی راسته‌و خۆی و له کۆشی نازو ریزو خۆشه‌وستیدا
 به‌روه‌ردهی ئەگاو پتی ئەگه‌یه‌نی و له خەم ئەپه‌خسین .

(خاز) هەر به‌ مندالی - به‌ پتی یاساو ره‌وشتی بنه‌ماله‌گهی -
 عه‌شق و شه‌ی‌ای خۆیندن و زانین ئەگه‌وتیه‌ ، مێشکی یهوه - به‌ ماوه‌یه‌کی
 کەم یا زۆر - به‌ سه‌رکه‌وتووانه‌و به‌ پله‌ی بلاو «ئیمتياز» هه‌مه‌ باب‌ه‌ته‌کانی
 ئەو سه‌رده‌مه‌ ته‌واو ئەگا ، له‌ ئەنجامدا ، لای عه‌لامه‌ی به‌ ناوبانگ
 شیخ عومهری قه‌رده‌اغی به‌زای خۆای لی بی ئیجازه و درئه‌گرئی .

خۆای گه‌وره‌ له‌ دنیا‌دا به‌ میه‌ره‌بانیی خۆی له‌ گۆشه‌ی ژیان و
 کۆمه‌لایه‌ تیندا به‌ ریزو دێندی یهوه - به‌ ناشکرا - ناو‌ری لی دایه‌وه ، فه‌رو
 خیزو به‌هره‌ی دنیایی به‌ سه‌ردا رشت و خستی‌یه‌ سه‌ر رێگی
 به‌خته‌وه‌ری و شکره‌ندیتی و ، پله‌و پایه‌ی به‌رزتیی بی ره‌وا بیئو پتی
 به‌خشی ، هه‌تا سه‌ره‌تای هه‌شتاکان ، نه‌یزانی بی‌نه‌وایی و نه‌دارایی
 چی‌به‌ ، دوور بوو له‌ هه‌موو کۆسپ و کۆستیکی دنیایی ، له‌ تویی
 نارامی و خۆش‌به‌ختیدا به‌و به‌ری مه‌زنایه‌تی و ریزو شکۆه‌ دنیای
 تێ‌به‌ران ، به‌لام له‌ هه‌شتاکاندا هه‌تا رۆژی له‌ دنیا ده‌رچوونی خۆای
 گه‌وره‌ تووشی بی‌بینایی کردو چاوه‌ گه‌شه‌ جوانه‌کانی سۆم‌ایی و
 تروسکایی‌یان نه‌ماو ، ده‌ردو به‌لا په‌ی ده‌ر په‌ی ده‌رگای بی‌گرتو نازاری
 زۆری به‌ خۆیه‌وه‌ دی و ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ سه‌ر جینی که‌ساسی مایه‌وه .

له‌دوای ته‌واو کردنی پله‌کانی خۆیندنی و ئیجازه و ده‌رگرتنی ، میری

رووی لئ ناو بووبه سه روکی دادگای «شمرعی» و به قازی و « حاکمی ،
نهو دادگایه .

خوالیخوشبوو هتا له دنیا دا بوو مزگه و ته که ی باپیری به جی
نه هیشته ، هه میشه هانو چو که رانی کومه ل کومه ل وه کو په روانه ل
حوجره ی مزگه و ته که دا له دهوری چرای بوخساری کو نه بوونه وه . به
نهرمی و به وردی و به هیواشی و به نارامی به شنئی و ته ی وه ک گه وه و
مرواری دل و دهروونی دانیشتوانی دهوری ئینگ نه کرده وه ، نه ی ئزانی
توپه یی و هه له شه یی چی یه ، هه رگیز به ناوهینانی هیچ که سیک به
خرابه دهی نه کرده و ته وه ، بهم دهه پاکی و دهست پاکی و میان پاکی به ژبانی
برده سهرو ، به سهربه رزی لهم دنیا یه یدا رۆژگارانی پتچایه وه ، له
ماوهی ئه م ژبانه یدا نه لایه نی خوایی به رداو ، نه وازی له گه لو
نیستمانه کی هینا ، له پیناوی به رزه و نه دیی تایبه تی خویدا بیرو
باوه پی دنیا یی و خوایی نه فروشت و نه چوه کوشی هیچ ناره وایی به گه وه
هه زاران هه زار به حه نه تی خوی لئ بی به سهربه رزی دنیا ی برده سهرو ،
به سهربه سستی ژباو به بی گه ردی ئیمه و بنه ماله که ی به جی هیشته ، تا
له رنگای « گردی سه یوان » وه له ۱۹۸۹ز دا به ره و ته ختی پهروه ردار
رۆیی و له ویدا خپوه تی نارامگای هه تدا (سلام علیه یوم ولد و یوم یهوت
و یوم یبعث حیا) .

خوالیخوشبوو هه میشه له ژبانی دا کولی نه دا له نووسین ، له
هه مه بابته کان و بواره کانی دینی و دنیا یی نه نووسی و به سهر لاپه ری
رۆژنامه و گو قاره گانه وه به مهردومانی رانه گه یاند ، « ته ئلیفات » و
دانراوه کانی زور زوره ، به داخه وه لیره دا له بهر ته سکی مه و دامان
زنجیره ی کتبه کانی نه نووسرانه وه .

بړيار بوو به پږز شېخ خالیدی کورې نووسینکې باوکی که له
ژبانی خړی و بنه ما ته که یدا نووسیووی ، له گڼل نووسینکې خړی که له
سه ژبانی باوکی خوالیخو شېووی نووسیووی پوم بشړی و ، منیش
لیره دا بلاوی بکه مهوه ، نهویش به دهوری خړی داپوونی به مهلا نه حمهد
که نهویش بیان نیری پو به غلاو لهم تهفسیره دا بلاویان بکه مهوه ،
به داخوه نه هاتو نه هات .

خوښه ری به پږز هم تهفسیره هر بهو شتوه بهو بهو ئیملایه و بهو
نووسینه که دانه ری خوالیخو شېو نووسیوونی به بی گوبان و
دهست تنی خستنی که وته به ردهستان ، به لام ناو به ناو له ناوه نندی
تهفسیره که دا وه یا له دامینه که یهوه به پیتی (م) ی ته نیا وه یا : به ناوی
(م) نه رده لانی) یهوه که په مزه پو ناوی من ، په راویزم له سهر نووسیوه ،
واته هر په راویزیک لهم تهفسیره دا گوتایی بهو په مزه هات بیت نهوه
په راویزی منه ، نهوی که ی په راویزی دانه رهو هی خوږه تی .

زور تی گوشاومو په نجم دا پو نهوی به بی هـ آله بکه ویته
کتیبخانه کانه وه . سوپاس پو خوا لهم پوهوه سهر که ویتنم بهدی هینا .

محمد نهمین حبیب سعید

نوردلانی

۱۹۹۰-۱۱-۳

(۳)

له پيشهوه باسى نهوم كرد كه به تما بووم دوو نووسينه گه
كوږو باوك (شيخ خاليدو خالى خواليتخوشبووى باوكى) بئاته دهستم و
له سهره تاوه بنووسرئزو جينگاي سروشتي خويان وه درگرن ، به
داخه وه كاتي هاننيان به هوي كوتايي كاره كه مانه وه مهوداي بلاو
كردنه ويان نهما بوو ، له نه جامدا به هه رچونئي بوو ريباي
تي هه لكيشيكم بو كردنه وه هه ريده كه يان به كورته يهك له كتيبه كه دا
بوخساريان هه له يتنا .

يه گم :

- خالى خواليتخوشبوو - وه كو به قه له مي خوي نووسيو به تي
زنجيره ي نه زادي به نو پشت نه گاته وه سهر عه ملامه ي به ناو بانگ مهلا
(ابو بكر) ي (مصف) ، كه نه ساني (۹۹۴ك) نه دنيا ده رچووه .
- ناوي باپيري سي هه مي شيخ محه ممدى خاله و ، خوا ليتخوشبوو
به ناوي نه ووه ناو نراوه .

- له ساني (۱۱۹۹ك - ۱۷۸۴ز) له گه ل بنه ماله ي باباندا - كاتي
بونيات ناني شاري سليماني - باپيري بيتجه مي (شيخ موسته فا) دي بو
نهم شارو به كارو باري ته دريسه وه تيايدا نيسته جي نه بي .

- خالى خوا ليتخوشبوو له ساني (۱۳۲۲ك - ۱۹۰۴ز) له دايك
بووه وه له ته مهنى نو سايدا شيخ عه لي باوكى له دنيا ده رنه جي ، شيخ

ئەمىنى باپىرى پەروەردەى ئەكاو نازى ئەداتىن و لاي مەلا بە ناوبانگەكانى
سلىمانى ھەموو بابەتەكانى ئەو پۆژو پۆژگارە ئەھىتتە كۆتايى .

- ئە (۱۳۵۰ك ۱۹۳۱ز) باپىرى لە دنيا مالاوايى ئەكات ، ئە لاين
(احمد توفيق) بەگى پارىزەرى ئەو سەردەمەى سلىمانى لە شوينى
باپىريا بە، پەسمى ئەيكا بە چىنشيني و ، بە مەردانەو پيساوانە
كاروبارى مزىھوت و ناوەدان كردنەومى ئەخاتە ئەستوى خۆى و بە
تەدرىسەوہ خۆى خەريك ئەكا .

- خوا ليخوشبوو دەست ئەكا بە موتالوو لى كۆلينەوى ھەمە
بابەتەكانى ئايىنى ميژويى و كۆمەلايەتى . .

وتەكانى محمد عبدو شيخ رەشىد رەضاو (جمال الدين) ئەفغانى
كاربان تى ئەكاو پەپرەيى ئاراكانيان ئەكاو رېبازى پۆشنىرىيى خۆى
ئەتۆرى ، بەوشىوہيەى بگونجى ئە گەل بىرى نويدا پىنگاى ئىيساداعو
داھىنان ، گرىو كۆنى پواو لائەباو تازە ئەخاتە شونئەگەى .

دەست ئەداتە قەتەمو لە ھەموو پووہكەوہ بە تازەترين تەرز
ئاوڤ لە ئايىن و كوردستانەگەى ئەداتەوہ ، وەكو پۆلەيەكى بە وەفواو
رەسەن لە رېگەى نووسين و وتارو گوڤتارەوہ دەيان گەلئىن ئەگرىو
ناوچەكە پر ئەكا لە عىلمو ھونەر و داھىنان ، تەئليفاتەكانى وەكو
ئەستىزە بە ئاسمانى كوردەوارىيەوہ ئەدرەوشىئەوہ .

لە ۱۹۳۹دا لە دادگاىەكى دادگاكانى عىراقدا گرا بە قاضى ، لە
ھەتتەبجەو چەمچەماز و سلىمانى و كەركوك دەورى وەزىفەى پىنى ، ئنجبا
بووبە ئەندامى ئەبجومەنى دادگاى تەمىز لە پەغداداو لە ۱۹۶۷دا
لەوہزىفە گەنارەگىر بوو .

له ۱۹۵۴دا له كورې زانيار يې عيراقدا كرا به نه‌ندام .

له سالانې سي‌يكانه‌وه به نووسيني ههمه‌چېشنه و ههمه‌بابه‌ته‌وه
سه‌رگه‌رم بوو ، نه‌ي نه‌زاني كولدان چي به .

له و سه‌رده‌مه‌دا نووسيني كوردې زور ناته‌واوو كالو كړچ بوو ،
له موصطه‌ل‌حات و زاراه‌ي زانستي‌يه‌وه دوور بوو ، به دلسوزي تواني
بنه‌ره‌تي بو دابني و ، به كارامه‌يي و وه‌ستايانه زه‌مينه‌ي بو سازانو ،
نووسيني كورد يې خسته‌ي قالب و قه‌واره‌يه‌كي پيشگه‌وتوانه‌وه ، تواني
نده‌بي كوردې له كه‌م و كوورې بزغار بكاو خه‌وشي نه‌هيتي .

له سالانې ۱۹۳۳ز ده‌ستي داوه‌ته ته‌فسير كردن له قورناني
پيروز ، كه دواه‌ته‌قي زنجيره‌يان هم ته‌فسيره‌يه به داخه‌وه مه‌رگ
ده‌ستي نايه بيني و نه‌ي هيتت زنجيره‌ي ته‌فسيره‌كه‌ي ته‌واو بكا .

ته‌ئليف و نووسيني ئيجتار زوره ، له ژباني خويلا زوري لي
بلاو كرده‌وه و ، هه‌نديكشيان چاپ نه‌كراون ، نومينه‌وارم به بز شېخ
خالدي كورې به چاپيان بگه‌يه‌نن و نه‌هيتي بينه خوراكي مشك و مورانه .

ددرباره‌ي نووسينه‌كه‌ي كا، شېخ خالدي خال مه‌وداي نووسيني
نه‌بوو بلاوي بگه‌ه‌وه نه‌بن به ميه‌ره‌بان يې خوي ببور ي ليم ده‌لكير نه‌بن .

محمد امين - نه‌رده‌لاني

۱۹۹۰-۱۱-۱۲

مصادر

سه رچاوه کانی ته فسیری خاں

- ۱ - ته فسیری « منار » هی سید ره شید ره زا •
- ۲ - ته فسیری شیخ محمد عبده •
- ۳ - ته فسیری سید قطب •
- ۴ - ته فسیری شیخ احمدی مهراغی •
- ۵ - ته فسیری جمال الدین قاسمی •
- ۶ - ته فسیری محمد عزه دروزه •
- ۷ - ته فسیری قورثانی پیروز ، نویسنی
(محمود محمد حمزه ،
حسن علوان ، محمد احمد برانق) •
- ۸ - ته فسیری عبدالقادر مغربی •
- ۹ - ته فسیری نه حمده مظهر العظمة •
- ۱۰ - گۆفاری نورالاسلامی جامع الازهر •

ناوهرۆکی جزمی «ذاریات»

بابه ته كان	لاپه ره
• پيشه كى .	۳
سوورەى « ذاریات »	•
• باسى گرنگى زهوى .	۱۱
• باسى گرنگى نهفس و گيان .	۱۵
• باسىكى ئىبراهيمى خەلیل و میوانه كانى .	۲۱
• باسى گەلى لووت پىغه مبه ر .	۲۵
• باسىكى موسا و فیرعه ون .	۲۸
• باسى گەلى عاد .	۲۹
• باسى گەلى ثموود .	۳۰
• باسىكى گەلى نوح .	۳۲
• باسىكى گه وره یی و فراوانی ئاسمان .	۳۳
• باسىكى نیرومی که به تىكرایى له هه موو شتىكدا هه یه .	۳۸
• به آگه یه كى گه وره له سه ر پىغه مبه ریتى پىغه مبه رو له سه ر بوونى خوا .	۳۸
• باسىكى زۆر گرنگ .	۳۹

لاڀهړه	بابه ته گان
۴۹	سوورهي « طور »
۵۱	نه اندازه ي پانو پوړي ده راي هادي
۵۴	باسيكي خوښي به هه شت .
۵۶	باسي چوونه به هه شتي منلان له گه ن باوكو دايكيانا .
۶۰	بي باوه پان ده رباري پيغه مبه ر .
۶۲	بي باوه پان تانه يان له پيغه مبه ر نه دا .
۶۳	باسيكي گرنك له سهر بووني خوا .
۶۹	ثايه تي ئيخبار به غيب .
۷۱	فرمان دان به پيغه مبه ر به دان به خوډا گرتن .
۷۳	سوورهي « النجم »
۷۶	باسي عالمي نه رواج
۸۹	وه ليدى كوري موغيره .
۹۱	نه وانى كه له نامه ي ئيبراهيم دايه .
۹۵	باسيكي نه ستيره ي كه لاويز .
۱۰۱	سوورهي « القمر »
۱۰۲	ته مه ني رزو زه وي و ناده مي .
۱۰۷	باسي نووچ پيغه مبه ر .
۱۱۰	داستاني عادي خيلى هود .
۱۱۲	داستاني نمود .
۱۱۶	باسيكي كورتي گه لي لووت .

بابه ته گان	لاپهړه
باسنيکي گه لی فیرعهون .	۱۱۹
باسنيکي زۆر گرنگ له بابهت دروست بوونی هه موو شتيك له جيهان که به گۆتره نی په به لکو به تهقدیرو ئه اندازهی خوايه .	۱۲۳
سوورهی « الرحمن »	۱۳۳
باسی رۆژو مانگ .	۱۳۵
که م و کورتی تان نه بن له ترازوودا .	۱۳۷
دروست کردنی ئاده م له گل .	۱۴۲
خوا بوونه وهری رامی ئاده میی کردووه .	۱۴۵
خوای گه وره پرووی زه ویی کردووه به چوار بهش .	۱۴۹
تهفسیری ئایه تی « سنفرغ لکم ایها الثقلان » .	۱۵۴
باسی دوو باخچه له بههشتا .	۱۶۵
سوورهی « الواقعة »	۱۷۱
هاتنه جونبوشی زه ویی و وورد بوونی شاخه کان له رۆژی داویدا .	۱۷۲
ئاده می له رۆژی داویدا ئه بن به سی به شه ووه .	۱۷۳
باسی حۆری و ژنانی دنیا له بههشتدا .	۱۷۹
باسی سی دهسته له ئاده می یان .	۱۸۰
هیناناره ی به آگه له سهر بوونی خوا .	۱۸۴

لایه‌پره	بابه‌ته‌کان
۲۰۴	سووره‌ی « حدید »
۲۰۸	دروست بوونی ئاسمان و زه‌وی له (٦) رۆژدا ، مه‌به‌ست له‌و شه‌ش رۆژه چی‌یه ؟
۲۱۴	باسی شه‌وو رۆژ که ئه‌چن به ناو یه‌کا .
۲۲۰	هانه هانه‌ی مه‌ردوم له سه‌ر ده‌ست گرتن و پاره به‌خت کردن
۲۱۵	هانه هانه‌دان له سه‌ر قه‌رزدان به مه‌ردوم به بێ‌سوود و ریتسه .
۲۳۱	زه‌می ژیا‌نی دنیا که هه‌مووی رابواردن و یاری‌یه .
۲۳۴	سه‌بووری دانه‌وه له سه‌ر به‌لا‌و‌چورتی رۆژگار .
۲۳۸	باسی چوارینه‌که‌ی خیا‌م .
۲۳۹	وه‌لامی خیا‌م له لایه‌ن مو‌فتی زه‌هاوی‌یه‌وه .
۲۴۷	باسی‌کی گرنگی ئاسن .

تکایه پیش خویندنه‌وی نهم ه، لاله راست بگهروه

لاپه‌ره	دیسر	هه‌ژه	راست
۷	۱۴	ولات	ولات و
۹	۷	ده‌سو و تیزین	ده‌سو و تیزین
۱۹	۶	هه‌لبزیری	هه‌لبزیری
۱۹	۱۱	به‌مه‌ستیکی	به‌مه‌به‌ستیکی
۲۵	۱۳	هه‌رشتیا	هه‌رشتیکا
۳۸	۲	نیرو	نیرو
۴۶	۶	پشه‌ی	پیشه‌ی
۶۵	۴	به‌روه‌ردگاگاری	به‌روه‌ردگاگاری
۶۵	۹	به‌م	به‌م و
۶۶	۵	بی‌هینی	بی‌هینی
۹۶	۲۰	که‌سی	که‌سی
۱۰۶	۴	نهم دیپه به‌ته‌واوی پیشوودا بوایه	ته‌بوایه له لاپه‌په‌ی
۱۱۵	۱۵	یه‌یی	په‌یی
۱۲۳	۱۶	کراوندا	کراواندا
۱۳۰	۱۹	قدردا	قه‌ده‌ردا
۱۵۴	۵	زوی	زه‌وی
۱۶۰	۱۴	(۱)	(۲)
۱۶۹	۱۹	حسن	حسان
۱۹۰	۶	ته‌واوی	ته‌واوی
۱۹۳	۱۵	لعلکم	لعلی
۲۵۰	۳	ما	یا

نرخى : پينج دينارہ

رقم الايداع في دار الكتب والوثائق ببغداد (١٧١٥) لسنة ١٩٩٠

لهم ته فسیره دا

هموو لاپه ره یه که چهنده قورئان بهر بکه وی ، نه وه نده له
سه ری لاپه ره که وه نوسراوه ، ئنجا خه تیک کیشراوه ، وه
وهر گیتراو « ته رجهمه » که ی له ژیرا نووسراوه ، دوی نه وه
خه تیکی تر کیشراوه ته فسیره که ی نووسراوه .

هموو نایه تیک سه ره تابه کی وای بۆ نوسراوه که مه بهس له
نایه ته که بۆ و بکاته وه ، به جور یکی وا که هموو خوننه وار تیک
تی بگات که چی نه فه رموی ، وه به یوه سستی چی به له گه ل نایه تی
پیشوودا .

له همووی جوانتر نه وه یه که ته فسیره که له گه ل قورئانه که دا
جۆش دراوه ، ههروه که ته فسیره که خۆی له گه ل خۆیا جۆش دراوه ،
له گه ل نه همیشه که به کوردی به کی به تی به وانی وا نوسراوه که
هموو که سینک نه تی بگات .

جا که وابوو نه ی کوردی مهرد ته فسیری قورئانه بیرۆزه که ت
به ووردی بخوینیته وه دلی بۆ بکه ره وه ، وه تا ته فسیری نه م
جزمه نه خوینیته وه - خوا یاربئ - جزمکی توت بۆ له چاپ
نه درئ ، وه جزم به جزم پیشکه شت نه ئری .

نرخه : پینج دیناره

مافی له چاپ دانه وی بۆ (احمد محمود حمدی) یه

خاوه نی کتیبخانه ی (هدی) .